

พาร์

เงาชื่อ...อภิสิทธิ์ เวชชา

สำนักพิมพ์วิถิตี

มาร์ค

เขาชื่อ...อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

สำนักพิมพ์วิบูลย์

ถ้าชีวิตของมาร์คเปรียบเหมือนหนังสือ
มาร์คก็คือหนังสือที่ปกสวย
น่าหยิบอ่านและเนื้อในประกอบด้วย เนื้อหาหนักแน่น
มีสาระและอ่อนโยน

มาร์ค
เขาชื่ออภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

โดย...
สำนักพิมพ์ วิถีไท

นิตยสารไทม์ ฉบับวันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ.2540 ได้จัดอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ
เป็น**นักการเมืองรุ่นใหม่**ที่เป็นความหวังของเอเชีย
ในการเลือกตั้งมีนาคม พ.ศ.2535 อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ
เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหนึ่งเดียวของพรรคประชาธิปัตย์
ในกรุงเทพฯ และภาคกลางทั้งหมด ทั้งๆ ที่เพิ่งลงสมัครรับเลือกตั้งครั้งแรกในชีวิต

คุณอาจจะทราบว่
อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ**ชอบฟังเพลงร็อก** เป็นแฟนสโมสรนิวยอร์ก
ทีมฟุตบอลในพรีเมียร์ลีก ลีกสูงสุดของประเทศอังกฤษ
แล้วคุณทราบหรือไม่ว่า อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ **คิดอย่างไรต่อคนรุ่นใหม่**
มีทัศนคติต่อสังคม มีแนวความคิดในเรื่องเศรษฐกิจ
หรือแม้แต่ประเด็นทางการเมือง อย่างไรบ้าง
อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ชอบอาหารประเภทใด
กินง่าย? ช่างเลือก? หรือแม้แต่เรื่องเสื้อผ้า หน้า ผม

คนจำนวนไม่น้อยในประเทศไทย มองว่า
เขาคือนายกรัฐมนตรีในอนาคต
เขาเป็นนักการเมืองไทยที่ไม่เคยมีเรื่องด่างพร้อย
หรือมีประวัติเสื่อมเสีย....**คุณล่ะ...คิดอย่างไร**

คุณเคยได้ยินคำกล่าวที่ว่า
นักการเมืองค้ำึงถึงการเลือกตั้งครั้งต่อไป
รัฐบุรุษค้ำึงถึงคนรุ่นต่อไป หรือไม่

หนังสือเล่มนี้จะแนะนำ
อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะในมุมที่**คุณไม่เคยรู้จัก**
กับความคิดของเขาในแง่มุมต่างๆ

มาร์ค เขาชื่อ...อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

งานเขียนเชิงอัตชีวประวัติ

ดำเนินการโดย

สำนักพิมพ์วิถิตไ

129 หมู่ 6 ซ.ปิ่นนคร 4 ถ.บรมราชชนนี

แขวงตลิ่งชัน เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170

โทร : 02 880 9124

แฟกซ์ : 02 880 8400

บรรณาธิการบริหาร : ติน นิตกวินกุล

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ : 974-93358-1-3

พิมพ์ครั้งแรก : กรกฎาคม พ.ศ. 2548

จำนวน : 10,000 เล่ม

ออกแบบปกรูปเล่ม : สำนักพิมพ์วิถิตไ

ช่างภาพ : ยุทธชัย ดันตदनอมวงศ์

แต่งหน้า เลื่อนผ้า : ภัชภัล วรเดชพิทักษ์

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

ติน นิตกวินกุล

มาร์ค เขาชื่ออภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

พิมพ์ครั้งที่ 1 , กรุงเทพฯ : วิถิตไ, 2548

1. อัตชีวประวัติ 1. ชื่อเรื่อง

ISBN 974-93358-1-3

พิมพ์ที่ : บริษัท รวยบุญการพิมพ์ จำกัด

จัดจำหน่ายโดย : สำนักพิมพ์วิถิตไ

สงวนลิขสิทธิ์ : ตามพระราชบัญญัติการพิมพ์ สำนักพิมพ์ วิถิตไ ขอเขียน

และภาพประกอบในหนังสือเล่มนี้ สงวนลิขสิทธิ์

ตามกฎหมาย และไม่อนุญาตให้นำไปใช้เพื่อการใดๆ

โดยปราศจากความยินยอมจากสำนักพิมพ์

เป็นลายลักษณ์อักษร

คำนำ

ณ นานี่นี้ สังคมและผู้คนทั่วไปไม่จำเป็นต้องตั้งคำถามว่า มาร์คคือใคร หรือใครคือ อภิสัทธี เวชชาชีวะ กล่าวได้ว่าในบรรดานักการเมืองใหญ่่น้อยในประเทศไทยตอนนี อภิสัทธี เวชชาชีวะหรือมาร์ค คือ "ดารา" คนหนึ่ง หากคำว่าดาราคือความหมายที่เปรียบถึงดาวบนท้องฟ้า หากคำว่าดาราเปรียบเหมือนคนเด่นในแวดวง ก็มีผิคนักหากจะนิยมเช่นนี้ แต่สำหรับผม...

จำได้ว่าว่ารู้จักชื่อ "อภิสัทธี เวชชาชีวะ" ครั้งแรกเมื่อตอนที่ไปฟังการอภิปรายหรือสัมมนาอะไรสักอย่างที่ธรรมศาสตร์ ผมจำหัวข้อและเนื้อหาไม่ได้แล้ว แต่สิ่งที่จำได้แม่นยากก็คือความเป็นอภิสัทธี เวชชาชีวะ ครั้งนั้นผม "ทิ้ง" ในท่วงท่าการพูดจา ภาษาที่เลือกใช้ บุคลิกที่ดูอ่อนน้อม น่าเชื่อถือ ครั้งนั้นผม "ทิ้ง" ที่เขาอายุยี่สิบกลางๆ แต่กลับฉลาด สุขุมเหมือนนักปราชญ์ชั้นครู ที่กล่าวมานั้นนานมาแล้วหลายปี แต่ผมไม่เคยลืม

ต่อมาได้เห็นตัวจริงอีกครั้งตอนเขาลงสมัครรับเลือกตั้ง เมื่อปี พ.ศ.2535 ตอนนั้นผมยังอยู่ที่วัดดอนยานนาวา เห็นขณะเขาเดินหาเสียงยังได้รับใบปลิวจากมือด้วย หลังจากนั้นผ่านมามากอีกสิบสามปีเต็ม ได้มานั่งต่อหน้าเขาอีกครั้ง หนี่นี้มาในฐานะของผู้เขียนอัตชีวประวัติ เขาอยู่ต่อหน้าผมในฐานะของเจ้าของอัตชีวประวัติของตนเอง ตอนนั้นเป็นเวลายามบ่ายของวันที่ 4 พฤษภาคม พ.ศ.2548 อากาศข้างนอกร้อน แต่ผมรู้สึกร้อนใจกว่า แต่เมื่อเขาเดินเข้ามาในห้อง ผมลุกขึ้นยืนแนะนำตัว เขาผายมือเชิญ

ให้หนึ่ง จากนั้นความรู้สึกที่ว่ากำลังอยู่ต่อหน้าหัวหน้าพรรคการเมืองใหญ่
ของประเทศ อยู่ต่อหน้าบุคคลระดับอัจฉริยะของประเทศ อยู่ต่อหน้าคนที่
ใครๆ ต่างปรารถนาพบเจอ กลับมลายหายหมดไป...

เรามีได้มีทำที่ที่ดูเหมือนขมคนอื่น มิได้มีท่วงท่าที่ดูถูกคู่สนทนา
มิได้ทำให้คู่สนทนา รู้สึกว่าตัวเล็กลง ความรู้สึกทั้งหมดตรงหน้าก็คือ
ผมกำลังสนทนาอยู่กับชายหนุ่มที่ดูสุภาพ สบายๆ เปลืองรอยยิ้มและลุ่มลึก

ก่อนหน้าการพูดคุยสนทนาครั้งแรก ผมอ่านบทสัมภาษณ์ อ่าน
บทความ อ่านข้อเขียนทางวิชาการ ดูเทปรายการทีวี เข้าเว็บไซต์ที่จัด
ทำโดยคณะทำงานของเขา อ่านและศึกษาทุกอย่างเท่าที่หาได้เกี่ยวกับเขา

และเกือบทั้งหมด รวมทั้งบทสัมภาษณ์ในวันนั้นและหลังจากนั้น
อีกหนึ่งครั้ง ปรากฏอยู่ในหนังสือเล่มนี้ ถ้ามว่าทำไมไม่ทั้งหมด ตอบว่า
เหมือนผมเดินจ่ายตลาดหาผัก หาเนื้อ หาเครื่องปรุงต่างๆ เพื่อมาประกอบ
อาหาร แต่ไม่ได้นำทั้งหมดมาประกอบอาหารในคราวเดียวกัน

และทำไมต้องบอก ตอบว่า บางครั้งเราก็ควรจะบอกว่าอาหารมีข้อ
ต่อไปเราจะทำอะไรให้ท่านรับประทาน

อีกครั้งที่ผมนั่งอยู่ในรถคันเดียวกันกับเขา ขณะนำทางสู่สตูดิโอ
เพื่อถ่ายภาพปกหนังสือเล่มนี้ ผมเองไม่คุ้นเส้นทางสายนั้น ด้วยความที่
ชีวิตไปอยู่ต่างจังหวัดเสียนานและที่อยู่ปัจจุบันก็มีใช้กรุงเทพฯ อีกทั้งก็ไม่
เคยนิยามว่าตัวเองเป็นคนกรุงเทพฯ จึงบอกไปว่า ผมเป็นคนต่างจังหวัด
เมื่อลงจากรถ ผมช่วยถือเสื้อผ้าและเดินนำทาง ในสตูดิโอ ตอนหนึ่งเขา
สบตาผมและพูดกับคนในนั้นถึงผม แม้จะสั้นๆ และมีได้เป็นสาระสำคัญ
อันใด แต่แววตานั้นสิ แววตาที่พ่อเคยสอนผมว่า เป็นแววตาของคนจริงจัง
และจริงใจกลับเตะความรู้สึกของผมขึ้นมาอีกครั้ง ผมขอลายเซ็นตลึงใน
ริสต์แบนด์ (Wrist band) ของพรรคประชาธิปไตยที่พี่สาวผมฝากให้ซื้อ และ
ย้ำว่าต้องขอลายเซ็นเขาให้ได้ ประหนึ่งว่าหากไม่ได้ ไม่รับรองความ
ปลอดภัยในชีวิตผม ผมถ่ายภาพเบื้องหลังในสตูดิโอหลายภาพ

ถ่ายเพราะอยากถ่าย เหมือนที่ท่านผู้อ่านคงจะถามว่า ทำไมถึงอยากเขียนถึงเขา ผมขอตอบว่า เขียนก็เพราะอยากเขียน คนทำงานหาเลี้ยงชีพด้วยตัวอักษรอย่างผม ถ้าไม่ชอบ ต่อให้เอาปืนมาจี้ จับแม่เป็นตัวประกัน หรือบอกว่าจะให้เงินสิบล้าน ผมก็จะไม่เขียน

บรรยากาศในวันนั้นผ่านไปอย่างรวดเร็วด้วยความเป็นมืออาชีพของช่างภาพและทีมงานของสำนักพิมพ์ แม้จะเกิดอุปสรรคอยู่บ้างในการประสานงาน แต่ทั้งหมดก็ผ่านมาได้ด้วยดี เหมือนหนังสือเล่มนี้ที่ท่านกำลังถืออยู่ อุปสรรคของมันก็คือ เป็นหนังสือที่ดีมากๆ การที่หนังสือดีมากๆ ในแวดวงคนทำหนังสือมักกลัวกันว่าจะ “เจ๊ง” ทุกคนมักบอกว่า ไม่หรอกหนังสือของคุณอภิสิทธิ์ ขายได้อยู่แล้ว แต่โลกนี้ความแน่นอนคือไม่แน่นอน

หลังจาก “ใกล้” แต่ไม่ “ชิด” อยู่ระยะหนึ่ง (ที่ว่าใกล้ก็เพราะว่าอย่างน้อยด้วยเหตุผลว่า เขาปรากฏในความฝันของผมหลายคืน) ผมพร้อมจะยืนยัน นั่งยันและนอนยันว่า เขาเป็นชายผู้เกิดมาเพื่อเป็นผู้นำโดยแท้

และเขาคอนันต์ จะเป็นใครไปไม่ได้ นอกจากผู้ชายที่ชื่อว่า มาร์ค...อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

ขอได้รับคำขอบคุณจากเรา
สำนักพิมพ์วิถีสาน

สารบัญ

บทที่ 1 :ความเป็นมารค์.....	8
บทที่ 2 :ทางแยกบนรอยต่อ.....	12
บทที่ 3 :เขาชื่ออภิสสิทธิ์ เวชชาชีวะ.....	17
บทที่ 4 :ที่นั่น... อ็อกฟอร์ด.....	33
บทที่ 5 :เดินไปด้วยกัน.....	44
บทที่ 6 :หนึ่งบวกหนึ่งไม่เท่ากับสอง.....	57
บทที่ 7 :ประสบคน.....	66
บทที่ 8 :สุภาพชนคนการเมืองรุ่นใหม่.....	76
บทที่ 9 :กับประชาธิปไตย จากควงถึงมารค์.....	107
บทที่ 10 : TRADE MARK?	166
บทที่ 11 : ก่อนอรุณรุ่ง.....	179

บทที่ 1 :
ความเป็นมารัก

จงอย่ากลัวคนตำหนิ จงกลัวว่าท่านเองจะทำผิด
จงทำตัวของท่านดีก่อน แล้วจึงสอนผู้อื่น

มีสุภาชิตจีนบทหนึ่งกล่าวไว้ว่า จงอย่ากลัวคนตำหนิ จงกลัวว่า
ท่านเองจะทำผิด จงทำตัวของท่านดีก่อนแล้วจึงสอนผู้อื่น สุภาชิตนี้ใช้ได้ดี
กับอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ หรือ “มาร์ค” (ชื่อเล่นที่ใช้เรียกกันในครอบครัว
หมู่เพื่อนฝูง จนทุกวันนี้สื่อมวลชน คนข่าว หรือแม้แต่ประชาชนจำนวน
ไม่น้อยต่างรู้จักเขาในชื่อนี้)

มาร์คไม่เคยกลัวการตำหนิ ไม่ว่าจะจากใคร มาร์คไม่เคยพร่ำสอน
ใครโดยที่ตัวเองทำขัดกับคำพูดเหล่านั้น ทุกวันนี้สังคมจึงยอมรับว่ามาร์ค
เกิดมาเพื่อเป็นนักการเมืองอย่างแท้จริง ตั้งแต่พื้นฐานการศึกษา การ
แสดงออกทางคำพูดอันอ่อนน้อมถ่อมตน ขณะเดียวกันก็มีความสุภาพและ
กันเองแฝงฝังอยู่ในตัว คำพูดจาอันทรงภูมิแต่ไม่เคยยกแก่การเข้าใจ หรือ
หน้าตาอันหล่อเหลา รวมไปถึงบุคลิกซึ่งดูน่าเชื่อถือ ที่สำคัญเหนืออื่นใด
มาร์คมีจุดยืนอันแน่วแน่มั่นคง เพราะหากเขาอ่อนไหว หรือปรารถนาลาภยศ
สรรเสริญอื่นๆ มาร์คอาจเป็นนักการเมืองตกกระป๋อง หรือคอยยืนกุมเป่า
ข้างๆ ปีศาจในคราบนักการเมืองบางคน

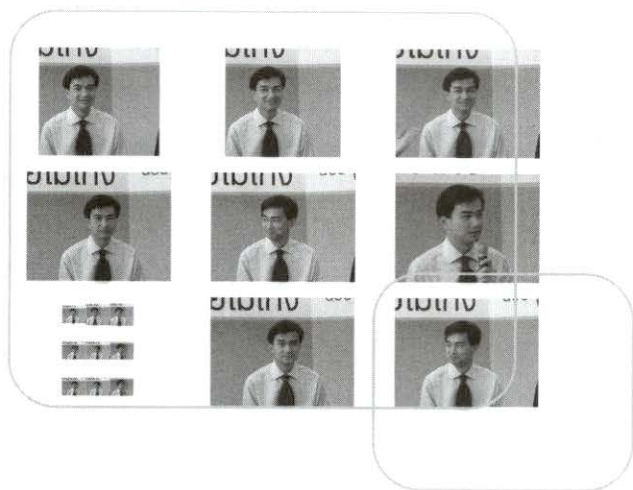
แม้แต่การตอบคำถามต่อสื่อ การพูดจากับใครก็ตาม มาร์คไม่เคย
พูดเพื่อให้คนชอบ หรือการแสดงออกต่อปัญหาให้คนฟัง คนดู หรือ
ประชาชน ‘สะใจ’ เขามีหลักการ มีอุดมการณ์ มีความคิดที่ยึดมั่นของตน
ทุกครั้งในการให้สัมภาษณ์มาร์คไม่เคยเรียกร้องขอคำถามล่วงหน้า เขา
จะใช้เวลาคิดเพียงเล็กน้อย ด้วยแววตากระตือรือร้น แต่เวลาที่เล็กน้อยนั้น
เมื่อถ้อยคำพร่างพรูไหลหลั่งออกมา แสดงให้เห็นว่าเรื่องราวต่างๆ อยู่ใน
กระบวนการคิดของเขา พูดง่ายๆ ว่าอยู่ในหัวอยู่แล้ว กระบวนการพูดเพื่อ
ตอบคำถามของมาร์คจะใช้ถ้อยคำที่ไม่หรูหรา ทว่าจะแสดงการเชื่อมโยง
ชี้ให้เห็น บอกให้เข้าใจอย่างชัดแจ้ง แต่ละคำตอบจะไม่เยิ่นเย้อ วกวน
พาออกนอกคำถาม หรือชักใบให้เรือเสีย แสดงว่าเขามีองค์ความรู้และ
เตรียมพร้อมทั้งเรื่องนั้นๆ อยู่ตลอด นับเป็นการแสดงภูมิและบ่งบอกได้ดีว่า
เหตุใดมาร์คจึงเหมาะสมจะเป็นผู้นำประเทศคนต่อไป

ROHISIT WEJN

จุดยืนที่ดี ที่ถูกต้องของนักการเมืองที่แท้จริงคืออะไร และจุดยืนของมาร์คินั้นใช่หรือไม่กับคำว่านักการเมืองคุณภาพ มาร์คินิยามตัวเองว่าตนคือนักการเมืองอาชีพ อาชีพนักการเมืองมีจริงหรือไม่กับสังคม กับระบอบการเมืองไทย ระบอบอันทับซ้อนไปด้วยผลประโยชน์ส่วนตัวกับผลประโยชน์ของประเทศจนยากจะดูออก หรือแยกออกมาอย่างชัดเจนนี้ ตั้งแต่อดีตจวบจนวันนี้ มาร์คแสดงให้เห็นมาโดยตลอด มาร์คไม่ได้ตั้งบริษัท ประกอบการค้า ทำธุรกิจ ไม่มีสัมปทานผูกขาดกับรัฐ ไม่ได้ใช้ความเป็นนักการเมืองมีสิทธิ จงหนั้นหรือไปกว้านซื้อที่ดินก่อนตัดถนนหรือทำโครงการใดๆ ของรัฐ กล่าวได้เต็มปากเต็มคำว่ามีเรื่องเสื่อมเสียนับตั้งแต่เรียน เรื่อยมาถึงเมื่อเป็นสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ ได้รับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้ว จนวันก้าวสู่ตำแหน่งหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ พรรคเก่าแก่ของประเทศ สิ่งนี้เป็นเรื่องเด่นชัดในหลายเรื่องๆ ของมาร์ค

นับเนื่องจากวันนั้นจวบจนวันนี้ เรื่องราวมากมายผ่านเข้ามาในชีวิตของหนุ่มมาร์ค ไม่ว่าจะเป็นสถานการณ์ด้านการเมือง เหตุการณ์มากลั่นในพรรค การรณรงค์หาเสียงต่อมามากหลายครั้ง การดำรงตำแหน่งทางการเมืองหลายตำแหน่ง บทบาทของสามี หน้าที่และความผูกพันที่มีต่อลูกทั้งสองคน ณ วันนี้เขากำลังอยู่บนตำแหน่งหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ พรรคการเมืองใหญ่ของประเทศ นอกจากการดำรงตำแหน่งผู้นำฝ่ายค้าน ตำแหน่งอันได้รับพระราชทานโปรดเกล้าฯ จากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มาร์ครู้ดีว่าเขาคือความหวังของพรรค ผู้อาวูโส ลูกพรรค รวมถึงบุคลากรทุกคนภายในพรรค เขาคือผู้จุดคบไฟดวงใหญ่และชูแสงสว่างนี้ นำทางไปสู่จุดหมายที่ทุกคนต้องการ การเดินทางครั้งนี้จะมีมัลลย์ช่อใหญ่ หรือก้อนหินให้เขายามถึงปลายทาง มาร์คยังไม่รู้ แต่รู้ดีว่าระยะทางนับพันกิโลเมตรย่อมเริ่มต้นด้วยก้าวแรก มาร์คจะต้องไปให้ถึง

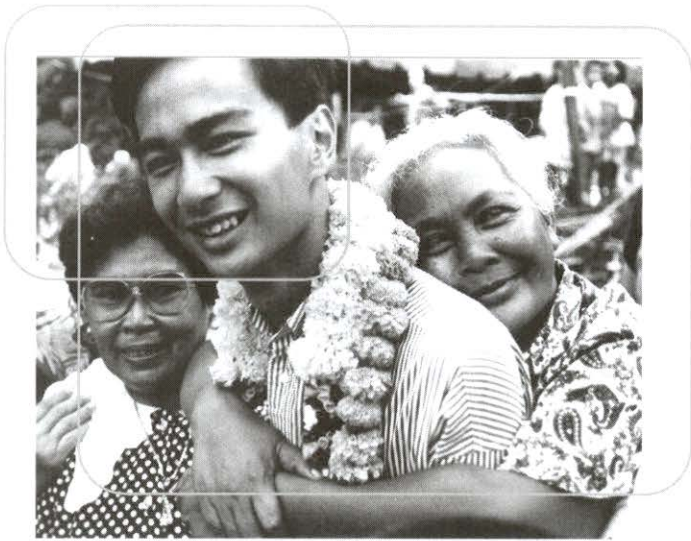
ฉากเช่นเดียวกันกับถนนชีวิต บนถนนการเมืองของมาร์ค มีจุดที่สาม
ย่อมเพราะมีจุดที่สอง เรามาติดตามมองย้อนกลับไปจุดที่หนึ่ง จุดแรกเริ่ม
ของความเป็นมาร์ค... อภิสัทธ์ เวชชาชีวะ...

ABHISIT VE.

บทที่ 2 :

ทางแยกบนรอยต่อ

ชีวิตจะเข้าใจได้ ก็ต่อเมื่อมองย้อนกลับไปข้างหลัง
แต่เราจะต้องใช้ชีวิตโดยก้าวไปข้างหน้า

วันที่ 22 มีนาคม พ.ศ.2535 ขณะที่อาทิตย์กำลังจะลับขอบฟ้า มาร์คได้พาส่วนสูง 167 เซนติเมตรน้ำหนัก 49 กิโลกรัมในวันนั้น พร้อมเพื่อนและภรรยาขับรถตระเวนดูคะแนนตามหน่วยต่างๆ (เวลานั้นยังนับคะแนนกันในหน่วยเลือกตั้ง ก่อนจะส่งผลไปรวมกันที่อำเภอหรือเขต) ในช่วงแรกเห็นคะแนนของตนเป็นรองผู้สมัครหลายๆ คน แม้แต่ ดร.เจริญ คันธวงศ์ หัวหน้าทีมในเขตเลือกตั้งเอง ก็ยังตกเป็นรองผู้สมัครคู่แข่งในเขต มาร์ค คิดว่าถ้าอาจารย์เจริญไม่ได้ ตนเองก็คงไม่ได้ หลังจากผ่านมาหลายหน่วยเลือกตั้ง มาร์คกับคนที่มาด้วยเตรียมตัวเดินทางกลับ ขณะนั่งทอดถอนใจในรถยนต์ พลังเหม่อมองไปยังท้องฟ้าอครถ คินนี่จะได้ฟังเพลงนานๆ ยาวๆ ให้ชุ่มใจเสียที หลังจากเหน็ดเหนื่อยจากภารกิจหาเสียงนานนับแรมเดือน ทันใดนั้นเอง เสียงโทรทัศน์ดังขึ้น มาร์คหยิบโมโตโรล่า โทรศัพทเคลื่อนที่รุ่นที่คนทั่วไปในวันนั้นรู้จักกันว่ารุ่นกระดุกหมา (เพื่อความสุภาพ ณ ที่นี้ขอเรียกว่ารุ่นกระดุกสุนัข) กดรับสายเรียกเข้า

“ดูข่าวช่อง 7 อยู่หรือเปล่า” เสียงตามสายนั้นพูดอย่างตื่นเต้น

“ไม่ได้ดู นี่ผมกำลังจะกลับบ้าน” มาร์คตอบ

“คุณได้เป็น ส.ส.แล้ว”

“อะไรนะ!”

“คุณได้เป็น ส.ส.แล้ว คนเดียวในกรุงเทพฯ ของประชาธิปไตยเสียด้วย”

หลังวางสายอย่างงุนงง มาร์คหันไปบอกเพื่อนและภรรยาถึงเรื่องนี้ พวกเขาไม่มีเวลาคิดมากนัก ทุกคนตกลงกันว่าไปที่ทำการสาขาพรรค แถวถนนสาธุประดิษฐ์เป็นดีที่สุด

ที่นั่น หลังจากคนรู้จักต่างแสดงความยินดี สักพักกองทัพนักข่าวต่างกรูกันเข้ามาสัมภาษณ์ วินาทีนั้นมาร์คไม่ได้ตั้งรับมาก่อน แต่เขาเคยพูดกับตัวเองว่า เมื่อตัดสินใจมาเป็นนักการเมือง ต้องพร้อมรับทุกสถานการณ์ที่เกิดขึ้น มองจากวันนี้ ณ วันนั้นมีมือที่มองไม่เห็นได้พา

หนุ่มน้อยวัย 27 คนนี้เดินทางเบี่ยงเบนเข้าสู่ถนนอีกสายหนึ่ง ถนนสายที่
ผู้คนเรียกกันว่า ถนนสายการเมือง มาร์คจึงยิ้มรับอย่างเปิดเผยและมั่นใจ

เวลาสำหรับมาร์คตอนนั้นเหมือนติดจรวด ทุกอย่างดูรวดเร็วไปหมด
รอบตัวเต็มไปด้วยความแจ่มใส เสียงจากโทรทัศน์ จังหวะก้าวเดินของใคร
หลายคน มาร์คพยายามตั้งสติ ทำให้อาจารย์ปราโมทย์ สุขุมไม่ได้ ทำให้อาจารย์
มารุตก็ไม่ได้ ภรรยาของมาร์คยืนเคียงคู่กัน เธอสบตามาร์ค มาร์ค
สบตาเธอ ต่างยังงุนงงตั้งตัวไม่ติดด้วยกันทั้งคู่ ในเวลานั้นเองมีหญิงสูงอายุ
โผล่เข้ามาออกทางด้านหลัง มาร์คเขินอาย หญิงคนนั้นกล่าวแสดงความ
ชื่นชมมาร์ค มาร์คยิ้มแทนคำพูด พลังเหลือบมองหญิงที่เขารักและ
เทิดทูน ส่งสายตาท่องแหงหาอาหาร สายตาที่ตอบมานั้นเต็มไปด้วย
ความผูกพันไม่แพ้กัน

ยังมีนักข่าวหลายคนรอสัมภาษณ์ คนเหล่านั้นคงอยากรู้จัก
หนุ่มน้อยหน้าใสคารมคมคายคนนี้มากขึ้น ไม่ใช่เพียงนักข่าวที่สนใจ แต่
คือคนทั่วประเทศ...คนทั่วประเทศกำลังจับตามองนี่

ขณะเดียวกันมีนักข่าวอีกหลายคนไม่ได้สนใจว่ามาร์คคือ
ส.ส.หนึ่งเดียวของพรรคประชาธิปัตย์ในกรุงเทพฯ แต่สนใจการเคลื่อนไหว
ของมาร์คก่อนหน้านี้ ด้วยเพราะเหตุใดจึงได้รับการเลือกตั้ง นับว่าเป็น
คำถามและข้อสงสัยที่น่าสนใจไม่น้อย

มาร์คมองผ่านกองทัพนักข่าว สายตาตอนนั้นไม่ได้จับจ้องวัตถุ
ใดนอกจากความคิดที่ใคร่ครวญอยู่หลายเรื่อง ภาพปรากฏในใจนั้นย้อน
ไปถึง...

หลาย ๆ ปี ของการกลับเมืองไทย บนเครื่องบินเหินน่านฟ้า
แผ่นดินแม่ มาร์คมักมองลงไปยังเบื้องล่าง ถึงแม้ความมืดมิดจะโรยตัวไปทั่ว
ถึงแม้จะเห็นเพียงแสงไฟเป็นจุดๆ ทุกๆ ครั้งมาร์คจะดีใจและบอกตัวเองว่า
ที่นี่คือบ้านของเรา ที่นี่คือทุกสิ่งทุกอย่างของเรา หลายครั้งที่มาร์คเห็น
ใบหน้าตัวเองสะท้อนกระจกหน้าต่างเครื่องบิน มาร์คจะยิ้มกับใบหน้านั้น

เสมอว่า จะทำทุกอย่างที่เป็นคุณประโยชน์ต่อผืนแผ่นดินนี้ ต่อมาตุภูมิที่เขา
รักและหวงแหนนี้ตลอดไป

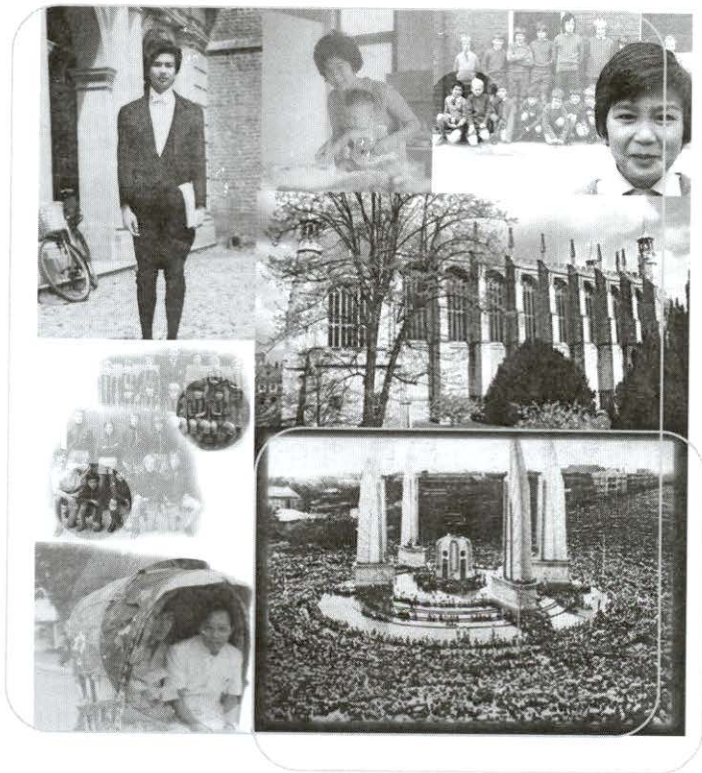
คนเราถ้าเป็นตัวของตัวเอง อยู่ได้ทุกสถานการณ์ ใครคนหนึ่ง
เคยเอ่ยขึ้นเพื่อเปรียบเปรยในความเป็นมาร์ค

ตั้งแต่เล็กจวบจนเติบโตใหญ่ มองจากคนภายนอกเหมือนมาร์คได้
กระทำสิ่งต่างๆ เพื่อการเป็นนักการเมือง ทุกอย่างอาจจะเริ่มต้นเมื่อครั้งที่
มาร์คเขavnวิทย์ไว้กับจักรยานฟังการถ่ายทอดสดการอภิปรายในสภา
ความรู้สึกขึ้นชอบได้ปลูกเร้าให้มาร์คเตรียมการทุกอย่างเพื่อวันข้างหน้า
ไม่ว่าจะเป็นเรียนที่อัสตันซึ่งเป็นโรงเรียนประจำเพื่อฝึกฝน การเลือกเรียนใน
สาขาวิชาปรัชญา การเมืองและเศรษฐศาสตร์ การรับราชการเป็นอาจารย์
ประจำในคณะเศรษฐศาสตร์ การเคลื่อนไหวเพื่อประชาธิปไตยภายหลัง
การรัฐประหารยึดอำนาจจากรัฐบาลพลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ โดย
คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ (ร.ส.ช.) เมื่อกุมภาพันธ์ พ.ศ.2534
หรือการที่มาร์คไม่เห็นด้วยกับการที่พ่อของตนเข้าร่วมเป็นหนึ่งใน
คณะรัฐมนตรีรัฐบาลอานันท์ ปันยารชุน หรือการต่อต้านเผด็จการทหาร
ในเหตุการณ์พฤษภาทมิฬ พ.ศ.2535

ทั้งหมดนั้นนอกจากแสดงถึงการเตรียมตัวเป็นนักการเมือง ยัง
แสดงให้เห็นถึงความปรารถนามุ่งมั่นในแนวคิดทางประชาธิปไตย ทั้งยัง
สะท้อนออกมาในแนวความคิด คำวิพากษ์วิจารณ์ ทัศนคติที่แสดงออกใน
การประชุม สัมมนาและอภิปรายทางเศรษฐกิจ มาร์คเชื่อในแนวความคิด
ที่ว่าต้องทำให้รัฐเล็กลงและประชาชนใหญ่ขึ้น แนวความคิดนี้สอดคล้อง
กับแนวความคิดที่เรียกกันทางเศรษฐศาสตร์ว่า Neo-classic (นีโอคลาสสิก)
กล่าวคือให้ความสำคัญกับประชาชนมากกว่ารัฐ เน้นการกระจาย
ทรัพยากรสู่ภาคประชาชน ทางด้านการเมืองการปกครอง มาร์คเน้นการ
กระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น การปฏิรูประบบราชการ การปฏิรูปการศึกษา เชื่อ

บทที่ 3 :

เขาชื่ออภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

Mark Abhisit Vejjajiva (OS.)

ด้วยนามสกุลเวชชาชีวะ นามสกุลที่หลายคนคิดว่าถ้าไม่เป็นหมอ ก็ต้องรับราชการ ถูกต้อง วงศ์วานว่านเครือ “เวชชาชีวะ” นับได้มากเหลือ กระจายกันทำคุณงามความดีให้แก่ประเทศชาติ ทั้งทางภาครัฐกิจและ ภาครัฐ คนรุ่นพ่อรุ่นแม่ หากกล่าวถึงนามสกุลเวชชาชีวะ หลายคนมักนึก ถึงชื่อ “หมออรรถสิทธิ์” ทว่าคนจำนวนไม่น้อยไม่ทราบชื่อ “หมออรรถสิทธิ์” นี้ คือชื่อบิดาของชายผู้มีนามว่า “อภิสสิทธิ์”

“เขาชื่ออภิสสิทธิ์ เวชชาชีวะ” ใครคนหนึ่งเคยปรารภไว้เมื่อสิบกว่า ปีก่อน ตอนที่หนุ่มมาร์คได้รับการเลือกตั้งครั้งแรก การปรารภหนั้นด้วย การเล่นกับคำว่า “เขาชื่อกานต์” นวนิยายยอดเยียมของสุวรรณี สุคนธา ผู้กล่าวไม่ได้มีเจตนาใดนอกจากจะบอกถึงบุคลิกที่ดูมุ่งมั่น ทรงภูมิและน่า นับถือ “เขาชื่ออภิสสิทธิ์” จึงเป็นคำจำกัดความที่ตรงตัวมากที่สุดชุดหนึ่ง

ศ.นพ.อรรถสิทธิ์ เวชชาชีวะและพญ.สุดใส เวชชาชีวะ คือชื่อของ บิดาและมารดาของหนุ่มมาร์ค หากบาปกรรมใหญ่หลวงของชีวิตคือ ความไม่กตัญญู มาร์คก็ไม่เคยมีบาปข้อนี้ มาร์คมักพูดถึงบิดาและมารดา อย่างเคารพยกย่อง บิดาของมาร์คให้ทั้งกำเนิดชีวิตและคำแนะนำอันมีค่า แก่เขา ไม่ว่าจะคำแนะนำด้านการศึกษาหรือการใช้ชีวิต เหตุนี้เราจึงไม่ แปลกใจเลย เมื่อเอ่ยถึงชื่อ “ชวน หลีกภัย” มาร์คจึงพูดอย่างเคารพ ให้ เกียรติและยกย่องเช่นเดียวกัน

การเอ่ยนามบุคคลทั้งสามในที่นี้ เรากำลังบอกว่าคนทั้งสามคือ บุคคลที่มีส่วนสำคัญต่อชีวิตในวันนี้ของมาร์ค... อภิสสิทธิ์ เวชชาชีวะ

มาร์คลืมนึกดูโลกเป็นคนที่สาม ตามหลังพี่สาวคนโต คือ ศาสตราจารย์แพทย์หญิงอลิสสา วัชรสินธุ์ และพี่สาวคนรองคุณงามพรรณ เวชชาชีวะ แม้จะเป็นบุตรชายเพียงคนเดียว แต่คุณพ่อก็ได้เลี้ยง ดูผิดแผกจากลูกคนก่อนๆ มาร์คเกิดที่เมืองนิวยอร์ก ประเทศอังกฤษ และอยู่ที่นั่นไม่ถึงหนึ่งปี ครอบครัวจึงเดินทางกลับเมืองไทย

เด็กชายอภิสิทธิ์เข้าเรียนชั้นอนุบาลที่โรงเรียนอนุบาลยุคลธร เต็บโตและใช้ชีวิตอย่างคนทั่วไป จบอนุบาลก็เข้า ป.1 โรงเรียนประถมที่มารค์เรียนจนจบชั้น ป.6 ก็คือ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อนร่วมรุ่น อาทิ คุณกฤษฎา ลำซ่า, คุณกนิษฐ สุวารสิน, คุณอมรพิมล วีรวรรณ, คุณพิมพ์เพ็ญ ศกุนตาทัย คนหลังนี้อีกสิบกว่าปีต่อมาได้เข้าสมรสกับหนุ่มมารค์ และอยู่เคียงข้าง ร่วมทุกข์ป็นสุขกันมาไม่เสื่อมคลาย

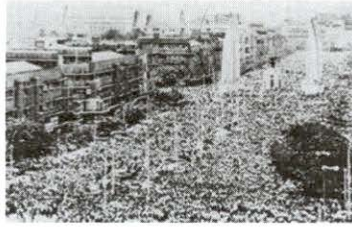
มารค์เรียนสาธิตจุฬาฯ จบชั้นประถม 6 คุณพ่อจึงส่งไปเรียนต่อที่ประเทศอังกฤษ โรงเรียนแรกที่เรียนคือ สเคทคลิฟ (Scatcliffe) เพราะตามหลักสูตรของอังกฤษต้องเรียนระดับประถม 7 ปี ระยะเวลาที่สเคทคลิฟ คือ การปรับตัวโดยแท้ ตั้งแต่เรื่องอาหารการกิน เพื่อนฝูง จนถึงเรื่องหนังสือหนังหา เราลองนึกภาพเด็กน้อยคนหนึ่งอยู่ท่ามกลางสิ่งแปลกใหม่โดยสิ้นเชิง บางวันนั่งอยู่ในห้องคร่ำเคร่งกับเนื้อหาริชาต่างๆ ที่ตำราไม่ใช่ภาษาที่เคยคุ้นเคย (มีหน้าขำยังต้องเรียนภาษาลาตินกับภาษาฝรั่งเศสเพิ่มเติม) บางวันเกาะขอบหน้าต่างนั่งถึงครอบคริว ตอนนีพ่อกับแม่กำลังทำอะไรอยู่น้ำ...ฝนกำลังตกอยู่หรือเปล่า มารค์นึกถึงคนที่เมืองไทย ปกติอากาศที่อังกฤษหนาวกว่าเมืองไทยอยู่แล้ว แต่กับเด็กน้อยชื่อมารค์ นั้นกลับทำให้รู้สึกหนาวยิ่งขึ้น ทว่าที่สุดแล้ว เด็กน้อยจากเมืองไทยคนเดียวในโรงเรียนก็ผ่านมาได้

เชื่อหรือไม่ ตอนเด็ก ๆ มารค์เคยอยากเป็นหมอ

มารค์อยู่ในครอบครัวที่คุณพ่อคุณแม่เป็นหมอ ตอนเด็กมากๆ คิดอยากจะเป็นหมอ แต่พอโตขึ้นหน่อย ได้เห็นชีวิตของคุณพ่อคุณแม่แล้ว รู้สึกไม่ชอบ ไม่ตรงกับความต้องการของตนเอง

มารค์เกิดความสนใจในวิถีทางของการเมือง เมื่อตอนเกิดเหตุการณ์ 14 ตุลา

“ว่าไปแล้วเหตุการณ์นี้มีส่วนสำคัญไม่น้อย เด็กสาธิตจะมองว่า นิติจุฬาฯ เป็นรุ่นพี่ เหตุการณ์ 14 ตุลาพวกเราก็รู้สึกที่เราเกี่ยวข้องด้วย

หลังเหตุการณ์ บรยากาศบ้านเมืองเป็นประชาธิปไตยมาก โรงเรียนเริ่มสอนประชาธิปไตยเด็ก เดิมทีการเลือกหัวหน้าห้องใช้การเลือกโดยการยกมือให้คะแนนแก่คนที่สมัครรับเลือกเป็นหัวหน้า กระแสของเหตุการณ์ 14 ตุลา เปลี่ยนให้โรงเรียนเพิ่มเติมการเรียนรู้อันประชาธิปไตยมากขึ้น ทางโรงเรียนให้นักเรียนเขียนโปสเตอร์หาเสียง การทำโปสเตอร์นั้น เด็กก็จะวาดกันเอง เรียกได้ว่าเป็นการจำลองแบบการเลือกตั้ง รวมทั้งพอปี 18 มีการเลือกตั้งครั้งแรก ผมก็เห็นว่าเป็นเรื่องน่าสนใจ เรื่องสนุก มีพรรคการเมืองเยอะมากตอนนั้น ไม่ใช่แค่พรรคประชาธิปัตย์ พรรคกิจสังคมก็มี พรรคพลังใหม่ พรรคสังคมนิยม พรรคอะไรต่อมิอะไรเยอะ ยิ่งสนใจมากขึ้นๆ แล้วพอเลือกตั้งเสร็จก็มีการประชุมสภา มีการถ่ายทอดสดทางวิทยุ เป็นวิธีการในการติดตามข่าวและได้ฟังคนอภิปราย ฟังหม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช คุณอุทัย พิมพ์ใจชน คุณสมัคร สุนทรเวช คุณชวน หลีกภัย คุณชานี ศักดิ์เศรษฐ์ ใครต่อใคร โดยเฉพาะคุณชวน ประทับใจท่านมาก ตอนนั้นท่านเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ท่านลุกขึ้นมาได้ สมัยรัฐบาลหม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช เป็นนายกฯ และแถลงนโยบายรัฐบาลต่อรัฐสภา ขณะนั้นได้รับการโจมตีจากฝ่ายค้านรุนแรงมาก คุณชวนท่านลุกขึ้นมาได้ ผมฟังแล้วประทับใจ ซึ่งบรรยากาศอย่างนั้นทำให้ผมทั้ง คือคนนำความคิดมาแสดง เห็นตรงกันบ้าง เห็นต่างกันบ้าง นี่คือการเมือง นี่คือการนำความคิดมาเพื่อจะบอกที่บ้านเมืองน่าจะเป็นยังไง สนุก แต่ว่าผมก็ยังเป็นเด็ก ก็พูดตรงๆ ว่าไม่ใช่

ประวัติ
การ... ๒๕๓๖

ทุกคนวัยเดียวกันกับผมจะมาสนใจ คล้ายๆ ว่าผมเปิดวิทยุฟังมาตั้งแต่เด็ก ฟังวิทยุก็คือฟังสภากา ฟังเพลง แล้ววิทยุมันดีอย่างก็คือว่าเราทำอะไรอยู่เราก็เปิดได้ ผมซึ่งจักรยานเล่นก็เอาวิทยุแขวนไว้กับที่จับ เอาใส่ตะกร้าที่เล่นไปก็ฟังไปด้วย คนไหนพูดจ๋าๆ ไม่น่าสนใจ ก็ที่เล่น น่าสนใจก็หยุดรถตั้งใจฟังอันนี้ก็ฟังไว้ว่า เออนี่โตขึ้นเราจะทำอะไรได้บ้าง เราอยากทำ"

เหตุการณ์ 14 ตุลา เป็นแรงกระตุ้นสำคัญให้มาร์คสนใจการเมือง ไม่เพียงมาร์ค สำหรับเหตุการณ์นั้น ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองครั้งยิ่งใหญ่ในไทย แม้ในเกาหลีใต้ตอนนักศึกษาเดินขบวนขับไล่ผู้นำภาพถ่ายเหตุการณ์ 14 ตุลา เป็นภาพที่นักศึกษาเกาหลีชูขึ้นเพื่อเป็นแรงปลุกใจ รวมถึงบางครั้งมีการตะโกนว่าไทยแลนด์ๆ

สำหรับประเทศไทยเรานั้น ไม่ต้องพูดถึงการเปลี่ยนแปลง ต้องใช้คำยิ่งกว่าการเปลี่ยนแปลงเสียอีก เพราะเหตุการณ์นั้นเป็นรากฐานสำคัญของการเมืองทุกวันนี้ ภายหลังเหตุการณ์ มีการร่างรัฐธรรมนูญที่ตำราทางรัฐศาสตร์ถือว่าเป็นรัฐธรรมนูญ ฉบับที่เป็นประชาธิปไตยมากที่สุดฉบับหนึ่งของไทย คือรัฐธรรมนูญ ฉบับปี พ.ศ.2518 ตามมาด้วยการมีพรรคการเมืองอีกครั้ง กระแสความตื่นตัวการเมืองสูงมาก ผู้คนถกเถียงการเมืองในร้านกาแฟ ตามโต๊ะอาหารที่ทำงาน แม้แต่บนเตียงนอนของสามีภรรยา

กระแสการเมืองโลกขณะนั้นเองก็มีส่วนผลักดัน เรื่องเสรีภาพ สันติภาพ สิทธิมนุษยชน หัวข้อที่หนักหนาเหล่านี้ถูกหยิบยกขึ้นมาวิพากษ์วิจารณ์จนเป็นเรื่องธรรมดา มาร์คเองก็เช่นเดียวกัน

"โดยส่วนตัวทำให้ผมสนใจการเมือง ก่อนหน้านั้นมันไม่มี เรียกได้ว่าไม่เคยมีเรื่องราวการเมืองอยู่ในหัวสมอง อยู่ในระบบคิดอะไรทั้งสิ้น เราก็ท่องหนังสือ นายกฯ ชื่อจอมพลถนอม จบ คือพอมันเกิดขึ้น เหมือนเปิดตาเรา อ้าว! ทำไมคนหนุ่มสาวเขามาเรียกร้องอะไร กล้าทำอะไรอย่างนี้ เสียชีวิตด้วย เขาต่อสู้เพื่ออะไร ผมสนใจ พอสนใจก็พยายามสอบถาม

คนนั้นคนนี้ ถามพ้อ ถามครุ ประชาธิปไตยคืออะไร เขาเรียกร้องกันทำไม สิทธิเสรีภาพ อะไรอย่างนี้ เหมือนเปิดโลกอีกโลกหนึ่ง ในระดับส่วนตัว มีความหมายต่อผมในแง่หนึ่ง ส่วนในระดับประเทศ แน่นนอน จุดนั้นทำให้เป็น จุดเปลี่ยนให้การเมืองไทยหันเหเข้ามาสู่การเมืองที่อิงกับเรื่องของการเลือกตั้ง เรื่องของรัฐธรรมนูญ เรื่องของพรรคการเมือง

ก็ได้คุณพ่อบอกตอบคำถามผมเกี่ยวกับการเมืองในช่วงนั้น เช่น ทำไมเขาต้องไม่ไว้วางใจกัน จัดตั้งรัฐบาลกันอย่างไร ตอนนั้นผมอยู่ ประถม 5 ประถม 6”

ใครเลยจะรู้ว่า มาร์คเคยเดินแจกใบปลิวตั้งแต่อายุแค่ 15 อายุ ขนาดนั้น บางคนสนใจแต่ความเพลิดเพลินกับเพื่อนๆ หรือเที่ยวจีบสาวไปทั่ว แต่มาร์คกลับสนใจแจกใบปลิว มาร์คอยากสัมผัสการเมือง อายุขนาดนั้นของตน มาร์คคิดว่าการได้เดินแจกใบปลิวเป็นส่วนหนึ่งของการเมือง เป็นกิจกรรมที่ทั้งสนุก ทั้งได้พบปะผู้คนที่ไม่เคยพบ ได้ใกล้ชิดนักการเมือง

สำหรับเรื่องการเดินแจกใบปลิวนี้ ดร.เจริญ คันธวงศ์ ผู้อาวุโส ท่านหนึ่งของพรรคประชาธิปัตย์ ปัจจุบันดำรงตำแหน่งประธาน ส.ส.ของพรรค ได้เล่าไว้ว่า

“ผมไม่รู้จักคุณอภิสิทธิ์มาก่อน รู้จักพ่อของคุณอภิสิทธิ์ คือหมออรรถสิทธิ์ เวชชาชีวะซึ่งเป็นเพื่อนนักเรียนอัสสัมชัญรุ่นเดียวกัน รุ่นปี พ.ศ.2492 ครั้งแรกที่เห็นหน้าคุณอภิสิทธิ์คือ หมออรรถสิทธิ์โทรมาบอกว่าฝากลูกเดินแจกใบปลิวด้วย ตอนนั้นกำลังหาเสียงเลือกตั้ง สมัยพันเอกถนัด คอมันตร์ เป็นหัวหน้าพรรค ผมเป็นรองเลขาธิการฯ นายกฯ ทั้งๆ ที่คุณอภิสิทธิ์อายุเพียง 15 ปี

“ผมถามหมออรรถสิทธิ์ว่าลูกอายุเท่าไร หมอตอบว่า 15 ผมบอกว่า 15 เองนะ อีกอย่างอากาศก็ร้อน หมอบอกว่าให้แจกเถอะ เขาชอบของเขา”

เหตุการณ์ต่อนั้นเป็นช่วงที่มาร์คเรียนที่อังกฤษแล้วและปิดเทอมกลับมาเมืองไทย

เมื่อจบประถม มาร์คสอบเข้าเรียนต่อมัธยมที่อีตัน (Eton College) ได้

อีตันเป็นโรงเรียนประจำชายล้วนอันเก่าแก่ของประเทศอังกฤษ มีประวัติศาสตร์ความเป็นมาตั้งแต่สมัยยุคกลางของยุโรป เพื่อพระวงศ์ชนชั้นสูงในสังคมอังกฤษมักจะเรียนกันที่โรงเรียนนี้ ระบบการคัดเลือกใช้วิธีสอบเข้า มาร์คผ่านการสอบคัดเลือกได้และยังได้เป็นนักเรียนทุนด้วย

การเป็นนักเรียนทุนของอีตัน ไม่ได้หมายความว่าได้ทุนการศึกษาหรือเล่าเรียนฟรี ไม่มีค่าใช้จ่าย แต่หมายถึงการได้ระดับเกียรติยศต่อท้ายหลังชื่อนามสกุลของตนเอง ทุนของอีตันเรียกว่า ออปพิแดนสกอลลาร์ (Oppidan Scholar) การจะได้นั้นต้องเรียนหนังสือได้คะแนนดีเยี่ยมหรือทำคุณประโยชน์แก่โรงเรียน

ในเวลานั้น ชื่อของมาร์คที่ปรากฏในเอกสารต่างๆ จึงเขียนว่า
Mark Abhisit Vejajiva (OS.)

ชีวิตนักเรียนประจำชายล้วน พักในห้องพักรงละหนึ่งคน เหมือนเป็นการบังคับในตัวให้ต้องอ่านหนังสือ ทำการบ้าน ต้องนอนหัวค่ำ ตั้งแต่เช้าเพื่อไปเซ็นชื่อที่หน้าห้องเรียน ใครมาสายหนึ่งวัน ต้องตื่นเช้าเป็นพิเศษอีกห้าวันเสมือนการลงโทษ

นอกจากนี้ที่อีตันยังเต็มไปด้วยกฎตลอด จนแทบเหลือเวลาส่วนตัวน้อยมากตั้งแต่เช้าจรดค่ำ สัปดาห์หนึ่งเรียนหกวัน เสาร์เรียนครึ่งวัน กำหนดเวลาเป็นไปตามฤดูกาล กล่าวคือฤดูร้อนต้องตื่นเช้าเป็นพิเศษ เพราะจะมีการเรียนก่อนรับประทานอาหารเช้า (ไม่ต้องพูดถึงรสชาติ เป็นอย่างไรก็ต้องกิน) ฤดูหนาวไม่ต้องตื่นเช้า แต่การที่ประเทศอังกฤษซึ่งมีอากาศมีดครึ่มอยู่แล้ว เข้าฤดูหนาวไม่ต้องพูดถึง เหตุนี้จึงต้องขยัน ตื่นตัวอยู่ตลอด มิฉะนั้นจะหนาว หลายครั้งความรู้สึกเบื่อหน่ายย่อมเกิดขึ้นได้ ดัง

นั่นนิสัยชอบฟังวิทยุจึงติดตัวจากเมืองไทยตามมาถึงที่อังกฤษ นอกจากใช้
แก้เหงา ยังใช้รับทราบข่าวสาร ข้อเท็จจริง ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น

โดยเฉพาะเหตุการณ์ทางการเมือง คุณพ่อเองท่านได้เขียน
จดหมายเล่าให้ทราบอีกทางหนึ่งอย่างสม่ำเสมอ ยังเป็นการไม่ให้ลืมภาษา
ไทยด้วย ข่าวสารจากเมืองไทยมีเผยแพร่ที่อังกฤษน้อย ช่วงเกิดเหตุการณ์
6 ตุลา 19 มาร์ครับรู้ข่าวนี้อย่างสะเทือนใจ

“การติดตามข่าวสารทำได้ยากหน่อย ผมพอทราบบ้าง เพราะ
ประเทศไทยในสายตาคอนอังกฤษที่นั่นตอนนั้น เขายังไม่ค่อยให้ความสำคัญ
สำคัญเท่าไร ผมเคยคิดนะ ถ้าอยู่ในเมืองไทยช่วงนั้น ผมอาจเหมือน
หลายๆ คนที่อุดมคติ อุดมการณ์ถูกทำลายไป ภาพการเช่นฆ่าอย่างทารุณ
โหดร้าย การล้อมปราบอย่างไร้มนุษยธรรม ผมมาเห็น มาร์คทราบภาย
หลังกลับมาเมืองไทยแล้ว ทีวี วิทยุที่นั่นพูดถึงน้อย มีแต่เพียงว่าเกิด
รัฐประหารอะไรทำนองนี้ ผมมารู้หลังจากนั้นด้วยซ้ำ ชีวิตช่วงนั้นจึงเป็นการ
ปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่อังกฤษมากกว่า เวลาที่มีหมดไปกับการ
เรียน ปรับตัว แต่ผมก็พยายามติดตามข่าวสารจากเมืองไทยเท่าที่ทำได้
เพราะผมชอบ”

ห้าปีในอดีต วิทยาลัยอันเคร่งครัดกฎระเบียบอย่างสูง แต่ก็ทำให้
มาร์คได้ฝึกฝนในเรื่องความรับผิดชอบและความอดทน เพราะบรรยากาศ
ที่นั่นกระตุ้นให้ตั้งใจเรียน ตั้งตัวอยู่ตลอด แม้จะไม่ค่อยชอบเรื่องกฎระเบียบ
ที่มีตารางชัดเจนรัดตัวจนเกินไป ทำให้แทบไม่มีเวลาของตัวเอง แต่สิ่งเหล่านี้
สอนให้มาร์ครู้จักเคารพสิทธิของผู้อื่น รู้จักเกรงใจ ไม่ว่าจะออกมาในรูป
ของการเข้าคิว การขับรถ ทุกวันนี้มาร์คก็ไม่เคยจอดรถข้างทาง
แล้วกะพริบไฟทิ้งไว้ ก่อนจะไปซื้อของหรือหายตัวไปนานๆ หรือแม้
กระทั่งทำเพื่ออ้างหาเหตุจอดรถในที่ห้ามจอด อีกทั้งระบบการศึกษาของที่
นั่นสอนให้กล้าแสดงออก ทั้งด้านความคิดและการกระทำ เราจึงเห็น

มาร์คพูดในแนวความคิด แสดงออกในแนวคิดแม้จะสุภาพ นุ่มนวลแต่ฟังหนักแน่นในแนวทางของตน

ที่สำคัญที่สุด อีตันหล่อหลอมให้มาร์ครู้จักความอดทน เพราะกับความอดทน ถ้าเปรียบเหมือนผลไม้ รสชาติตอนกัดกินยังไม่สุกกัซม แต่พอสุกได้ที่ รสก็จะหวาน ผลของความอดทนก็เช่นเดียวกัน มักจะหวานเสมอ

นอกเหนือจากการเรียนและตารางกิจกรรมที่เคร่งครัด ถึงกระนั้น ไร่ว่าจะหาเวลาส่วนตัวไม่ได้ เวลาส่วนตัวที่มีนอกจากติดตามข่าวสาร มาร์คยังชอบฟังเพลง โดยเฉพาะกับเพลงร็อค

มีคนจำนวนมากถามมาร์คว่าทำไมชอบฟังเพลงร็อค เพราะดูขัดกับบุคลิกนุ่มนวลและสุภาพของมาร์ค มาร์คเองก็ตอบไม่ถูกว่าทำไมชอบหลายครั้งมาร์คมักหาสาเหตุให้คนถามด้วย ก็ด้วยการตอบว่า “เพราะชอบมาตั้งแต่เล็ก”

ตรงนี้และต่อไป ในหลายครั้ง ในหลายคำตอบ จะเห็นว่ามาร์คหนักแน่น มั่นคง ตั้งใจสิ่งใด เรื่องใด หรือแม้แต่กับใคร มาร์คไม่เปลี่ยน เราอาจจะกล่าวล่วงหน้าไปได้ ถึงการที่มาร์คอยู่พรรคประชาธิปไตยพรรคเดียว รักเดียวใจเดียวกับภรรยาคนเดียวคนปัจจุบัน

แต่ถ้าเราลองวิเคราะห์ทางจิตวิทยา เราจะพบว่าคนอ่อนโยน คนดูเรียบร้อยภายนอก มักจะชอบเพลงที่รุนแรง หนักแน่น เพราะเพลงคือการระบาย คือการผ่อนคลาย การได้ระบายออกมาก่อนจากพลังภายในที่เก็บกดและได้ระบายเช่นนี้ เพลงร็อคจึงมักจะถูกใจคนมีบุคลิกเช่นมาร์คไม่น้อย

เช่นเดียวกันกับคนที่ภายนอกดูดุดันจำนวนไม่น้อย ที่ชอบเพลงฟังสบายๆ ชอบดูหนังตลก

แต่ที่แน่นอน โดยเนื้อหาเพลงร็อคสมัยนั้นเป็นตัวสะท้อนสังคม สะท้อนอารมณ์คนยุคนั้นที่โหยหา ไขว่คว้า บอกถึงอารมณ์ เราลองฟัง เพลงในยุค 60 เราจะเข้าใจอารมณ์ของยุคสมัยนั้นได้ดี

และเมื่อฟังมาตลอด มาถึงวันนี้ตามอุปนิสัยของมาร์คก็ยังฟังเพลง ร็อคเรื่อยมา แต่เพิ่มแนวเพลงอื่นๆ ด้วยตามอารมณ์ เพราะมาร์คชอบฟัง เพลงมาก คนรทของมาร์คเล่าว่ามาร์คมักจะหาเวลาฟังเพลงทุกครั้งที่มี โอกาสอำนวย

มาร์คมีวงโปรดหลายวง อาทิ Oasis, R.E.M. แต่ร็อครุ่นเก่าอย่าง Rolling Stones, Deep Purple หรือ The Eagles มาร์คก็ชอบฟัง มาร์ค รู้สึกว่าเวลาฟังเพลงทำให้รู้สึกผ่อนคลาย ซ้ำยังทำอย่างอื่นได้ไปด้วย

แต่กับการขอให้ร้องเพลงให้ฟัง มาร์คมักหัวเราะ เมื่อมีคนถาม หรือขอให้เขาร้องเพลง

“ให้ผมทำอย่างอื่นเถอะครับ อะไรที่เกี่ยวกับศิลปะ ผมไม่มีทักษะ เอะเสียเลย โดยเฉพาะกับเพลง ฟังได้ แต่ถ้าให้ร้อง ขอเถอะ ผมไม่มี พรสวรรค์จริงๆ”

ความนี้หลายคนที่เคยฟังมาร์คร้องเพลง ล้วนยืนยันได้!

กลับมาที่เรื่องการใช้ชีวิตที่อดีตนักกีฬา กล่าวคือถ้าวันไหนเรียนครึ่งวัน ต้องไปเล่นกีฬา หรือไม่ก็ออกกำลังกายอื่น ซึ่งทางโรงเรียนจะกำหนดให้แต่ละวันต้องมีกิจกรรมเหล่านี้ อีกทั้งยังมีเวลากำหนดให้อยู่ในห้องพักที่ ชั่วโมงต่อวันด้วย

ดังที่กล่าวมา ชีวิตภายในอดีตไม่ได้เน้นที่การเรียนเพียงอย่างเดียว มีกีฬาอันเป็น สัญลักษณ์ของชาวอังกฤษและนักเรียนที่อดีตต้องเล่นทุกคนก็คือฟุตบอลกับสควอช มาร์คชอบสควอช แต่กับฟุตบอลแล้ว มากกว่า นั้น! เพราะมาร์คแม้จะตัวเล็กกว่าฝรั่งทุกคน แต่จัดได้ว่าฝีเท้าจัดจ้าน คนหนึ่ง กีฬาฟุตบอลจึงเป็นกีฬาที่มาร์ครักชนิดเข้าในสายเลือด ทีมประจำที่มาร์คเชียร์และเป็นแฟนเหนียวแน่นก็คือ สโมสรฟุตบอลนิวคาสเซิล

ทีมที่ตั้งในถิ่นเกิดของมาร์คนั่นเอง ทุกวันนี้มาร์คยังติดตามข่าวสาร ดูถ่ายทอดสดฟุตบอลจากอังกฤษเป็นประจำ โดยเฉพาะกับทีมนิวคาสเซิล ในวัยนั้นจนถึงวัยนี้ มาร์คจำกัดความเกี่ยวกับทีมสโมสรฟุตบอลนี้ว่า

“เหมือนเดิม ไม่ชนะ เล่นสนุก เน้นเกมรุก กองหลังรั่วตลอด”

แน่นอน แม้มาร์คจะเป็นนักเรียนไทยคนเดียวในอิตาลีในระยะแรก (ต่อมาอีกสามปี บุตรชายของอดีตนักธุรกิจ นักการเมืองชื่อดัง คุณตามใจ ขำกโต กับแพทย์หญิงอรสา ขำกโต ชื่อภูมิใจ สอบเข้าเรียนได้อีกหนึ่งคน) แต่กับนักเรียนไทยในวิทยาลัยอื่น มหาวิทยาลัยอื่น มาร์คเองก็เป็นที่รู้จักไม่น้อย โจอทย์ขานกันในกลุ่มนักเรียนไทยและคนไทยที่นั่นว่า “ที่อิตาลีมีเด็กไทยเรียนเก่งมาก ๆ อยู่คนหนึ่ง เป็นนักเรียนทุนด้วย” ซึ่งเป็นที่รู้จักกันว่า ผู้ที่ได้ทุนนี้ย่อมน่า ‘ไม่ธรรมดา’

ถึงกระนั้น ชีวิตอันเต็มไปด้วยกฎเกณฑ์ก็ไม่ได้ทำให้วัยหนุ่มของมาร์คเคร่งขรึมจนเกินไป ตามปกติของนักเรียนไทย วันหยุดหรือยามว่าง มักพบปะรวมกลุ่มกัน มาร์คเองก็เช่นเดียวกัน แม้จะไม่ค่อยได้สังสรรค์มากมายนัก เพราะกลับบ้านที่เมืองไทยทุกปีเดือน หรือเป็นช่วง ๆ หนึ่ง 2-3 ครั้ง แต่ก็ได้พบปะเพื่อนคนไทยเสมอ การพบปะกับเพื่อนคนหนึ่ง อันนำมาถึงความสัมพันธ์อันยาวนานนับสิบปี เพื่อนคนนั้นชื่อว่า “กรณ์ จาติกวณิช” อดีตผู้บริหารของเจพี มอร์แกน สถาบันการเงินแห่งหนึ่งของประเทศ ปัจจุบันคือ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขต 7 ยานนาวา-สาทร กรุงเทพมหานคร และรองเลขาธิการพรรคประชาธิปัตย์

.....

ผ่านไปจนจบการศึกษาจากอิตาลีเมื่อปี พ.ศ.2525 ด้วยระบบการศึกษาในอังกฤษต่างจากเมืองไทย ในอังกฤษแบ่งเป็น 3 ภาคการศึกษา การสอบวัดผลเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยโดยปกติต้องสอบเมื่อเรียนจบมัธยม(High School) เเทมสุดท้ายแล้ว วิธีการสอบวัดผลนี้เรียกว่า เอ-เลเวล (A-Level) ทุกมหาวิทยาลัยใช้วิธีการสอบนี้ วิชาที่สอบนั้นผู้

สอบสามารถเลือกได้โดยอิสระ 3 วิชา วิชาใดก็ได้ตามต้องการ แต่ถ้าหากจะเข้ามหาวิทยาลัยออกพอร์ดกับมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ สองมหาวิทยาลัยนี้จะมีกฎเกณฑ์การสอบที่ต่างจากมหาวิทยาลัยอื่น กล่าวคือต้องสอบในภาคการศึกษาที่ 1 หนึ่งครั้งก่อนและต้องได้คะแนนตามที่มหาวิทยาลัยตั้งกฎเกณฑ์ไว้ เช่น กำหนดว่าหากเข้าเรียนคอลเลจ ก ต้องผ่านแต่ละวิชาด้วยคะแนนระดับ A, A และ B หากสอบตามกำหนดได้ ก็คือสอบผ่าน จึงจะไปสอบเอ-เลเวลอีกครั้งในปลายปี

แต่อดีตไม่อนุญาตให้นักเรียนสอบในภาคการศึกษาที่ 1 เมื่อมาร์คตัดสินใจเลือกออกพอร์ดและเรียนที่อดีตอยู่แล้ว จึงเท่ากับว่ามีช่องว่างระยะเวลาก่อนไปสอบเข้าเรียนต่อนานหลายเดือน ช่องว่างนี้เรียกว่า แกปีเยียร์ (Gap Year) มาร์คต้องรอไปจนถึงปีการศึกษาหน้าในภาคการศึกษาที่ 1 เพื่อสอบเข้าออกพอร์ด เจตนาของมาร์คในการนี้ก็เพื่อให้นักเรียนได้ไปหาประสบการณ์ในช่วงที่ว่างหลายเดือนนี้ก่อนเข้าเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัย ดังเช่น เจ้าชายวิลเลียมและแฮร์รีพระโอรสของเจ้าฟ้าชายชาร์ล มกุฎราชกุมารแห่งประเทศอังกฤษ เดินทางไปทำงานสาธารณกุศลในประเทศต่างๆ เป็นต้น

ช่วงเวลานี้ของหนุ่มน้อยมาร์ค แทนจะไปเที่ยวเตร่พักผ่อนหลังจากพบแต่ระเบียบและต้องอดทนมาอย่างหนักเช่นที่อาจเกิดกับเด็กหนุ่มคนอื่น ทว่าวันเวลาเหล่านั้นของมาร์คกลับเต็มไปด้วยประสบการณ์ของการเรียนรู้ สมเจตนาของมาร์ค

มาร์คหนักหนาสาหัสกว่าเพื่อนคนอื่นๆ เริ่มจากดูงานที่สำคัญงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีตร.อาภรณ์ ชิวเกียงไกรเป็นพี่เลี้ยง อีกท่านหนึ่งคือคุณปิยสวัสดิ์ อมรนนท์ จากนั้นไปที่ธนาคารแห่งประเทศไทย

ช่วงเวลานี้เดียวกันนั้นประเทศไทยกำลังจะสิ้นสุดบทเฉพาะกาล 4 ปีแรกของรัฐธรรมนูญแห่งปี พ.ศ.2521 ซึ่งให้อำนาจข้าราชการประจำ

ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้อีกทางหนึ่ง เมื่อสิ้นสุดบทบาทเฉพาะกาล
ข้าราชการจะดำรงตำแหน่งทางการเมืองใดๆ ไม่ได้ ต้องลาออกมาก่อนจึง
จะดำรงตำแหน่งได้ รวมถึงวุฒิสมาชิกก็จะถูกลบทบาทลงไป ขณะนั้นมี
การเคลื่อนไหวของวุฒิสมาชิกและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรส่วนหนึ่งให้
แก้ไขรัฐธรรมนูญเพื่อต่ออายุบทบาทเฉพาะกาลออกไปอีก

เรืออากาศตรีฉลาด วรฉัตรได้ก่อตำนานบทหนึ่งแก่ประวัติ
ศาสตร์การเมืองไทย คือท่านได้อัดข้าวประท้วง เพื่อคัดค้านการต่ออายุ
ขณะนั้นเรืออากาศตรีฉลาด วรฉัตรเป็น ส.ส.กรุงเทพฯ พรรคประชาธิปไตย
ในเมื่อเหตุการณ์ทางการเมืองกำลังเข้มข้น มีหรือที่มาร์คจะนั่งเฉยได้ มาร์ค
ตามไปดูและจดจำเหตุการณ์นั้นได้

**“ผมชื่นชมกับคนที่ยึดมั่นในแนวความคิดและอุดมการณ์
ของตน”**

ถ้อยความนี้เองที่มาร์คใช้กล่าวถึง คุณชวน หลีกภัย อดีตนายกฯ
2 สมัย สามัญชนคนชาวบ้านแท้ๆ ที่สามารถขึ้นดำรงตำแหน่งทางการเมือง
เมืองสูงสุดของประเทศ โดยไม่จำเป็นต้องรวย หรือเป็นนายทุนของพรรค

มาร์คกล่าวถึงคุณชวนว่า “ผมประทับใจท่านมาโดยตลอด ท่าน
พูดได้นุ่มนวล คมและยืบบนหลักการ ท่านมีความตั้งใจ โดยไม่วันไหวกับ
เหตุการณ์หรือความผันผวนที่เกิดขึ้น ท่านเป็นนักการเมืองอาชีพ เป็น
สากลอย่างที่ต่างประเทศเขาเป็นกัน คือทำทุกอย่างเป็นระบบ เติบโตอย่าง
มีครรลอง คนยอมรับในความซื่อสัตย์สุจริตซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของบารมีท่านเอง”

ช่วงเวลาทีกลับมาจากจบมัธยม เป็นพ.ศ.2526 มีการเลือกตั้งทั่วไป
ไปในประเทศไทย มาร์คได้สมัครเข้าเป็นอาสาสมัครในทีมช่วยเหลือภัยให้
คุณพิชัย รัตตกุล เดินย่ำตลอดแถวคลองเตย เข้าจรดคำ ได้เบียดเบียนไม่
มาก แต่มาร์คก็ชอบ โดยส่วนใหญ่อาสาสมัครมักจะเรียนกันในระดับ
มหาวิทยาลัยแล้ว มาร์คเป็นคนเดียวที่เพิ่งจบระดับมัธยม หนึ่งในอาสา
สมัครที่ร่วมกันเดินหาเสียงให้คุณพิชัย รัตตกุล ก็คือคุณวินัย เสนเนียม

ปัจจุบันเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระบบแบ่งเขต พรรคประชาธิปัตย์
จังหวัดสงขลา เขต 4

หลังแจกใบปลิวคราวนั้น มาร์คติดต่อกับพรรคมาตลอด แม้จะยังไม่ได้สมัครเป็นสมาชิกพรรค บางครั้งก็ได้รับมอบหมายดูเรื่องนั้นเรื่องนี้ รวมถึงงานด้านวิชาการให้กับคุณชวน หลีกภัย ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ครั้งหนึ่งมีโอกาสตามไปเป็นล่าม ตอนคุณชวน หลีกภัยเดินทางไป ปากีสถาน บังคลาเทศและเนปาล คุณชวน หลีกภัย เล่าถึงเหตุการณ์นี้ว่า

"ช่วงนั้นเขาเป็นนักเรียนที่อังกฤษ มาฝึกงาน ตอนนั้นผมตาม พลเอกเปรมไปต่างประเทศ ผมก็ขออนุญาตพลเอกเปรมว่าขอพาคุณ อภิลิทธิ์ไปด้วยเพื่อไปช่วยงาน เขามาช่วยงานในเรื่องภาษาอังกฤษ ภาษาต่างประเทศให้ ตีระดับหนึ่งครับ แต่ก็ไม่ได้ใช้งานเขาอะไรมากมายครับ เพราะเขาก็กึ่งเด็ก แต่ผมไปไหนก็พาเขาติดตามไปด้วย เขาก็เป็นคนที่มีความสามารถมาตั้งแต่เด็กๆ มอบอะไรให้เขาก็ทำได้"

"ลักษณะพิเศษคือ เขามีพื้นที่ดี มีความสามารถ ความเฉลียวฉลาด ความรู้ ความเข้าใจ การจดจำรวมทั้งความคิด เหล่านี้พร้อม ดังนั้นเวลา มอบหมายอะไรให้ เขาก็จะทำหน้าที่ได้ เช่น ล่าม แม้จะไม่ใช่งานที่ถนัด ตั้งแต่ต้น แต่ถึงเวลาทำจริง ต้องถือว่าทำได้ดี ไม่น้อยกว่าคนที่ทำด้านนี้เป็น ล่ามอาชีพ พูดได้ว่าในด้านภาษาการเมืองนี้เร็วกว่าด้วยซ้ำ และอย่างลึกซึ้งด้วย เพราะบางทีล่ามเองก็บ่นว่าบางทีผมพูดนั้นลึก แปลยาก แต่คุณ อภิลิทธิ์เขาทำได้ ตอนที่เขาเป็น ส.ส.แล้วยังไปช่วยผมเป็นล่าม ครั้งหนึ่งไป แคนาดา ได้รับคำชมเชยจากผู้ว่าฯ รัฐบาลท้องถิ่น ในเรื่องความฉับไว ภาษาที่เขาใช้ อย่างในที่ประชุมปรบมือกันเลย ปรบมือให้ทั้งคนพูดและคนแปล (หัวเราะเบาๆ) เขามีความพิเศษมากกว่าคนอื่น ถ้าจะพูดว่าเขา เก่ง เขาก็เก่งมีความพิเศษมากกว่าคนเก่งคนอื่น คนที่เรียกว่าเก่ง เขาจะเหนือกว่านั้น แล้วอีกอย่างคือความเป็นคนมีอุดมการณ์ อันนี้สำคัญ

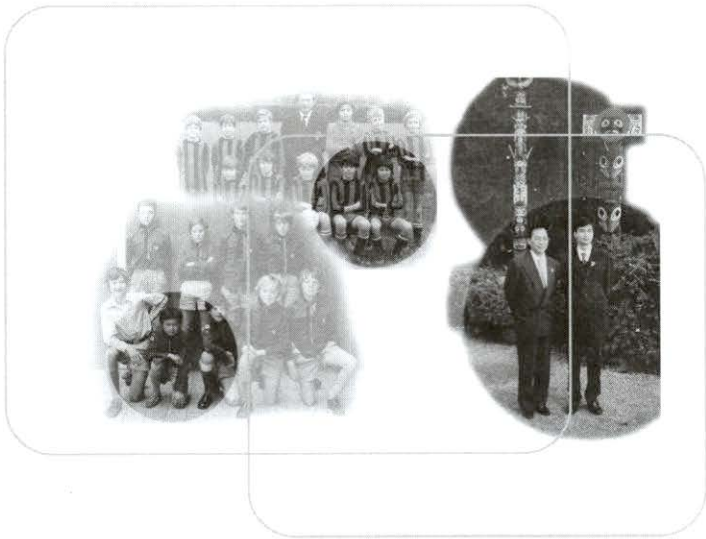
มาก เราเห็นคนเก่ง แต่ไม่มีอุดมการณ์ ชายตัว ย้ายพรรค เป็นเรื่องปกติ
อย่างนั้นะ ในทัศนะผม ไม่ใช่ของคนอื่น ผมไม่นับถือ ผมถือว่าคนเก่ง คนมี
ความรู้บ้านเรามีเยอะแยะ แต่ที่จะหนักแน่นมั่นคง มีอยู่กลุ่มหนึ่ง คุณอภิสิทธิ์
เป็นหนึ่งในกลุ่มนี้ ผมบอกได้ว่าวันนี้ วันข้างหน้าเป็นอย่างไรไม่ทราบ วันนี้คุณ
อภิสิทธิ์มั่นคง มีอุดมคติ”

ครั้งหนึ่ง ผู้คร่ำหวอดทางการเมือง หรือแม้แต่คนสนใจการเมืองทั่ว
ไป มักจะเรียกหรือได้ยินคำว่า 'ชนวน้อย' อันถอดนัยยะได้ว่า มาร์คทอด
แบบมาจากคุณชนวน หลีกภัย ไม่น้อย ครั้งหนึ่งคุณชนวนได้กล่าวถึงเรื่องนี้ไว้

“อันนี้ก็ไม่มีตรรกะกับเขาเท่าไรหรอก ถ้าไปเทียบกับเขา อายุเท่าเขา
ผมเก่งสู้เขาไม่ได้ แล้วก็พื้นฐานผมก็มาต่างกับเขาโดยสิ้นเชิง ผมมาจาก
พื้นฐานชาวบ้าน เพียงแต่ว่าเป็นคนตั้งใจและรักงานการเมืองเท่านั้นเอง
แล้วคุณสมบัติบางอย่างของผม คุณอภิสิทธิ์อาจจะคล้ายผม ผมไปคล้าย
เขาก็ได้ เช่นความตั้งใจ ความรับผิดชอบ ความมีอุดมคติ แล้วก็การ
แสดงออกด้วยการพูดจา ไม่โกหก คุณอภิสิทธิ์เขาก็มีบุคลิกอย่างนี้ แล้ว
โดยส่วนตัวผมก็สุขภาพ เรียบร้อย มาตั้งแต่เด็ก มาเป็นนักการเมืองก็ไม่
ค่อยอะอะว๊วยว๊วย อะไรกับใคร ลักษณะนี้ คุณอภิสิทธิ์เขาก็เป็น ตรงนั้น
เลยทำให้ไปมองว่าคุณอภิสิทธิ์เหมือนชนวน กลายเป็นชนวนน้อยอะไรนั่น แต่
ความจริงไม่ใช่ เขาเป็นตัวของเขาเอง บางอย่างอาจคล้ายกัน บางอย่างเรา
อาจไม่เหมือนกัน แต่ว่าผมพูดเสมอ ตอนผมอายุเท่าคุณอภิสิทธิ์ ผมไม่เท่า
เขา เรามาต่างกัน ผมเป็นผลิตผลในหมู่บ้าน (กลัวหัวเราะ)ในพื้นที่ ขึ้นมา
แบบด้วยน้ำฝน ด้วยสภาพที่ไม่มีการทะนุบำรุงอะไรมากนัก แต่คุณอภิสิทธิ์
เขาเตรียมตัวมาดีกว่า สิ่งที่เราจะมีมากกว่าเขาก็คือประสบการณ์ แต่ผมก็
บอกเขาค่อยๆ เรียนรู้ ทุกอย่างเรียนรู้ได้ ใครจะมองเขาว่าเป็นเด็กต่าง
ประเทศ แล้วเป็นปัญหา อันนั้นไม่จริงหรอก

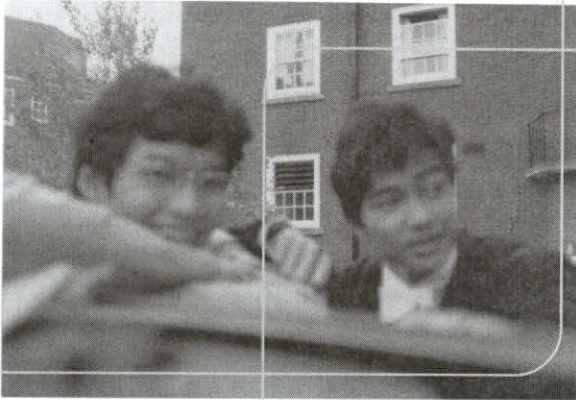
“ผมว่าความสามารถพิเศษอย่างนี้ ส่วนประกอบอย่างอื่น เช่น
ความซื่อสัตย์สุจริต เขาก็มีเต็มทีเท่าที่เราต้องการ ความรู้ความเข้าใจต่อ

ปัญหาของสังคม การเมือง ผมคิดว่าเขาเรียนรู้ได้เร็ว บางอย่างติดตัวมา บางอย่างเขาต้องแสวงหา เขาเองมีความกระตือรือร้นแสวงหา และเมื่อเขาแสวงหาเขาก็ได้สิ่งนั้นมา อย่างปัญหาชนบท เขาเป็นเด็กมาจากต่างประเทศ หลายคนอาจจะประเมินว่าเขาคงไม่เข้าใจปัญหาของสังคมชนบทหรือชาวบ้าน แต่จริงๆ แล้วไม่ใช่ เขาอาจเริ่มต้นด้วยความไม่รู้ แต่เขาเป็นคนศึกษา ไม่นิ่งเฉย นอกจากที่กล่าวมา การใช้ดุลพินิจในการพิจารณาปัญหา เขามีวิสัยทัศน์ มองอย่างลึกซึ้งและกว้างไกล”

บทที่ 4 :

ที่นั่น อ็อกฟอร์ด

“ตอนนั้นผมวิเคราะห์ได้เลยว่า คนๆ นี้ต้องไม่ธรรมดา ผมเชื่อว่าไม่ใช่เขาไม่เคารพหนังสือ แต่เขามองว่าหนังสือคือแหล่งข้อมูลแหล่งหนึ่ง อาจจะถูก อาจจะผิด ไม่ใช่สิ่งที่ต้องไปบูชา มันเป็นแรงบันดาลใจให้ผมนึกถึง เริ่มคิด กล้าที่จะก้าวออกจากกรอบ ต้องไกลกว่าสิ่งที่เราเรียนรู้จากหนังสือ พุดง่าย ๆ ทฤษฎีก็คือทฤษฎี ไม่ได้หมายความว่าต้องถูกเสมอไป เราต้องหัดคิดเอง”

เรากลับมาถึงเรื่องราวชีวิตนักเรียนในอังกฤษกันอีกครั้ง ซึ่งได้กล่าวถึงคุณกรณ์เมื่อครั้งพบกับมาร์คเป็นครั้งแรก คุณกรณ์ จาติกวณิช เล่าถึงเรื่องราวหลังครั้งนั้น

“ครั้งแรกที่ผมเจอตัวคุณอภิสิทธิ์ครั้งแรก ประมาณปีพ.ศ.2523-2524 นักเรียนไทยพอปิดเทอมก็มาเที่ยวลอนดอน ถือเป็นเรื่องปกติมากสำหรับนักเรียนไทยที่นั่น แต่จำไม่ได้ว่าเจอกันครั้งแรกที่ไหน ยังไง แต่ที่ผมจำได้และติดตามมาจนถึงทุกวันนี้

คุณกรณ์ กำลังจะเล่าให้ฟังถึงภาพประทับใจครั้งนั้น... (ลองนึกภาพตาม คุณกรณ์มีรูปร่างสูงใหญ่ นั่งพิงพนักเก้าอี้ ดูอ่อนคลาย แววดาทอดยาวไปนอกหน้าต่าง และเป็นประกายเมื่อรำลึกเรื่องราวครั้งหนึ่งในชีวิต อีกทั้งปรากฏรอยยิ้มอยู่เนืองๆ ขณะเล่า)

“ผมขับรถไปหา เป็นครั้งเดียวที่ผมขับรถไปหาที่อิตาลี มีเพื่อนผมที่เป็นเพื่อนเขาด้วย ชวนไปเยี่ยมกัน วันนั้นจำได้ว่าเป็นวันอาทิตย์ คือโรงเรียน นั้นเคร่งพิธี ต้องแต่งเต็มยศ เต็มยศของที่นั่นคือผูกหูกระต่าย ชุดยาว คือไอ้ชุดยาวๆ หนะ ที่ใครบางคนพูดว่า เหมือนชุดเล่นกลของนักมายากล แล้วก็ใส่สูทที่ไทคมันแหลมๆ ซ้ำลง เขาเรียกชุดเพนกวิน เป็นชื่อเล่นนะ ชื่อจริงเรียกว่าเทรล ที่แปลว่าหาง ผมจำว่าห้องอภิสิทธิ์รกมาก หนังสือเรียนกระจัดกระจายเต็ม แล้วก็ผมจำได้อย่างหนึ่ง เป็นสิ่งที่แปลกมาก คือว่าตอนนั้นรู้แล้วว่าเขาเรียนเก่งมาก มีหนังสือทฤษฎีเศรษฐศาสตร์เล่มหนึ่ง วางอยู่กับพื้น แบบไม่ใส่ใจ แล้วก็พวกหนังสืออะไรสักอย่าง แวบหนึ่งตอนนั้น ทำให้ผมคิดขึ้นมาว่า คือคนไทยเรา อะไรที่อยู่ในหนังสือต้องถูกหมด หมายความว่ามันมีกรอบ พวกเรามีกรอบล้อมรอบอยู่ แล้วผมเองก็เป็นแบบนั้น ตอนนั้นผมวิเคราะห์ได้เลยว่า คนๆ นี้ต้องไม่ธรรมดา ผมเชื่อว่าไม่ใช่เขาไม่เคารพหนังสือ แต่เขามองว่าหนังสือคือแหล่งข้อมูลแหล่งหนึ่ง อาจจะถูก อาจจะผิด ไม่ใช่สิ่งที่ต้องไปบูชา มันเป็นแรงบันดาลใจให้ผม เริ่มคิด ถ้าทีนี้จะก้าวออกจากกรอบ ต้องไกลกว่าสิ่งที่เราเรียนรู้จากหนังสือ ด้วย

๒. ๒๕๕๓ ๒๕๕๓

แว็บเดียวภายในวันนั้นทำให้ผมคิดไปอย่างนั้น ซึ่งในแง่มุมหนึ่ง พุดง่าย ๆ ทฤษฎีก็คือทฤษฎี ไม่ได้หมายความว่าต้องถูกเสมอไป เราต้องหัดคิดเอง"

นี่คือคำจำกัดความหนึ่ง อันบ่งบอกถึงความเป็น "มาร์ค"

ทั้งสองอยู่กันคนละโรงเรียน คุณกรณ์อยู่โรงเรียนวินเชสเตอร์ เป็นโรงเรียนเก่าแก่และมีชื่อเสียงชั้นนำของประเทศอังกฤษเช่นเดียวกัน เมื่อจบการศึกษาในระดับมัธยมแล้ว คุณกรณ์สอบเข้าที่มหาวิทยาลัยออกฟอร์ด ได้ แต่ด้วยกฎเกณฑ์ดังที่ได้เล่าไปแล้วข้างต้น เมื่อมาร์คกลับมาอังกฤษ และสอบเข้ามหาวิทยาลัยออกฟอร์ดได้ จึงเป็นรุ่นน้องคุณกรณ์ หนึ่งชั้นปี

มาร์คเลือกมหาวิทยาลัยออกฟอร์ด (Oxford University) เพราะ นอกจากเป็นมหาวิทยาลัยเก่าแก่ มีชื่อเสียงของอังกฤษและของโลกแล้ว บิดาของมาร์คเองยังได้แนะนำว่าที่นั่นมีวิชาที่สอดคล้องกับความสนใจของมาร์คก็คือ ทั้งทางด้านการเมืองและเศรษฐศาสตร์ ปริญญาตรีใบนี้มีชื่อว่า *ปรัชญา การเมืองและเศรษฐศาสตร์ (Philosophy, Politics and Economics-PPE)* ในอดีตมีคนไทยไม่กี่คนที่เรียนจบในสาขาวิชานี้ คือ พระยาศรีวิศาลวงศา ขุนนางคนสำคัญ มีบทบาททางการเมืองก่อนและหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ.2475 และเป็นอธิการบดีคนแรก ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช อดีตนายกรัฐมนตรีของ เมืองไทย (จบด้วยคะแนนเกียรตินิยมอันดับสาม), ม.ร.ว.สุขุมพันธุ์ บริพัตร สมาชิกสภาผู้แทนพรรคประชาธิปัตย์ในระบบบัญชีรายชื่อและ รองเลขาธิการพรรคในชุดปัจจุบัน (พ.ศ.2548)

โทนี่ แบลร์ นายกรัฐมนตรีคนปัจจุบันของอังกฤษก็จบการศึกษา สาขานี้ นักการเมืองอังกฤษจำนวนไม่น้อยจบการศึกษาสาขานี้เช่นกัน จนอาจกล่าวได้ว่า เป็นสาขาวิชาเรียนของผู้ประกอบอาชีพนักการเมืองในอนาคต ในอังกฤษ สหรัฐฯ หรือประเทศในยุโรปไม่ได้มีแนวคิดที่ว่านักการเมืองต้องมีพื้นฐานทางธุรกิจ เพราะนักการเมืองจะต้องมาบริหารประเทศ ไม่ได้มาบริหารบริษัท ทักษะในการบริหารและเรื่องนี้จึงต่างกัน

มหาวิทยาลัยอ็อกฟอร์ดประกอบด้วยคอลเลจ (College) มากมาย ไม่ได้แยกเป็นคณะฯ ไม่ได้แยกโดยวิชา เหมือนในสหรัฐอเมริกาหรือในเมืองไทย แต่ละคอลเลจแยกจากกันเป็นเอกเทศ มีทรัพย์สินของตนเอง การบริหารจัดการเป็นของตนเอง มีครูบาอาจารย์แต่ละคอลเลจของตนเอง ปัจจุบันมี 30 คอลเลจ¹

มาร์คเลือกสมัครเรียนที่เบเลียล (Balliol) ซึ่งเป็นคอลเลจที่มีชื่อเสียงคอลเลจโด่งดังในตอนแรก แต่ทำไมถึงไปอยู่ไปเรียนที่เซนต์จอห์น (ST.John) อีกคอลเลจหนึ่งและจบการศึกษาที่เซนต์จอห์นนี้ ก็เพราะที่อ็อกฟอร์ดมีระบบหนึ่งที่เรียกว่า 'ระบบชื่อตัว' เรื่องนี้ คุณภรณ์ จาติกวณิช นักศึกษามหาวิทยาลัยอ็อกฟอร์ดเช่นกัน ขยายความให้ฟัง

"เซนต์จอห์นเคยได้ยินกิตติศัพท์ของนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะและอภิสิทธิ์ คือนักเรียนอันดับหนึ่งของอิตัน เพราะฉะนั้นไม่ธรรมดา คอยมีสะเก๋ไปดูอยู่ก่อนละ เหมือนไปชื่อตัวนักกีฬา คนไทยเรียกว่าแมวมองอะไรประมาณนั้น พออภิสิทธิ์สอบปุป เซนต์จอห์นเขาขอใช้สิทธิดูข้อสอบของอภิสิทธิ์ แล้วเขาชื่อตัวทันที

ซึ่งโดยปกติ การชื่อตัวในที่นี้ ก็คือการ "แย่งตัว" โดยให้ทุนนั่นเอง แต่กรณีของมาร์คไม่ใช่เรื่องปกติ!

กล่าวคือ การสอบเข้าอ็อกฟอร์ด ในสมัยนั้นเลือกได้ 3 ลำดับ คะแนนที่ได้จะเป็นตัววัดผลว่าจะเรียนคอลเลจใด ในแบบฟอร์มใบสมัครจะมีลำดับให้เลือก และมีช่องสี่เหลี่ยมให้เลือกกาในลำดับที่หนึ่ง จะเลือกกาหรือไม่ก็ได้ การกา นั้นจะส่งผลในกรณีได้รับทุน หากเลือก ลำดับ 1 โดยการไม่กาแล้ว คะแนนที่สอบ

สามารถเรียนในลำดับที่ 1 ได้ แต่คอลเลจในลำดับที่ 1 พิจารณาแล้วไม่ให้ทุน แต่คอลเลจในอันดับที่ 2 หรือ 3 ให้ทุน คอลเลจที่เลือกในลำดับที่หนึ่งต้องปล่อยตัวไป แต่ถ้าหากมีการกาเกิดขึ้นแสดงว่าเฉพาะเจาะจงลงไปแล้ว เป็นการแสดงเจตนาว่าแม้จะได้ทุนก็จะไม่รับทุน

มาร์คเลือกเบเลียมเป็นลำดับหนึ่ง เซนต์จอห์นเป็นลำดับสอง ซึ่งปกติจะไม่เลือกกัน เพราะทราบกันดีว่าสองคอลเลจนี้แข่งขันกันภายในเป็นคู่ปรับกัน แต่มาร์คก็เลือก พิสตารและแตกต่างกว่าคนอื่นเหมือนการเลือกเรียนที่อิตาลี มาร์คคาในช่องสี่เหลี่ยมลำดับหนึ่งด้วย หมายความว่าเฉพาะเจาะจงเลือกเรียนที่เบเลียม ในกรณีทั่วไป มาร์คก็จะได้เรียนเพราะคะแนนที่ได้และทำเครื่องหมายเจาะจงไว้ด้วย แต่เซนต์จอห์นขอดูใบสมัครและต้องการให้ทุน (อย่าลืมว่า มาร์คเป็นนักเรียนที่ "ดั่ง" และทุกคอลเลจมีสิทธิ์ดูใบสมัครในกรณีจะให้ทุน) ซึ่งก็เข้าเกณฑ์ทั่วไปดังที่ว่าเป็นคือคอลเลจที่ต่ำกว่าจะให้ทุน ก็จะได้ตัวไป (ซึ่งการให้ทุนก็คือการซื้อตัวนั่นเอง) ทว่าดังที่กล่าวไว้ สองคอลเลจนี้เป็นคู่ปรับกัน จึงเกิดกรณี "ปลัฟ" (Bluff) กัน เซนต์จอห์นจะให้ทุน เบเลียมเห็นใบสมัคร เบเลียมเป็นต่อเพราะได้สิทธิมาร์ค ในฐานะที่มาร์คกาเครื่องหมายในช่องสี่เหลี่ยมไว้แล้ว จึงบอกว่าถ้าเซนต์จอห์นจะให้ทุน เบเลียมก็จะให้เรียนที่เบเลียมนี้ได้ โดยเป็นเด็กปกติไม่ได้ทุน แต่ถ้าเซนต์จอห์นจะรับก็จะปล่อยตัวให้ โดยเบเลียมเสนอไม่ให้ทุนแก่มาร์ค ซึ่งเป็นกรณีที่ไม่เคยเกิดมาก่อน เซนต์จอห์นอยากได้ตัวมาร์คมากจึงยอม การปลัฟกันครั้งนี้ ผู้เสียประโยชน์ก็คือ ตัวมาร์คเอง เหตุนี้มาร์คจึงได้เรียนที่เซนต์จอห์นโดยไม่ได้ทุนในระดับปริญญาตรี แต่มาได้ทุนในภายหลัง เป็นทุนการศึกษาระดับปริญญาโท

เรื่องราวทั้งหมดนี้ มาร์คทราบภายหลังจากปากของครูผู้สอน

ในที่สุด มาร์คจึงเรียนที่เซนต์จอห์นคอลเลจ

ปริญญาที่นี้ใช้เวลาเรียน 3 ปี แรกต้องเรียนทุกวิชาดังชื่อของใบปริญญา แต่พอขึ้นปีที่สอง ต้องเลือกเหลือ 2 ใน 3 มาร์คเลือกการเมือง

NUM
ABHISIT VEJJA

และเศรษฐศาสตร์ เพราะเป็นวิชาที่เขาสนใจมากกว่าปรัชญา มาร์คพูดถึงวิชาปรัชญาไว้ว่า “ทำให้เขาได้รู้ที่มาของทฤษฎีต่างๆ และที่สำคัญคือการหัดคิด” แต่กับวิชาทั้งสองที่เลือก มาร์คบอกว่า “เพราะผมชอบและสนใจจริงๆ โดยเฉพาะเศรษฐศาสตร์”

การเรียนการสอนที่นี้ดังที่กล่าวไว้ แต่ละคอลเลจมีการดำเนินการเรียนการสอนของตนเอง นอกจากบางวิชาที่ต้องมีการเรียนรวม ที่นั่นไม่มีตึกส่วนกลาง หรือตึกกิจกรรมนักศึกษาตั้งในเมืองไทย หรืออย่างที่อเมริกาเรียกแคมปัส (Campus)

การเรียนในระดับมหาวิทยาลัยทำให้มาร์ครู้สึกอิสระมากขึ้น มาร์คเริ่มทำกิจกรรมระดับชาติ สมัยนั้นประเทศอังกฤษมีนายกฯ ชื่อ มาร์กการ์เร็ต แธชเชอร์ หลายเรื่องที่นักศึกษาไม่เห็นด้วยก็จัดกิจกรรมรวมตัวกันไปประท้วง ซึ่งเป็นธรรมดาของที่นั่น มาร์คได้ไปร่วมด้วยเสมอ มาร์คเรียกตัวเองว่าเป็นพวกพรรคกรรมกร (Labor Party) ด้วยแนวคิดที่อิงประชาชนเป็นหลักอันสอดคล้องกับแนวความคิดของมาร์ค

ภายในมหาวิทยาลัยมีการเลือกตั้งตัวแทนนักศึกษาเพื่อรักษาผลประโยชน์ของนักศึกษา เมื่อขึ้นปีที่สองมาร์คได้ลงสมัครเป็นประธานนักเรียนด้วย (โดยพฤติกรรมปกติ เนื่องจากมีการเรียนสามปี ปีแรกยังใหม่ ปีที่สองคุ้นเคยแล้ว ปีที่สามต้องเรียนเพื่อสอบเพื่อจบการศึกษา เหตุนี้ผู้สมัครประธานนักเรียนจึงมักมาจากปีที่สอง) ดังที่เราทราบ โดยพื้นฐานมาร์คสนใจการเมืองอยู่แล้ว ต้องการปฏิบัติในแง่ของบทบาททางการเมืองที่เป็นระดับมหาวิทยาลัย ปรากฏว่ามาร์คได้รับการเลือกตั้งอย่างชนะขาดอย่างถล่มทลาย เนื่องจากชื่อเสียงในแง่ของการเรียนเก่ง มีความรู้ความสามารถ นอกจากนี้มาร์คยังได้ผู้ช่วยรณรงค์หาเสียงอย่าง คุณกรณ์ จาติกวณิช อีกแรงด้วย คุณกรณ์เล่าติดตลกว่า

“ผมรู้จักคนเยอะมากกว่าเขา ผมอยู่ปีสามแล้วนี่ แล้วผมเล่นกีฬาพายเรือ พอมีคนรู้จักในวงกว้าง พวกนักรักบี้ก็เพื่อนผม พวกนี้พวก

๓๕
ชื่อ...อเล็กซ์ เวอทซ์

เยอะอยู่แล้ว ปากต่อปาก เพื่อนต่อเพื่อน ส่วนเขา ณ เวลานั้นคนรู้จักเขาน้อยกว่า แต่ก็ดังนะ ไม่ใช่ไม่ดัง ก็เลยช่วยเขาหาเสียง เทศะแนนให้ชนะขาดเลย บอกได้เลยว่าเขาเป็นประธานนักเรียนที่ดีที่สุด เขาขอบหาว่าผมเอาพวกนักกีฬา กับพวกวงเหล้ามา แต่จริงๆ แล้วไม่ใช่ ผมไม่ใช่พวกกินเหล้าเลย แต่เวลาประชุมสภานักเรียนจะมีเบียร์ฟรีให้กับผู้เข้าร่วมประชุมอย่างน้อยทำให้ตอนประชุมนี้คนคืบคั่งมาก(หัวเราะใหญ่) ซึ่งมันก็เป็นจุดที่ดี คือให้คนสนใจ เข้ามาก่อน หลังจากนั้นจะแสดงให้เห็นว่ามีอะไร ซึ่งคนติดมาก เป็นที่กล่าวขาน”

เรื่องการเลี้ยงเบียร์นี้ ไม่ใช่การติดสินบนหรือชักชวนให้มาประชุมเป็นเรื่องปกติอยู่แล้วของคนที่นี่ที่กินเบียร์ไม่ต่างจากน้ำ (เนื่องจากอากาศหนาว เบียร์ต่างประเทศก็ดื่มรึ้น้อยมาก โดยปกติจะอยู่ไม่เกิน 1-5 %) เพียงแต่แทนที่มาร์คจะนำมาเลี้ยงรับรองเวลาพบปะสังสรรค์ มาร์คก็ใช้เป็นกลยุทธ์หรือเทคนิคเป็นตัวดึงดูดให้คนสนใจเข้าร่วมประชุม

งานกิจกรรมนักศึกษา นอกจากต่อรองกับผู้บริหารของมหาวิทยาลัย และแต่เดิมมักหนีไปทำงานดูแลความเรียบร้อย ดังคำของคุณกรณ์ที่กล่าวว่า “เหมือนนางกทม.” หนีไปทางประสาน แต่มาร์คก็ได้้นำการถกเถียงเข้าสู่วาระการประชุมสภาฯ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องหลักสูตรว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร และเสนอไปยังผู้บริหารของมหาวิทยาลัย นอกจากนี้มาร์คยังนำปัญหาทางการเมืองอันเข้มข้นเข้าวงอภิปรายด้วย สมัยของมาร์คจึงได้รับการพูดถึงอยู่ตลอด

“ผมภาคภูมิใจว่าเป็นเพื่อนเรา เป็นประธานนักเรียนที่มีผลงานมากที่สุดคนหนึ่ง” คุณกรณ์ให้ความเห็น

หลายต่อหลายคนเคยแสดงความเห็นถึงบุคลิกภาพของมาร์ค ว่าดูเหมือนนักวิชาการมากกว่านักการเมือง ตั้งแต่ครั้งแรกที่ลงรับสมัครรับเลือกตั้งในปี พ.ศ.2535 มาร์คเองยอมรับในจุดนี้ มาร์คกล่าวว่า “แรกๆ ก็ฝัน

แต่ต้องบังคับ ต้องฝึกตัวเองให้มีความกล้า ต้องฝึกทักษะ การเป็นนักการ เมืองต้องพูดเป็น พูดให้คนเข้าใจ พูดเรื่องยากให้เป็นเรื่องง่าย”

ขึ้นปีสาม อันเป็นปีสำคัญ เพราะระบบการเรียนการสอนที่นั่นไม่ มีการสอบเก็บคะแนน การบรรยายไม่ใช่เรื่องหลัก วิธีการเรียนการสอนอัน ต่อเนื่องไปถึงปริญญาโทคือ การไปหาอาจารย์ที่เป็นที่ปรึกษา ที่นั่นเรียก Tutor นักศึกษาจะต้องไปอ่าน ไปศึกษา ค้นคว้า อ่านบทความ อ่านวารสาร ในหัวข้อที่ได้รับมอบหมายเอาเองและเป็นอย่างนี้ทุกสัปดาห์ จากนั้นก็มา พบอาจารย์และเพื่อนร่วมวิชา นำบทความที่ตนเองเขียนไปเสนอ มีการ อ่านให้อาจารย์กับเพื่อนฟัง ตามด้วยการถกเถียงในบทความนั้นๆ จนจบชั่วโมงเรียน สัปดาห์ต่อไปก็จะได้รับหัวข้อต่อไปอีกและเป็นเช่นนี้อีก ยกเว้นวิชาพื้นฐานจริงๆ อาทิ เศรษฐศาสตร์ จะมีการบรรยายบ้าง เป็นการ สอนตามรายหัวข้อในตำราบ้าง

การสอบจะมีขึ้นเพียงครั้งเดียวในการศึกษาระดับปริญญา จัด ขึ้นในปีสุดท้าย ดังนั้นสองปีแรกไม่เรียน ไม่เข้าชั้น ไม่มีใครหรืออาจารย์มา ชี้แนะ ว่ากล่าว แต่เมื่อสอบ นักศึกษาทุกคนต้องสอบให้ผ่าน ไม่มีการสอบ ซ่อมหรือลงเรียนใหม่ ตลอดระยะเวลาที่เรียนสามปีมีการวัดผลเพียงครั้ง เดียวสอบได้รับปริญญา สอบไม่ได้ ไม่มีปริญญาติดมือ ดังนั้นสองสัปดาห์ ก่อนสอบจึงกดดัน ชะตาชีวิตของนักศึกษาทุกคนลิขิตไว้ที่การสอบครั้ง เดียวและครั้งสุดท้าย

“วิธีการสอบก็กดดันด้วย” คุณกรณ์กล่าวเช่นนี้ “เป็นเรื่องที่ กดดันมาก ยิ่งกว่านั้นยังสร้างสภาพแวดล้อมที่ไม่คุ้นเคยให้กับคุณอีก ต่างหาก คืออย่างนี้เหมือนแกล้งกัน คุณต้องเดินไปสอบตึกๆ หนึ่งที่เขามีไว้ เฉพาะสอบ คือนอกจากการสอบ คุณไม่เคยเข้าไปตึกนั้นเลย คุณจะไม่คุ้นเคย กับสภาพแวดล้อมเลย สอง คุณต้องแต่งเต็มยศ คือหมวกแบนๆ ที่เวลาเขา ใ้ได้รับปริญญากัน ที่ออกพอร์ตคุณต้องใส่ไปสอบ หูกระต่ายสีขาว ชุดสูท ดำ แล้วยกเสื้อเหมือนนักเรียนกล ุ่่งเท้าต้องดำ เพื่อนผมคนหนึ่ง ใส่ถุงเท้าสีน้ำเงิน

มาสอบ ต้องกลับไปเปลี่ยน คิดดู เรียนมาสามปีแล้ว ชีวิตมันวันนั้นขึ้นอยู่กับการสอบ แค่งงเท่าผิวดระเบียบ หมายถึงสามปีทั้งหมด เพื่อนผมรีบวิ่งกลับไปเลย ทั้งที่ออกเริ่มแล้วนะ

คือเริ่มสอบเก้าโมงถึงเที่ยง ออกดั่งปั๊ป คุณถึงเข้าไปได้ ไม่ใช่ นั่งแล้วสัญญาณค้อยดั่ง นั่งตรงไหนไม่รู้จะ จะมีชื่อติดอยู่ คุณไม่รู้ได้แต่เอาๆ เอาตามตัวอักษร ตอนนั้นเวลาเดินแล้วนะ หมายถึงเก้าโมงแล้ว แต่คุณยังไม่นั่งที่โต๊ะเลย คุณต้องกรูเข้าไป ไปหาที่โต๊ะเอง แต่เวลาเริ่มแล้ว คุณไม่รู้ชัวร์ว่าอยู่ที่ไหน คนมันลนลานแย่งกัน ไม่ใช่ นั่งเรียบร้อยแล้วกดออกแบบนี้เหมือนแกลังกัน แต่เขาทำมากันมาหลายร้อยปีแล้ว เป็นธรรมเนียมของเขา แล้วคิดดู บางทีเดินมาจากหอ บางทีเป็นกิโล หรือจะ ชี้จักรยานอะไรก็ได้แล้วแต่ มันไกลด้วย"

แต่มาร์คก็ผ่านมาได้ ไม่ใช่เพียงแค่ผ่านการสอบ แต่มาร์คได้เกียรติยศอันดับหนึ่ง เป็นอันดับหนึ่งของเกียรติยศอันดับหนึ่ง เรียกว่า 'เฟิร์สคลาส' เป็นคนเดียวของเอเชียจนถึงทุกวันนี้ที่ทำได้ และเป็นเพียงไม่กี่คนในรอบหลายร้อยปี

ข้อสอบของมาร์คเย็บเล่มใส่ไว้ในห้องสมุดเป็นหนังสือเรียนของรุ่นต่อไป

ปริญญาที่ว่านี้ชื่อ Bachelor's degree (first class honours) in Philosophy, Politics and Economics

แต่เชื่อหรือไม่ว่า มาร์คไม่เข้าพิธีรับปริญญา "ผมมองว่าเป็นแค่ขั้นตอนหรือวิธีการหนึ่งเท่านั้นเอง" แม้แต่ในเวลาต่อมาเมื่อจบการศึกษา ระดับปริญญาโทก็ตาม

มาร์คได้ทุนเรียนต่อปริญญาโททันทีจากมหาวิทยาลัยออกฟอร์ด แต่ขอพักการเรียนไว้ก่อน เพราะอยู่อังกฤษตั้งแต่ประถม มาร์คคิดถึงเมืองไทยอยากทำงานหาประสบการณ์ด้วย

หมอก
ABHISIT VEJJARAJ

มาร์คจึงกลับเมืองไทยหลังจบการศึกษาที่มหาวิทยาลัยอ็อกฟอร์ด ได้ปริญญาปรัชญา การเมืองและเศรษฐศาสตร์ ใช้สมัครไปเป็นอาจารย์โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าซึ่งเพิ่งย้ายไปอยู่เขาชะงอก จังหวัดนครนายกได้ไม่นาน ต้นไม้ยังหัวโกร๋น แดดจัดจ้าผิดกับที่อังกฤษลิบลับ มาร์คต้องฝึกทหารและอบรมเพิ่มเติมเสียก่อน ในที่สุดมาร์คได้รับรางวัลนักเรียนนายทหารดีเด่นในหลักสูตรนักเรียนนายทหารเพื่อติดยศ ได้เป็นอาจารย์ประจำกองวิชาการกฎหมายและสังคมศาสตร์

ก่อนหน้านี้มาร์คลงเรียนกฎหมายเพิ่มเติมที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง และจบได้ปริญญาตรีทางด้านกฎหมายอีกใบหนึ่ง ในปี พ.ศ.2531 ระหว่างนี้คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงเชิญเป็นอาจารย์พิเศษอีกตำแหน่งหนึ่ง

เกือบสองปีที่มาร์คสอนหนังสือแบบตึงเครียดเข้าตึงเย็น ระหว่างบ้านกับเขาชะงอกและการเป็นอาจารย์สอนพิเศษ มาร์คได้เพื่อน ได้ทราบแนวความคิดของนักศึกษาและคนรุ่นใหม่ในเมืองไทยไม่น้อย ก่อนคุณพ่อ

จะแนะนำว่าเขาควรจะกลับไปเรียนระดับปริญญาโทต่อ นอกจากได้ทุนเล่าเรียนฟรีแล้ว การได้คุณวุฒิเพิ่มเติมย่อมเป็นการดีกว่า มาร์คจึงบินลัดฟ้าสู่ประเทศอังกฤษอีกครั้งหนึ่ง ครานี้มาร์คไม่ได้ไปตัวเปล่า แต่เขานำ 'หัวใจและความรัก' ไปด้วย

ชีวิตในอ็อกฟอร์ดเวอร์ชัน 2 นี้ ผิดแผกแตกต่างจากครั้งก่อนตรงที่ว่า นอกจากเป็นอาจารย์พิเศษแก่มหาวิทยาลัยอ็อกฟอร์ดแล้ว คราได้ออกไปนอกบ้าน กลับมา บ้านจะเป็นบ้าน

เพราะบ้านไม่ได้ว่างเปล่า บ้านไม่ได้ไร้ความรู้สึก บ้านจะมีชีวิตหนึ่งคอยเขา
อยู่ มาร์คตั้งใจเล่าเรียนอย่างทุ่มเท เวลาเดียวกันไม่ละเลยที่จะใส่ใจต่อ
หญิงคนรัก เธอได้เสียสละติดตามเขามา นี่คือการรักที่แท้จริง มาร์คบอก
กับตัวเองอย่างนั้น

เคยมีคนพูดกับเขาว่า อย่าทำดีกับคนทั้งโลก แต่ใจร้ายกับ
คนข้างเคียง...

¹ Balliol College, Brasenose College, Christ Church, Corpus Christi
College, Exeter College, Harris Manchester College
Hertford College, Jesus College, Keble College, Lady Margaret Hall,
Lincoln College, Magdalen College, Mansfield College
Merton College, New College, Oriel College, Pembroke College,
The Queen's College, St Anne's College, St Catherine's College
St Edmund Hall, St Hilda's College, St Hugh's College, St John's
College, St Peter's College, Somerville College, Trinity College
University College, Wadham College, Worcester College,

บทที่ 5 :
เดินไปด้วยกัน

ผู้ชายที่ประสบความสำเร็จในชีวิตทุกคน
ล้วนแต่มีภรรยาอยู่เบื้องหลัง

หนังสือพิมพ์สยามธุรกิจ ฉบับประจำวันที 31 ส.ค.- 6 ก.ย. พ.ศ.2546 แสดงผลการสำรวจว่านักการเมืองใดที่ผู้หญิงคิดว่าเซ็กซี่และอยากออกเดทมากที่สุด

ผลการสำรวจนั้นระบุว่า 57% เลือกอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ด้วยบุคลิกที่มีเสน่ห์ มาดสุภาพนี้จึงชนะใจสาว ๆ มากที่สุด ทั้งๆ ที่อภิสิทธิ์ มีครอบครัวแล้วครอบครัวที่ประกอบด้วยภรรยาแสนดีและบุตรชายหญิงน่ารักๆ อย่างละหนึ่งคน

เราไม่ได้ต้องการสะท้อนถึงทัศนคติของผู้หญิงสาวยุคนี้ว่าคิดอย่างไร แต่กำลังกล่าวว่า เขามีครอบครัวแล้ว!!

19 สิงหาคม พ.ศ.2531 มาร์คกับแดง หรือพิมพ์เพ็ญ ศกุนตาภัย ได้เข้าพิธีสมรสพระราชทาน ตอนนั้นทั้งคู่อายุ 24 ปี พร้อมกับการเดินทางไปเรียนต่อปริญญาโทที่ประเทศอังกฤษ กล่าวได้ว่าเป็นการอันนึมนไปในตัว

ทั้งสองคนพบกันครั้งแรกในโรงเรียนสาธิตจุฬาฯ เพราะเรียนระดับชั้นเดียวกัน แต่คนละห้อง อย่างไรก็ดี ตลอดระยะเวลาของการเล่าเรียน 6 ปี มาร์คไม่ได้พูดกับแดงแม้แต่คำเดียว อย่างว่าแต่ครั้งเดียวเลย อย่างลืมนว่าขณะนั้นทั้งคู่เรียนชั้น ป.1-ป.6 เท่านั้น ทว่าต่างจำกันได้ มาร์คบอกว่าเพราะเขาตัวเตี้ยที่สุดในชั้นและตลอดทุกชั้นปี ความสนิทสนมของทั้งคู่เกิดขึ้นเมื่อมาร์คมาเมืองไทยหลังจบมัธยมที่อิตาลีรอกเข้ามหาวิทยาลัย ออกฟอร์ด ตอนนั้นแดงเรียนทันตแพทยศาสตร์ จุฬาฯ ปี 1 เพื่อนที่สาธิตจุฬาฯ นัดพบปะสังสรรค์กัน มาร์คก็ได้ไป เวลานั้นเหมือนมีศรัทธาใจ มาร์คนึกชอบแดงตั้งแต่วินาทีนั้น ทั้งๆ ที่เคยพบเคยเจอกันมาก่อน ความรักไม่มีเหตุผล ไม่มีคำอธิบาย

จากนั้นก็คบหาไปมาหาสู่กันประจำ ส่วนมากนัดรับประทานอาหารกันเสียมากกว่า นอกนั้นใช้โทรศัพท์เป็นสื่อรัก มาร์คพูดถึงเรื่องนี้ว่า “ผมกับเขาเป็นคนไม่ค่อยพูด ออกจะเงียบด้วยซ้ำ แต่อย่างว่า เวลาคนจับกันก็ต้องหาเรื่องคุยได้อยู่แล้ว (หัวเราะ) เรื่องที่พูดก็ไม่ได้มีสาระ

อะไรนัก จะเอาอะไรกับการจีบ (หัวเราะ) เรารุ่นเดียวกัน ก็คุยลัฟเพอะหะ
มีความเป็นเพื่อนปูทางให้อยู่แล้ว”

ทางคุณพ่อของแดง คือ ศ.(พิเศษ)พงศ์เพ็ญ ศกุนตาทัย หรือคุณแม่
คุณประพาพิมพ์ ศกุนตาทัย มิได้ห้ามปราม อาจเป็นเพราะว่ามาร์คดูเรียบร้อย

เมื่อมาร์คไปเรียนระดับปริญญาตรีที่ออกฟอร์ด เรียกได้ว่าทั้งคู่
มั่นคงในความรัก ระยะเวลา ความห่างไกล โดยปกติ ไม่คนใดคนหนึ่งต้อง
หวนไห้ว วอกแวก แต่เป็นเพราะโชคชะตา หรือฟ้าลิขิตให้ทั้งสองครองคู่กัน
จะว่าไปแล้วความรักของทั้งคู่เหมือนนิยายรักโรแมนติคก็มีปาน มาร์คใช้
กระดาษกับน้ำหมึกเป็นสื่อและความคิดถึงเป็นสารถึงแดงวันเว้นวัน โทร
หาสัปดาห์ละหน (หนหนึ่งสี่ห้านาที ขณะนั้นหนึ่งปอนด์ประมาณ 40 บาท)
ยามใดที่มาร์คกลับมาเยี่ยมเมืองไทย ทั้งสองมักไปรับประทานอาหารด้วย
กัน หลายครั้งต่อด้วยเที่ยวดิสโก้เธค สมัยนั้นก็ต้องเดอะพาลเลซ ตรง
ถนนวิภาวดีรังสิต เป็นต้น

ใครบอกว่าไม่เทียว! สมัยหนุ่มๆ วัยรุ่น มาร์คก็เทียว

ความรักของทั้งสองและลักษณะบุคลิกของทั้งสอง สอดคล้องกับ
คำพูดที่ว่า “ความเข้มแข็งอยู่ที่หัวใจ ความอ่อนโยนอยู่ที่ปลายหางของ
หัวใจ”

รักกันแล้ว ไม่แคร์กัน เป็นคำกล่าวที่ใช้ได้กับคนทั้งสอง มาร์ค
เล่าว่า **เขาแพ้แดงโม** ตอนเด็กๆ กินแล้วเป็นลม โตขึ้นจึงมักหวาดๆ เวลา
เห็นแดงโม เคยฝันรับประทาน จะรู้สึกไม่ค่อยสบาย จึงมักเลี่ยงผลไม้ชนิด
นี้ เหตุนี้จึงมีคนล้อหยอกว่า **เขาแพ้แดง เพราะภรรยาชื่อแดงโม**

ตอนมาร์คไปเรียนปริญญาโท ทั้งสองเช่าแฟลตอาศัยอยู่ด้วยกัน
ห้องพักเต็มไปด้วยเสื้อถักกันหนาวแขวนอยู่รายรอบ อบอุ่นไปด้วยการ
แสดงออกของความห่วงใย มาร์คจะใส่เสื้อกันหนาวที่แดงถักให้ ทั้งสอง
จะใช้เวลาร่วมกัน รับประทานอาหารด้วยกัน ไปไหนมาไหน เทียวพัก
ผ่อนด้วยกัน ถือเป็นการใช้ชีวิตอีกแบบหนึ่งที่มาร์คบอกว่า “ชีวิตนักเรียน”

เพราะนอกจากจะหมายถึงการเล่าเรียนตัวหนังสือ ทำวิทยานิพนธ์แล้ว ยังหมายถึงการเรียนที่จะใช้ชีวิตคู่ด้วยกัน รู้จักกันในอีกแบบหนึ่ง เป็นช่วงชีวิตที่ดีช่วงหนึ่งของมาร์ค

ได้ปริญญาโทกลับเมืองไทยไม่นาน มาร์คก็ได้เป็นพ่อคน มาร์ค กับแดงเหมือนพ่อแม่อื่นที่เห่ลูก ทั้งสองเดินซื้อหาข้าวของเตรียมการสำหรับชีวิตใหม่ที่กำลังจะลิ้มตาดูโลก

วินาทีแรกที่ลูกคนแรกคลอด มาร์คตื่นเต้นดีใจที่สุดครั้งหนึ่งในชีวิต เขาบอกตัวเองว่าต่อไปชีวิตจะไม่เหมือนเดิมอีกแล้ว อีกหนึ่งชีวิตที่มาร์คต้องรับผิดชอบ อีกหนึ่งลมหายใจที่ต้องประคบประหงม

เด็กน้อยลืมนตาแป๋วครั้งแรก มาร์คน้ำตาซึมพลางปรารภ... นี่คือนี่คือชีวิต

“เธอว่า ลูกของเราชื่ออะไรดี” มาร์คพูดกับแดง

“มะพร้าว มัย เป็นผลไม้เหมือนแตงโม แต่เล็กกว่า”

“มะพร้าว?”

“แก้มลูกเราใหญ่ แล้วมีชื่อเพลงของพงษ์เทพ กระโดนชำนาญ ใจ ‘เด็กหญิงพร้าว’ เอาอย่างนี้ดีมัย มาร์คชอบเพลงนี้ไม่ใช่หรือ แแดงก็ชอบใช้ ‘พร้าว’เป็นชื่อจริง มะพร้าวเป็นชื่อเล่นนะ”

“งั้น ตกลง... พร่าง” มาร์คมองไปยังลูกน้อยที่หลับตาในอ้อมอกของผู้เป็นแม่

เด็กหญิงพร้าวของพ่อมาร์คกับแม่แดงเป็นศูนย์กลาง เป็นทุกสิ่งทุกอย่างของคนทั้งสอง มาร์ควางแผนให้กับตนเองและครอบครัวมากขึ้น จวบจนเมื่อแดงตั้งครรภ์ลูกคนที่สองและคลอดเมื่อปี พ.ศ.2536 ทารกน้อยๆ เพศชายถือกำเนิดมาเป็นอีกหนึ่งลมหายใจของมาร์ค มาร์คตื่นเต้น

ดีใจไม่น้อยไปกว่าตอนปรางเกิด ลมหายใจใหม่นี้ชื่อว่า บัณณ หรือ เด็กชายบัณณสิทธิ์

แดงหรือคุณพิมพ์เพ็ญ หรือ 'เธอ' สรรพนามที่มาร์คใช้เรียกแดง ทราบดีว่ามาร์คไม่ค่อยพิถีพิถัน เอาใจใส่กับการแต่งกาย เนื่องจากมาร์คเป็นคนเรียบง่าย แต่แดงก็รู้ดีว่ามาร์คไม่ชอบให้จู้จี้จุกจิกนัก นอกจากเสื้อผ้าลูกทั้งสอง แแดงยังดูแลเรื่องเสื้อผ้าของมาร์คอีกด้วย เช่น เสื้อตัวนี้ แแดงว่าเขยไปหน่อยนะ หรือ สีนี้ดูน่าจะเหมาะกว่าสีที่เธอใส่นะ หลายครั้งที่ดูแลเรื่องความเก่าหรือความทันสมัยของเสื้อผ้า ข้าวของที่มาร์คใช้ด้วย เวลาไปซื้อของ หลายครั้งที่มักจะแยกกัน แแดงจะไปซื้อข้าวของเครื่องใช้ให้ลูกน้อย ข้าวของส่วนตัวของแดงเองและรวมไปถึงของมาร์คด้วย มาร์คจะเดินเข้าร้านหนังสือ หรือแผงซีดีเพลง

ลักษณะการใช้ชีวิตของคนทั้งสองไม่ต่างจากคนทั่วไป มาร์คจะตอบคำถามนี้เมื่อมีคนถามถึงความสัมพันธ์ของเขาและแดง แต่คนใกล้ชิดเล่าว่ามาร์คให้เกียรติภรรยา รักครอบครัว และแยกเรื่องงานการออกจากเรื่องส่วนตัว แแดงเองไม่เข้ามายุ่งเรื่องการทำงานของมาร์ค โดยเฉพาะเรื่องการเมือง นอกจากการติดตามข่าวสารที่หลายครั้งมาร์คโหมงาน บางอย่างอยู่จนคล้ายจะตกชว่นนั้น ชว่นนี้ แแดงจะคอยบอก คอยแสดงความเห็น

อย่างไรก็ตาม แแดงรักความเป็นส่วนตัว มีความเป็นตัวของตัวเองสูง มักไม่ให้ข่าวหรือสัมภาษณ์ใดๆ มาร์คก็ไม่เคยบังคับหรือบอกแดงว่าเธอควรนะ เธอน่าจะนะ มาร์คให้แดงตัดสินใจเอง ประกอบกับการทุ่มเทให้กับงานในการเป็นอาจารย์ที่ภาควิชาคณิตศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยก็หนักอึ้งอยู่แล้ว แต่ก็เป็นงานที่แดงรัก เนื่องจากชอบคณิตศาสตร์มาตั้งแต่เด็ก จนตัดสินใจเรียนปริญญาโทและเอกในสาขานี้ ทั้งๆ ที่จบปริญญาตรีทางด้านทันตแพทย์ เหตุนี้จึงมักเห็นแต่ทั้งคู่ปรากฏตัวร่วมกันในงานรัฐพิธี หรืองานสังคมที่จำเป็นนานๆ ครั้ง มาร์คเอง

ถือว่างานของแต่งในฐานะนักวิชาการมีความสำคัญ และเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม จึงไม่ต้องการให้แต่งละเว้นงาน เพียงเพราะเป็นงานของสามี และแต่งเองก็ต้องดูแลลูกๆ ในช่วงที่มาร์คไม่อยู่ด้วย

เวลาของเธอและมาร์ค จึงเป็นเวลาที่อยู่กันพร้อมหน้าพร้อมตา พ่อแม่ลูก

แม้ทุกวันนี้จะมีเวลาให้ครอบครัวน้อยลง แต่เชื่อว่าครอบครัวจะไม่เข้าใจ มาร์คไม่ได้แอบหนีหายหาความสุขส่วนตัว แต่เวลาที่ไม่มีให้ครอบครัว หมายถึงเวลาที่มีให้กับงาน งานนั้นก็คืองานของพรรคและประเทศชาติ

แต่งเข้าใจและยอมรับในจุดนี้ได้ “เป็นสิ่งที่เขาต้องการ ใฝ่ฝัน เขาทำอย่างนี้แล้วมีความสุข เราก็นั่งไปด้วย”

แต่งติดตามอ่านและฟังข่าวสารทุกวันอย่างละเอียดมากกว่า มาร์คเสียอีก แล้วจะคอยวิจารณ์และให้ความคิดเห็นแก่มาร์ค ถ้าจะถามว่าแต่งยุ่งเกี่ยวกับงานทางการเมืองของมาร์คมากน้อยแค่ไหน ตอบได้ว่าเป็นเรื่องของการใช้และการให้ความคิดเห็นในเรื่องข้อสาระและวิเคราะห์ท่าทีของบุคคลต่างๆ มากกว่าจะไปเกี่ยวข้องกับเรื่องปฏิบัติ เพราะฉะนั้นเวลาหาเสียงเลือกตั้ง มาร์คก็ทำของมาร์คไป เราจะไม่ได้เห็นแต่งให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับงานการเมืองประหนึ่งเป็นผู้แทนฯ หรือเป็นนักการเมืองเสียเอง เหมือนภรรยานักการเมืองหลายคนชอบทำกัน ปกติเวลามาร์คให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์หรือโทรทัศน์ แต่งจะออกความเห็นเวลาที่พูดไปนั้นเหมาะสมหรือไม่อย่างไร และจะวิจารณ์การอภิปรายในสภาฯ เป็นการวิจารณ์ทั่วไป เกี่ยวกับสาระ ท่าทาง ภาษาหรือสถานการณ์นั้นๆ ทำไม่ต้องพูดอย่างนั้นอย่างนี้ มาร์คเคยพูดติดตลกว่า

“ไม่ได้มาตรฐานแต่งสักที”

ที่ว่าเมื่อกล่าวถึงเรื่องเศรษฐกิจ แต่งมักกล่าวแสดงความห่วงใยบ้านเมือง แต่งเคยกล่าวกับมาร์คว่า “เราจะต้องต่อสู้กับคนที่ใช้วิถี ‘เพียงเอาแต่ใจประชาชน’ สร้างค่านิยมผิดๆ ให้ความสำคัญแต่กับเงิน

และวัตถุ ให้นักคิดถึงแต่ว่าจะ 'ได้' หรือ 'มี' อะไร ตัวผู้นำก็เน้นแต่ความสำเร็จของตน โดยไม่สนใจว่าจะได้มาโดยสุจริตหรือไม่" และยกกับมาร์คเสมอว่า 'อย่าไปทำแบบนั้นเหมือนเขา'

วิธีที่คนชอบเอาใจประชาชนใช้ ก็คือนโยบายที่หนึ่งสื่อพิมพ์และนักวิชาการบ้านเราเรียกว่า "นโยบายประชานิยม"

ทุกวันนี้เราอ่านข่าวหนังสือพิมพ์หรือฟังข่าวจากทีวี คำสัมภาษณ์เหล่านั้นๆ มักพูดถึงอัตราตัวเลขการเติบโตทางเศรษฐกิจ ไม่น้อยกว่าข่าวการทุจริต ช่วงหนึ่งคงได้ยินหรืออ่านข่าวเกี่ยวกับโทรศัพท์มือถือที่ระบุยอดขายพุ่งพรวด หรือชาวเด็กนักเรียนทุนนำทุนที่ได้จากรัฐบาลขายหอยบนดิน

การดำเนินนโยบายของคนชอบเอาใจประชาชน เป็นไปในลักษณะประชานิยม "สุดขั้ว" (Populist) การใช้แนวทางนี้ไม่ใช่แนวทางที่ยั่งยืน เพราะแนวทางนี้เป็นนโยบายที่มุ่งสร้างคะแนนนิยมทางการเมือง มองดูภายนอกอาจจะถูกที่ง่ายต่อการปลุกเร้า ง่ายต่อการสร้างกระแส ง่ายต่อการเข้าใจ เพราะการสร้างคามพึงพอใจหลายอย่างไม่ใช่เรื่องยาก หากมองอย่างผิวเผิน นโยบายประชานิยมนี้อ้วนเป็นเรื่องดีๆ ทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องหลักประกันสุขภาพทางการแพทย์ การแก้ปัญหาความยากจน เป้าหมายเหล่านี้ดีทั้งนั้น แต่คำว่าประชานิยม ก็คือวิธีการเอาใจประชาชน แลกเปลี่ยนกับคะแนนเสียงโดยไม่คำนึงถึงอนาคต คนรุ่นต่อไป

วิธีการนี้บางคนอาจโยงเข้ากับแนวคิดของเคนส์ ซึ่งถูกนำมาใช้เมื่อครั้งเกิดวิกฤตเศรษฐกิจในสหรัฐฯ เมื่อปี ค.ศ.1930 ประธานาธิบดีแฟรงคลิน ดี.รูสเวลต์ใช้วิธีนี้ ซึ่งเรียกกันในทางทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ว่า **หลักของเคนส์**คือทุ่มลงไปกับโครงการใหญ่ๆ เพื่อหวังเงินลงมือให้มากที่สุดในระยะแรกเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจได้ดี แต่วิธีนี้ใช้ได้เพียงระยะสั้น เคนส์เองก็กล่าวว่าใช้ได้เฉพาะช่วง มาร์คใช้คำว่า "เฉพาะช่วงเศรษฐกิจติดหล่ม" สิ่งที่เคนส์เสนอให้ทำในช่วง ค.ศ.1930 นั้น เพราะเศรษฐกิจอเมริกากำลัง

1150

กษ. อดิศักดิ์ เวชกานต์

ประสบกับปัญหาสาหัส จะใช้แนวทางเศรษฐศาสตร์แบบคลาสสิก ซึ่งปล่อยให้กลไกตลาดทำงาน ขับเคลื่อนไปด้วยของมันเองไม่ได้ เคนส์เป็นผู้เสนอให้ใช้นโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจทางด้านการเงินการคลัง นับว่าเคนส์เป็นคนแรกที่คิดและเสนอให้ใช้แนวทางทางการเงินการคลังนี้ ก่อนหน้านี้นี้ไม่มี มาร์คไม่ถือว่าแนวทางของเคนส์เป็นประชานิยม หนังสือของเคนส์ที่เขียนเกี่ยวกับเรื่องนี้ ในช่วงเวลานั้นและเป็นเล่มที่ดังที่สุดของเคนส์ก็คือ "The General Theory of Employment interest and Money" มาร์คคิดว่าที่ตกก็คือ มันไม่ใช่เงินเนอรัล แต่สเปเชียลเสี่ยมากกว่า เพราะใช้ได้เฉพาะกับบางสถานการณ์ แต่คนมาตีความจุดที่เคนส์ใช้ได้ผล ซึ่งใช้ได้เฉพาะในช่วงที่คนว่างงานมาก กำลังการผลิตเหลือเฟือ แต่หลักที่ว่าเอาเงินภาษี เอานโยบายการเงินท่วมเข้าไป เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจนั้น มาใช้กับในสถานการณ์ปกติ "ไม่ได้" เพราะไม่ใช่อยู่ในลักษณะเศรษฐกิจติดหล่ม ถ้านำมาใช้กับสถานการณ์ปกติ ปัญหาที่เกิดขึ้นจะเป็นเรื่องการขาดดุลเรื่องเงินเพื่อและขาดเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจ ดังเช่นเมืองไทยในรอบปีที่ผ่านมาประสบอยู่ อัตราเงินเฟ้อพุ่งพรวด ขาดดุลทุกบัญชี ภาวะเศรษฐกิจไม่มั่นคงต้องติดตามดูแลอย่างใกล้ชิด การแก้ปัญหาก็คือเป็นการแก้แบบเฉพาะจุด แก่จุดนี้ ไปมีปัญหาคัดอื่น นโยบายการแก้ปัญหากทางเศรษฐกิจทุกวันนี้ของคนชอบเอาแต่ใจประชาชน วิเคราะห์กันแล้วก็เพื่อผลประโยชน์ของกลุ่มธุรกิจของตนและพวกพ้อง

ซึ่งในอเมริกาเองในช่วงปี ค.ศ.1930 หลังจากนั้นผู้นำอเมริกาเองก็ทราบ มีการปรับเปลี่ยนนโยบายทางเศรษฐกิจในเวลาต่อมา ไม่ท่วมเทงบประมาณลงไปอย่างเช่น เมืองไทยในตอนนั้นและในอดีตของกลุ่มประเทศลาตินอเมริกาบางประเทศ ซึ่งขออย่าว่าวิธีการนี้เหมาะที่ให้ผู้ใช้อำนาจครองอำนาจได้ชั่วระยะเวลาหนึ่ง เพราะเรียกคะแนนนิยมได้ดี กล่าวอย่างง่าย ๆ ก็คือ ได้ผลตามเป้าหมายของผู้มีอำนาจและไม่มีที่ไหนในโลกที่แนวทางประชานิยมจะอยู่ได้ตลอด อยู่นานเท่าไรก็สร้างเสียหายเท่านั้น

และสุดท้ายผู้ใช้ก็จะถูกขับไล่ เหมือนในบางประเทศ เพราะความเป็นจริงแล้ว ทุกนโยบายมีต้นทุนทั้งสิ้น ยกตัวอย่างเรื่องหลักประกันสุขภาพ หากใช้โดยไม่คำนึงถึงความเป็นธรรม ไม่คำนึงถึงทรัพยากรของประเทศ ความเสียหายที่ตามมาจะออกมาเป็นเรื่องของความเสื่อมในระบบสาธารณสุข ระบบการแพทย์ คุณภาพการให้บริการและสุดท้ายแม้แต่ความเสมอภาค หรือแม้กระทั่งความเป็นคนอาจจะไม่มีเลย

.....

แต่ให้ความเห็นแก่มาร์คแต่ไม่เคยก้าวร่างกาย มาร์คพูดถึงแต่งกับคนอื่นว่า “เขาเป็นคนจริงใจกับคนมาก เปิดเผยตรงไปตรงมา ทุ่มเทและจริงจัง แม้จะไม่ใช่คนอ่อนหวาน แต่ผมสบายใจว่าเขามีแนวคิด มีอุดมการณ์เหมือนกับผม การเป็นนักการเมืองของผมมันคงกับแนวคิดอยู่ตลอด เขาเองก็มีส่วนสำคัญ”

แต่งเองมันคงหนักแน่น ไม่เคยขาดความมั่นใจในตัวมาร์ค แม้ผลการสำรวจของทุกสำนักว่ามาร์คคือขวัญใจผู้หญิง แม้มาร์คจะมีโอกาสพบปะผู้คนมากมาย แต่งเคยบอกกับสื่อและบุคคลภายนอกว่า “เขาเป็นคนรักเดียวใจเดียว”

ข่าว
นี้... สักวัน

นอกจากภาพบุคลิกที่ดูขี้มึนจากสายตาค้นภายนอก แต่จริงๆ มาร์คพูดเก่ง แต่งเองเคยให้สัมภาษณ์ว่ามาร์ค "ขี้เล่น รักเด็ก เป็นคนสนุก ไม่ขี้มึนอย่างที่คิด"

อย่างไรเสีย มาร์คก็ไม่ได้มีภาพนักการเมืองติดกลับบ้าน ที่บ้าน มาร์คคือสามีคนหนึ่ง คือผู้ชายคนหนึ่งที่ส่งดอกไม้ให้ภรรยาทุกๆ เทศกาล ทุกๆ ครบรอบวันสำคัญของชีวิต

**คำกล่าวที่ว่าผู้ชายที่ประสบความสำเร็จในชีวิตทุกคน ล้วน
แต่มีภรรยาอยู่เบื้องหลัง คงไม่ผิดนัก**

กับลูกๆ ตั้งแต่ลูกยังเล็กแล้ว มาร์คพยายามเป็นเพื่อนกับลูกเพื่อมิให้เกิดช่องว่างระหว่างวัย ในการเป็นเพื่อนต้องเอาใจใส่และติดตามพอสมควรว่าลูกสนใจอะไร ชอบอะไร ไม่ชอบอะไรเพื่อที่จะแนะนำลูกได้อย่างเพื่อน นอกจากนี้ก็คือพยายามเป็นแบบอย่างที่ดีเรื่องค่านิยม แล้วก็ปลูกฝังสิ่งที่ดีให้แก่ลูก มาร์คไม่ยอมให้วันหนึ่งลูกย้อนกลับมาถามได้ว่า แล้วทำไมพ่อเป็นอย่างนี้ แม่เป็นอย่างนี้ ที่สำคัญอีกข้อก็คือ ส่งเสริมว่าลูกมีความชอบ ความถนัดอะไรก็จะให้ลูกทำ

ทุกวันนี้มาร์คก็ยังไปส่งลูกไปโรงเรียนทุกเช้าก่อนไปทำงานที่พรรค หากมีประชุมสภา ส่งลูกๆ เสร็จก็จะตรงไปที่รัฐสภา เมื่อโรงเรียนของลูกมีกิจกรรม มีประชุมผู้ปกครอง หากสบโอกาส เวลาอำนวยก็จะไม่พลาด ยามว่างวันหยุดจะพาลูกๆ ไปเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ หากหยุดยาวหลายวัน มักพาครอบครัวไปหัวหิน ที่นั่นมาร์คมีที่พักของเขาเอง... ที่นั่นมาร์คมีความสุข

หลายต่อหลายครั้งที่มาร์คมองลูกทั้งสอง มาร์คอดเปรียบลูกกับต้นไม้ไม่ได้ ลูกๆ กำลังเติบโต เหมือนหน่ออ่อนที่เคยแตกยอด ทุกวันนี้กลายเป็นกิ่งเล็กๆ ที่ยื่นออกจากลำต้น เมื่อวันหนึ่งมาถึง วันนั้นกิ่งเล็กๆ นี้จะกลายเป็นกิ่งใหญ่และมีดอกผลของตนเองหล่นออกจากต้น กลายเป็นต้นไม้อีกต้นหนึ่ง มาร์ครู้ดีและเข้าใจความเป็นไปของกฎธรรมชาติข้อนี้

ม.ก.น.
ABHISIT VEJAJIT

“การเลี้ยงลูก เป็นเรื่องละเอียดอ่อน เพราะว่าเขาเป็นคนที่เรามีความรู้สึกผูกพันด้วยมาก แต่เขาก็มีชีวิตของเขา เพราะฉะนั้นเขาเติบโตขึ้นเท่าไรก็ต้องละเอียดอ่อนตามเท่านั้น เพราะเขาต้องการความเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น แต่เรายังมีความรู้สึกผูกพัน อยากดูแล ปกป้อง อันนี้ผมว่าเป็นส่วนที่ยากที่สุด”

มาร์คมีหลักง่ายๆ ณ เวลานี้ก็คือ หนึ่งพยายามเป็นเพื่อนกับลูก ไม่ให้เกิดช่องว่างระหว่างวัย สองในการเป็นเพื่อนต้องเอาใจใส่พอสมควร ติดตามพอสมควรว่าเขาสนใจอะไร ชอบอะไร ไม่ชอบอะไรเพื่อที่จะแนะนำเขาได้อย่างอย่างเพื่อน สองก็คืออยากเป็นแบบอย่างที่ดีเรื่องค่านิยม แล้วก็ปลุกฝังให้เขา แต่ไม่ใช่เขาหันกลับมาได้ แล้วทำไมพอเป็นอย่างนี้ แม่เป็นอย่างนี้ สามก็คือ ส่งเสริมว่าเขามีความชอบความถนัดอะไรก็ให้เขาทำ

ดูเหมือนง่ายแต่ยากในแง่ปฏิบัติ เพราะต้องให้เวลากับครอบครัว ภายใต้อัจฉริยะต้องมองเห็นว่าสำคัญ การกระทำจึงจะออกมาโดยอัตโนมัติ ไม่ใช่แค่พูดหรือสร้างภาพ

งานการเมืองของนักการเมืองอาชีพเช่นมาร์คนี้ แตกต่างจากนักการเมืองหลายคนที่มีชื่อเสียงและสาธารณชนรู้จักคุ้นเคย เราจะไม่ได้เห็นภาพมาร์คกับครอบครัวปรากฏร่วมกันในสถานที่ต่างๆ เพื่อเผยแพร่ภาพตามสื่อ เราจะไม่เห็นภาพมาร์คพาลูกสาวลูกชายไปซื้อของตามห้างสรรพสินค้า หรือภาพมาร์คกับภรรยาบนเวทีงานสังสรรค์ส่วนตัวเพื่อเป็นข่าว เหล่านี้บอกแก่เราว่ามาร์คแยกเรื่องส่วนตัวออกจากเรื่องงาน แม้ความเป็นบุคคลสาธารณะ ยากที่จะหลีกเลี่ยงหลุดพ้น

การปรับตัวต่อการใช้ชีวิตเช่นนี้ มีมาตั้งแต่ครั้งมาร์คเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสมัยแรกมาร์คยอมรับว่าช่วงแรกต้องรีบเร่งปรับตัวในหลายๆ ด้าน ทั้งในเรื่องชีวิตประจำวันและสภาพแวดล้อมที่ต้องเปลี่ยนไป เทคโนโลยีในการติดต่อสื่อสารที่รวดเร็วและส่งผ่านข้อมูลประเภทต่างๆ ที่

ข่าว
เมื่อ... ๑๖:๐๐ น. ๒๕๖๒

จับใจกว่าแต่ก่อน ที่ลำคัมาร์คยอมรับว่าตัวเองช้ำอายุ ไม่ค่อยกล้าพูดใน
ที่สาธารณะนัก แต่อาชีพนักการเมืองหลีกเลี่ยงไม่พ้นที่จะต้อง “พูด”

ทุกวันนี้ นอกจากมาร์คปรับตัวได้แล้ว ยัง “เข้าใจ” ในวิถีทางของ
การเมืองและความเป็น “คน” ในการเมือง

ใครหลายคนคงคิดว่าหนุ่มนักเรียนนอกคนนี้จะใช้ชีวิตหรูหรา แต่
ผิดถนัด มาร์ครับประทานอาหารได้ทุกประเภท เว้นแต่อาหารที่เผ็ดมาก
เกินไปก็จะเลี่ยง อาหารจานเดียวจำพวกข้าวผัดกะเพราไข่ดาว เป็นเมนู
ที่มาร์ครับประทานเสมอยามประชุมพรรค, ออกหาเสียง ฯลฯ

ผลไม้ที่มาร์ค ชอบ คือเงาะและองุ่น แต่ในตู้เย็นที่บ้านกลับจะมี
ซีอิ๊วโกแลตและไอศกรีมติดไว้เสมอ เหตุผลของทั้งสองอย่างก็คือ “หวานดี”
ไม่ใช่เพราะชอบของหวานหรือชีวิตพบพานแต่เรื่องไม่หวาน แต่เพราะชอบ
มาตั้งแต่เด็ก ชอบก็คือชอบ มาร์คบอกเช่นนี้ เช่นเดียวกับที่เขาชอบพรรค
ประชาธิปไตย ชอบสีแดง ชอบผู้หญิงชื่อแดง ชอบสโมสรฟุตบอลนิวคาสเซิล
ชอบเพลงร็อค

ทั้งหมดก็เพราะชอบ ชอบแล้วชอบและคงชอบต่อไป

บทที่ 6 :

หนึ่งบวกหนึ่งไม่เท่ากับสอง

บุคลิกเขาเหมือนจอห์น เอฟ. เคนเนดี
ภาษาอังกฤษเขาเรียกว่ามีคาริสม่า (Charisma) มาก
คือว่าบุคลิกที่เห็นแล้วดึงดูดใจคน ชอบเลย
รักเลย คุณอภิสิทธิ์เขามิตรชนี่มาก

ภายหลังเกิดรัฐประหารโดยคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ (ร.ส.ช.) เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2534 นายกฯ ขณะนั้นโดยการแต่งตั้งของคณะร.ส.ช. คือนายอานันท์ ปันยารชุน ประกาศให้มีการเลือกตั้งทั่วไปในวันที่ 22 มีนาคม พ.ศ.2535 มาร์คสนใจการลงรับสมัครครั้งนี้

มาร์คพูดกับแดงถึงการตัดสินใจสมัครรับเลือกตั้ง แแดงไม่เคยขัดเธอทราบดีว่าเป็นความต้องการของมาร์คตั้งแต่เล็ก แม้จะทราบดีว่าบางอย่างต้องสูญเสียไป เวลาที่มีให้กับลูกๆและครอบครัว แต่ทั้งหมดเปรียบเสมือน "สูญเสียเพื่อได้มา" เธอเข้าใจ ยอมรับในการตัดสินใจและความ เป็นมาร์คทุกประการ

มาร์คพูดเรื่องนี้กับคุณพ่อ พ่อถามย้ำอีกครั้งถึงความมั่นใจ พลางครุ่นคิด นึกถึงคุณชวน หลีกภัยขึ้นมา ก่อนตัดสินใจยกหู

คุณชวนรู้จักครอบครัวนี้มานาน เพราะคุณหมออรรถสิทธิ์ เป็นหมอที่เคยช่วยรักษาบิดาคุณชวนตอนท่านป่วย จะว่าไปแล้ว คุณชวนระลึกความหลังว่า ท่านอาจารย์มาร์คตั้งแต่สมัยท่านยื่นปราศรัยหาเสียงอยู่ที่หัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตอนนั้นประมาณปี พ.ศ.2518 คุณหมออรรถสิทธิ์พาครอบครัวไปพักผ่อนที่หัวหิน ขณะคุณชวนลงจากเวทีปราศรัย หมออรรถสิทธิ์มาทักทาย แล้วบอกว่าไม่ต้องเป็นห่วง จะดูแลบิดาคุณชวนซึ่งป่วยอยู่นั้นอย่างดี เข้าใจว่ามาร์คคงอยู่ด้วยในเวลานั้น เพราะคุณชวนเห็นลูกคุณหมออรรถสิทธิ์เล็กๆ สองสามคน ในหมู่นั้นคงจะมีมาร์คอยู่ด้วย

ถึงกระนั้นมาร์คได้มาร่วมงานกับท่านจริงๆ ครั้งแรกตอนมาร์คยังเรียนมัธยม มาช่วยงานคุณชวนซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ

เมื่อคุณหมออรรถสิทธิ์ยกหูโทรศัพท์ฝากฝั่งลูกชายคนเดียวของท่านกับคุณชวน แต่เนื่องจากแต่ละพื้นที่มีผู้สมัครอยู่แล้วเป็นส่วนใหญ่ การจะหาพื้นที่ใดที่เหมาะสมก็เป็นปัญหา ในฐานะหัวหน้าพรรคถึงจะมีอำนาจ

แต่ระบบพรรคประชาธิปัตย์นั้น หัวหน้าพรรคไม่สามารถชี้แจงการใคร่
การคัดเลือกผู้สมัครมีหลายฝ่ายร่วมกันพิจารณา คุณชวนช่วยได้โดยการ
พิจารณาหาพื้นที่เหมาะสมให้มาร์คลงสมัคร ท่านพิจารณาว่าเขต 6
ยานนาวาน่าจะเหมาะ ท่านก็โทรศัพท์ถึงดร.เจริญ คันธวงศ์ ส.ส.เก่าของ
พื้นที่เขต 6 ซึ่งคุณชวนเรียกว่าอาจารย์เจริญ คุณชวนกล่าวถึงเรื่องนี้ว่า เมื่อ
โทรไปฝากฝัง โดยบอกว่ามาร์คเป็นคนเก่งคนหนึ่ง มีอนาคต ขอให้ช่วยดู
ช่วยลงในเขตอาจารย์เจริญด้วย เพราะช่วงนั้นเขตหนึ่งมีสามคน ไม่ใช่
คนเดียว พูดถึงเรื่องนี้คุณชวนกล่าวชื่นชมว่าอาจารย์เจริญมีน้ำใจช่วยเป็น
ธุระพูดกับทางสาขาพรรคให้

ทางดร.เจริญ คันธวงศ์ ซึ่งปัจจุบันดำรงตำแหน่งประธาน ส.ส.ของ
พรรคประชาธิปัตย์ ตอบคุณชวนในขณะนั้นว่าผมจะพยายามครับ แต่ยังไม่
รับปากไม่ได้เพราะว่าในเขตยานนาวามีสาขาพรรคซึ่งแข็งมาก แข็งในที่นี้
หมายความว่า ในเขต 6 ยานนาวาเป็นเขตพื้นที่ที่หัวหน้าสาขาและสมาชิก
ทำงานอย่างขยันขันแข็ง เขตนี้แต่ไหนแต่ไรมาจึงเป็นพื้นที่ของประชาธิปัตย์
ในกรุงเทพฯ ทำให้สาขาพรรคนี้ได้รับการยอมรับอย่างสูงในแง่การทำงาน
ดร.เจริญเองก็ให้เกียรติคนในพื้นที่และสมาชิกพรรคในสาขานั้นด้วย ท่าน
จึงพิจารณาร่วมอีกครั้งกับทางสาขาพรรค

ตอนแรกบางคนในที่ประชุมต้องการให้คุณวิชิต วิเศษสุวรรณภูมิ
อดีต ส.ส.เก่าของพื้นที่นี้ลงสมัคร แต่เวลานั้นคุณวิชิตสุขภาพไม่ค่อยแข็งแรงนัก ทางดร.เจริญได้พิจารณามาร์คอย่างถี่ถ้วนมาก่อนหน้านี้ โดยไม่
ได้คำนึงถึงความสัมพันธ์ส่วนตัวที่มีกับครอบครัวมาร์ค (คงจำได้ว่า
คุณหมออรรถสิทธิ์เป็นเพื่อนร่วมรุ่นที่โรงเรียนอัสสัมชัญกับดร.เจริญมาก่อน)
จึงแนะนำประวัติมาร์คคร่าวๆ แก่เพื่อนสมาชิกว่าแม้มาร์คจะเพิ่งมีอายุ 27
ปี แต่กลับมีคุณวุฒิมากมาย เรียนจบทั้งปริญญาตรีและโทที่ออกฟอร์ด
มหาวิทยาลัยที่คนไทยให้การยอมรับ มหาวิทยาลัยเดียวกันกับ
ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมช หัวหน้าพรรคคนแรก นอกจากเป็นอาจารย์ประจำที่

คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ยังเคยเป็นอาจารย์พิเศษบรรยายที่โรงเรียนเสนาธิการสามเหล่าทัพ แถมเรียนจบกฎหมายที่รามฯ อีกปริญญาด้วย

“เราได้บุคลากรคุณภาพเข้ามาทำงานให้พรรค” ดร.เจริญย้ำกับเพื่อนสมาชิก

จากนั้นดร.เจริญได้พามาร์คไปให้ทางกรรมการสาขาพรรค สัมภาษณ์ หลังตอบคำถาม ดูท่วงท่าและพบกับความตั้งใจจริงของมาร์ค ทางสาขาพรรคก็พอใจ

ดร.เจริญพูดถึงมาร์คว่า “บุคลิกเขาเหมือนจอห์น เอฟ. เคนเนดี” ภาษาอังกฤษเขาเรียกว่ามีคาริสม่า (Charisma) มาก คือว่าบุคลิกที่เห็นแล้วดึงดูดใจคน ชอบเลย รักเลย คุณอภิสิทธิ์เขามีตรงนั้นมาก”

ผู้ร่วมทีมเซต 6 ด้วยกันในสมัยแรก และสมัยต่อมาอีกท่านหนึ่งคือ คุณสมเกียรติ จันทวานิช กล่าวถึงมาร์คว่า “ท่านเป็นคนหนุ่มที่มีความสามารถ คนเราก็เหมือนต้นไม้ ต้องมีการผลัดใบ เป็นธรรมชาติ ครั้งแรกก็มีบ้างบางคนในสาขาพรรคที่ไม่ค่อยยอมรับ เห็นว่ายังหนุ่มเกินไป ไม่ค่อยแน่ใจว่าจะทำได้ ในส่วนตัวผมนั้น ผมได้ยืนก็เฉยๆ ไม่ได้คิดอะไร ทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยง ถ้าทางพรรคส่งมา ผมก็ให้คำแนะนำไม่ว่าใครมาผมไม่รังเกียจ อาจารย์อภิสิทธิ์เองก็มีความรู้ จบมาจากฮ็อกฟอร์ด มหาวิทยาลัยมีชื่อเสียง แน่นนอนอย่างนี้แล้ว ต้องมีมันสมอง ความนึกคิดเก่ง อันนี้ก็เป็นหลักประกันอยู่แล้ว”

การรณรงค์หาเสียงสมัยแรกของมาร์คเต็มไปด้วยความแปลกใหม่สำหรับมาร์ค ดร.เจริญหรือที่มาร์คเรียกว่าอาจารย์เจริญ นัดแนะให้มาพบกันที่สาขาพรรคทุกเช้า ขณะเดินหาเสียงสมัยแรกมาร์คไม่รู้จักใคร แต่

ด้วยความกระตือรือร้น ได้ถามดร.เจริญตลอดเวลาว่า นี่ใคร นั่นใคร ทาง
ดร.เจริญก็แนะนำกับบุคคลต่างๆ โดยตลอด ดร.เจริญเล่าว่า

“บางครั้งเคยมีคนพูดว่า อาจารย์เอาเด็กที่ไหนมาลง ผมตอบว่า
เด็กแต่เก่งนะ เป็นอาจารย์สอนเสนาธิการสามเหล่าทัพ จบอ็อกฟอร์ด
มหาวิทยาลัยที่ดีของโลก จบกฎหมายที่รามฯ ด้วย ทุกคนก็พอใจ ประกอบ
กับหน้าตาน่ารัก ยิ้มแย้ม มีสัมมาคารวะ ทุกคนยิ่งชอบใหญ่”

เรื่องนี้คุณสมเกียรติ ฉันทวานิช กล่าวเช่นเดียวกันว่า

“อาจารย์อภิสิทธิ์เป็นคนตรงเวลา ร่าเริง ยิ้มแย้มแจ่มใส มีสัมมา
คารวะ เจอผู้ใหญ่ คนสูงอายุก็น้อมตัวลงไหว้อย่างให้เกียรติ คนดูแล้ว
ก็ประทับใจ อันนี้ผมจำได้ดี ผมเองเป็นคนพื้นที่ รู้จักใคร พบใครก็แนะนำ
ผลตอบรับก็ออกมาดี”

การหาเสียงแม้จะเหนื่อย หนักหนาสาหัส แต่เขาตั้งปณิธานไว้แล้ว
ว่าต้องทำให้ได้ ในเมื่อเข้ามาก็ต้องพร้อมรับกับทุกสิ่ง อยากรักก็ตามมีเรื่อง
สนุกๆ จากดร.เจริญ เล่าให้ฟัง เช่นว่า

“ช่วงแจกใบปลิว ต่างคนต่างแจก พอถึงผมบางคนก็เฉย ไม่รับ แต่
พอเป็นอภิสิทธิ์แย่งกันรับใหญ่ บางคนก็รับของผม แต่ไปซ่อนไว้ พออภิสิทธิ์
เดินมารีบยื่นไปรับอีกรอบ หรืออย่างบางที่ตอนขึ้นป้ายหาเสียง เราแยกกัน
ขึ้น ของอภิสิทธิ์หายหมด ไม่รู้หายไปไหน เขาถึงต้องออกข่าว *อย่าเอาของ
ผมออกเลย เดี่ยวคนจำไม่ได้* ของผมกับคุณสมเกียรติไม่หาย ผมเองก็ไม่

รู้ว่าของเขาหายไปไหน พอผมพาเข้าบริษัท เข้าโรงงาน รูปอภิสัทโธโล่มาหมด ผู้หญิงสาวๆ แอบเก็บรูปที่ติดตามถนน มาไว้ที่ตัว พออภิสัทโธมาก็มาขอให้เซ็นต๋อ มิน่าเล่ารูปหายไปหมด เป็นอย่างนั้นเอง”

ไม่ใช่แต่สาวออฟฟิศหรือสาวโรงงาน ครูในโรงเรียน หรือนักเรียนเองก็แสดงอาการที่เรียกว่า “ออกนอกหน้า” ประชาชนในพื้นที่ยังจำเรื่องนี้ได้ดี

หนึ่งในประชาชนที่รับใบปลิวจากมือคุณอภิสัทโธ เล่าเหตุการณ์ย้อนให้ฟังว่า

“ตอนนั้นดิฉันอยู่ในบ้าน กำลังดูทีวี เพื่อนบ้านวิ่งมาตะโกนว่า อภิสัทโธมาๆ เท่านั้นแหละ ลูกสาวดิฉันนั่งดูทีวีอยู่ด้วยกัน วิ่งจืดออกไปเป็นคนแรก ดิฉันตามไปได้ใบปลิวแต่อายเด็ก ยืนดูอยู่ห่างๆ ลูกสาวเดินกลับมาอวดแผ่นพับที่มีลายเซ็นอภิสัทโธ ท่าทางตื่นเต้นเหมือนเจอนักร้องคนโปรด”

ตารางการรณรงค์หาเสียงในแต่ละวันก็คือ ตื่นแต่เช้า ไปยื่นป้ายรถเมล์ แนะนำตัวเอง เปลี่ยนป้ายไปเรื่อยๆ โดยมองป้ายที่มีพื้นที่มากที่สุด พื้นที่คือคนมากและมีเนื้อที่มาก สายก็เข้าตึกแถว ป้ายเข้าโรงงาน เย็นไปตามบ้าน หากมีปราศรัยก็ไปร่วม เสาร์อาทิตย์เน้นชุมชน มีการประเมินสถานการณ์ตลอด ระยะเวลาเป็นรองพรรคตรงข้ามครึ่งๆ ต่อมาคะแนนตามหลังชนิดหายใจรดต้นคอ โดยอาจารย์เจริญกับคู่แข่งพรรคตรงข้ามนำอันดับหนึ่งสอง มีคุณสมบัติกับมาร์คดีคู่กับอีกสองคนของพรรคคู่แข่ง

ห้าวันก่อนการลงคะแนน สถานที่โทรทัศน์ช่อง 9 อ.ส.ม.ท. หรือโมเดิร์นไนน์ในสมัยนี้ โดยรายการสนามเลือกตั้งของคุณสุทธิชัย หยุ่น เชิญผู้แทนพรรคการเมืองต่างๆ โดยมีหัวหน้าพรรคหนึ่งคนกับผู้สมัครหนึ่งคนไปออกอากาศ มีผู้คนสนใจมาก เพราะครั้งแรกเชิญพลตรีจำลอง ศรีเมือง หัวหน้าพรรคพลังธรรมกับคุณสมัคร สุนทรเวช ในฐานะหัวหน้าพรรคประชากรไทยได้คารมกัน ปรากฏว่าเป็นที่ฮือฮา กล่าวขวัญกันมาก การ

เชิญครั้งที่สองครั้งนี้จึงมีผู้ติดตามชมมาก โดยทางรายการเชิญหัวหน้าพรรคทุกพรรคและผู้ติดตามหนึ่งคน

มาร์คตอบคำถาม แสดงทัศนะอย่างสุภาพ เรียบร้อยแต่มุ่งมั่นและฉะฉาน ผลการออกอากาศในวันนั้นชื่อของมาร์คก็เป็นที่รู้จักในวงกว้างมากกว่าประชาชนในพื้นที่เลือกตั้ง การเดินทางเสี่ยงถัดจากนั้น มีประชาชนและคนกล่าวชมเชยว่าพูดจาดี มีการศึกษา และจะให้โอกาสเข้าสภา

ผลสำรวจคะแนนของพรรคดีขึ้นมาก ประเมินกันคร่าวๆ ว่าอาจจะได้รับยกทีม โดยอาจารย์เจริญอันดับหนึ่ง คุณสมเกียรติอันดับสอง มาร์คตามมาอันดับสาม ไม่มีผลการสำรวจหรือประเมินใดที่บอกว่ามาร์คจะได้อันดับหนึ่งหรือหลุดมาได้คนเดียว

ช่วงสี่ห้าวันสุดท้าย เดินไม่ทันแล้ว ใช้วิธีขึ้นรถแห่และปราศรัยเป็นจุดๆ จากสามจุด จนถึงสุดท้ายกลายเป็นหกจุด เป็นพรรคเดียวที่ปราศรัยในเขตนี้

แต่ผลการเลือกตั้ง พลตรีจำลอง ศรีเมืองนำลูกพรรคพลังธรรมเข้าสภาด้วยกระแส 'จำลองพีเวอร์' จำนวนมาก โดยเฉพาะในกรุงเทพฯ แม้แต่นักการเมืองระดับชาติเช่น ร.ต.อ.เฉลิม อยู่บำรุงยังไม่ได้รับเลือกตั้ง คุณสมัคร สุนทรเวชนำดร.ลลิตา ฤกษ์สำราญ เข้าสภาฯ ได้เพียงสองคน ประชาธิปัตย์เหลือเพียงหนึ่งเดียว หนึ่งเดียวนั้นคือมาร์ค

ในเวลาต่อมา มีการวิเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญการเมืองและนักหนังสือพิมพ์หลายท่านว่า การออกอากาศในวันก่อนการเลือกตั้งของ มาร์คมีผลต่อการลงคะแนนอย่างมาก ชาวบ้านร้านค้าต่างพูดกันถึงมาร์ค มาก สาวๆ ถึงกับกรี๊ด นานครั้งจึงจะมีผู้สมัครหนุ่มหล่อ หน้าตาดี มีการศึกษาโดดเด่นสมัคร นับว่าเป็นการทำคะแนนให้ตัวเองได้มากที่สุดกับการออกอากาศเพียงไม่กี่ชั่วโมง ดีกว่าการเดินรณรงค์อย่างหนักก่อนหน้านี้ แต่ตรงนี้ไม่ใช่บทสรุปของการมีโอกาสออกอากาศโดยเฉพาะทางโทรทัศน์ โดยเฉพาะกับการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตในสมัยนี้(พ.ศ.2548) การพบปะประชาชน การลงพื้นที่อย่างทั่วถึงทั้งก่อนหน้าและช่วงเลือกตั้งเป็น ปัจจัยสำคัญที่สุดต่อผลการลงคะแนน

แต่ประการสำคัญก็คือ การมีคนหนุ่มที่พูดจากแสดงความเห็น ทักตะด้วยบุคลิกที่นิ่ง ไม่โจมตีใคร พูดจามีหลักการ น่าเชื่อถือ ตรงนี้ต่างหากที่เข้าไปครองใจคนจำนวนมาก หากมีโอกาสออกโทรทัศน์แต่พูดจา “ใช้ไม่ได้” นั้นจะออกผลในทางตรงกันข้าม เท่ากับฆ่าตัวตายทางการเมือง

การลงรับสมัครรับเลือกตั้งครั้งแรกของมาร์ค และกลายเป็น ส.ส.คนเดียวของพรรคประชาธิปัตย์ในกรุงเทพฯ เหมือนมาร์คอยู่กลางเวทีคนเดียว ไฟสปอตไลท์ต่างจับมาที่เขา มาร์ครู้ดี เป็นทั้งจุดเด่นและจุดด้อย เด่นหากใช้โอกาสนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้อยหากใช้โอกาสนี้ไม่เป็นผล มาร์คจึงมีการเตรียมตัวเตรียมการอยู่เสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับการอภิปรายในสภา มาร์ครู้ตัวเองดีว่าช้ำอาย ในที่สาธารณะและกับอาชีพนักการเมือง การพูดเป็นเรื่องหลีกเลี่ยงไม่ได้ มาร์คต้องเอาชนะความรู้สึกของตนให้ได้และในที่สุดก็ทำได้ ทว่าในสมัยแรกมาร์คยกมือแต่ไม่ค่อยได้ รับการชี้ให้พูด แต่มาร์คไม่เคยท้อ คุณชวน หลีกภัยมักให้กำลังใจ ท่านจะจดคำพูดและประเด็นของลูกพรรคและถามเสมอว่าที่พูดเช่นนี้เพราะอะไร ทำไมถึงพูดอย่างนั้นอย่างนี้

แต่อายุสมาชิก 22 มีนา 35 สั้นเพียงสามเดือน เกิดเหตุการณ์
ทางการเมืองอันรุนแรง วันที่ 24 พฤษภาคม พ.ศ.2535 คนไทยเรียก
เหตุการณ์นี้ว่า พฤษภาทมิฬ

MARK
RABHSIT VEJ.30.711

จอห์น ฟิตซ์เจอร์ลด์ เคนเนดี (John Fitzgerald Kennedy)
หรือจอห์น เอฟ.เคนเนดี ประธานาธิบดีคนที่ 35 ของสหรัฐอเมริกา สังกัดพรรคเดโมแครต
ดำรงตำแหน่งในปี ค.ศ.1961-1963 นับเป็นประธานาธิบดีที่หนุ่มที่สุดเมื่อขึ้นดำรง
ตำแหน่ง และเป็นคนแรกที่นับถือศาสนาคริสต์ นิกายโรมันคาทอลิก ด้วยวัย 43 ปี ถูกยิง
เสียชีวิตที่เมืองดัลลัส รัฐเท็กซัส เมื่อวันที่ 22 พฤศจิกายน ค.ศ.1963 เป็นประธานาธิบดีที่
คนอเมริกันรักมากที่สุดคนหนึ่งจากผลการสำรวจที่มีมาต่อเนื่องกว่า 40 ปี

บทที่ 7 :
ประสบคน

คนที่ไม่กล้าทำอะไร ไม่ควรหวังจะได้อะไร

เชคสเปียร์ นักเขียนบทละครชาวอังกฤษ เขียนไว้ว่า คนที่ฆ่าตายหลายครั้งก่อนเขาจะตายจริง ช่วงเกิดเหตุการณ์พฤษภาทมิฬ มาร์คเป็นหนึ่งในนักการเมืองที่ร่วมต่อต้านความไม่ถูกต้องในบ้านเมืองอย่างเข้มแข็ง ขึ้นเวทีคัดค้านกลางท้องสนามหลวงกับพี่น้องประชาชนทุกสาขา อาชีพออกรายการโทรทัศน์ให้ความเห็นอย่างไม่เกรงกลัว มาร์คนึกถึงเหตุการณ์คราวนั้นอย่างสลดหดหู่ ไม่รู้กี่ครั้งต่อกี่ครั้งที่การเมืองทำให้เกิดความสูญเสียอย่างไม่น่าจะสูญเสีย

หลังเหตุการณ์พฤษภาทมิฬ 35 รัฐบาลภายใต้การนำของนายอานันท์ ปันยารชุน จัดให้มีการเลือกตั้งในวันที่ 13 กันยายน พ.ศ.2535 ในปีเดียวกันอีก มาร์คคิดถึงการลงรับสมัครเลือกตั้งเป็นครั้งที่สองในช่วงเวลาไม่กี่เดือนนั้นอย่างกระตือรือร้น หนนี้มาร์คไม่เพียงเป็นที่รู้จักกันทั่วไป แต่จัดอยู่ในระดับที่เป็นกระแส สังคมในตอนนั้นเรียกว่า 'อภิสิทธิ์พีเวอร์' สื่อมวลชนเขียนในทำนองว่ามาร์คเป็นขวัญใจสาวแก่แม่หม้าย มาร์คก็ยอมรับว่าหน้าตามีส่วน แต่มาร์คเห็นว่าเป็นเรื่องของแรงดึงดูดมากกว่า มาร์คเชื่อว่าประชาชนคนเลือกไม่ได้ฉาบฉวย แต่ยามพูดจากันตามนิตย คนไทยมักไม่ชอบพูดจากันในเรื่องเคร่งเครียด และง่ายในการสื่อสาร ชาวที่เป็นปรากฏจึงออกมาในทำนองหยอกล้อมากกว่า

มาร์คยังคงลงในเขต 6 ยานนาวา-สาทร-บางคอแหลม (ขณะนั้นชื่อเขตสาทรยังไม่ได้เปลี่ยนตัวสะกด จาก ธ เป็น ท) การรณรงค์คราวนี้หนักเหมือนเดิม แต่ง่ายกว่าหนก่อน เพราะมาร์คเป็นที่รู้จักมากขึ้นกว่าก่อน มาร์คทำให้คนไม่เคยลงคะแนนมาลงให้ คนที่ไม่ชอบพรรคประชาธิปัตย์ก็ยังคงลงคะแนนให้ เพราะเห็นว่าเป็นคนหนุ่มที่เก่ง มีความสามารถ บวกกับหน้าตาและบุคลิกน่าเชื่อถือ มาร์คจึงเข้ามาเป็นอันดับหนึ่ง ดร.เจริญและคุณสมเกียรติ มาเป็นอันดับสองและสามตามลำดับ

ถึงอย่างไรคู่แข่งยังออกมาโจมตีในเรื่องหน้าตา ความหล่อเหลา ของมาร์ค ถึงกับขึ้นคัทเอาทันทีจะแพ้ไปแล้วทำนองว่า แพ้เพราะหล่อสู้ไม่ได้

ความเป็นจริงผู้สมัครทั่วกรุงเทพฯ หลายคนและทั่วประเทศที่หน้าตาดีก็ไม่ได้รับเลือกตั้งในครั้งนั้น นั่นย่อมไม่ได้หมายความว่าดีแต่หน้าตา แต่ปัจจัยอื่นไม่เหมาะสมประชาชนก็ยังเลือก

ผลการเลือกตั้ง พรรคประชาธิปัตย์เป็นแกนนำในการจัดตั้งรัฐบาล คุณชวน หลีกภัย หัวหน้าพรรคก้าวขึ้นดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี มาร์คได้รับการแต่งตั้งเป็นโฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี หรือที่เรียกกันว่าโฆษกรัฐบาล ซึ่งถือเป็นตำแหน่งที่มีบทบาทพอสมควร มาร์คถูกจับตาตั้งแต่วันแรกที่เข้าทำงาน ด้วยความที่อายุน้อย เป็นเพียง สส.สมัยที่สอง แต่เคยมีใครบางคนกล่าวไว้ว่า คนที่เป็นตัวของตัวเอง อยู่ได้ทุกสถานการณ์ คำพูดนี้วันนั้นมาร์คได้พิสูจน์ให้เห็น

มาร์คต้องขยันทำการบ้านโดยเฉพาะในเรื่องของข้อมูล งานโฆษกเป็นงานในเชิงการบริหารและคำถามที่ได้รับมักเกี่ยวกับงานของราชการอยู่มาก และอีกเหตุผลที่ยากสำหรับมากก็คือการไม่สามารถคาดเดาได้ว่าสื่อมวลชนจะถามเรื่องไหน ประเด็นใด หากถามแล้วควรจะตอบอย่างไร ซึ่งด้วยความที่มาร์คเชื่อมั่นในตัวเอง ด้วยการเตรียมพร้อมและเอาใจใส่จึงทำหน้าที่นี้ได้ดี

กลเม็ดเคล็ดลับของมาร์คก็คือ หากเรื่องใดข้อมูลไม่ชัด หรือยังไม่สามารถได้มาซึ่งข้อมูลทั้งหมด ก็จะยึดในหลักการของพรรค สิ่งใดยืนอยู่บนหลักการพื้นฐานย่อมไม่มีทางเสียหาย

นอกจากพบปะรัฐมนตรีกระทรวงต่างๆ อยู่เสมอแล้ว การได้พบปะนายกฯ ในทุกเช้าที่มีปัญหาสำคัญเกิดขึ้น รวมถึงการได้สัมผัสกับนายกฯ ชวน หลีกภัยอยู่เสมอ ทำให้คาดการณ์ได้ว่าควรจะตอบอย่างไร ในฐานะโฆษกฯ

สมัยนี้เป็นการทำงานโฆษกที่ทำให้มาร์คถูกจับตามองมากขึ้น ทั้งจากสื่อ คนในพรรค และผู้ใหญ่ในพรรคด้วย และมาร์คกลายเป็นนักการเมืองที่ถูกจับตามองมากที่สุดคนหนึ่งของเมืองไทย

ธันวาคม พ.ศ.2537 พรรคความหวังใหม่ โดยพล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธ ถอนตัวออกจากการร่วมรัฐบาล กรณีก้านันผู้ใหญ่นำรวมตัวกันต่อต้านเรื่องการกำหนดอายุวาระการดำรงตำแหน่งก้านัน ผู้ใหญ่บ้าน มีการถกเถียงกันภายในพรรคและนอกพรรคว่าควรจะมีการยุบสภา หรือไม่ มาร์คไม่เห็นด้วยกับนายกฯ จึงได้แสดงสปิริตด้วยลาออกจากตำแหน่งโฆษกประจำสำนักนายกฯ ประจวบกับตำแหน่งเลขานุการรองนายกฯ ศุภชัย พานิชภักดิ์ว่างลงพอดี เนื่องจากสนใจด้านเศรษฐกิจอยู่แล้วจึงไปช่วยงานทางด้านนั้น

ผ่านไปห้าเดือน นายกฯ ชวน หลีกภัยประกาศยุบสภา เลือกตั้งทั่วไป หนนี้เขาย้ายไปลงเขต 5 ดินแดง ห้วยขวาง พระโขนงและคลองตัน เนื่องจากมีการแบ่งพื้นที่ใหม่จากจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้น พรรคประชาธิปไตยถูกนิทหายย้ายเขตคลองเตยไปเขตเลือกตั้งที่ 6 เพื่อจะได้คะแนนนิยมเพิ่มขึ้น เนื่องจากเขตคลองเตยเป็นฐานเสียงของพรรค มาร์คจึงตัดสินใจย้ายเขตลงสมัครเพื่อป้องกันข้อครหา

มาร์คได้รับการเลือกตั้งกลับมาอีกครั้ง หนนี้พรรคประชาธิปไตยทำหน้าที่ฝ่ายค้าน และทำหน้าที่อย่างเข้มข้น ส่งผลให้นายกฯ บรรหาร

ศิลปอาชาประกาศยุบสภา มีการเลือกตั้ง
ทั่วไปในวันที่ 17 พฤศจิกายน พ.ศ.2539
มาร์คได้รับการเลือกตั้งอีกครั้งในเขตเดิม
คือเขตที่ 5 พรรคประชาธิปัตย์โดยการ
นำของคุณชวน หลีกภัยเป็นพรรคที่ได้
คะแนนอันดับสอง รองจากพรรคความ
หวังใหม่เพียงไม่กี่เสียง จึงทำหน้าที่ฝ่าย
ค้านในรัฐบาลพล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธ

มาร์คทำหน้าที่โฆษกพรรคประ-
ชาธิปัตย์ และมาร์คสร้างชื่อเสียงใน

สภา ครั้งหนึ่งโดยการอภิปรายรัฐบาล จนพล.อ.ชวลิตถึงกับโกรธมาก ลูก
ขึ้นพูดจาสั่งสอนกลางสภา แล้วละลาบละล้งถึงบิดามารค ก่อนจบพูดจา
ทำนองว่ามาร์คคือเด็กเมื่อวานขึ้น มาร์คลุกขึ้นยืนตอบด้วยความสุภาพไป
ว่า คนไทยเคารพผู้ใหญ่ เขาเองก็สำนึกและตระหนักในวัฒนธรรม
ประเพณีอันดีงามของไทยที่บิดามารดาสอนสั่ง รู้จักกาลเทศะ อะไรควรไม่
ควร แต่ในสภาฯ ต้องถือว่าเท่ากัน เพราะประชาชนเลือกมาในฐานะผู้แทน
เหมือนกัน นอกจากจะมีผลเสียต่อส่วนรวมแล้ว ประชาชนที่เลือกเด็กเข้า
มาก็เสียเปรียบแย่

พล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธลาออกจากตำแหน่งปลายปี พ.ศ.2540
ด้วยผลกระทบจากการลดค่าเงินบาท ส่งผลให้เกิดวิกฤตเศรษฐกิจที่เป็น
ไปอย่างรุนแรงในทางลบ พรรคประชาธิปัตย์ได้รับการคาดหวังจาก
ประชาชนอย่างสูงที่จะมาแก้วิกฤตนั้น มาร์คได้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี
ประจำสำนักนายกรัฐมนตรี กำกับดูแลงานบีไอไอ, งานการศึกษาแห่งชาติ,
ป.ป.ป.และเรื่องการกระจายอำนาจ

มาร์คมีบทบาทสำคัญในการปฏิรูปการศึกษาอย่างพลิกโฉม
หน้า ดังคำกล่าวที่ว่า คนที่ไม่กล้าทำอะไร ไม่ควรหวังจะได้อะไร เหตุ

บุญ
อ. สดิสัย คชชาทิระ

นี่จึงมีนโยบายและมาตรการสำคัญต่างๆ ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์มากมาย สมัยมาร์คจับงานด้านนี้ มาร์คกล้าคิดกล้าทำ เจตนาเพื่อเป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศให้ยั่งยืนต่อไปในอนาคต งานที่มาร์คผลักดันและมีส่วนอย่างมาก ได้แก่

การบรรเทาผลกระทบจากวิกฤตเศรษฐกิจ ระยะเวลาช่วงวิกฤตเศรษฐกิจ ปี พ.ศ.2540 มีครอบครัวจำนวนมากประสบปัญหาต้องออกจากงานหรือรายได้ลดลงมาก ซึ่งแน่นอนย่อมต้องกระทบถึงนักเรียนจำนวนมากน้อยต้องออกจากโรงเรียนกลางคัน มาร์คได้เสนอโครงการช่วยเหลือนักเรียนที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤตต่อที่ประชุมคณะกรรมการประสานและติดตามโครงการเงินกู้จากธนาคารพัฒนาเอเชีย เพื่อปรับโครงสร้างสังคม โดยในช่วงปีแรก เสนอให้เงินกู้จำนวน 1,000ล้านบาท ช่วยเหลือครอบครัวที่ประสบปัญหา เป็นการช่วยแบบให้เปล่าและไม่ผูกพัน

การดำเนินการในระดับต่อมา คือการเสนอกฎหมายการศึกษาแห่งชาติ

ในอดีต ระบบการศึกษามักไม่ตอบสนองต่อความต้องการทางสังคม ทั้งในเชิงคุณภาพและปริมาณ แต่ละรัฐบาลพยายามทำงานด้านนี้ แต่มักไม่ต่อเนื่องเพราะการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองเสมอ

มาร์คได้เข้ามาผลักดันกฎหมายการศึกษาแห่งชาติฉบับแรกของไทย ซึ่งอาศัยเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ เพื่อสร้างโอกาสปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบ ผลงานนี้สร้างความตื่นตัวแก่สังคมมาก

ตามขั้นตอนในรัฐสภา มีการเสนอเข้ามาทั้งจากฝ่ายรัฐบาลเอง และพรรคการเมืองอื่น จึงมีการตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างกฎหมายถึง 45 คน หากเป็นไปตามปกติกฎหมายทั่วไปจะเสนอจำนวน 27 คน ทั้งนี้สิ่งที่กล่าวทุกคนสนใจ สังคมและสื่อก็ติดตามโดยตลอด

มาร์คได้รับเลือกให้เป็นประธานคณะกรรมการ

กฎหมายฉบับนี้ นับได้ว่าเป็นกฎหมายที่เปิดการรับฟังความเห็นมากที่สุด ในประวัติศาสตร์การร่างกฎหมาย เว้นก็แต่รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันเท่านั้น มีทั้งการประชุม การสัมมนา ในกระบวนการอนุกรรมการตลอดทุกด้านเพื่อความรอบคอบในการออกกฎหมาย จนที่สุดมีการประกาศใช้เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม พ.ศ.2542

สาระสำคัญที่เด่นๆ ได้แก่การจัดโครงสร้างองค์กรใหม่ เสนอให้มีการทรงศาสนาและกระทรวงวัฒนธรรม มีการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี การให้ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การกำหนดให้ต้องมีใบประกอบวิชาชีพสำหรับครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา การให้มีกองทุนพัฒนาครูฯ หรือการแยกบัญชีเงินเดือนครูออกมาต่างหากจากบัญชีข้าราชการพลเรือน ผลักดันให้คนพิการมีโอกาสทางการศึกษา โดยเฉพาะกับการผลักดันคนพิการให้มีโอกาสทางสังคมมากขึ้นนี้ เหมือนปิดทองหลังพระ มาร์คไม่เคยมาตะโกนบอกกล่าวแก่ใครว่า ผมนี้แหละเป็นคนทำ ผมมีส่วนสำคัญ มาร์คมองผลที่ออกมา ในเมื่อได้ตั้งใจหวังแม้จะไม่ทั้งหมดก็ยังดีเสียกว่า ใครจะอ้างอิงผลงานหรือนำไปใช้อย่างไร ก็สุดแล้วแต่ การเมืองก็คือการเมือง มาร์คเข้าใจ

อีกเรื่องที่สำคัญที่มาร์คได้ทำในช่วงนี้ คือเรื่องปฏิรูประบบราชการ

เรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่และพูดกันมานานแสนนาน เรียกได้ว่าไม่มีรัฐบาลไหนไม่หยิบยกขึ้นมาพิจารณา แต่ภายใต้ข้อจำกัดต่างๆ ทำให้คืบหน้าบ้าง ไม่คืบหน้าบ้าง

ตอนเข้ามาดูแลงานด้านนี้ เนื่องจากมีแผนแม่บทของการปฏิรูปอยู่แล้ว มาร์คได้ผลักดันโดยกำหนดขอบเขตของราชการใหม่ ให้มีการปรับปรุงโครงสร้าง การบริหารงานในหน่วยราชการเพิ่มเติม ลดความซ้ำซ้อน มาร์คได้เปลี่ยนแปลงจากเดิมที่มีเพียงส่วนราชการกับรัฐวิสาหกิจ ให้จำแนกตามภารกิจในสังคม คือ เพิ่มองค์การมหาชนและการนำออก

นอกระบบราชการ โดยผลักดันพระราชบัญญัติองค์การมหาชน เพื่อเปิดโอกาสให้รัฐสามารถกำหนดรูปแบบองค์กรใหม่ๆ ที่มีความคล่องตัวและเกิดประสิทธิภาพในการทำงาน ลักษณะเฉพาะขององค์กรนี้ มีลักษณะเด่นๆ คือ ไม่แสวงหากำไรเป็นหลัก จัดตั้งขึ้นเพื่อจัดทำบริการสาธารณะ มีระบบการบริหารงาน คนและเงินที่กำหนดขึ้นเอง ฯ

นอกจากนี้ยังปรับปรุงคุณภาพในการให้บริการ มีคณะทำงานติดตามและเผยแพร่ประชาสัมพันธ์

ในงานปฏิรูปนี้มาร์คได้ปูและถากทางไปไม่น้อย เพื่อส่งไม้ต่อให้รัฐบาลชุดต่อมา รัฐมนตรีคนต่อมาทำงาน ความก้าวหน้าในการปฏิรูประบบราชการ กล่าวได้ว่าทำไปได้มาก เนื่องจากในอดีตเกรงกลัวในเรื่องคะแนนนิยม บางครั้งก็ขาดความมุ่งมั่นที่จะทำงาน จึงหมกหมมสะสมมาหลายสิบปี

การปรับปรุงหรือปฏิรูประบบราชการถูกเบี่ยงเบนไปมาก มันไม่เหมือนการไปตรวจฉับ หรือไปเดินแอโรบิก แต่งานเหล่านี้คืองานบริหาร และเป็นเรื่องของระยะยาวด้วย มาร์คพูดถึงเรื่องนี้โดยย่อนกล่าวว่า การบริหารประเทศเป็นเรื่องต้องลงลึก อาจไม่เห็นชัดเจน แต่จำเป็นต้องทำ คนทำก็เหมือนปิดทองหลังพระ ยกตัวอย่างเรื่องกอบกู้วิกฤตเศรษฐกิจ รัฐบาลชุดนี้ที่มักโฆษณาว่าใช้หนี้ไอเอ็มเอฟได้เร็ว ต้องถามกลับว่าทุนสำรองที่มาใช้หนี้มันเพิ่มขึ้นมาในช่วงไหน กรณีนี้เป็นต้น

การปรับปรุงระบบราชการในทุกวันนี้ จึงผิดแผกแตกต่างจากหลักปฏิรูปไปมาก เพราะหัวใจของการปฏิรูปคือ การทำให้รัฐเล็กลง ประชาชนใหญ่ขึ้น ทุกวันนี้เหมือนกันเพียงแคศัพทแสงที่ใช้เรียก มีแต่เพิ่มกระทรวง ทบวง กรม แต่ไม่เห็นความแตกต่างจากของเดิม กลับไปสู่วงจรเดิม มาร์คเชื่อว่าอีกไม่กี่ปีก็ต้องเกิดปัญหาคนไม่พอ เงินไม่มีอีก เพราะไปสร้างค่านิยมว่าการจัดบริการสาธารณะ การบริหารประเทศ ศูนย์กลางอยู่กระทรวง ทบวง กรม ในขณะที่ปรัชญาคือ ภารกิจที่เป็นของราชการ ต้อง

มาให้หลายฝ่ายช่วยกันทำ ปรับทั้งขนาด เปลี่ยนทั้งรูปแบบ หลายต่อหลาย
อย่างที่ได้เวลาแล้วต้องให้เอกชนทำ หรือตั้งหน่วยพิเศษนอกระบบราชการ
ขึ้นมาเองงานไปทำ เช่นเรื่องไอที เป็นต้น การปรับเปลี่ยนเพิ่มกระทรวง
เรียกชื่อใหม่ของรัฐบาลชุดนี้ คือการต่อยอดระบบราชการเดิมที่มีมาร้อย
กว่าปีแล้ว ไม่ใช่การเปลี่ยนแปลงแต่อย่างใด เป็นแค่การโยกและย้ายไป
มาเท่านั้น

การทำงานหนักนี้จึงเต็มไปด้วยแรงกดดันจากสังคม เพราะ
ประเทศไทยเราถูกผลักดันจากรัฐบาลพลเอกชวลิตให้เข้าโครงการรับความ
ช่วยเหลือจากไอเอ็มเอฟ มาตรการต่างๆ ที่เข้มงวดของไอเอ็มเอฟทำให้ถูก
วิจารณ์อย่างหนัก แนวคิดของมาร์คในเรื่องเศรษฐกิจเป็นไปตามแนวเดียว
กันกับดร.ศุภชัย พานิชภักดิ์ ว่ากันว่ามาร์คเองขึ้นชมดร.ศุภชัยมาก่อนหน้า
นี้ถึงกับเรียนรู้อาชีพเศรษฐศาสตร์กับทางดร.ศุภชัย นอกจากนี้ยังมีบุคคลที่
มาร์คเคารพอีกท่านคือนายบุญชู โรจนเสถียร อดีตรองนายกฯ และชา
รทางเศรษฐกิจของเมืองไทยให้ความรู้และคำแนะนำอยู่อีกทาง

ช่วงเวลาของการดำรงตำแหน่งทางการเมืองครั้งนี้ มาร์คให้
ความสำคัญกับการนำเทคโนโลยีมาสร้างโอกาสในการทำธุรกรรม ซึ่ง
ครอบคลุมกระบวนการของการค้าขาย การตลาดและการผลิต ซึ่งเรียก
กันว่า New Economy การมองเช่นนี้เหมือนกับว่าเป็นสาขาธุรกิจสาขา
หนึ่งที่มีโอกาสเติบโตอย่างรวดเร็ว เหตุว่ามีการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยง
เครือข่ายที่ทำให้สามารถทำการติดต่อสื่อสารทั่วโลกได้อย่างรวดเร็ว
จุดนี้จึงเป็นจุดหนึ่งในการสร้างโอกาสใหม่ เป็นแหล่งรายได้และสร้างงาน

สำหรับประเทศไทยนั้น จะได้ประโยชน์จากตรงนี้ต้องมีความ
พร้อมที่จะเข้าไปเป็นผู้เล่นในเวทีการแข่งขันของตลาดแห่งนี้ ความพร้อม
ในที่นี้ก็คือ

1. การปรับโครงสร้างต่างๆ เพื่อเชื่อมโยงภาคการผลิตทุกรูปแบบ
ในระบบเศรษฐกิจเก่า ทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคบริการและภาคเกษตร

2. การร่างกฎหมาย กฎระเบียบและกติกา แต่ที่สำคัญที่สุดคือ ความพร้อมในเรื่องของคนในการที่จะนำประเทศเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจแบบใหม่

ประเทศไทยเรามีจุดแข็งตรงที่เศรษฐกิจเรามีความยืดหยุ่น ดูจากช่วงหลายสิบปีมานี้ ในช่วงการพัฒนาเศรษฐกิจไทยเราสามารถปรับตัวได้อย่างสอดคล้องกับสถานการณ์ในแต่ละช่วงได้ดี ตรงนี้ทำให้แนวความคิดหลักซึ่งเป็นระบบเศรษฐกิจเสรีที่มีการแข่งขันของธุรกิจรวมข้ามพรมแดน จะสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบเศรษฐกิจ ในเรื่องการเปิดประเทศ การยืดกลไกตลาดและการให้ความสำคัญกับภาคเอกชน

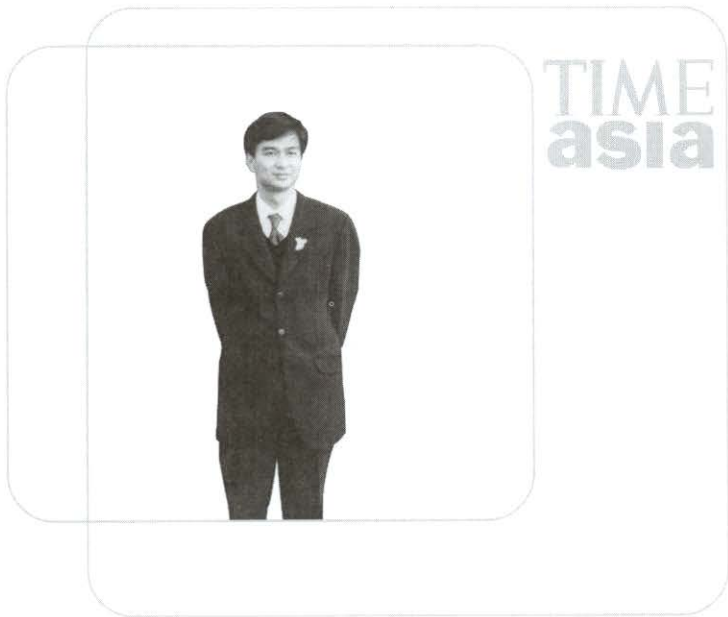
อันนี้เป็นพื้นฐานหนึ่งที่เป็นจุดแข็งในการทำให้ไทยสามารถสร้างระบบเศรษฐกิจใหม่ขึ้นมาได้ จะเห็นหลายประเทศเมื่อสร้างระบบเศรษฐกิจใหม่ขึ้นมา จะพบปัญหาในแง่ของสังคม เพราะสังคมของเขาอาจเป็นสังคมที่ไม่เปิดเท่าที่ควร สิ่งก็ตามมา คือเกิดปัญหาสังคมและการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ในขณะที่ไทยเราไม่สู้จะพบปัญหานี้นัก

แต่เชื่อว่าเราจะไม่จุดอ่อนหรือจะเรียกว่าเป็นสิ่งที่ทำลาย ในแง่ที่เราจะต้องทำให้เกิดเป็นความเปลี่ยนแปลง มีหลายจุด เช่น เรื่องโครงสร้างพื้นฐาน เราโชคไม่ดีที่โครงสร้างพื้นฐานของกิจการโทรคมนาคมอยู่ในมือรัฐวิสาหกิจและเอกชนที่ได้รับสัมปทานในลักษณะผูกขาด ได้รับการปกป้อง ตรงนี้ที่เป็นปัญหา ทำให้ต้นทุนในการใช้บริการทางด้านนี้สูงมาก ต้นทุนที่สูงเป็นอุปสรรค จะเห็นได้ชัดในเรื่องของอัตราค่าบริการอินเทอร์เน็ต แม้ทุกวันนี้จะลดลงแต่เราก็เห็นว่าเริ่มต้นจากค่าบริการที่สูงมากเป็นระยะเวลาหลายปีเหลือเกิน

บทที่ 8 :

สุภาพชน...คนการเมืองรุ่นใหม่

ไม่มีใครคาดคิด เท่ากับคนไม่เปิดตามอง

ปี พ.ศ.2540 บทความเรื่อง “เสียงใหม่ ๆ เพื่อเอเชียใหม่” (New Voices for New Asia) ตีพิมพ์ในนิตยสารไทม์ (Time) ฉบับวันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ.2540 โดยชาร์ลส์ อเล็กซานเดอร์ ได้พูดถึงนักการเมืองรุ่นใหม่ที่เป็นความหวังของเอเชียไว้ 6 คนด้วยกันคือ อันวาร อิบราฮิม จากมาเลเซีย ชุง มง จุน จากเกาหลีใต้ นาโอโตะ คาน จากญี่ปุ่น เมกาวาตี ซูการ์โน บุตรีจากอินโดนีเซีย และเงิน ชุย เปียน จากไต้หวัน และอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะจากไทย

ในปี พ.ศ.2542 นิตยสารเอเชียวีค (Asiaweek) ได้คัดเลือกผู้นำสำหรับสหประชาชาติใหม่ในสามแขนง คือสังคมและวัฒนธรรม, ธุรกิจและการเงิน, และการเมือง แขนงละ 20 คน ในส่วนการเมืองมีชื่อของมาร์คติดอยู่ด้วย

ปี พ.ศ.2542, พ.ศ.2543 และ พ.ศ.2547 สถาบันเวิร์ล อีโคโนมิคส์ ฟอรัม (World Economic Forum) ยกย่องให้มาร์คเป็น “ยัง โกลบอล ลีดเดอร์” (Young Global Leaders)

เกี่ยวกับคนรุ่นใหม่ มาร์คเคยให้ความเห็นว่าผู้ใหญ่ต้องให้โอกาสและยอมรับบทบาทของคนรุ่นใหม่ มาร์คเคยยกคำกล่าวของโจนาทาน สวิฟต์ นักเขียนชาวอเมริกันเขียนไว้ว่า “ไม่มีใครตาบอด เท่ากับคนไม่เปิดตามอง” มาร์คมองว่านับตั้งแต่การต่อสู้เชิงอุดมการณ์หมดไป

พร้อมการล่มสลายของประเทศคอมมิวนิสต์ สงครามเย็นสิ้นสุดลง เหลือแต่ระบบเสรี, ประชาธิปไตย และทุนนิยม คนในสังคมทุกวันนี้ตกอยู่ในกรอบความคิดนี้เป็นส่วนใหญ่ อาจมีคนบางกลุ่มพยายามปฏิเสธ ผืนกระดาษโลก แต่ยากที่จะปฏิเสธได้ คนรุ่นพ่อรุ่นแม่ คนรุ่นที่เกิดหลังสงครามโลกครั้งที่สอง ต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงอย่างมากและรวดเร็ว คนรุ่นนั้นก็คือคนรุ่นพ่อรุ่นแม่ของคนรุ่นใหม่ในวันนี้ พวกเขาตกอยู่ในบรรยากาศการเรียกร้องเสรีภาพและสันติภาพ แต่หลังจากเวลาผ่านไป มีครอบครัว มีหน้าที่การงาน คนเหล่านี้เกือบทั้งหมดล้วนเปลี่ยนไป เปลี่ยนไปเพราะสิ่งที่พวกเขาคาดหวัง เรียกร้องและมองนั้น กลายเป็นสิ่งรางเลือนเหมือนหมอกยามเช้า สายเช้าแสงอาทิตย์ก็ละลายหายไป ทุกคนเข้าสู่ระบบทุนนิยม ต่างแข่งขันกันในทุกๆ เรื่อง เพื่อรายได้และฐานะที่ดี มีเงินทอง ใช้ชีวิตหรูหรา เมื่อมารุ่นลูกของพวกเขา คนรุ่นใหม่ในวันนี้ซึ่งเติบโตมากับการเลี้ยงดูของพ่อแม่ กับเงื่อนไขสังคมที่เปลี่ยนไป อะไรๆ ทุกสิ่งทุกอย่างย่อมเปลี่ยนตาม

แต่คนรุ่นพ่อรุ่นแม่กลับมองคนรุ่นใหม่ในวันนี้ มองลงไปถึงวัยรุ่นหลานของพวกเขาล้วนบอกว่า ไม่ได้ตั้งใจ โดยพ่อแม่ลืมไปว่า คุณเป็นอย่างไร พวกเขาก็เป็นอย่างนั้น ลูกไม่ยอมหมั่นไม่ไถ่ดั้น

มาร์คมองว่า ยุคสมัยนี้สิ่งที่เป็นตัวกำหนดโลกคือ **ความเร็ว** และในทุกยุคทุกสมัยมักจะเกิด 'ความคาดหวัง' ส่งผ่านจากคนรุ่นหนึ่งสู่อีกรุ่นหนึ่ง คนรุ่นใหม่มีความตื่นตัวทางการเมืองมากขึ้น คาดหวังไม่น้อยไปกว่าคนรุ่นพ่อรุ่นแม่ที่ต้องการให้การเมืองแก้ปัญหาให้และการเมืองไม่ควรไปสร้างปัญหาให้กับประเทศ อันนี้ก็เป็นความคาดหวังที่ชัดเจนและมาร์ครู้สึกจากคนรุ่นใหม่ เขาเองถูกยกเป็นตัวแทนของคนรุ่นใหม่ มาร์คกลับมองลงไปยังคนรุ่นน้อง รุ่นลูกในวันนี้ด้วยมุมมองและความคิดอีกอย่าง

คนรุ่นใหม่ส่วนใหญ่ใกล้ชิดกับข้อมูลข่าวสาร มีความคาดหวังต่อมาตรฐานการครองชีพ การกระตุ้นให้คนรุ่นใหม่สนใจความเป็นไปของ

สังคมมากกว่าเรื่องของตัวเอง ก็ต้องดูว่าจะทำอะไรให้เขาเห็นว่าเรื่องของการเมือง เรื่องของสังคมแยกกันไม่ออกกับชีวิตของพวกเขา มาร์คคิดว่าเพราะด้วยเทคโนโลยีและวิถีชีวิตทุกวันนี้ ในกระแสของโลกาภิวัตน์ทำให้เราเหมือนปลาในน้ำที่มองปลาในน้ำด้วยกัน บางทีไม่รู้แม้แต่ความต้องการของตัวเอง มาร์คไม่ได้มองอย่างแง่ร้าย แต่กลับเห็นว่าการเมืองไปสร้างความเบื่อหน่ายให้กับผู้คน ประชาชนเบื่อบางสิ่งบางอย่างในการเมืองและการเมืองก็ยิ่งตอกย้ำและตอกย้ำอยู่อย่างนั้น ความรู้สึกนี้ถูกปลุกฝังลงไปมากพอสมควรในคนรุ่นใหม่ เพียงแต่ว่าชอบไม่ชอบ เบื่อหรือรังเกียจ แน่นนอน เป็นเรื่องห้ามไม่ได้ ทีนี้หากคนรุ่นใหม่เห็นการเมืองเป็นแต่เรื่องผลประโยชน์ การทุจริตคอร์รัปชัน เอาแต่ทะเลาะเบาะแว้ง เล่นสกปรก และสาดโคลนใส่กัน จึงเกิดความรู้สึกไม่ค่อยอยากมายุ่ง เรื่องนี้มาร์ค มองเห็นว่าต้องเข้าใจว่าเป็นเรื่องธรรมดา

การจะให้คนรุ่นใหม่สนใจเรื่องของสังคม เรื่องการเมือง ต้องทำให้เขาเห็นคุณค่าของสังคมและการเมือง นี่ย่อมสะท้อนว่า ที่ผ่านมาสังคมนั้นแหละที่ผิดพลาดเอง สังคมในที่นี้คือวิถีชีวิต ค่านิยมส่วนใหญ่ในสังคม

การที่มาร์คกล่าวว่ปัจจัยเรื่องเวลา เรื่องความรวดเร็ว กลายมาเป็นบทบาทสำคัญต่อคนรุ่นใหม่และโลกยุคใหม่จึงเป็นด้วยเหตุผลเหล่านี้ การเชื่อมต่อของข้อมูล การส่งผ่านของข่าวสาร การไปมาหาสู่ถึงกันอย่างรวดเร็ว ยุคที่พรมแดนแทบไม่มีความหมาย ความเป็นเชื้อชาติ รัฐชาติถูกมองข้ามไปเมื่อการส่งผ่านถึงกันด้วยอารมณ์ โดยมีเทคโนโลยีรับใช้ เหล่านี้คือชีวิตของคนรุ่นใหม่

วิถีชีวิตกำหนดระเบียบของสังคม ระเบียบของสังคมเปลี่ยนวิถีชีวิตคน สุดท้ายกลายเป็นเครื่องมือดำเนินการสังคมและเศรษฐกิจ รวมถึงการเมือง ถ้าเราเข้าใจจุดนี้ เราจะมองคนรุ่นใหม่และสังคมอย่างเข้าใจ

ด้วยวิธีการนี้ จะเป็นตัวกำหนดบทบาทของพรรคการเมือง นักการเมืองและคนที่จะมาคลุกคลีกับการเมือง คนรุ่นใหม่ทุกยุคทุกสมัย

ล้วนตื่นตัว มีไฟ มีพลัง ยอมรับการเปลี่ยนแปลง หากให้โอกาสคนรุ่นใหม่ ใช้กระบวนการที่ว่า คอยประดับประดาเป็นที่เลื่อม มาร์คเชื่อและมั่นใจว่า สังคมไทยและประเทศไทยจะมีศักยภาพและคนในชาติจะพบ จะรับกับการเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ ที่ดีและดีขึ้นเรื่อยๆ

มาร์คหวังว่าวิกฤตเศรษฐกิจที่ผ่านมาจะทำให้ผู้ใหญ่ คนรุ่นพ่อ รุ่นแม่คิดมากขึ้น หลังหลงอยู่ในวังวนของเขา গত และควรเปิดตามองให้ ทุกอย่างในอดีตจบไปแล้ว จำเป็นต้องทบทวนถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ใหม่ หมด การที่มาร์คอยากให้เปิดตามอง มองให้มากกว่าสิ่งที่เห็น มาร์คเองได้รับโอกาสนี้ จากคนผู้ใหญ่ แน่อนเขาต้องพิสูจน์ความไว้วางใจนี้ ไม่ใช่สำหรับตัวเขาเอง แต่หมายถึงโอกาสของคนรุ่นใหม่และรุ่นต่อไป

สำหรับคนรุ่นใหม่ที่กำลังคิดว่าเมื่อทำงานการเมืองจะพบกับ อุปสรรคนานา มาร์คเห็นว่า ธรรมชาติของระบอบประชาธิปไตยไม่ว่าที่ไหนในโลก เป็นธรรมดาที่การทำงานของบุคคลย่อมติดอยู่กับการทำงานกับ พรรคด้วย ถ้าคนๆ นั้นมีความสามารถ มีความเชี่ยวชาญจริง ตรงกันข้าม การทำงานในระบบพรรคจะช่วยให้ด้วยซ้ำ

ปี พ.ศ.2542 มาร์คได้รับเลือกจากที่ประชุมพรรคให้ดำรง ตำแหน่งรองหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ การแสดงบทบาทในฐานะคนรุ่นใหม่ของมาร์คได้รับการยอมรับอย่างสูง

รัฐบาลอยู่ครบวาระและมีการเลือกตั้งทั่วไปในปี พ.ศ.2544 พรรคไทยรักไทย พรรคการเมืองใหม่ที่เพิ่งตั้งโดย พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร ชนะการเลือกตั้ง พรรคประชาธิปัตย์เป็นฝ่ายค้านอีกครั้ง

มาร์คเห็นว่าการเลือกตั้งครั้งนี้ มีข้อจำกัดไม่น้อย หลายเรื่องที่ พรรคได้ทำแต่ไม่สามารถอธิบายได้ผู้คนเข้าใจได้ ตรงนี้ถือเป็นจุดอ่อนของ พรรค อ่อนในเรื่องการประชาสัมพันธ์ ขณะเดียวกันด้วยความที่เป็นพรรค รัฐบาลจะฉีกแนวเสนอนโยบายต่างออกไป คงยากจะทำได้ นี่เป็นสาเหตุ หนึ่งของการพ่ายแพ้

การทำหน้าที่ฝ่ายค้านครั้งนี้เหมือนครั้งก่อน เป็นธรรมดาของนักการเมือง ในเมื่อแนวทางการทำงานของพรรคประชาธิปัตย์กับพรรคไทยรักไทยต่างกัน พรรคประชาธิปัตย์ในสายตาของมาร์คเองนั้น ต้องเชื่อมั่นในแนวทางการไขปัญหาของตน แม้จะลำบากอย่างไร เพราะไทยรักไทยชำนาญด้านการตลาด มีทรัพยากรและกลไกมากมายย่อมทำให้ประชาธิปัตย์ทำงานยากยิ่งขึ้น สังเกตว่าหลายครั้งพูดออกไป มีกระบวนการมาเบี่ยงเบนสิ่งที่พรรคนำเสนอเสมอ

คำพูดทำนองนี้ กลับมาเป็นคำอธิบายอีกครั้ง เมื่อผลการเลือกตั้งในครั้งล่าสุด 6 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2548 ปรากฏ พรรคได้ปรับตัวครั้งใหญ่ มีการวิจารณ์ว่าพรรคประชาธิปัตย์ประเมินสถานการณ์ผิดพลาด

การประเมินสถานการณ์ผิดหรือไม่ มาร์คมองดังต่อไปนี้

พรรคประชาธิปัตย์เป็นสถาบันการเมืองเก่าแก่ แต่เมื่อเวลาเปลี่ยนไป รัฐธรรมนูญก็เปลี่ยน ฉบับใหม่ี่ ฉบับปี พ.ศ.2540 มีสาระและรายละเอียดแตกต่างจากฉบับก่อนหน้าในทุกฉบับ ทั้งเรื่ององค์กฤษฎี และได้รับการซึ่งอำนาจ ระบบการตรวจสอบ ฯลฯ จึงจำเป็นอย่างยิ่งต้องมีการปรับเปลี่ยนองค์กรภายในพรรคพอสมควร บทบาทของเลขาธิการพรรคก็ต้องประสานงานภายในพรรคมากกว่าแต่ก่อน เพราะจำนวนพรรคการเมืองลดลง ในที่สุดความเห็นของมาร์คได้รับการขานรับจากเหล่ามวลชนสมาชิกของพรรคให้มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างและทิศทางการบริหารพรรค โดยมาร์คได้รับเลือกจากที่ประชุมใหญ่ของพรรค ให้ดำรงตำแหน่ง และเป็นอีกครั้งหนึ่งที่กล่าวได้ว่า มาร์คเป็นหัวหน้าพรรคการเมืองเก่าแก่ที่หนุ่มที่สุดในประวัติศาสตร์การเมืองไทย¹ มีคุณสมบัติที่เอื้อสุภรรม บุคคลากรเก่าแก่ของพรรคอีกท่านหนึ่งซึ่ง ส.ส.ภายในพรรคส่วนใหญ่ให้ความเชื่อถือ มารับหน้าที่นี้ มีสภาที่ปรึกษาพรรคนำโดยคุณชวน หลีกภัย ทำหน้าที่ประธานสภาที่ปรึกษา² และคุณบัญญัติ บรรทัดฐาน

MOON
RABBIT VEJAJA

หัวหน้าพรรคคนก่อนเป็นพลังขับเคลื่อนให้คำแนะนำและยังคงช่วยพรรคทำงาน

นอกจากนี้ มาร์คได้เสนอการปรับปรุงคณะกรรมการบริหารพรรคและได้รับการรับรอง กล่าวคือต้องมีบทบาทในงานวิชาการมากขึ้น โดยมีคนรุ่นใหม่เข้ามาทำงาน นอกจากคนรุ่นใหม่ของพรรค ได้แก่ ส.ส.ใหม่ อย่างคุณกรณ์ จาติกวณิช หรือ ม.ล.อภิเมงคกุล โสภณกุลแล้ว ยังมีการเชิญบุคคลภายนอกพรรคเข้ามาทำงานร่วมกัน

บุคลากรรุ่นกลางในพรรคยังไม่ได้ทอดทิ้งคนรุ่นใหม่ คุณไตรรงค์ สุวรรณคีรี รับหน้าที่รองหัวหน้าพรรคซึ่งกล่าวได้ว่าอาวุโสที่สุดในจำนวนรองหัวหน้าพรรคทั้ง 9 คน ผู้อาวุโสและสมาชิกพรรครุ่นกลางหลายท่าน ถึงแม้ไม่มีตำแหน่ง เนื่องจากเปิดโอกาสในคนรุ่นใหม่เข้ามาทำงาน ก็ยังให้คำแนะนำแก่มาร์คและสมาชิกพรรคคนอื่นอยู่เสมอ มิได้ทอดทิ้งแต่อย่างใด

มาร์คให้ความสำคัญกับสาขาพรรคมากขึ้น เพราะมาร์คเชื่อในการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกระดับชั้น มาร์คกล่าวอยู่เสมอว่าพรรคประชาธิปไตยไม่ใช่พรรคของใครคนใดคนหนึ่ง หรือของกลุ่มบุคคลใดบุคคลหนึ่ง แต่เป็นพรรคของทุกคน ทุกภาคทุกส่วนในพรรคจึงมีความสำคัญเสมอเหมือนกัน

มาร์คให้ความสำคัญกับการพัฒนามูลฐานภายในพรรค หลังการเลือกตั้งทั่วไปไม่นาน ทางพรรคประชาธิปไตย จัด “อบรมเพิ่มประสิทธิภาพการอภิปรายให้ ส.ส.สมัยแรก” เมื่อ วันที่ 16 มีนาคม พ.ศ.2548 โดยมีการบรรยายในหัวข้อ “ความรู้พื้นฐานของการอภิปรายในสภาผู้แทนราษฎร” ซึ่งมีนายวิทยา แก้วภราดัย, นายอลงกรณ์ พลบุตร ฯ เป็นผู้บรรยาย โดยมีมาร์คกล่าวเปิดอบรม

มาร์คแสดงความชื่นชมที่ ส.ส.ใหม่มีความกระตือรือร้นที่อยากจะได้แลกเปลี่ยนกันในเรื่องของการทำงานในสภาฯ โดยเฉพาะการอภิปราย มาร์คได้ย้ำว่าคุณชนน หลีกภัย ซึ่งปัจจุบันดำรงตำแหน่งประธาน

เราจะนำคำปฏิญาณตนวันเข้ารับตำแหน่งผู้นำฝ่ายค้านวันที่ 28 เมษายน พ.ศ.2548 ของมาร์คไว้ ณ ที่นี้ เพื่อบันทึกไว้เป็นหน้าหนึ่งของประวัติศาสตร์การเมืองไทย

ผมซาบซึ้งในพระมหากรุณาธิคุณที่ได้ทรงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งให้กระผมเป็นผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร และผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ถือเป็นกลไกสำคัญในการเมืองการปกครองในวิถีทางประชาธิปไตยในระบบรัฐสภาอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข

ผมได้พูดมาตลอดครับว่า ทุกประเทศในโลกต้องมีฝ่ายรัฐบาล มีฝ่ายบริหาร แต่เฉพาะที่เป็นประเทศประชาธิปไตยเท่านั้น จึงจะมีฝ่ายค้าน ในลักษณะที่เป็นสถาบัน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่รัฐธรรมนูญของเราบัญญัติให้มีตำแหน่งผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร เท่ากับเป็นการสะท้อนเจตนารมณ์ของปวงชนชาวไทยที่ต้องการมีการเมือง การปกครอง ในระบอบประชาธิปไตย ที่มีความหลากหลายมีการทดสอบมีการถ่วงดุล ผมจึงถือว่า การทำหน้าที่ฝ่ายค้านและการดำรงตำแหน่งผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรเป็นเรื่องที่มีความสำคัญยิ่งต่อการเมืองการปกครองและต่อพี่น้องประชาชน

ผมตระหนักในภาระหน้าที่และความสำคัญตราบนี้ในการเป็นตัวแทนของประชาชนทุกกลุ่มไม่ว่าจะเป็นเสียงข้างมาก เสียงข้างน้อย ไม่ว่าจะเป็นคนกลุ่มใด ที่พวกเราทุกคนในฐานะฝ่ายค้านต้องทำหน้าที่เป็นเสียงเป็นตัวแทนของคนเหล่านั้น และการตรวจสอบถ่วงดุลก็เป็นหลักประกันอย่างหนึ่งว่า รัฐบาลซึ่งใช้อำนาจที่ได้รับมอบหมายไปจากประชาชน จะต้องบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชนในยุคนี้ ผมคิดว่าภาระหน้าที่ของพวกเราฝ่ายค้าน ยังมีความสำคัญมากกว่าปกติ การทำหน้าที่ฝ่ายค้านยุคนี้ต้องอาศัยความกล้าหาญ ในยุคที่หลายฝ่ายในสังคมมีความลังเลที่จะพูดความจริงมากขึ้น ในภาวะที่ช่อง

ทางของการสื่อสารความคิดเห็นที่แตกต่างจะถูกปิดกั้นมากขึ้นทุกวัน การทำหน้าที่ฝ่ายค้านวันนี้ ต้องทำบนพื้นฐานความรับผิดชอบ เพราะแนวทางการบริหารบ้านเมืองในปัจจุบันมีลักษณะของเป็นประชานิยม ต้องการนักการเมืองที่มีความรับผิดชอบในการท้วงติง ในการตักเตือนเพื่อมิให้สิ่งที่กระทำไปในวันนี้ส่งผลลบในวันข้างหน้า และการทำหน้าที่ฝ่ายค้านในปัจจุบันต้องมองกว้างมองไกล มองให้ครบทุกด้าน เพราะมีปัญหาหลายปัญหาที่เป็นปัญหาในเชิงโครงสร้างของสังคม ซึ่งอาจจะถูกละเลยไปจากการเมืองที่มีการโต้แย้ง มีการถกเถียงวันต่อวัน ความหนักหน่วงและภาวะตรงนี้คือสิ่งที่พวกเราและฝ่ายค้านทุกคน และผมในฐานะผู้นำฝ่ายค้าน จะต้องทำงานด้วยความขยันขันแข็งด้วยความเข้มข้น ด้วยความรับผิดชอบต่อ

และสิ่งที่สำคัญก็คือ เราอยากจะทำอย่างมีคุณภาพ เพื่อพิสูจน์ให้เห็นถึงคุณค่าของการมีฝ่ายค้านและคุณค่าของระบอบประชาธิปไตยเหนือสิ่งอื่นใดวันนี้ ผมเชื่อว่าพี่น้องประชาชนคาดหวังว่า ฝ่ายค้านต้องมีส่วนร่วมในปกป้องผลประโยชน์ของเขาได้ นั่นหมายถึงการตรวจสอบความไม่ชอบมาพากลและการทุจริต คนที่จะทำหน้าที่ตรวจสอบในเรื่องของการทุจริตจะต้องเป็นแบบอย่าง จะต้องเป็นมาตรฐานของนักการเมืองด้วย แม้ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรไม่ได้มีบทบาทบัญญัติในรัฐธรรมนูญที่จะต้องทำการปฏิญาณตนในการรับหน้าที่นี้ แต่อยู่ในฐานะสภาผู้แทนราษฎร ผมได้กล่าวปฏิญาณตนไปแล้วว่าจะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตเพื่อประโยชน์สุขของปวงชนชาวไทย และจะปฏิบัติตามและรักษาไว้ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย คำปฏิญาณนี้เป็นสิ่งที่ ผมและทุกท่านที่ปฏิบัติหน้าที่ฝ่ายค้านพึงสำนึกอยู่ตลอดเวลาในการทำหน้าที่ของเรา

สิ่งสุดท้ายที่ผมอยากจะเรียนวันนี้ก็คือว่า การทำหน้าที่ของฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรนั้น ต้องการที่จะทำงาน โดยเชื่อมโยงไปถึงพี่น้องประชาชน เราอยากเชิญชวนพี่น้องประชาชนมาร่วมทำงานกับเราในการติดตามตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล ในการแสดงความคิดเห็นที่

ที่ปรึกษาของพรรคกล่าวถึงการที่ประชาชนคาดหวังให้ สส.เข้ามาทำหน้าที่เป็นปากเป็นเสียงแทนประชาชน และการทำตรงนี้ คือการอภิปรายในสภาฯ ซึ่งมันจะมีปัญหาทั้งที่เกี่ยวกับพื้นที่ของเรา ทั้งที่เกี่ยวข้องกับปัญหาของประเทศโดยส่วนรวม ที่เราคงจะต้องมาแสดงความคิดเห็น และอภิปรายกันในช่วง 4 ปีข้างหน้า

มาร์คเห็นว่า การที่ทุกคนมาถึงขั้นนี้ก็ถือว่ามาไกลสำหรับผู้แทนฯ เพราะ ส.ส. ส่วนใหญ่ที่อยู่ประชาธิปัตย์ อย่างน้อยก็ต้องขึ้นเวทีปราศรัยมาพอสมควร อยู่ประชาธิปัตย์ได้เป็นผู้แทนมาโดยไม่ปราศรัย หาได้น้อยมาก เพราะฉะนั้นต้องมีพื้นฐานของการพูดในที่สาธารณะอยู่แล้ว ปัญหาคือ พอเข้ามาในสภาจะต้องปรับตัวอย่างไร จึงจะทำให้การอภิปรายของเราเป็นการทำงานที่สมบูรณ์ที่สุด ต้องบอกก่อนเลยว่า การอภิปรายไม่มีสูตรสำเร็จ แต่ขึ้นอยู่กับความถนัดและความเคยชินของแต่ละคน ซึ่งเราต้องค้นพบก่อนว่า เราชอบแบบไหน อย่าไปกังวลว่าเราจะต้องเหมือนคนนั้น คนนี้ เราต้องหาจุดของตัวเองว่า ความเหมาะสมหรือความถนัดอยู่ที่ไหน อย่างไรก็ตามประเด็นเบื้องต้นที่อยากจะย้ำ คือ ไม่มีการฝึกฝนพัฒนาอะไรดีกว่าการ做实 ซึ่งการอภิปรายมีทักษะและเทคนิค คือ ข้อมูลที่อภิปรายต้องชัดเจน ถ้าเวลาจำกัดต้องเลือกเสนอประเด็นที่ดีที่สุด และอย่าห่วงประเด็น อย่าลืมจุดประสงค์หลักว่าต้องการสื่ออะไรกับประชาชน และสิ่งสำคัญที่สุดคือเราต้องพัฒนาตัวเองตลอดเวลา

นอกจากนี้บุคลากรสำคัญในพรรคซึ่งเป็นคนรุ่นใหม่ฯ ต่างมีบทบาทร่วมกันกับมาร์ค ในเรื่องต่างๆ ในการอบรมครั้งนี้ นายวิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ระบบแบ่งเขต จังหวัดนครศรีธรรมราช ปัจจุบันดำรงตำแหน่งรองหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ หนึ่งในผู้บรรยายในวันนั้นได้กล่าวแนะนำอย่างน่าฟังในหัวข้อนี้ว่า ขอให้อย่างกลัวว่าเราคิดไม่เหมือนใครในสภา เพราะถ้าเราคิดเหมือนกันหมด ในสภามีแค่

คนเดียวก็ได้ ไม่ต้องมีถึง 500 คน เพราะฉะนั้นอย่ากลัวว่าจะคิดไม่เหมือนคนอื่น หลักของสภาต้องการให้ทุกคนสะท้อนข้อเท็จจริงในมุมมองของตัวเอง ดังนั้นให้เราอภิปรายในเรื่องที่เราเตรียมตัวมา ไม่ต้องกังวลเรื่องเวลา และไม่ต้องห่วงเรื่องที่พูด คือ อย่าคิดว่าจะพูดทุกเรื่อง ให้เลือกเรื่องที่เรามั่นใจว่าเรามีข้อมูลและเป็นสิ่งที่เรารู้จริงที่สุด

ด้านนายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ระบบแบ่งเขต จังหวัดเพชรบุรี ปัจจุบันดำรงตำแหน่งรองหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ กล่าวถึงหลักในการอภิปราย โดยเปรียบเทียบให้จดจำง่ายๆ คือให้ทำตัวเป็นเหมือน "ผีดิบ ช่างไม้ และลูกไก่" นั่นคือทำตัวนิ่งๆ เหมือนผีดิบเวลาที่อยู่ และมีผู้ประท้วง เราต้องทำตัวนิ่งที่สุด ไม่อย่างนั้นจะเสียสมาธิ ทำตัวเป็นช่างไม้คือ พูดในเรื่องที่เราถนัด สามารถสื่อได้ชัดเจน เป้าหมายที่เราต้องการจะได้ไม่พลาดเป้า อย่าเป็นผู้รับเหมา คือ เหมามาพูดทุกเรื่อง และทำตัวเป็นลูกไก่คือ หาอาหารกินเอง อย่ารอให้ใครเอาอะไรมาป้อนเหมือนลูกนก เราต้องพยายามหาข้อมูลหาความรู้ให้ตัวเองอยู่ตลอดเวลา นอกจากนั้นเราต้องพยายามหาโอกาสที่จะอภิปราย ซึ่งมีหลายเวทีหลายวาระที่เราสามารถพูดได้ เช่น การประชุมร่วมรัฐสภา การตั้งกระทู้ถามทั่วไป การประชุมร่วมเฉพาะกิจ เป็นต้น

ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ หัวหน้าพรรคฝ่ายค้านดำรงตำแหน่งผู้นำฝ่ายค้าน เมื่อพรรคประชาธิปัตย์ทำหน้าที่ฝ่ายค้าน มาร์คจึงเป็นผู้นำฝ่ายค้าน และนับเป็นผู้นำฝ่ายค้านคนแรกในประวัติศาสตร์การเมืองไทยอีกเช่นกันที่กล่าวปฏิญาณตนในวันเข้ารับตำแหน่ง ทั้งๆ ที่ไม่ได้มีบทบัญญัติใดของรัฐธรรมนูญกำหนดไว้

ตรงนี้เองสะท้อนแนวความคิดและหลักการทำงานที่มุ่งมั่น เปิดเผย ส่งงามและต้องการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ แก่การเมืองไทย

หลากหลาย เพื่อประโยชน์ของการบริหารราชการแผ่นดิน ผมได้ขอให้ทาง
รัฐสภาได้เปิด ตู้ ป.ณ. เป็นพิเศษ ที่จะให้พี่น้องประชาชนสามารถสื่อสาร
มายังผม ในฐานะผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรคือ ตู้ ป.ณ. 44 รัฐสภา
กรุงเทพฯ 10305

จากวันนี้ไป ผมจะปฏิบัติหน้าที่ร่วมกับเพื่อน ส.ส. ที่ทำหน้าที่ฝ่าย
ค้านด้วยความเข้มแข็ง และยึดแนวทางตามที่ได้ประกาศไว้และตาม
คำปฏิญาณตนของพวกเราในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ทุกประการ
ขอขอบคุณครับ

ในคำปฏิญาณจะเห็นว่าสะท้อนแนวคิด ความมุ่งมั่นและความ
ห่วงใยอยู่เสมอ

ยิ่งทุกวันนี้การบริหารประเทศติดขัดกับตัวบุคคล บริหารประเทศ
ด้วยชั้นเชิงทางธุรกิจ ประเทศก็จะยิ่งอ่อนแอลงๆ เพราะอะไรที่ไม่มีมูลค่า
ทางธุรกิจ ทางพาณิชย์ก็จะหมดคุณค่าและถูกทำลาย อะไรที่มีมูลค่าก็จะ
ถูกเข้าใจว่ามีคุณค่า ซึ่งอาจมาจากการผูกขาด อาจจะมีสิทธิพิเศษ หรือ
การทุจริต ตรงนี้ยิ่งผิด ยิ่งทำให้นำประเทศผิดทาง

ประเทศควรมีระบบเศรษฐกิจที่อิงบนพื้นฐานการแข่งขันด้วย
ความสามารถ ไม่ใช่เศรษฐกิจแบบที่กลับไปพึ่งพารัฐและเศรษฐกิจทาง
อำนาจธุรกิจ ภายใต้ยุทธศาสตร์แบบประชานิยมนี้เพียงก่อให้เกิดความ
พอใจกับคนหมู่มากในระยะสั้น แต่เป็นความพอใจที่ทำให้คนหมู่มาก
ต้องกลับมาพึ่งพิงการอุปถัมภ์จากรัฐเพิ่มมากขึ้น

การสุดขีดด้านใดด้านหนึ่งเป็นเรื่องไม่ดี การปฏิเสชนิยมหรือ
ปฏิเสทโลกาภิวัตน์ซึ่งเป็นไปไม่ได้ แต่ไม่ได้หมายความว่าต้องเลือกข้าง
แต่ที่ผ่านมาประเทศเราเป็นเช่นนั้น “จะอยู่ข้างผมหรือฝ่ายตรงข้าม จะสู้
หรือเป็นพวกเดียวกับผม” ทางที่ดีที่สุดคือเราต้องเดินสายกลาง ทุนิยม
มีทั้งข้อดีข้อเสีย แต่ไม่ใช่ไหลไปตามทุนิยมหรือปฏิเสททุนิยม เราต้องใช้
ทุนิยมให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริงและในระยะยาวต่างหาก

เรื่องการทำงานนโยบายแบบประชานิยมนี้ มาร์คสรุปว่าจะโยงไปถึงเรื่องสังคมเข้มแข็งหรือไม่เข้มแข็งด้วย มาร์คกล่าวก่อนว่า การที่สังคมไทยจะเข้มแข็ง อยู่ที่ประเด็นสำคัญสองประการ กล่าวคือ

1. การมีสิทธิเสรีภาพและการมีส่วนร่วมของประชาชนในทุกระดับ ไม่ใช่จากกลุ่มคนกลุ่มเดียวหรือคนๆ เดียว ทั้งทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ให้ความสำคัญกับการรวมกลุ่มให้มาก อันโยงไปถึงข้อที่ 2

2. พื้นฐานทางวัฒนธรรมของสังคมไทย ความผูกพันกันในชุมชน ต้องทำให้เข้มแข็งและนำไปสู่การรวมตัวกัน

ทั้งสองข้อนี้จะไปต้องในลักษณะร่วมกัน อาทิ การแก้ไขปัญหาบางอย่าง เช่นการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน การจะคิดในกรอบแคบๆ ว่า จัดสรรให้คนแล้วนำไปกู้เงิน ตรงนี้ไม่ถูกต้อง สินทรัพย์หลายอย่างเป็นสินทรัพย์โดยรวม เหตุใดไม่คิดในกรอบที่ว่าถ้าเป็นสินทรัพย์ของส่วนรวม ต้องจัดสิทธินั้นให้ชุมชน

ซึ่งดังกล่าวนี้จะโยงไปโยงมาถึงเรื่องการเมืองที่มีพื้นที่ทางการเมืองหรือการมีส่วนร่วมของคนกลุ่มน้อยในสังคมด้วย การมองว่าหนึ่งคนคือหนึ่งเสียง ใช้หลักความนิยมอย่างนี้บวกกับเรื่องกระตุ้นเศรษฐกิจ โดยกระตุ้นให้คนใช้เยอะๆ มากเข้าไว้ เพื่อให้เศรษฐกิจหมุน แต่อย่าลืมว่าความเข้มแข็งของคนและสังคมไม่ได้อยู่ที่ว่าแต่ละคนมีหนึ่งคะแนนเสียง แต่ว่าอยู่ที่คนๆ นั้นมีส่วนร่วมมากแค่ไหน และการที่คนๆ นั้นจะเป็นส่วนประกอบที่เข้มแข็งทางเศรษฐกิจอยู่ที่รายได้ของเขา ไม่ใช่รายจ่าย ตัวอย่างเรื่องการหว่านเงินลงไปเป็นหัวข้อๆ เช่น กองทุนหมู่บ้าน, การพักหนี้เกษตรกร อันนี้ไม่ใช่วิธีการทำให้คนไทยเข้มแข็ง รังแต่จะสร้างความอ่อนแอในระยะยาว

เงินไม่ใช่ปัจจัยสำคัญสำหรับการแก้ปัญหา ปัญหาอยู่ที่จะใช้เงินอย่างไรต่างหาก ขณะนี้เป็นเรื่องของการหว่านเงินลงไป แต่ถ้าเงินไม่ได้ถูก

นำไปใช้ในทางที่เสริมความเข้มแข็ง นอกจากนี้ไม่แก้งังจะสร้างปัญหาใหม่ๆ ตามมา

มาร์คเน้นย้ำว่า สังคมไทยเป็นสังคมเปิดและเศรษฐกิจเปิดมาตลอด เราดำรงและอยู่มาด้วยการยอมรับในความหลากหลายจนเกิดความกลมกลืน เราไม่เคยมีปัญหาเรื่องเชื้อชาติ ศาสนา ปัญหาสามจังหวัดชายแดนภาคใต้โดยเนื้อหาแล้วไม่ใช่ปัญหาของเชื้อชาติหรือศาสนา แต่คือเรื่องการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่รัฐ

ทุกวันนี้ กลายเป็นว่ารัฐเข้มแข็ง สังคมอ่อนแอ องค์กรอิสระต่างๆ ต่างมีปัญหา การตรวจสอบถ่วงดุลแทบทำไม่ได้ หรือขาดการยอมรับ หรือไม่ก็ตกเป็นเครื่องมือของรัฐ

เหตุนี้ สังคมจะเข้มแข็งได้ เพราะคนในสังคมที่มีหลากหลายเข้มแข็ง ไม่ใช่เกิดจากการขึ้นนำของรัฐหรือจากบุคคลๆ เดียว หรือจากการตีค่าเป็นตัวเลข ตัวเลขทางเศรษฐกิจอันน่าชื่นชมของใครบางคน

ทว่าใครบางคนเช่น มาร์คกลับมองว่า สภาวะทางเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศกำลังถูกปัจจัยเสี่ยงหลายประการเข้ามาเกี่ยวข้อง การบริหารที่คิดเพียงแต่ว่าตัวเลขทางเศรษฐกิจต้องโตให้มากที่สุด กล่าวคือมองไปยังทิศทางการเจริญเติบโต (ECONOMIC GROWTH) เป็นด้านหลัก ไม่ใช่การบริหารที่มาถูกทาง ตอนนี้เศรษฐกิจโลกค่อนข้างที่จะไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือใกล้ขีดและผูกโยงด้วยกัน ถ้าเกิดอยากให้โตในปีนี้นี้นี้ปีหน้าเท่านั้น ยังมีแต่ให้โตมากขึ้นเรื่อยๆ แล้วอะไรจะเกิดขึ้น เราต้องเก็บเกี่ยวบทเรียนช่วงฟองสบู่ก่อนปี พ.ศ.2540 มาคิดกันบ้าง

ตามหนังสือ คำพูดของนักวิชาการ มักจะพูดตัวเลขความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ แต่หลายตัวเลขก็ไม่แสดงออกทางงบประมาณ และนำไปสู่ภาวะในอนาคตได้ รวมถึงวินัยทางการเงินส่วนบุคคลและคุณภาพของคนอีกด้วย จุดนี้มักไม่ค่อยพูดถึงกัน โดยเฉพาะเรื่องหนี้ครัวเรือนซึ่ง

MANH
REHIST VEJ.2017

เพิ่มโดยมีอัตราเพิ่มที่น่าเป็นห่วง การมองตัวเลขพวกนี้อาจจะสับสนเสียเกินไปในการจะใช้มาตราใดมาตราหนึ่ง หรือกำหนดนโยบายใดนโยบายหนึ่ง

จะเห็นว่าแนวทางทางความคิดของมาร์คมองไปในอนาคตมากกว่าจะยึดโยงกับผลประโยชน์ระยะสั้น มาร์คเป็นตัวแทนของนักการเมืองรุ่นใหม่ เป็นสัญลักษณ์ของการเปลี่ยนแปลงที่มองโลกด้วยสายตาห่วงใยและเป็นจริง

ในโอกาสนี้ขอนำคำอภิปรายร่าง พ.ร.บ.งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2548 นอกจากเป็นประเด็นทางเศรษฐกิจ ยังเสนอมุมมองของมาร์คทางเศรษฐกิจได้อย่างแหลมคม ดังนี้

อภิปราย ร่าง พ.ร.บ.งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2548

ท่านประธานที่เคารพกระผมอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ วันนี้รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณพุทธศักราช 2548 พ.ศ. ...ซึ่งก็เป็นปีที่ 2 ที่รัฐบาลได้ดำเนินการขออนุมัติงบประมาณที่เราเรียกว่างบประมาณกลางปีจากรัฐสภา ผมอยากจะทราบเรียนในเบื้องต้นกับท่านประธานว่าการนำเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีหรืองบกลางปีในอดีตเราจะไม่ค่อยได้เห็นเท่าไร แต่ว่ารัฐบาลของท่านนายกฯ ชุดที่แล้วและชุดนี้ดูจะได้มีความรู้สึกว่าเป็นแนวทางของการที่จะตอบสนองการบริหารราชการแผ่นดินได้ดี ดังจะสังเกตได้ว่าหลังจากที่มีการเสนองบกลางปีเมื่อปีที่แล้วตั้งแต่ก่อนมีการเลือกตั้ง รัฐมนตรีก็ได้มีมติในวันที่ 4 มกราคมปีนี้ว่าหลังจากที่มีรัฐบาลชุดใหม่เข้ามาก็จะมี การเตรียมการในเรื่องของการจัดงบประมาณเพิ่มเติมงบกลางปีอีกครั้งหนึ่ง

ช่วง
10... 2548... เวชชาชีวะ

ท่านประธานครับการจัดงบประมาณเพิ่มเติมนั้นก็จะเป็นไปตามพระราชบัญญัติว่าด้วยวิธีการงบประมาณ พ.ศ.2502 ในมาตรา 17 ซึ่งกระผมขออนุญาตที่จะอ่านเพื่อให้เห็นถึงเจตนารมณ์ของการมีงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม มาตรา 17 ของวิธีการงบประมาณได้บัญญัติเอาไว้ว่าในกรณีจำเป็นจะต้องจ่ายเงินหรือก่อนนี้ผูกพันเกินกว่าหรือนอกเหนือไปจากที่กำหนดในร่างพระราชบัญญัติไว้ในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี คณะรัฐมนตรีอาจเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมต่อรัฐสภาได้ และให้แสดงถึงเงินที่พึงได้มาสำหรับจ่ายตามงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมที่ขอตั้งด้วย

ประเด็นที่ผมอยากจะชี้ให้เห็นก็คือว่าถ้าอ่านจากกฎหมายนั้นจริง ๆ แล้วต้องถือว่าการมีงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมนั้นไม่ใช่กรณีปกติ ไม่ใช่กรณีทั่วไป เป็นกรณีที่รัฐบาลมองเห็นว่าความจำเป็นต้องจ่ายเงินหรือก่อนนี้ผูกพันเกินกว่าที่ขอสภาไว้ประจำปี ในหลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติที่รัฐบาลเสนอมาก็ได้เขียนล้อตามันั้น คือเขียนว่าเนื่องจากรัฐบาลมีความจำเป็นจะต้องใช้จ่ายเงินในการดำเนินนโยบายและมาตรการต่าง ๆ ในการพัฒนาประเทศ จึงได้เสนอตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมมา 50,000 ล้านบาท ที่กระผมต้องย้ำตรงนี้เพราะว่าเงินงบประมาณที่เราพูดกันนั้น บางที่เราพูดกันไปและเข้าใจว่าเป็นเงินของรัฐบาล เสมือนกับว่าถ้ารัฐบาลมีการตั้งงบประมาณใช้จ่ายเงินทุกบาททุกสตางค์ที่ลงไปนั้นเป็นเงินของรัฐบาลไปสร้างประโยชน์ตามโครงการต่าง ๆ ที่ระบุเอาไว้ตามรายจ่าย

แต่ข้อเท็จจริงก็คือว่าเงินทุกบาททุกสตางค์ที่เป็นงบประมาณนั้นก็คือเงินที่ต้องเอามาจากประชาชน ไม่เอามาจากการเก็บภาษีก็ต้องไปกู้มา และถ้ากู้มาการใช้จ่ายเงินกู้ คือใช้คืนเงินกู้ก็ต้องมาตั้งเป็นเงินงบประมาณซึ่งจะต้องมาเก็บจากภาษีในวันข้างหน้านั่นเอง เพราะฉะนั้นการจัดงบประมาณแต่ละครั้งคนเป็นรัฐบาลต้องสำนึกตลอดเวลาครับว่า

นั่นคือการใช้จ่ายเงินที่เก็บจากพี่น้องประชาชนไม่ใช่เงินของรัฐบาลเอง ที่
กระผมกราบเรียนตรงนี้เพราะว่าผมมองว่าการใช้หลักของการจัด
งบกลางปีทั้งในปีที่ผ่านมาและในปีนี้นั้นควรจะอยู่บนพื้นฐานความคิดที่ว่าถ้า
รัฐบาลเก็บเงินได้เท่าไรรัฐบาลจะใช้ให้หมด นั่นก็หมายความว่าถ้าการ
จัดเก็บภาษีทำได้เกินเป้าหรือเกินประมาณการที่ตั้งไว้ต้นปีจะเท่าไร
ก็แล้วแต่รัฐบาลก็จะตัดสินใจเอาเงินเหล่านั้นมาใช้จ่ายเป็นงบประมาณ
เพิ่มเติมโดยมาขออนุมัติจากสภาอย่างที่ทำอยู่ในวันนี้

ท่านประธานครับเงินที่เก็บได้จากประชาชนที่เพิ่มเติมเข้ามานั้น
เดี่ยวเราจะไปดูในรายละเอียดว่ารัฐบาลประเมินอย่างไร แต่ก็เงินภาษี
อากร ต้องกราบเรียนท่านประธานว่าในปัจจุบันนั้นระบบภาษีของเราที่เป็น
ระบบที่มีความยืดหยุ่นสูงในแง่ของการจัดเก็บภาษี ซึ่งถ้ารัฐบาลตั้งเป้าที่
จะเก็บภาษีเท่าไร เราก็มักจะพบว่ารัฐบาลจะเก็บเงินได้เกินเป้า นั่น
ก็เพราะว่าในทางปฏิบัติก็จะมีเจ้าหน้าที่ของกรมที่เกี่ยวข้องเข้าไปดำเนินการ
ในการประเมินและจัดเก็บภาษี ผมเชื่อว่าผู้แทนราษฎรในที่ประชุมแห่ง
นี้จะต้องได้ยินในช่วงที่ผ่านมาว่าในระยะหลังภาวะของการประเมินและ
การจัดเก็บภาษีโดยเฉพาะจากผู้ประกอบการรายย่อยนั้นดูจะเพิ่มขึ้นมาก
ประเด็นจึงมีอยู่ว่าที่จริงแล้วการจัดตั้งงบประมาณกลางปีเป็นเรื่องที่
รัฐบาลมีความจำเป็นที่จะต้องใช้จ่ายเงินหรือเป็นเรื่องที่ว่ารัฐบาลพยายาม
ที่จะจัดเก็บภาษีให้ได้มาก ๆ เพื่อที่จะใช้จ่ายให้มากที่สุด

กระผมกราบเรียนว่าถ้ารัฐบาลบอกว่า 4-5 โครงการที่เสนอมานี้
ในวันนี้มีความจำเป็นจะต้องใช้จ่ายก็ต้องถามกลับไปแล้วถ้าสมมติ
ว่าที่ผ่านมา 6 เดือนที่ผ่านมาไม่สามารถจัดเก็บภาษีได้เกินที่ประมาณการ
ไว้ความจำเป็นตรงนี้ยังมีอยู่หรือไม่ จำเป็นขนาดที่รัฐบาลจะขอตั้ง
งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และยอมให้มีการขาดดุลงบประมาณหรือไม่
ผมคิดว่าตรงนี้เป็นหลักคิดเกี่ยวกับการบริหารการเงินการคลังที่สำคัญ
เพราะกระผมยืนยันครับว่า ถ้าเรามีความเชื่อว่าเก็บเงินได้เท่าไรจะใช้ให้

หมด แล้วเรามีความต้องการที่จะใช้จ่ายอย่างไม่มีที่สิ้นสุดวันข้างหน้าแนว
ทางอย่างนี้ก็จะเป็นการเพิ่มภาระให้แก่ผู้เสียภาษีอากรโดยตรง แล้วก็จะ
เป็นความเดือดร้อนซ้ำเติมพี่น้องประชาชนในภาวะ ซึ่งขณะนี้ต้องเผชิญกับ
ปัญหาเศรษฐกิจในรูปของข้าวของที่แพง และภาวะเงินเฟ้อที่เพิ่มสูงขึ้น
อย่างไรก็ตามเมื่อรัฐบาลยืนยันและแสดงตัวเลขมาว่ามีการจัดเก็บภาษีได้
แล้วเกือบ 40,000 ล้านบาทเกินประมาณการ และคาดว่าทั้งปีงบประมาณ
คงจะจัดเก็บเพิ่มเติมมาได้ประมาณ 50,000 ล้านบาทก็ต้องมาดูกันต่อว่าความ
จำเป็นและความเหมาะสมที่จะต้องใช้จ่ายเงินก้อนนี้ทั้งในแง่ของการบริหาร
เศรษฐกิจในภาพรวม ทั้งในแง่ของโครงการที่รัฐบาลเสนอมานั้นเป็นอย่างไร

กระผมขออนุญาตที่จะกราบเรียนในเรื่องของเศรษฐกิจใน
ภาพรวมเสียก่อน กระผมได้อภิปรายในวันที่มีการแถลงนโยบายว่า
ผมอาจจะมองภาวะเศรษฐกิจต่างจากที่รัฐบาลมอง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
การที่รัฐบาลพยายามย้าว่า 4 ปีที่ผ่านมาเป็น 4 ปีแห่งการซ่อม เสมือนกับ
ว่าภาวะเศรษฐกิจปัจจุบันเป็นภาวะเศรษฐกิจที่เรียวร้อยรบบิ้นปราศจาก
ความเสี่ยง และ 4 ปีต่อจากนี้ไปก็เป็น 4 ปีที่รัฐบาลจะคิดจะสร้างอะไรก็ได้
กระผมได้พูดตั้งแต่นั้นว่าผมนั่นคือการประเมินสถานการณ์ตามความ
เป็นจริง ผมมองว่าการที่รัฐบาลเก็บเงินได้เพิ่มและประสงค์จะใช้จ่ายนั้นถ้า
เป็น 1 ใน 2 กรณีนี้คงไม่มีปัญหา ถ้า 1 กรณีที่เศรษฐกิจทุกอย่างอยู่ในภาวะ
ปกติราบรื่น เมื่อเก็บเงินภาษีของพี่น้องประชาชนมาแล้ว ก็เห็นว่าน่าจะ
เร่งรัดในเรื่องของกระบวนการพัฒนา เรื่องของนโยบายของรัฐบาลที่แถลง
ไว้ต่อสภา กรณีเช่นนี้ผมคิดว่า พวกเราก็คงไม่มีความคิดที่จะโต้แย้งว่า
สมควรจะใช้จ่ายเงินก้อนนี้หรือไม่

กรณีที่ 2 ที่อาจจะมีความจำเป็น ซึ่งผมเข้าใจว่ารัฐบาลก็ไม่ได้
อยู่บนสมมุติฐานนั้นก็คือว่า เศรษฐกิจกำลังมีปัญหาในเรื่องของความชบเซา
การชะลอตัว ซึ่งทำให้รัฐบาลมีความจำเป็นที่จะต้องกระตุ้นเศรษฐกิจ โดย
การใช้เครื่องมือทางการคลัง แต่ว่าถ้าจะเป็นในภาวะเช่นนั้นก็ต้องเป็น

ภาวะของการชะลอตัวที่เศรษฐกิจไม่มีปัญหาในเรื่องของเสถียรภาพ คือไม่มีความเสี่ยงเรื่องเงินเฟ้อ ไม่มีความเสี่ยงเรื่องของการขาดดุล จะเป็นการขาดดุลการค้า การขาดดุลบัญชีเงินสะพัด

แต่สิ่งที่กระผมอยากจะกราบเรียนในภาพรวมของเศรษฐกิจขณะนี้ก็คือว่า ผมไม่คิดว่าเราอยู่ในสถานการณ์ที่เป็นเงื่อนไข ใน 2 เงื่อนไขที่กระผมได้กราบเรียนมา ผมมองว่าวันนี้ เราเห็นชัดเจนว่าเศรษฐกิจมีสัญญาณที่บ่งบอกถึงการชะลอตัว ควบคู่ไปกับปัญหาเสถียรภาพที่เพิ่มขึ้น ซึ่งหมายถึงการบริหารจัดการเศรษฐกิจต้องมุ่งเน้นไปในเรื่องของการผลิต หรือทางด้านของอุปทานมากกว่าในการที่จะเร่งหรือกระตุ้นการใช้จ่ายนอกจากนั้นยังมีปัจจัยเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจไทยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้อีกจำนวนมากพอสมควรที่รัฐบาลจะต้องคำนึงถึง และประเด็นในเรื่องของเสถียรภาพทางเศรษฐกิจก็ต้องได้รับการบริหารจัดการควบคู่ไปกับเป้าหมายของการที่จะรักษาการขยายตัวทางเศรษฐกิจ สิ่งเหล่านี้เป็นภาวะที่ผมอยากจะกราบเรียนว่าต้องบอกว่าแม้อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ผ่านมาอยู่ในเกณฑ์ที่หลายฝ่ายพึงพอใจ และวันนี้รัฐบาลก็ประเมินว่ายังสามารถที่จะรักษาอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้อยู่ที่ประมาณร้อยละ 5.5 – 6.5 นั้น แต่เป็นการขยายตัวที่ขาดความสมดุล และยังมีความเสี่ยง และมีประเด็นในเรื่องของเสถียรภาพที่ต้องได้รับการบริหารจัดการ

ผมกราบเรียนให้เห็นครับว่า ที่บอกว่าอะไรบางอย่างที่เป็นสัญญาณที่บ่งบอกถึงการชะลอตัวของเศรษฐกิจ ผมเชื่อว่ารัฐบาลทราบดีและทราบตรงกับผมครับ ว่า จากตัวเลขภาวะเศรษฐกิจล่าสุดในช่วงเดือน สองเดือนที่ผ่านมา ตัวชี้วัดต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นดัชนีการผลิตภาคอุตสาหกรรม ก็ขยายตัวเป็นอัตราที่ติดลบ การขยายตัวของตัวชี้วัดในเรื่องของการบริโภคที่ดี การลงทุนของภาคเอกชนก็ดี ก็อยู่ในภาวะการชะลอตัว และที่สำคัญมาก

ก็คือ ตัวเลขของการขยายตัวของส่งออก โดยเฉพาะในสองเดือนแรก
ของปีนี้ ก็ได้ลดลงมามาก สิ่งเหล่านี้บ่งบอกว่า

เศรษฐกิจเริ่มมีปัญหาในแง่ของการใช้จ่ายในระบบจริง แต่
ขณะเดียวกันการที่เราคาดหวังจะให้เศรษฐกิจขยายตัวโดยไม่กระทบกับ
เสถียรภาพนั้น เราก็คงจะต้องไปตั้งเป้าเอาไว้ในเรื่องของการส่งออกก่อน
ข้างมากไม่ใช่เรื่องของการมากระตุ้นเศรษฐกิจด้วยการใช้จ่ายเงิน
งบประมาณเพิ่มเติม

ผมจึงไม่แปลกใจว่าทางรัฐบาลจึงได้มุ่งมั่นที่จะตั้งเป้าว่าปีนี้การ
ส่งออกจะต้องขยายตัวให้ได้ร้อยละ 20 เป็นเป้าหมายที่ตั้งเอาไว้ถือว่าสูง
มากครับ แต่เป็นเป้าหมายที่จำเป็นต้องตั้งด้วยเหตุผลหลายประการคือถ้า
การส่งออกขยายตัวต่ำกว่านี้ ก็เป็นเรื่องยากที่เศรษฐกิจในภาพรวม
จะขยายตัวได้ร้อยละ 6 ถ้าการส่งออกขยายตัวต่ำกว่าเป้าที่รัฐบาล
กำหนด ก็จะเริ่มเป็นปัญหาในเรื่องของการขาดดุลการค้า หรือการขาดดุล
บัญชีเดินสะพัด

แต่ท่านประธานครับการตั้งเป่าก็ต้องอยู่บนพื้นฐานของความ
เป็นจริง ตัวเลขที่ออกมาเกี่ยวกับเรื่องของการขยายตัวทางเศรษฐกิจโลก
ก็ดี การขยายตัวของปริมาณการค้าระหว่างประเทศ คือ ปริมาณการค้า
ที่เกิดขึ้นในโลกก็ดีในปีนี้ ทุกสถาบันมองตรงกันว่ามีการชะลอตัวลงค่อนข้าง
มาก หลายฝ่ายดูตัวเลขของการขยายตัวของส่งออกใน 2 เดือน
แรกแล้ว จะมองเห็นชัดเจนครับว่า จะเป็นภาวะที่หนักมากที่รัฐบาล
จะสามารถบรรลุเป้าหมายของการขยายตัวการส่งออกได้ถึงร้อยละ 20
โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน 2 เดือนแรกนั้น ตัวเลขได้ลดต่ำลงมากกว่าเป้าที่ตั้ง
ไว้กว่าครึ่ง นั่นคือสิ่งที่ผมคิดว่าเป็นเครื่องหมายคำถามที่ทำให้เราต้องมา
พิจารณากันอย่างรอบคอบว่าการตัดสินใจที่จะใช้เงินงบประมาณเพิ่มเติม
50,000 ล้านบาทในวันนี้สอดคล้องกับการบริหารเศรษฐกิจมหภาคหรือไม่

เพราะถ้าบอกว่าเป็นการกระตุ้นเพื่อแก้ปัญหาการชะลอตัว ก็ต้องคำนึงถึงผลกระทบต่อเสถียรภาพ

ท่านประธานครับ ในเรื่องของเสถียรภาพนั้น มีประเด็นตัวเลขที่น่าสนใจหลายตัว ตัวเลขตัวแรก ก็คือ วันนี้รัฐบาลมาแถลงกับสภาว่าจะสามารถจัดเก็บงบประมาณ จัดเก็บภาษี หรือจัดเก็บรายได้เพิ่มกว่าที่ประมาณการไว้เมื่อตอนต้นปีงบประมาณ 50,000 ล้านบาท พูดังกล่าวถ้าสมมุติว่าไม่ขอใช้เงินในวันนี้รัฐบาลก็กำลังบอกกับสภาว่า ที่จริงแล้วปีนี้งบประมาณจะเกินดุล เพราะที่เคยตั้งไว้ ที่เคยประมาณการรายได้ รายจ่ายไว้ วันนี้แนวโน้มคือจะเก็บได้เพิ่มมากกว่าที่คิดไว้ปีนี้ 50,000 ล้านบาท แต่รัฐบาลต้องไม่ลืมว่า ในขณะที่มีรายได้ที่เกินเลยมาจากการคาดหมายของรัฐบาล รัฐบาลก็กำลังมีหนี้ที่เพิ่มขึ้น ที่อยู่นอกเหนือความคาดหมายของรัฐบาลเช่นเดียวกัน ผมเอาตัวเดียวเท่านั้นล่ะครับ คือ หนี้กองทุนน้ำมันจากการที่รัฐบาลได้ตัดสินใจตั้งแต่วันที่ 10 มกราคม ปีที่แล้ว ที่จะใช้วิธีการในการตรึงราคาน้ำมัน เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชน รัฐบาลก็ต้องก่อนนี้ คือเอาเงินจากกองทุนน้ำมัน ซึ่งก๊วยมามาชดเชยตรงนี้ วันนี้หนี้ตรงนี้อยู่ที่ประมาณ 80,000 ล้าน ตัวเลข 80,000 ล้านมากกว่ารายได้ที่รัฐบาลบอกว่าจัดเก็บได้เพิ่มกว่าที่เคยประมาณการไว้ 80,000 ล้านตัวนี้ ท่านประธานครับไม่หนีไปไหนหรอกครับ ยกเว้นเสียแต่ว่ารัฐบาลจะบอกกับประชาชนว่า วันข้างหน้าเมื่อราคาน้ำมันในตลาดโลก ราคาน้ำมันดิบลดลง รัฐบาลจะไม่ยอมลดราคาขายปลีก ซึ่งผมไม่เชื่อว่ารัฐบาลในอนาคตจะทำอย่างนั้น เพราะจะทำให้ประชาชนเดือดร้อนด้วย และประเทศชาติเสียเปรียบด้วย ในเรื่องของต้นทุนในการแข่งขัน เพราะฉะนั้นหนี้ 80,000 ล้านนี้ ในที่สุดก็ต้องกลับมาเป็นหนี้ของรัฐบาล ต้องมาเก็บเงินจากพี่น้องประชาชน

วันนี้รัฐบาลบอกว่ามีแนวคิดที่จะออกพันธบัตร เพื่อมาชดเชยหนี้ 80,000 ล้านตรงนี้ พันธบัตรที่ออกผมคิดง่ายๆว่า ถ้าสมมุติท่านให้อัตรา

ดอกเบ็ญจรายละ 5 นั้นหมายความว่าจากนี้ไปทุกปีจะมีภาระในเรื่องดอกเบ็ญจ
อย่างเดียวนั้น 4,000 ล้านบาท ประเด็นของผมก็คือว่า วันนี้ที่รัฐบาลตั้ง
สมมุติฐานว่าเก็บเงินมาได้มากกว่าที่คิด ขอเอาเงินไปใช้เป็นภาพที่เป็นจริง
หรือไม่ เงินที่เก็บเพิ่มกับหนี้ที่กำลังเพิ่มขึ้นจากกองทุนน้ำมัน ถ้าจะพูดไป
โดยเคร่งครัดแล้วหนี้ที่เกิดขึ้น เกิดขึ้นมากกว่า ถ้ามานับรวมอยู่ในดุล
งบประมาณ วันนี้เท่ากับรัฐบาลขาดดุล แม้จะรวมรายได้ที่จัดเก็บเพิ่มเติม
เข้ามาแล้ว

นี่คือสิ่งที่ผมคิดว่ารัฐบาลไม่ควรปฏิเสธ และจึงเป็นเหตุผลที่
กระผมเสนอตั้งแต่วันที่รัฐบาลแถลงนโยบายว่า ผมทราบว่ารัฐบาลจะจัด
เก็บภาษีได้เพิ่ม เพราะภาษีที่เพิ่ม ส่วนใหญ่ก็มาจากเรื่องมูลค่าเพิ่ม และ
ภาษีน้ำมันนั่นเอง คือ ภาษีน้ำมันได้ปีโตร้อยเปอร์เซ็นต์ ทำให้วันนี้รัฐบาลไม่วางแผน
ล่วงหน้า ด้วยการเอาเงินบางส่วนที่จะไปชดเชยหนี้ที่เกิดขึ้นจากกองทุน
น้ำมัน เพื่อไม่ให้เป็นการกระทบประเทศชาติ กับประชาชนในวันข้างหน้า นั่น
คือประเด็นที่กระผมอยากจะกราบเรียนในแง่ของความไม่สอดคล้องกับ
สถานการณ์เรื่องของเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ

ประการที่ 2 ครัวที่เกี่ยวข้องกับเสถียรภาพทางเศรษฐกิจก็คือว่า
2 เดือนแรกของปีนี้ประเทศไทยขาดดุลการค้าและขาดดุลบัญชีเดินสะพัด
ดุลบัญชีเดินสะพัด 2 เดือนรวมกันขาดดุล ดุลการค้าขาดดุลทั้ง 2 เดือน
ตรงนี้เป็นสิ่งที่ต้องระมัดระวังอย่างยิ่ง เพราะว่า ตัวนี้ล่ะครับจะเป็น
สัญญาณที่บ่งบอกว่า เศรษฐกิจจะมีปัญหาในวันข้างหน้าหรือไม่ เพราะ
ใครที่จำได้ก่อนเกิดวิกฤติเศรษฐกิจในปี พ.ศ.2540 สัญญาณตัวแรกที่
บ่งบอกก็คือปัญหาในเรื่องของการส่งออกที่ลดลง กับเรื่องของการขาดดุล
บัญชีเดินสะพัด ซึ่งจะสามารถกระทบต่อความเชื่อมั่น ที่ประชาคมโลกจะมี
ต่อเศรษฐกิจไทยได้

ท่านประธานที่เคารพครับ เงิน 50,000 ล้านบาทจะไปใช้จ่ายตาม
โครงการที่เสนอมานี้ไม่มีความชัดเจนว่า จะไปช่วยเสริมศักยภาพหรือ

ยุทธศาสตร์ในการส่งเสริมการส่งออกที่รัฐบาลตั้งไว้สูงว่าต้องขยายตัวให้
ได้ร้อยละ 20 ปีนี้อย่างไร แต่เชื่อว่าใน 50,000 ล้านนี้ เมื่อใช้จ่ายไปแล้ว
บางส่วนจะต้องเป็นการใช้จ่ายที่นำไปสู่การนำเข้าของสินค้า เพราะฉะนั้น
การใช้จ่ายเพิ่มเติมของรัฐบาลตรงนี้ก็จะเป็นการเร่งให้ประเทศไทยเข้าสู่
ภาวะการขาดดุลการค้าและการขาดดุลบัญชีเดินสะพัดที่ชัดเจนเร็วขึ้น
ตรงนี้ล่ะครับ คือสิ่งที่ปัญหา

ผมกราบเรียนต่อไปว่าในภาพรวมของปัญหาเสถียรภาพและ
การชะลอตัวของเศรษฐกิจอย่างนี้ ตัวชี้วัดหลายอย่างซึ่งเราอาจจะเคยมัน
ใจ หรือตายใจ เราไม่สามารถประมาณได้อีกต่อไป รัฐบาลอาจจะบอกว่า
วันนี้ไม่มีปัญหาเรื่องหนี้สาธารณะ ไม่มีปัญหาเรื่องภาระหนี้ ไม่มีปัญหา
เรื่องของเงินคงคลัง แต่ถ้าท่านประธานได้ฟังสิ่งที่กระผมได้กราบเรียนไป
ว่า เศรษฐกิจมีแนวโน้มที่จะชะลอตัว รัฐบาลเองก็ปรับลดประมาณการ
การขยายตัวของเศรษฐกิจลง และเรากำลังจะมีปัญหาเรื่องของ
เสถียรภาพมากขึ้น ปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ย่อมกระทบต่อความเข้มแข็งพื้น
ฐานในแง่ของเสถียรภาพ ในเรื่องของฐานะการเงินการคลังด้วย เช่น ผมบอก
ตัวอย่างครับว่า ถ้าวันนี้เราบอกว่าหนี้สาธารณะยังต่ำกว่าร้อยละ 50 ของ
รายได้ประชาชาติ ตัวเลขอยู่ที่ร้อยละ 47 แต่ว่ามันมีปัจจัยที่เรามองเห็นใน
วันข้างหน้าครับว่า อาจจะทำให้สัดส่วนหนี้ตรงนั้นเพิ่มขึ้นได้

1. ก็คือเรื่องของภาระดอกเบี้ย ที่จะเพิ่มขึ้นจากภาวะดอกเบี้ย
เป็นภาวะขาขึ้น ตรงนี้แม้หนี้ส่วนใหญ่ของรัฐบาลจะเป็นหนี้ที่มีดอกเบี้ย
ตายตัว ไม่ใช่ดอกเบี้ยลอยตัวก็ตาม แต่ก็ไม่ใช่สิ่งที่รัฐบาลจะประมาณได้ มี
การประเมินครับว่าในอีก 2 ปีข้างหน้า ภาระหนี้ที่เพิ่มขึ้นจากดอกเบี้ยขาขึ้น
นั้น อาจจะเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 5 ในอีก 2 ปีข้างหน้าเช่นเดียวกันเรื่องของอัตรา
แลกเปลี่ยน ท่านประธานถ้าท่านได้ติดตามการเคลื่อนไหวของอัตราแลกเปลี่ยน
เปลี่ยนในช่วงที่ผ่านมา จะพบว่ามีความผันผวนสูงมาก หนี้ที่เป็นหนี้
สาธารณะจำนวนไม่น้อยก็เป็นหนี้ที่อยู่ในสกุลเงินต่างประเทศ ที่ผ่านมา

ธนาคารแห่งประเทศไทยต้องเข้าไปดำเนินการจัดการหรือแทรกแซงในเรื่องของอัตราแลกเปลี่ยน ในจำนวนเงินที่ค่อนข้างจะสูงเมื่อเทียบกับในอดีตที่ผ่านมา ถ้าอัตราแลกเปลี่ยนมีความผันผวนถ้าเงินบาทอ่อนตัวลง จึงมีความเป็นไปได้ โดยเฉพาะถ้าหากว่า อัตราดอกเบี้ยในต่างประเทศเพิ่มขึ้นเร็วกว่าในประเทศไทย สิ่งเหล่านี้ก็จะเป็นตัวที่เพิ่มภาระหนี้ของประเทศได้ทันที

นอกจากนั้นเรื่องของการบริหารกองทุนน้ำมันก็เป็นตัวอย่างครับ ว่ามันจะมีหนี้่อีกหลายก้อน ที่อยู่นอกบัญชีหนี้สาธารณะในปัจจุบัน แต่เมื่อภาวะเปลี่ยนแปลงไป เช่น ดอกเบี้ยสูงขึ้น เศรษฐกิจจะล่อตัวลง หนี้เหล่านี้มันอาจจะต้องกลับกลายมาเป็นหนี้สาธารณะ เป็นหนี้ที่รัฐบาลต้องเข้าไปแบกรับ เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นสิ่งที่ผมอยากเห็นรัฐบาลใช้ความระมัดระวังมากขึ้น แม้แต่เงินคงคลังครับท่านประธานครับ แนนอนที่สุดการบริหารเงินคงคลังนั้นเนื่องจากเงินก้อนนี้เป็นเงินที่เราไม่เอาออกมาใช้ เราก็ไม่ต้องการเก็บเกินความจำเป็น ในภาวะปกติเขาก็บอกว่ายายน้อยก็ควรที่จะเก็บเงินคงคลังไว้เพียงพอสำหรับที่จะใช้ 10 วันทำการ ประมาณ 40,000 ล้านดอลลาร์เงินคงคลังวันนี้อยู่ที่ 45,278 ล้านดอลลาร์ ก็คือประมาณ 11 วันทำการ ก็คือใกล้เคียงกับขั้นต่ำ ซึ่งผมก็เข้าใจครับว่า ประสิทธิภาพการบริหารจัดการเราไม่ต้องการเก็บไว้เกินความจำเป็น แต่นั่นหมายถึงภาวะปกติ วันนี้สิ่ง

ที่กระทรวงการพาณิชย์ เพื่อเตือนไปยังรัฐบาลก็คือว่า มันมีปัจจัยเสี่ยง มันมีความผันผวน มันมีสัญญาณบอกเหตุหลายอย่างที่รัฐบาลควรจะได้มีความระมัดระวังมากขึ้น และสิ่งสำคัญในการระคับระคองเพื่อให้เศรษฐกิจขยายตัวต่อไปได้ กระบวนการพัฒนาเดินต่อไปได้ วันนี้จึงน่าจะต้องมุ่งเน้นไปในเรื่องของส่งออกและเรื่องของการปรับปรุงเรื่องของการผลิต โดยเฉพาะประสิทธิภาพ ผลิตภาพ

ผมกราบเรียนว่า ถ้าวันนี้รัฐบาลเก็บเงินได้เพิ่ม ซึ่งผมเชื่อว่าทำได้ เพราะว่า อีกเพียงหมื่นกว่าล้านในช่วง 3-4 เดือนที่เหลือก็คงจะทำได้ ผมยืนยันยันคร่ำว่าสิ่งที่ดีที่สุดก็คือรัฐบาลเอาเงินนี้ไป 1. เพื่อใช้หนี้ที่เกิดขึ้นจากกองทุนน้ำมัน กับ 2. คือการเตรียมการการลงทุนที่เป็นระบบ เพราะรัฐบาลแถลงนโยบายต่อรัฐสภาแห่งนี้แน่นอนว่า กำลังมีการเตรียมการที่จะลงทุนในโครงการขนาดใหญ่ ใช้เงินลงทุนมากถึงหนึ่งล้านห้าแสนล้านบาท แต่เงินห้าหมื่นล้านตรงนี้เราก็ไม่ได้เอาไปเป็นส่วนหนึ่งของการเตรียมการการลงทุนเหล่านั้นเพราะฉะนั้น ผมกราบเรียนว่า วันนี้ด้วยภาวะการณ์เหล่านี้ การที่รัฐบาลจะใช้หลักคิดว่าเก็บเงินมาได้เท่าไรให้รับใช้ให้หมด ผมถือว่าเป็นลักษณะของการบริหารจัดการที่ขาดการวางแผนที่ดี ไม่คำนึงถึงการวางแผนระยะยาว ไม่คำนึงถึงยุทธศาสตร์ของการพัฒนาประเทศ และผมคิดว่ามีความเสี่ยงอย่างยิ่งต่อการที่จะขาดวินัยทางการเงิน การคลัง

ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าเราไปดูว่าเงินห้าหมื่นล้านนั้น รัฐบาลประสงค์จะไปใช้ในเรื่องใด อย่างไรบ้าง เราก็จะพบชัดเจนครับว่าการใช้จ่ายทั้งหลายนั้นจัดอยู่ในรูปของงบกลางทั้งสิ้น มติของคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 4 มกราคมตอนที่เป็นความคิดเริ่มต้นที่จัดงบกลางปีนั้นเขียนชัดครับว่ารัฐบาลขอใบการบริหารจัดการ โดยอาศัยงบกลาง เพราะมีความคล่องตัว ความคล่องตัวตรงนี้ครับที่ทำให้เราสูญเสียกลไกของการบริหารจัดการที่ดีในเรื่องของความชัดเจนในการวางแผนและการ

ติดตามตรวจสอบการประเมิน เพื่อนสมาชิกจำนวนไม่น้อยครับที่จะได้อภิปรายลงไปในแต่ละรายการ ซึ่งแทบไม่มีรายละเอียดอยู่ในเอกสารประกอบการเสนอกฎหมายและตัวชี้วัดที่ให้มาประเมินความสำเร็จของโครงการเหล่านี้ก็เป็นตัวชี้วัด ซึ่งวัดได้ยากและดูจะเป็นนามธรรมมาก

กระผมคงจะขออนุญาตกราบเรียนสั้นๆ ต่อรายการต่างๆ ที่รัฐบาลเสนอมาน่า มีข้อสังเกตอย่างไร เช่น เรื่องเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ซึ่งตรงนี้ก็เป็นที่เข้าใจ โดยเฉพาะเมื่อเกิดปัญหากรณีพิบัติ เมื่อวันที่ 26 ธันวาคมที่ผ่านมา แต่กราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับว่า ที่ตั้งไว้เพิ่มอีก 17,000 ล้านบาทที่จริงวันนี้ผมอยากเห็นรัฐบาลสามารถมาแจกแจงโครงการและกระบวนการในการฟื้นฟูพื้นที่ ที่ได้รับผลกระทบจากสึนามิอย่างชัดเจนมากกว่า เพราะเวลาก็ล่วงเลยมาพอสมควรแล้ว และจากที่เราไปตรวจสอบครับว่าที่ผ่านมารัฐบาลก็ได้อนุมัติงบประมาณสำหรับที่จะไปฟื้นฟูพื้นที่นั้น ถึง 20,000 ล้านบาท

แต่ท่านประธานทราบไหมครับว่า การใช้จ่ายจริงทำได้เพียงประมาณไม่ถึง 1 ใน 4 ยังมีความล่าช้า และกระผมก็ยังสามารถกราบเรียนท่านประธานไปแล้วในวันแถลงนโยบายว่า การรอคอย การช่วยเหลือหรือแม้กระทั่งตอบชดเชยของการใช้เงินบริจาค ซึ่งมาจากน้ำใจของคนไทยทั้งประเทศนั้นก็ยังเป็นเรื่องที่ขาดความชัดเจนอยู่ ทั้งในระดับพื้นที่และในหมู่ประชาชนทั่วไป ก็อยากจะกราบเรียนว่า เงินที่จำเป็นที่จะต้องใช้ ที่เป็นเงินสำรองจ่าย เพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นนั้น ผมเข้าใจ แต่วันนี้ผมคิดว่ารัฐบาลน่าจะมีความพร้อมมากกว่านี้ในแง่ของการใช้จ่ายเงิน จากภัยพิบัติที่เกิดขึ้นและในแง่ของการมาให้รายละเอียดกับผู้แทนของประชาชนได้ว่าโครงการที่เตรียมการในการฟื้นฟูนั้นเป็นอย่างไร มากกว่าที่จะมาขออนุมัติเงินที่ไม่มีรายละเอียดประกอบสิ่งเหล่านี้

เงินก้อนที่ 2 ที่รัฐบาลต้องการไปใช้ก็คือ เงินตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด สำหรับผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการหรือที่เรียก

ว่าผู้ว่าซีอีโอ อันนี้ขอไว้ 15,000 ล้านบาท ผมก็มีข้อสังเกตครับว่า เมื่อเดือนที่แล้วนี้เอง ก.พร. ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ติดตามประเมินผลเกี่ยวกับเรื่องของการปฏิรูประบบราชการก็ได้มีการประเมินผลการทำงานของผู้ว่าซีอีโอ และระบบซีอีโอ มีการวิจัยและมีการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ สิ่งที่น่าสนใจก็คือว่าเขาก็พบทั้งจุดเด่นและจุดด้อยของการบริหารตามแนวทางนี้ จุดเด่นก็มี 4 ด้าน เรื่องการวางแผนการเชิญ

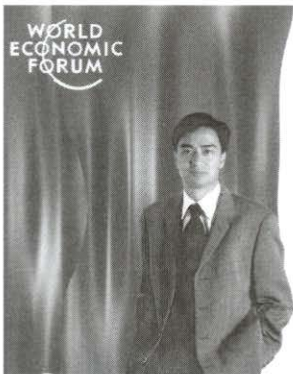
เอกชนเข้ามามีส่วนร่วม การให้ประชาชนมีส่วนร่วม มีเว็บไซต์ มีการจัดรายการวิทยุ แต่จุดด้อยที่ประเมินออกมาก็มี 6 ด้าน ผมไม่ลงรายละเอียดทั้งหมดครับ แต่ 2 ด้าน 1.คือปัญหาเรื่องงบประมาณและการใช้จ่ายซึ่งโอนเงินล่าช้า และส่งผลให้การจัดงบประมาณไม่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด กับ 2.ความไม่พร้อมหรือความบกพร่องในขั้นตอนของการจัดทำยุทธศาสตร์นั้น ทำให้ยุทธศาสตร์ที่ออกมาในหลายโครงการไม่ได้สอดคล้องกับความต้องการของจังหวัดหรือกับปัญหาที่บ่งบอก โดยตัวชี้วัดต่างๆ

กระผมกราบเรียนเรื่องนี้ก็เพราะว่าถ้าเราอยากจะเห็นระบบการบริหารจัดการที่ดี ก่อนที่เราจะอนุมัติเงินงบประมาณให้กับโครงการใดๆ เราน่าจะได้ดูผลของการประเมินที่เกิดขึ้นตามโครงการนั้นด้วย ตรงนั้นชัดเจนว่า โครงการผู้ว่าซีอีโอหรือระบบการบริหารผู้ว่าซีอีโอ ยังมีปัญหา แต่ในภาวะขณะนี้รัฐบาลบอกว่าภาษีที่เก็บจากประชาชนมานั้นพร้อมที่จะทุ่มไปตรงนี้อีก 15,000 ล้านบาท รายการต่อไปอีก 2 รายการนั้นก็คง

จะไม่มีประเด็นที่จะต้องตั้งข้อสังเกตมากครับก็คือ เรื่องของโครงการแก้ไข ปัญหาความยากจนกับเรื่องของเอสเอ็มแอล

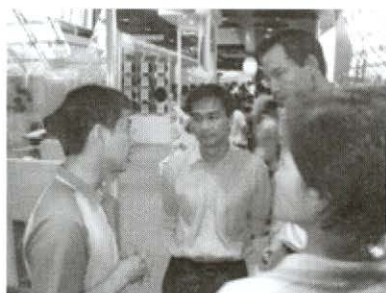
นอกจากที่จะกราบเรียนท่านประธานว่า ในทั้ง 2 รายการนี้ก็อีก เช่นกันครับ คือ ยังไม่มีรายละเอียดที่ชัดเจนที่จะมาตอบกับพวกเราได้ เช่น กรณีของเอสเอ็มแอล ที่จะดำเนินการที่จะครอบคลุมหมู่บ้านและชุมชน คร่าวๆ ประมาณครึ่งหนึ่งเท่านั้นเอง แต่ก็ไม่สามารถตอบพวกเราได้ว่า ครึ่งหนึ่งที่จะทำอยู่ตรงไหน ครึ่งที่จะไม่ทำอยู่ตรงไหน ตรงนี้คือสิ่งที่ผมกราบ เรียนว่า เป็นสิ่งที่ประชาชนอยากจะทราบ เพื่อจะได้มองเห็นว่าจะเกิด ความเป็นธรรมในการจัดงบประมาณตรงนี้หรือไม่ จะมีปัจจัยทางการเมือง เข้ามาแทรกแซง เกี่ยวกับการจัดสรรตรงนี้หรือไม่ และที่สำคัญที่สุดครับ ถ้าวันนี้ยังตอบไม่ได้ ระยะเวลาของการใช้งบกลางปีจะมีประมาณสี่เดือน ถ้ากฎหมายออกประมาณปลายเดือนพฤษภาคม ผมคิดว่าจะกระทบต่อ เรื่องของทั้งประสิทธิภาพและความเป็นธรรมในการใช้จ่ายเงินทั้งใน โครงการเอสเอ็มแอล และในโครงการแก้ไขปัญหาความยากจน

รายการสุดท้ายที่รัฐบาลขออนุมัติในวันนี้ก็คืองบประมาณที่ บอกว่าจัดผ่านท้องถิ่นไปแก้ไขปัญหาเรื่องภัยแล้งอันนี้ก็เข้าใจว่าเพื่อไป รักษาสัดส่วนงบประมาณที่ต้องไปให้ท้องถิ่นดำเนินการ ซึ่งก็กราบเรียนว่า

การที่พยายามรักษาไว้ก็เป็นเรื่องดี แต่ก็คง จะต้องเตือนรัฐบาลอีกครั้งว่า รัฐบาลมี ภาระตามกฎหมายที่จะต้องเพิ่มสัดส่วน ตรงนี้ค่อนข้างมาก แม้แต่งบประมาณที่จัด ตั้งมาวันนี้ก็ไม่ชัดเจนว่าจริงๆ แล้วเป็น งบประมาณการกระจายอำนาจ แต่ว่ากระผม คิดว่า ถ้าจะดำเนินการพยายามหาทางใน การเพิ่มช่องทางของการกระจายอำนาจใน เรื่องของเงินงบประมาณไปได้ แล้วสอด

MOOD
RABHISIT VEJAJAJ

คลั่งกับการแก้ไข้ปัญหาที่เป็น
ปัญหาของชาติ อย่างเช่น ภัย
แล้ง ได้ด้วยตรงนี้ก็อยากให้
ทำอย่างเป็นรูปธรรมและมี
ประสิทธิภาพต่อไป

ท่านประธานที่เคารพ
ครับ กระผมกราบเรียนว่าเมื่อ

พิจารณาทั้งจากภาพรวมของเศรษฐกิจแล้วเมื่อพิจารณาจากเรื่องของ
โครงการแล้ว กระผมจึงไม่เห็นด้วยกับการที่รัฐบาลจะตัดสินใจใช้เงินที่เก็บ
ได้เพิ่ม 50,000 ล้านบาทอย่างนี้และนอกจากนั้นแล้ว กระผมอยากจะกราบ
เรียนท่านประธานว่า สิ่งที่รัฐบาลคาดหวังจากเงิน 50,000 ล้านบาท ถ้าเป็น
เรื่องของประสิทธิภาพนั้น รัฐบาลอาจจะต้องย้อนกลับไปดูประสิทธิภาพ
ของปีที่แล้วด้วย ปีที่แล้วรัฐบาลได้เสนองบกลางปีมาในลักษณะอย่างนี้
ครับ ความแตกต่างมีอยู่ว่า เงินก้อนใหญ่ของงบกลางปี ปีที่แล้ว เป็นการ
เสนอมารับเรื่องของการปรับเงินเดือนข้าราชการ ปรับเรื่องของบำเหน็จ
บำนาญ เพราะฉะนั้นสุดท้ายเงินตรงนั้นไปใช้ไม่มีปัญหาครับ คือเป็นไป
ตามเป้าหมาย หรือใช้เกินกว่าที่ขอไว้ โดยเองบางส่วนอื่นมาสมทบ แต่เงิน
ที่ตั้งไว้ล้อยๆ ปีที่แล้ว 50,000 กว่าล้านบาท ซึ่งจะเหมือนกับเงินทั้งก้อนปี
นี้ 50,000 ล้านบาท

ท่านประธานทราบไหมครับว่า ปีที่แล้วเมื่อมาขอสภาไปใช้จ่าย
สิ้นปีงบประมาณรัฐบาลสามารถใช้จ่ายได้เป็นสัดส่วนเท่าไร ปรากฏว่าใน
50,000 กว่าล้านบาท สามารถจ่ายได้จริงไม่ถึงร้อยละ 9 ของงบกลางปีที่มา
ขอสภา และเมื่อรวมนับมาจนถึงวันนี้ คือมาใช้จ่ายในปีงบประมาณต่อมา
จนถึงวันนี้ก็ใช้จ่ายไปเพียงร้อยละ 22 ตรงนี้เป็นตัวบ่งบอกที่กระผมอยาก
จะกราบเรียนเพื่อสรุปนะครับว่า ทั้งในแง่ของการวางแผน ในเชิง
ยุทธศาสตร์ความสอดคล้องกับเศรษฐกิจ ภาวะเศรษฐกิจในภาพรวม

ระบบการบริหารจัดการที่ดี ประสิทธิภาพของการใช้จ่ายกระผมมองไม่เห็นเลยว่าจะสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมฉบับนี้ได้อย่างไร

ท่านประธานครับ ผมอยากจะเปรียบเทียบให้เห็นเป็นประเด็นสุดท้ายครับว่า ถ้าเราเปรียบเทียบประเทศเป็นบริษัท วันนี้ผู้บริหารซีอีโอมาขอคณะกรรมการหรือมาขอบอร์ดให้อนุมัติค่าใช้จ่ายเพิ่ม เหตุผลไม่มีอะไรเลยครับ บอกว่าที่ผ่านมา บริษัทมีรายได้มากกว่าที่คิด แต่ถ้าวิเคราะห์สถานะทางธุรกิจ เห็นได้ชัดว่าธุรกิจกำลังมีความเสี่ยง เศรษฐกิจในภาพรวมเปรียบเหมือนเศรษฐกิจโลกมีการชะลอตัว ผมไม่คิดหรอกครับว่ามีบริษัทใดๆ ที่ไหน ที่คณะกรรมการจะยอมอนุมัติให้ผู้บริหารเอาเงินไปใช้จ่ายเพิ่ม เพียงเพราะรายได้ 6 เดือนแรกมากกว่าที่คาดไว้

นอกจากนั้นบริษัทนี้ก็ยังมีปัญหาที่มีหนี้อยู่ในอีกบัญชีหนึ่ง ซึ่งยังไม่มีความชัดเจนว่าจะบริหารจัดการอย่างไรถ้าเปรียบเทียบประเทศเป็นครอบครัว วันนี้หัวหน้าครอบครัวมาบอกว่า 6 เดือนที่ผ่านมา มีรายได้มากกว่าที่คิดขอใช้จ่ายเลย ทั้งๆ ที่ครอบครัวนั้นก็ค้างค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าโทรศัพท์อยู่ และมองเห็นว่าวันข้างหน้าโอกาสของการทำรายได้ของสมาชิกในครอบครัวก็ลดลง ผมก็เชื่อว่าหัวหน้าครอบครัวที่รับผิดชอบ ไม่มาขอและครอบครัวก็คงไม่ยินยอมไม่อนุมัติ ฉันทิโดก็ฉันทินันวันนี้อาพุดถึงประเทศ พวกกระผมก็เป็นตัวแทนของผู้เสียภาษี เป็นคนที่ต้องจ่ายเงินเข้ามาเพื่อเป็นรายได้เข้าประเทศ เราเห็นแล้วว่าเงินที่จะเอาไปใช้จ่ายมันไม่คุ้มค่า มันไม่จำเป็น มันไม่เหมาะสม เพียงเพราะมีเก็บเงินที่ได้จากประชาชนเพิ่ม 50,000 ล้าน เพราะมันไม่อิงอยู่กับความเป็นจริงของภาวะเศรษฐกิจ ที่เรามองเห็นข้างหน้า มันไม่อิงอยู่กับการจัดการการวางแผนที่ดี ในภาวะที่มีความเสี่ยงสูงขึ้น และที่สำคัญมันไม่เป็นธรรมกับเจ้าของเงิน และมันอาจจะไปปัญหาในอนาคตสำหรับเขา ด้วยเหตุผลเหล่านี้พวก

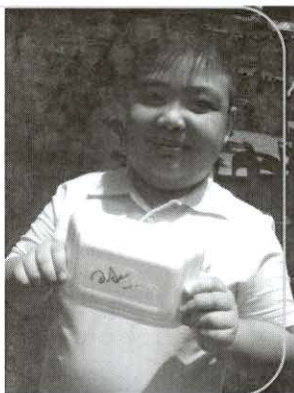

กระผมไม่สามารถรับหลักการของพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณพุทธศักราช 2548 ที่รัฐบาลเสนอมาได้รับ

กราบขอบพระคุณครับ

ณ วันนี้ มาร์คมองไปยังวันข้างหน้า อนาคตและปัญหาอีกมากมายรอเขาอยู่ข้างหน้า มาร์คให้คำตอบแก่คำถามของสื่อหรือบุคคลทั่วไปว่าเขาพร้อมจะเป็นนายกฯ หรือไม่ ทุกครั้งเขาจะตอบอย่างมั่นใจว่าพร้อม เพราะไม่มีเหตุผลอันใดที่คนชื่อมาร์คจะตอบได้ว่าไม่พร้อม ผู้ใหญ่ในพรรค ส.ส. สมาชิกพรรคและหลายต่อหลายท่าน

ต่างฝากความหวังไว้ที่มาร์ค...อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

¹ หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์คนแรก คือคุณควง อภัยวงศ์ ดำรงตำแหน่งหัวหน้าพรรคเมื่อวันที่ 6 เมษายน พ.ศ.2489 ท่านเกิดเมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม พ.ศ.2445 ขณะเป็นหัวหน้าพรรค ท่านมีอายุ 43 ปี มาร์คดำรงตำแหน่งเมื่อวันที่ 5 มีนาคม พ.ศ.2548 ขณะมีอายุ 40 ปี

บทที่ 9 :

กับประชาธิปไตย จากควงถึงมาร์ค

ฯพณฯ ขวน หลีกภัย กล่าวถึงมาร์คเมื่อครั้งลงแข่งขันกับ
คุณบัญญัติ บรรทัดฐานในการชิงชัยตำแหน่ง
หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ปี พ.ศ.2546
“ตอนที่แข่งกับท่านบัญญัติ เราก็เห็นน้ำใจเขา แม้จะแพ้ท่านบัญญัติ
ไปแล้วก็ตาม เขาก็ทำงาน เป็นกำลังสำคัญของท่านบัญญัติ”

คำว่า “ประชาธิปไตย” มาจากคำว่า “เดโมแครต” (Democrat) แปลว่า ประชาชนผู้ทรงไว้ซึ่งอำนาจอธิปไตย หรืออีกนัยหนึ่งคือ ผู้บำเพ็ญประชาธิปไตย ผู้บัญญัติคือ ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมช บัญญัติขึ้นตามความต้องการของนายควง อภัยวงศ์ หัวหน้าพรรคคนแรก เจตนาเพื่อให้พรรคเป็นตัวแทนและมีฐานมวลชนที่ค่อนข้างมาจากคนยากคนจน เหมือนกับพรรคเดโมแครตของสหรัฐอเมริกา

พรรคประชาธิปไตยก่อตั้งอย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่ 6 เมษายน พ.ศ.2489 ขึ้น 6 คำ เดือน 5 โดยมีนายควง อภัยวงศ์ เป็นหัวหน้าพรรค มี ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมช เป็นรองหัวหน้าพรรค ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช ดำรงตำแหน่งเลขาธิการพรรค นายชวลิต อภัยวงศ์ เป็นรองเลขาธิการพรรค ประกาศอุดมการณ์แรกก่อตั้งว่า

“พรรคนี้ไม่สนับสนุนระบอบเผด็จการ ไม่ว่าจะเป็รรูปแบบใดๆ และไม่สนับสนุนวิธีการแห่งเผด็จการ ไม่ว่าจะเป็รวิธีการใดๆ”

เป็นการเริ่มต้นยุคที่ 1 (พ.ศ.2489 - พ.ศ.2501) พรรคประชาธิปไตยโดดเด่นตั้งแต่แรกตั้ง มีนักการเมืองมีชื่อเสียงในสมัยนั้นเข้าร่วม อาทิ นายบุญเท่งทองสวัสดิ์ (ส.ส.ตลอดกาลของจังหวัดลำปาง) นายเลียง ไชยกาล, ดร.โชติคุ้มพันธุ์, นายฟอง สิทธิธรรม, นายอินทูล วรกุล เป็นต้น พรรคดำเนิน

บทบาทแรกอันโดดเด่นยิ่ง โดยเป็นฝ่ายค้านรัฐบาลปรีดี พนมยงค์ หลังจากนั้นในรัฐบาลชุดต่อมาคือรัฐบาลของพล.ร.ต. ถวัลย์ ธำรงนาวาสวัสดิ์ มีการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาลเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์การเมืองไทย การอภิปรายคุเต็อดยาวนานถึงเจ็ดวันเจ็ดคืน ถ้ายทอดเสียงการประชุมสภา เป็นครั้งแรกเช่นเดียวกัน แม้จะลงมติแพ้คะแนน แต่ผลการอภิปรายครั้งนั้นส่งผลอันเสียดียภาพของรัฐบาล เพราะชุดคีย์เรื่องการทุจริตคอร์ปชั่นจนเป็นที่ฮือฮา สมัยนั้นเรียกกันว่า "กินจอบกินเสียม" ของ ส.ส. พรรครัฐบาล ส่งผลให้นายกฯ ต้องประกาศลาออกจากตำแหน่งเพื่อปรับคณะรัฐมนตรี แต่ก็ยึดอายุได้ไม่ถึงหกเดือน เมื่อมีการรัฐประหารล้มรัฐบาลที่มาจากกาเลือกตั้ง เป็นครั้งแรกของประวัติศาสตร์การเมืองไทย เช่นกัน โดย พล.ท.ผิน ชุณหะวัณ(ยศขณะก่อการ) โดยคณะรัฐประหารเชิญนายควง อภัยวงศ์เป็นนายกฯ โดยให้คำมั่นว่าจะไม่แทรกแซงการทำงาน แต่ทว่ารัฐบาลภายใต้การนำของนายควงไม่ทำตามคำเรียกร้องของคณะรัฐประหาร จนเป็นเหตุให้คณะรัฐประหารก่อการรัฐประหารเงียบ "จี้รัฐบาล" บีบบังคับให้ลาออก หลังจากทำหน้าที่ได้เพียงหกเดือน จึงย้ายบทบาทไปเป็นฝ่ายค้าน ต่อมาคณะรัฐประหารยกเลิกรัฐธรรมนูญในปี พ.ศ.2492

ครั้งนั้น พรรคประชาธิปไตยทำการประท้วงรัฐบาลเผด็จการทหาร ด้วยการไม่ร่วมรัฐบาล ไม่ร่วมกิจกรรมใดๆ หรือที่เรียกว่าไม่ร่วมสังฆกรรมทุกอย่าง ในการเลือกตั้งภายใต้เงาของคณะรัฐประหาร อีกหกปีต่อมามีการประกาศให้เลือกตั้งทั่วไปในปี พ.ศ.2500 พรรคประชาธิปไตยส่งคนลงสมัครในการเลือกตั้งทั่วไปวันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2500 แข่งกับพรรคเสรีมนังคศิลาซึ่งมีจอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกฯ สมัยนั้นเป็นหัวหน้าพรรค และมีพล.ต.อ.เผ่า ศรียานนท์ อธิบดีกรมตำรวจสมัยนั้นเป็นเลขาธิการพรรค พรรคเสรีมนังคศิลาชนะการเลือกตั้ง ท่ามกลางการประณามการเลือกตั้งว่าสกปรก มีการโกงสารพัดรูปแบบจนเป็นตำนาน

ของการโง่งในเวลาต่อมา ตั้งแต่ทำลายโปสเตอร์หาเสียง เวียนเทียนกันลง
คะแนน เจ้าหน้าที่หน่วยยึดบัตรผู้สมัครพรรครัฐบาลใส่หีบบัตร จนถึงการ
เปลี่ยนหีบบัตรลงคะแนนระหว่างเดินทาง พรรคเสรีมนั่งคศิลาจัดตั้ง
รัฐบาล มีพรรคประชาธิปไตยเป็นฝ่ายค้าน โดยการนำของนายควง อภัย
วงศ์ ทำงานได้ไม่นานการต่อต้านรุนแรงขึ้นจนเกิดการเดินขบวนประท้วง
ครั้งใหญ่ของนิสิต นักศึกษาและประชาชน เหตุการณ์ลูกกลมจนเป็นเหตุ
ให้พล.อ.สฤษดิ์ ธนะรัชต์ ผู้บัญชาการทหารบกในขณะนั้นรัฐประหารยึด
อำนาจการปกครอง อ้างเหตุความวุ่นวายของบ้านเมือง ในวันที่ 16
กันยายน พ.ศ.2500 แม้จะมอบตำแหน่งนายกฯ ให้พลเอกถนอม กิตติ
ขจรในตอนแรก แต่หลังจากนั้นไม่กี่เดือนพลเอกถนอมก็ลาออก คินอำนาจ
ให้พลเอกสฤษดิ์ ธนะรัชต์ขึ้นดำรงตำแหน่งนายกฯ รวบอำนาจเบ็ดเสร็จทุก
ทาง ทั้งตำแหน่งผู้บัญชาการทหารบก เรื่อยมาถึงการแต่งตั้งจอมพลให้
ตัวเอง แม้แต่ตำแหน่งผู้อำนวยการกองสลากกินแบ่งรัฐบาลก็ไม่เว้น
ปกครองประเทศอย่างเด็ดขาด ด้วยมาตรา 17 อันเป็นมาตราสำคัญใน
คำสั่งคณะปฏิวัติที่ให้อำนาจนายกฯ แต่เพียงผู้เดียว

ภายหลังการอัญกรรมในตำแหน่งนายกฯ ของจอมพลสฤษดิ์
ในปี พ.ศ.2506 แต่จอมพลถนอมกลับขึ้นสืบทอดอำนาจเผด็จการต่อ หา
เหตุยึดเรื่องการร่างรัฐธรรมนูญออกไปเรื่อยๆ นี่คือยุคที่หนึ่ง ยุคแห่งการ
สร้างพรรค

จนกระทั่งมีการร่างรัฐธรรมนูญเสรีจลันและประกาศใช้รัฐธรรมนูญในปี พ.ศ.2511 รัฐบาลจัดให้มีการเลือกตั้งทั่วไปในปีเดียวกันนั้น แต่ก่อนหน้านั้นนายควง อภัยวงศ์หัวหน้าพรรคคนแรกได้ถึงแก่กรรมไปแล้ว เมื่อวันที่ 15 มีนาคม พ.ศ.2511 ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมชประกาศรับตำแหน่งหัวหน้าพรรคตามคำเชิญของนักการเมืองเก่าๆ ของพรรคประชาธิปไตยจำนวนมาก เป็นการเข้ายุคที่ 2

ยุคที่สองนี้ (พ.ศ.2511 - พ.ศ.2519) เป็นยุคแห่งการฟื้นฟูพรรคและเขตชูประชาธิปไตย มีการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองที่สำคัญคือเป็นพรรคฝ่ายค้านรัฐบาลจอมพลถนอม กิตติขจร เส้นทางต่อสู้ทางการเมืองเข้มข้นมาก จนจอมพลถนอมรัฐประหารตัวเองยกเลิกรัฐธรรมนูญ จัดให้มีการร่างรัฐธรรมนูญ แต่ใช้เวลาหลายปี จนตามมาด้วยเหตุการณ์ 14 ตุลา พ.ศ.2516 อาจารย์สัญญา ธรรมศักดิ์ได้รับโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี ไม่นานจัดให้มีการเลือกตั้ง พรรคประชาธิปไตยยุคนั้นดำเนินบทบาททางการเมืองเข้มข้น การต่อสู้ด้วยอุดมการณ์เกิดขึ้นอย่างรุนแรง ชื่อของชวน หลีกภัย รัฐธรรมนูญ เทียนเงิน สัมคร สุทรเวช โดดเด่นขึ้นมาภายใต้การเป็นสมาชิกพรรคประชาธิปไตย พรรคประชาธิปไตยยังเป็นฝ่ายค้าน ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช เป็นนายกฯ ได้ไม่นาน มีการเลือกตั้งทั่วไปในปี พ.ศ.2519 พรรคชนะการเลือกตั้ง ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมช ดำรงตำแหน่งนายกฯ อีกสมัย เมื่อจอมพล กิตติขจรเดินทางกลับเมืองไทย นักศึกษาเดินขบวนขับไล่ เหตุการณ์ลูกกลมจนวนรุนแรงเป็นที่มาของการล้อมปราบในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในนามเหตุการณ์ 6 ตุลา 19 เป็นเหตุให้เกิดการยึดอำนาจการปกครองโดยพล.ร.อ.สงัด ชลออยู่ ในนามคณะปฏิรูปการปกครอง แต่งตั้งให้นายธานินทร์ กรัยวิเชียรเป็นนายกฯ

หลังสถานการณ์ทางการเมืองผันผวนคลาญ ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมช ยังดำรงตำแหน่งหัวหน้าพรรค ต่อมาพ.อ.(พิเศษ)ถนัด คอมันตร์ ได้รับเลือกเป็นหัวหน้าพรรคคนที่ 3

ในปี พ.ศ. 2520 เกิดการปฏิวัติโดยคณะนายทหารชุดเดิม พล.อ.เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ ก้าวขึ้นดำรงตำแหน่งนายกฯ ของประเทศ ต่อมาได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ.2521

ก้าวเข้าสู่ยุคที่ 3 (พ.ศ.2522 - พ.ศ.2533) ยุคแห่งการปรับปรุงนโยบายและเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารบ้านเมือง พลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ถูกบีบบังคับให้ลาออก และได้เชิญพลเอกเปรม ติณสูลานนท์มาดำรงตำแหน่งนายกฯ

ทางพรรคประชาธิปัตย์เอง เมื่อวาระการเลือกตั้งผู้บริหารพรรคมาถึงอีกครั้ง ในปี พ.ศ.2522 นายพิชัย รัตตกุล ก้าวขึ้นเป็นผู้นำคนที่ 4 ต่อไปและนำพรรคเข้าร่วมรัฐบาลพล.อ.เปรม ติณสูลานนท์

จนมาถึงการเลือกตั้งอีกครั้งในปี พ.ศ.2526 พรรคได้คะแนนเสียงในสภาฯ ถึง 100 เสียง เกือบกึ่งหนึ่ง ของจำนวนที่นั่งทั้งหมด แต่พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ยังดำรงตำแหน่งนายกฯ อีกสมัยหนึ่ง ช่วงเวลาต่อมามีการเลือกตั้งทั่วไปสองครั้ง คือพ.ศ.2529 และ พ.ศ.2531 พรรคประชาธิปัตย์ เข้าร่วมรัฐบาล โดยครั้งหลังเข้าร่วมรัฐบาล พล.อ.ชาติชาย ชุณหะวัณ

ยุคนี้มีนักการเมืองโดดเด่นเกิดขึ้นมากมาย อาทิ นายบัญญัติ บรรทัดฐาน, คุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์, นายสัมพันธ์ ทองสมัคร, ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ, ดร.ไตรรงค์ สุวรรณคีรี, นายไสว พัฒโน, นายสุเทพ เทือกสุบรรณ เป็นต้น

ยุคปัจจุบัน (ปลายปี พ.ศ.2533 ถึงปัจจุบัน): ยุคแห่งการเป็นรัฐบาลของประชาชนและฝ่ายค้านที่มีประสิทธิภาพ นายพิชัย รัตตกุล ลาออกจากตำแหน่งหัวหน้าพรรค นายชวน หลีกภัย ได้รับการคัดเลือกจากสมาชิกพรรคให้เป็นหัวหน้าพรรคคนต่อมา นับเป็นคนที่ 5

สถานการณ์ทางการเมืองเกิดการเปลี่ยนแปลง วันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2534 เกิดเหตุการณ์ยึดอำนาจการปกครองประเทศโดยกลุ่มทหารที่เรียกตนเองว่า “คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ” หรือในชื่อย่อตามหน้าหนังสือพิมพ์และการสนทนาว่า “รอสอซอ (ร.ส.ช.)” ชื่อของมาร์ค “อภิลิทธิ เวชชาชีวะ” ปรากฏตามสื่อเป็นครั้งแรกด้วยบทบาทหน้าที่ของนักวิชาการที่คัดค้านการกระทำอันไม่เหมาะสมของคณะ ร.ส.ช. ขณะนั้นมาร์คสอนหนังสือประจำที่คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีบทบาทเด่นร่วมกับนักวิชาการในหลายเรื่อง มาร์คมีความเห็นสอดคล้องตามคำของนายพลชาร์ล เดอโกล์ ประธานาธิบดีของฝรั่งเศสช่วงหลังสงครามโลก ครั้งที่สอง ที่ว่า “การเมืองเป็นเรื่องจริงจังมากเกินกว่าที่เราจะปล่อยให้ให้นักการเมืองเป็นผู้กำหนดเท่านั้น”

แม้ตอนนั้นภายในคณะรัฐบาลเองจะมีชื่อของนพ. อรรถสิทธิ์ เวชชาชีวะ ซึ่งเป็นบิดาของมาร์ค ร่วมเป็นรัฐมนตรีด้วย มาร์คเองไม่เห็นด้วยกับการที่พ่อเข้าร่วมรัฐบาล แต่ต่างฝ่ายต่างเคารพในการตัดสินใจของกันและกัน

คณะร.ส.ช. จัดให้มีการเลือกตั้งทั่วไปอีกครั้งในเดือนมีนาคม พ.ศ.2535 ประเทศไทยได้นักการเมืองหนุ่มน้อย ชื่ออภิลิทธิ เวชชาชีวะเป็น ส.ส. หนึ่งเดียวของพรรคในกรุงเทพฯ เกิดกระแส “อภิลิทธิฟีเวอร์” หลังการเลือกตั้งไม่กี่วัน เกิดกลุ่มนักการเมืองและประชาชนคัดค้านการดำรงตำแหน่ง นายกฯ ของพลเอกสุจินดา คราประยูร ในที่สุดสถานการณ์ทางการเมืองรุนแรงขึ้นตามลำดับ เกิดเหตุการณ์ชุมนุมประท้วงของนิสิต นักศึกษาและประชาชนทั่วไปร่วมกับนักการเมือง ท่ามกลางวิกฤติทางการเมืองในยุคที่สี่นี้ พรรคประชาธิปัตย์ได้เข้ามามีบทบาทโดดเด่น จนกระทั่งเหตุการณ์สงบและนำไปสู่การเลือกตั้งในเดือนกันยายน พ.ศ.2535 ซึ่งพรรคประชาธิปัตย์ได้รับการเลือกตั้งมากที่สุดเป็นจำนวน 79 คนและได้เป็นพรรคแกนนำในการจัดตั้งรัฐบาลโดยมีนายชวน หลีกภัยเป็นนายก

รัฐมนตรีคนแรกที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชนดำเนินการบริหารบ้านเมือง กลายเป็นสัญลักษณ์ของการเปิดยุคประชาธิปไตยอย่างแท้จริงของการเมืองไทย มีดร.ศุภชัย พานิชภักดิ์และนายธารินทร์ นิมมานเหมินทร์ เป็นสองขุนพลคู่ใจ ดูแลด้านเศรษฐกิจ มาร์คทำหน้าที่โฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรีหรือโฆษกรัฐบาล จนมาถึงกลางปี พ.ศ.2537 มาร์คย้ายไปทำหน้าที่รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ฝ่ายการเมือง ช่วยงานดร.ศุภชัย พานิชภักดิ์

ต่อมามีการยุบสภา ทำให้มีการจัดการเลือกตั้งใหม่ในวันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ.2538 ซึ่งสมาชิกพรรค ประชาธิปัตย์ได้รับเลือกตั้งเข้ามา 86 คนและดำเนินกิจกรรมทางการเมืองโดยเป็นฝ่ายค้าน ในรัฐบาลนายบรรหาร ศิลปอาชา มาร์คทำหน้าที่โฆษกพรรค และงานทางสภา เป็นประธานคณะกรรมการการศึกษา ทางพรรคเองมีบทบาทเข้มข้นอีกครั้ง จนในที่สุด ฯพณฯ บรรหาร ศิลปอาชาต้องประกาศยุบสภาและจัดให้มีการเลือกตั้งในวันที่ 17 พฤศจิกายน พ.ศ.2539 พรรคประชาธิปัตย์แพ้พรรคคู่แข่งซึ่งเป็นพรรคความหวังใหม่เพียงไม่กี่เสียง พล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธ ขึ้นสู่อำนาจ นายกรัฐมนตรี

พรรคประชาธิปัตย์เป็นฝ่ายค้าน พล.อ.ชวลิต เผชิญปัญหาเศรษฐกิจจนต้องลอยตัวค่าเงินบาทและต้องขอรับความช่วยเหลือจากไอเอ็มเอฟ ท้ายที่สุดต้องลาออกตามแรงกดดัน

พรรคประชาธิปัตย์ โดยการนำของคุณชวน หลีกภัยกลับเข้าบริหารประเทศอีกครั้ง มาร์คเป็นรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี กำกับฯ ดูแลบีไอไอ, ป.ป.ป., ส.น.ง.คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, ส.น.ง.คณะกรรมการการกระจายอำนาจไปสู่องค์กรปกครองท้องถิ่น, ประธานคณะกรรมการพิจารณาร่างพ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ

ในปี พ.ศ.2542 มาร์คได้ก้าวขึ้นสู่อำนาจรองหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์

พรรคบริหารประเทศจนครบวาระ และมีการเลือกตั้งในปี พ.ศ.2544 ภายใต้รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน มาร์คเป็น ส.ส.ระบบบัญชีรายชื่อ คุณชวน หลีกภัยยังคงบริหารพรรคจนครบวาระ ในปี พ.ศ.2546 คุณชวนประกาศสนับสนุนมาร์คเป็นหัวหน้าพรรคคนต่อไป แต่คุณบัญญัติ บรรทัดฐานได้รับการสนับสนุนจากสมาชิกเสียงข้างมากให้เป็นผู้นำพรรคประชาธิปัตย์คนที่ 6

ช่วงนี้มาร์คยังอยู่ในตำแหน่งรองหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ อันดับที่ 1 มาร์คแสดงน้ำใจนักกีฬา ไม่ได้ทอดทิ้งพรรค ยังคงให้ความร่วมมือและช่วยเหลือพรรค โดยเฉพาะกับคุณบัญญัติ หัวหน้าพรรค ทั้งสองมีบทบาทโดดเด่นเคียงคู่กัน

ฯพณฯ ชวน หลีกภัย กล่าวถึงเรื่องนี้ว่า

“เมื่อตอนที่ผมพ้นตำแหน่งหัวหน้าพรรคไปแล้ว ผมถึงได้เจาะจงคุณอภิสิทธิ์ ไม่ใช่ว่าคนอื่นไม่เก่ง แต่ว่าผมร่วมงานกับคนทุกคนมา ผมเห็นว่าใครที่เหมาะสม พอดีช่วงที่แล้วเขาแพ้ไปนิดเดียว ตอนที่แข่งกับท่านบัญญัติ แต่เราก็เห็นน้ำใจเขา แม้จะแพ้ท่านบัญญัติไปแล้วก็ตาม เขาก็ทำงาน เป็นกำลังสำคัญของท่านบัญญัติ อย่างบางคนนี่พอแพ้ก็ไม่ช่วยทำงาน ไม่ทำอะไร ไม่ช่วยคนอื่นเลย จิตใจอย่างนี้ก็มี แต่คุณอภิสิทธิ์ไม่มี นอกจากนี้คุณอภิสิทธิ์ยังมีความรับผิดชอบสูง มอบหมายอะไรหรือเกี่ยวข้องกับอะไร ไม่ต้องห่วง ซึ่งเหล่านี้เป็นคุณสมบัติที่ดีของเขา ซึ่งจริงๆ แล้วทุกคนควรมี ไม่ว่าจะทำงานในตำแหน่งอะไร”

จนเข้าสู่การเลือกตั้งทั่วไปครั้งล่าสุดนี้ มกราคม พ.ศ.2548 นายบัญญัติ บรรทัดฐานประกาศลาออกจากหัวหน้าพรรค มาร์คขึ้นรักษาการตำแหน่งหัวหน้าพรรค และในที่สุดมาร์คได้รับการเลือกตั้งจากที่ประชุมกรรมการบริหารพรรคอย่างเป็นทางการในวันที่ 23 เมษายน พ.ศ.2548

ให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์คนที่ 7 พรรคเก่าแก่และมีบทบาทโดดเด่น มีประวัติความเป็นมาอันยาวนาน ควบคู่ระบอบการปกครองของประเทศ อันมีพระมหากษัตริย์เป็นพระประมุขสูงสุด

และในการอภิปรายนโยบายรัฐบาลที่แถลงต่อรัฐสภา ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ 1 สมัยสามัญทั่วไป วันอังคารที่ 23 มีนาคม 2548 มาร์คได้แสดงบทบาทหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ อภิปรายเสนอความคิดเห็นที่มีค่าต่อกฎหมายอันสำคัญของประเทศฉบับนี้

ด้วยเหตุนี้ จึงขอนำเสนอคำอภิปรายในวันนั้นมาแสดงไว้ เพื่อปรากฏว่านี่คือ การอภิปรายครั้งแรกในฐานะหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ มิใช่เพื่อโอ้อวด แต่เพื่อฉายให้เห็นถึงจุดยืน วิสัยทัศน์ ฉายภาพความเป็นผู้นำที่มองการณ์ไกล มิใช่เพื่อวันนี้เพียงเท่านั้น แต่มองเลยไปถึงอนาคต ต่อประเทศชาติที่เขารัก หวงแหนและตั้งใจเข้ามาทำงานเพื่อแผ่นดินแม่อันเป็นที่รักแสนรักนี้

อภิปรายนโยบายรัฐบาลแถลงต่อรัฐสภา ในการประชุม ร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ 1 สมัยสามัญทั่วไป

วันอังคารที่ 23 มีนาคม 2548

ท่านประธานครับ วันนี้ทางคณะรัฐมนตรีได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ซึ่งถือได้ว่าการแถลงนโยบายนั้นเป็นกระบวนการขั้นตอนที่มีความสำคัญของการปกครองในวิถีทางประชาธิปไตย เพราะว่ารัฐธรรมนูญนั้นระบุไว้ชัดเจนว่า คณะรัฐมนตรีจะเข้าบริหารราชการแผ่นดินได้ ก็ต่อเมื่อได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ฉะนั้นคำแถลงที่ท่านนายกฯ ได้แถลงต่อสภาไปเมื่อซักรู่ จึงถือเป็นสัญญาประชาคมที่รัฐบาลทำกับประชาชนทั่วประเทศ ผ่านตัวแทนของพี่น้องประชาชน ทั้งในส่วนของสมาชิกวุฒิสภา ทั้งในส่วนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

กระผมกราบเรียนท่านประธาน ในเรื่องความสำคัญของการประชุมในวันนี้ และอีกสองวันข้างหน้า เพราะว่าผมไม่อยากจะให้มีการมองว่าสิ่งที่เราทำจากนี้ไปเป็นเพียงพิธีกรรม แม้การประชุม และการพิจารณาอภิปราย จะไม่มีการลงมติก็ตาม แต่ผมอยากให้เห็นผู้แทนของประชาชนทุกคนและรัฐบาลได้ตระหนักว่าความสำคัญของโอกาสนี้ นอกจากจะเป็นขั้นตอนที่ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญแล้ว ยังสามารถเป็นโอกาสอันดีที่รัฐบาลและประชาชนจะได้ประโยชน์อีกด้วย

ฉะนั้นสามวันจากนี้ไปครับ ผมอยากให้ทางรัฐบาลได้ฟังความเห็น ได้ฟังข้อเสนอ ได้ฟังบทวิเคราะห์ บทวิจารณ์ที่จะมีความหลากหลาย กระผมเชื่อว่าความหลากหลายของความคิดเห็นจะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนที่จะได้มีโอกาสรับทราบ ทั้งข้อมูลข้อเท็จจริงที่ถูกต้องครบถ้วนทุกแห่งทุกมุม ทั้งในส่วนของกรณีเตรียมตัว กับชีวิตของพี่น้องประชาชนในสี่ปีข้างหน้า และผมเชื่อครับว่า ถ้ารัฐบาลฉลาดที่จะใช้ประโยชน์จากการประชุมในสองสามวันนี้ ก็จะสามารถนำเอาข้อเท็จจริงและเหตุผลต่างๆ ไปใช้ในการปรับปรุงเตรียมการ การดำเนินงานต่างๆ ที่จะมีขึ้น

ท่านประธานครับ นโยบายของรัฐบาลที่ได้แถลงต่อสภาในวันนี้ ทั้งเก้าด้าน กระผมกราบเรียนว่าเขียนได้ค่อนข้างครอบคลุม เรื่องราวต่างๆ ที่รัฐบาลพึงกระทำในช่วงสี่ปีข้างหน้า และแม้ว่ากระผมไม่ได้เห็นด้วยกับทุกๆ เรื่องที่เขียนไว้ และอยากจะยืนยันว่าสิ่งที่ไม่เห็นด้วยคงจะเป็นส่วนน้อย กระผมต้องกราบเรียนว่าถ้าอีกสี่ปีข้างหน้า สภาพของประเทศของประชาชนเป็นไปอย่างที่ท่านเขียนและแถลงเมื่อซักรี่ กระผมเชื่อว่าเป็นคนส่วนใหญ่พอใจ เพราะการเขียนเป็นการเขียนที่แทบจะเรียกได้ว่าเป็นการวาดภาพของเศรษฐกิจ สังคม การเมืองในอนาคต

ถ้าอีกสี่ปีข้างหน้าความยากจนหมดไป ถ้าอีกสี่ปีข้างหน้าการเมืองประเทศไทยโปร่งใส ไม่มีการทุจริตคอร์รัปชันแม้แต่บาทเดียว กระผมคิดว่าคงไม่มีใครใน 700 คนตรงนี้ที่จะลุกขึ้นและทักท้วงว่าเป็นสิ่งที่ไม่พึง

กระทำ แต่อย่างไรก็ตามนโยบายที่ท่านเขียนและที่ท่านแถลงต่อสภาในวันนี้ ท่านประธานครับ ถ้าเราเพิ่งเข้ามาอยู่ในประเทศ เราได้อ่าน เราได้ฟังเราก็คงไม่มีข้อคิด ข้อวิจารณ์ใดๆ ทั้งสิ้น แต่สภาพความเป็นจริงของบ้านเมืองก็คือว่าเราไม่ได้เขียนนโยบายขึ้นมาบนความว่างเปล่า สิ่งที่กระผมจะกราบเรียนในหลายประเด็นก็คือต้องอ้างอิงกับความเป็นจริงของสถานการณ์ ของสังคม ของประเทศชาติ ในปัจจุบันหลายเรื่องครับ กระผมจะดำเนินการเจาะลงในรายละเอียดมาก แต่กระผมทราบว่าเพื่อนสมาชิกในสภาอีกจำนวนมากที่ประสงค์จะแสดงความคิดเห็นที่จะอภิปราย แต่ในเบื้องต้นกระผมขอตั้งข้อสังเกตเกี่ยวข้องกับแนวคิดที่อยู่เบื้องหลังในการเขียนนโยบายฉบับนี้ และเป็นข้อสังเกตที่ทำให้เรามีสิทธิที่จะซักถาม สงสัย หรือแย้งว่านโยบายที่เขียนอยู่นี้จะสามารถนำไปปฏิบัติ ได้จริง ประสบความสำเร็จ บรรลุตามเจตนารมณ์ที่ปรากฏอยู่ในตัวอักษรที่ได้แถลงไว้เมื่อซักครูหรือไม่

ข้อสังเกตประการแรกท่านประธานครับ ผมคิดว่าการเขียนนโยบายครั้งนี้ตั้งอยู่บนสมมุติฐาน 4 ปีซ้อน 4 ปีสร้างอย่างแท้จริง ถ้าท่านประธานจะอ่านสิ่งที่อาจถือได้ว่าเป็นคำบทนำก่อนที่จะเข้าสู่นโยบายในแต่ละด้าน ท่านประธานจะพบว่า การเขียนนั้น วาดภาพประเทศเสมือนกับว่าปัญหาที่เป็นผลสืบเนื่องมาจากวิกฤติเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นเมื่อปี พ.ศ.2540 บัดนี้ได้แก้ไขหมดสิ้นไปแล้ว เสมือนกับว่าสถานะทางเศรษฐกิจของเรามัน

คงแข็งแกร่งร้อยเปอร์เซ็นต์แล้ว ขณะเดียวกันก็เขียนนโยบายบนพื้นฐาน
ว่าจากนี้สามารถที่จะนึก สามารถที่จะวาดภาพ สามารถจะสร้างอะไร
ก็ได้

กระผมกราบเรียนว่าในความเป็นจริงแล้วไม่ได้เป็นอย่างนั้น
ผมคิดว่าสี่ปีที่ผ่านมามันก็มีทั้งซ่อม มีทั้งสร้างและมีรื้อ หลายสิ่งแก้ไขไป
ทำให้แข็งแรงขึ้น บางเรื่องก็พยายามจะเริ่มสร้าง บางเรื่องก็เป็นการทำลาย
ทำลาย สิ่งเหล่านี้ปะปนกันไปเป็นเรื่องธรรมดาของรัฐบาลทุกชุดที่บริหาร
ราชการแผ่นดิน การที่เราจะเขียนนโยบายบนพื้นฐานสมมุติฐานที่ว่า
ขณะนี้ทุกอย่างเรียบร้อยแล้ว เราสามารถทำอะไรได้ตามใจชอบ ไม่มีข้อ
จำกัดเลย จึงไม่อิงอยู่กับสภาพความเป็นจริง

กระผมกราบเรียนว่า สภาพปัญหาที่รัฐบาลระบุว่าทำหายสังคม
ประเทศในปัจจุบันอย่างเช่นที่เขียนใน หน้า 4 หน้า 5 ท่านประธานจะพบ
ทันทีว่าเขียนเฉพาะปัจจัยที่เสมือนกับว่าเป็นปัจจัยนอกเหนือการควบคุม
ของรัฐบาล เช่น สิ่งที่เกิดขึ้นจากภายนอก กระแสโลกาภิวัตน์ เศรษฐกิจ
โลก การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี อาจจะมีแต่บ้างก็จะเป็นเรื่องของ
โครงสร้างต่างๆ ที่มีอยู่ในสังคมของเรา ซึ่งรัฐบาลก็บอกว่ามีควมจำเป็น
ต้องแก้ไข ปรับปรุง

แต่ที่จริงท่านก็ต้องยอมรับเช่นกันว่า ในอีกหลายเรื่องสภาพ
ปัญหาที่เราเผชิญทุกวันนี้ เป็นผลสืบเนื่องมาจากการตัดสินใจและการ
บริหารงานในช่วงสี่ปีที่ผ่านมาเช่นเดียวกัน ที่พูดอย่างนี้ก็ไม่ต้องการให้
รัฐบาลหลุดลอยออกไปจากความเป็นจริง ไม่ใช่เพื่อมาถกเถียงกันว่าอะไร
ดี อะไรไม่ดีทางการเมือง แต่ว่าถ้าไม่เก็บเกี่ยวบทเรียนของบางสิ่ง
บางอย่างที่เป็นความผิดพลาดในช่วงสี่ปีที่ผ่านมา มันก็จะมีความเสี่ยงว่า
เราจะทำนโยบายแล้วผิดพลาดซ้ำอีก นี่คือสิ่งที่เป็นข้อสังเกตประการแรก
ที่ยากจะกราบเรียนท่านประธาน และจะเห็นว่าจริงๆ แล้วหลายเรื่อง
ที่เขียนขึ้นมาเสมือนว่ายังไม่มีโอกาสทำนั้น ถ้าไปตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้ว

ก็ไม่ใช้ เช่น รัฐบาลต้องไม่ลืมว่าเรื่องของการปรับโครงสร้างของเศรษฐกิจหรือการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันที่เหมือนกับว่าเป็นการตั้งต้นกันใหม่แท้ที่จริงรัฐบาลที่แล้ว เป็นรัฐบาลที่จะขออนุมัติเงินไปจากรัฐสภา ถึงจำนวนเป็นแสนล้าน โดยให้เป็นอำนาจของคณะรัฐมนตรีของนายกฯ ที่ไปใช้จ่าย เพราะฉะนั้นอยากจะให้รัฐบาลได้คำนึงถึงความเป็นจริงของที่มาที่ไปของสภาพของบ้านเมืองในปัจจุบันนี้ มากกว่านี้ในการที่จะกำหนดมาตรการที่จะนำมาปฏิบัติ

ข้อสังเกตประการที่สอง คือว่านโยบายที่เขียนแต่ละด้านนั้น อย่างที่ผมทราบเรียนนั้น น่าจะสร้างความพึงพอใจให้แก่คนที่สนใจในแต่ละเรื่อง แต่ว่าในการบริหารประเทศนั้น สิ่งหนึ่งที่รัฐบาลจะปฏิเสธไม่ได้ก็คือว่าทุกปัญหามีความเชื่อมโยงกัน เวลาท่านเขียนถึงนโยบายเศรษฐกิจท่านก็อาจจะบอกว่าท่านจะทำให้เศรษฐกิจนั้นขยายตัวให้มากที่สุดเพื่อที่จะขจัดความยากจน เวลาท่านเขียนถึงเสถียรภาพทางเศรษฐกิจท่านก็จะบอกว่าท่านจะรักษาวินัยทางการเงิน การคลัง เวลาเขียนนโยบายทางสังคม ท่านก็จะเน้นถึงศีลธรรมจริยธรรม เวลาท่านเขียนถึงสิ่งแวดล้อมท่านก็เขียนถึงการคืนความอุดมสมบูรณ์ให้แก่ทรัพยากรธรรมชาติ แต่การบริหารราชการแผ่นดินละการตัดสินใจเชิงนโยบายที่แท้จริง บางครั้งเป็นการตัดสินใจที่อาจมีความเสี่ยงด้วย เราเข้าใจ เพราะฉะนั้นการตัดสินใจอาจจะมีความผิดพลาดมาก ซึ่งเป็นเรื่องปกติธรรมดา แต่การวาดภาพว่า การบริหารงานในแต่ละเรื่องจะสามารถทำได้โดยไม่มีข้อจำกัด ก็ถือว่าเป็นเรื่องที่อันตราย เป็นการสร้างความคาดหวังที่สูงเกินความเป็นจริง สุดท้ายจะนำไปสู่ความขัดแย้งของความต้องการในสังคม ที่อย่างไรก็ตามจะต้องมีความแตกต่าง มีความหลากหลาย ถ้าจะใช้การเปรียบเทียบ เป็นเรื่องของการซ่อม การสร้าง กระผมก็บอกว่าการจะสร้างมันก็มีทรัพยากรที่จำกัด คงเลือกจะสร้างอะไร ไม่สร้างอะไร สร้างอะไรก่อน สร้างอะไรหลัง บางครั้งระหว่างที่สร้างอาจทำให้สิ่งที่มีอยู่แล้วได้รับความกระทบ

กระเทือนในระหว่างการก่อสร้าง สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่กระผมจะชี้ให้เห็นในหลายต่อหลายประเด็นที่เป็นนโยบาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาที่อยู่ในความสนใจของประชาชน ที่สำคัญที่กระผมอยากกราบเรียนก็คือว่า ที่ผ่านมามีข้อขัดแย้งหรือมีประเด็นที่จะตัดสินใจในเชิงนโยบาย สิ่งที่สำคัญที่สุดจะเป็นหลักคิดของผู้นำรัฐบาลว่าจะตัดสินใจไปในทางใด กระผมขอกราบเรียนเป็นข้อสังเกตตั้งแต่ต้นว่า สิ่งทั้งหลายฝ่ายหนึ่งนโยบายที่สุดคือหลักคิดที่ผ่านมายึดถือเรื่องของเงินเป็นตัวตั้ง ยึดถือความมั่งคั่งเป็นจุดใหญ่ และหลักคิดนี้นำมาสู่ปัญหาหลายปัญหา ที่เราต้องตามมาแก้ทีหลัง นี่เป็นข้อสังเกตประการที่ 2

ข้อสังเกตข้อที่ 3 เมื่อเราจะมาพูดถึงการสร้าง วันนี้ผู้ก่อสร้าง ผู้ออกแบบ หรือช่างก่อสร้างส่วนใหญ่ก็เป็นบุคคลเดิม คณะรัฐมนตรีที่นั่งอยู่ในวันนี้ส่วนใหญ่ก็เป็นคณะรัฐมนตรีที่เคยบริหารราชการแผ่นดินมาแล้ว ในช่วง 4 ปีที่ผ่านมา บางท่านซึ่งเข้ามาใหม่ความจริงก็มีโอกาส มีส่วนร่วมในการเป็นผู้ช่วยรัฐมนตรี หรือเป็นบุคคลที่มีความใกล้ชิดกับท่านนายกฯ หรือกับคณะรัฐมนตรีเป็นพิเศษอยู่แล้ว สิ่งที่กระผมต้องกราบเรียนอย่างตรงไปตรงมาก็คือว่า นโยบายที่ได้อ่านไปในหลายๆ เรื่อง มันไม่ได้ตรงกับสิ่งที่รัฐบาลในช่วงสี่ปีที่แล้วได้ปฏิบัติ พูดย่างๆ ช่างก่อสร้างมีประวัติว่าเคยสร้างแบบไหน สร้างอย่างไร วันนี้เมื่อแบบที่ออกมามันไม่ตรงกับประวัติที่เคยทำมา มันก็ต้องมีคำถามเป็นธรรมดาว่า แล้วเราจะมั่นใจในทิศทางของนโยบายที่แถลงต่อสภานี้ได้อย่างไร สิ่งที่กระผมอยากจะกราบเรียนว่าเป็นความห่วงใยของหลายๆ คนที่แม้จะชื่นชมสาระที่ปรากฏอยู่ในนโยบายวันนี้ก็คือว่า จะเกิดปรากฏการณ์พูดอย่างทำอย่างหรือไม่

ข้อสังเกตข้อสุดท้ายในเบื้องต้นครับท่านประธานครับ ก็คือว่านโยบายที่เขียนอยู่นี้ ดูจะเขียนตามหลักวิชาไม่ดีพอสมควร แต่ว่าการปฏิบัติจริงของนโยบายหลายเรื่องในช่วงสี่ปีที่ผ่านมา แม้จะมีความพยายามปฏิเสธหลายต่อหลายครั้ง ก็ได้พิสูจน์แล้วว่าปัจจัยที่เป็น

ผลประโยชน์การเมือง ผลประโยชน์อย่างอื่นก็เข้ามาส่วนในการชี้หน้า
ในการครอบงำการนำนโยบายไปปฏิบัติ ผมกราบเรียนว่าข้อสังเกตทั้ง 4
ที่ผมได้ตั้งขึ้นในวันนี้ ผมไม่ตั้งขึ้น ไม่พูดลอยๆ แต่จะหยิบยกเอาเรื่องราว
ต่างๆ ทั้งที่เป็นปัญหา ทั้งที่เป็นนโยบาย มีข้อมูล มีเหตุผลมาสนับสนุน และ
ผมกราบเรียนท่านประธานครับว่า ครั้งนี้ผมได้จัดทำสิ่งที่เป็นข้อเสนอด้วย
ในหลายต่อหลายปัญหาที่ผมคิดว่าอยู่ในความสนใจของสังคม ซึ่งกระผม
ทราบดีว่ารัฐบาลมีความชอบธรรมทุกประการที่จะเห็นด้วย หรือไม่เห็น
ด้วยกับข้อเสนอ ที่ผมจะนำเสนอต่อท่านประธาน ต่อประชาชนชนผ่านสื่อ
มวลชนต่อไป แต่ว่าการนำเสนอ ข้อเสนอต่างนั้นก็ก็เป็นไปเพื่อให้ท่านมี
ความสบายและมั่นใจครับว่า เราไม่ได้คิดแต่เพียงว่าวิจารณ์แย้งติติง โดย
ไม่มีทางเลือก ถ้าสิ่งใดที่เราแย้ง เราติ เราวิจารณ์ท่าน เราก็ควรจะตอบ
สังคมได้ว่าถ้าไม่ทำอย่างนี้ควรจะทำอย่างใด อันนี้ก็คือสิ่งที่ผมกราบเรียน
เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าครั้งนี้กระผมได้เตรียมข้อเสนอออกเหนือจากข้อ
วิจารณ์ต่างๆ ที่จะมีในเรื่องของนโยบาย

ท่านประธานครับ ก่อนที่จะเข้าสู่สาระของนโยบายและปัญหา
ในแต่ละเรื่องซึ่งกระผมจะพยายามเน้นเฉพาะปัญหาและสถานการณ์ที่
ถือว่าเป็นเรื่องเร่งด่วน ถือว่าสำคัญ และอยู่ในความสนใจของประชาชน
และกระผมทราบว่า มีเพื่อนสมาชิกอีกจำนวนมากที่คงจะสามารถ
อภิปรายลงในรายละเอียด หรือหยิบยกบางประเด็นขึ้นมาอภิปรายที่
กระผมอาจจะข้ามไป ก่อนจะถึงตรงนั้นผมขอเรียนนิดเดียวว่าถ้าเปรียบ
เทียบกับนโยบายที่ท่านเคยแถลงต่อรัฐสภาเมื่อปีที่แล้วต้องบอกว่าครั้งที่
แล้วเป็นนโยบายที่เขียนอิงกับสถานการณ์ความเป็นจริงในวันที่แถลง
มากกว่าปีที่แล้ว ปีนี้อย่างที่กระผมกราบเรียนว่าเขียนในลักษณะที่ค่อนข้าง
จะลอยจากสภาพความเป็นจริง และปีที่แล้วก็เป็นการเขียนนโยบาย
ซึ่งกำหนดเป็นข้อๆ ให้เห็นชัดเจนว่านอกจากเป้าหมายที่เป็นสิ่งที่พึง

ประสงค์แล้วรัฐบาลจะมีมาตรการโครงการอะไรที่จะนำไปสู่การบรรลุนโยบายนั้นๆ

กระผมทราบว่าครั้งนี้ท่านนายกได้พูดถึง การที่รัฐบาลต้องทำแผนปฏิบัติการกับแผน นิติบัญญัติเพิ่มเติม เพราะว่าเมื่อปี พ.ศ.2546 ซึ่งกระผมเข้าใจว่าเป็นความสืบเนื่องมาจาก เรื่องปฏิรูประบบราชการ ได้มีตราพระราช กฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการ บริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ซึ่งกำหนดเอาไว้ ว่าเมื่อรัฐมนตรีได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภา แล้ว รัฐบาลก็ต้องดำเนินการจัดทำแผน

บริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งหน่วยงานต่างๆ ต้องเสนอคณะรัฐมนตรีภายใน 90 วัน และเมื่อเห็นชอบแผนนั้นแล้วก็จะมีผลผูกพันคณะรัฐมนตรี รัฐมนตรี และส่วนราชการต่างๆ ซึ่งแผนนั้นก็ทำเป็นแผนสี่ปี และเมื่อประกาศใช้แผน บริหารราชการแผ่นดินแล้ว ยังต้องมีการจัดทำแผนนิติบัญญัติ ซึ่งจะทำ ให้ทุกฝ่ายได้รับทราบว่า การบริหารตามนโยบายนั้นจะต้องมีกฎหมายที่ จัดให้มีขึ้นใหม่หรือว่าจะต้องไปแก้ไขเพิ่มเติม หรือยกเลิกฉบับใดอย่างไร บ้าง

กระผมกราบเรียนเรื่องนี้เพื่อที่จะบอกว่าสิ่งที่พวกเราจะสอบถามหรือให้ความเห็นนั้น ท่านอาจจะบอกได้ว่ามันจะไปอยู่ในแผนบริหาร ราชการแผ่นดิน แผนปฏิบัติการ หรือแผนนิติบัญญัติ แต่ว่าท่านก็ต้อง ตระหนักเช่นเดียวกันว่าแผนเหล่านั้นไม่ได้มีการกำหนดให้มีการผ่าน ความเห็นชอบของรัฐสภา ผ่านความเห็นชอบของตัวแทนของพี่น้อง ประชาชนอย่างไรก็ตามกระผมกราบเรียนเสนอว่าขอให้แผนต่างๆ เหล่า นั้นได้มีการแจ้งสภาเพื่อรับทราบโดยเร็วที่สุด เพื่อจะใช้เป็นแนวทางของ สภาเพื่อที่จะติดตามตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลในช่วงสี่ปีต่อไป และ

?

ABHISIT VELJIT

ผมกราบเรียนว่าถ้าเป็นไปได้อยากให้ทำให้เร็วที่สุด เพราะว่ากระผมคิดว่าท่านประธานเองก็คงจะเห็นด้วยกับกระผมว่า ถ้าใช้เวลาเต็มที่ตามที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาเวลาอาจจะล่วงเลยไปครึ่งปีระหว่างนั้นงานของส่วนราชการกระทรวง ทบวง กรมต่างๆ ที่จะเสนอเข้ามาซึ่งอาจจะไม่อยู่ในแผนหรือในนโยบายก็อาจจะกลายเป็นมติคณะรัฐมนตรีไปแล้ว เช่นเดียวกับโครงการมากมายที่เสนอของงบประมาณมา และสุดท้ายก็ทำให้ประโยชน์ของการมีแผนในภาพรวมตรงนี้ไม่เกิดขึ้นอย่างแท้จริง ท่านประธานครับ นอกจากทำให้เร็วแล้วผมอยากเสนอให้รัฐบาลทำอีกสองอย่าง

อย่างที่ 1 ก็คือว่า นอกจากแผนปฏิบัติราชการและแผนในเรื่องนิติบัญญัติแล้ว น่าจะทำกรอบงบประมาณสี่ปี เพื่อเป็นแนวทางนะครับ หนึ่งในกรการสร้างวินัยให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ ว่าการจะเสนอขอหรือการจัดใช้งบประมาณข้างหน้าสอดคล้องกับนโยบายที่แถลงกับเราวันนี้อย่างแท้จริง จะได้ชัดเจนถึงความเพียงพอของเงินงบประมาณที่อิงอยู่กับการจัดเก็บรายได้มีความเป็นไปได้ และจะตัดลดการปล่อยเงินงบประมาณมากมายมหาศาลไปอยู่ในดุลยพินิจการตัดสินใจของท่านนายกฯ หรือว่าของคณะรัฐมนตรี ซึ่งสุดท้ายหลายครั้งเราพบความจริงว่าไม่ได้จัดสรรงบประมาณนั้นสอดคล้องกับทิศทางภาพรวมของนโยบายระยะยาว แต่อาจจะมึบัจจัยในเรื่องของการเมืองบ้างจจัยในเรื่องของหลายต่อหลายอย่างที่เป็นสถานการณ์เฉพาะหน้าเข้ามามากดดัน

ข้อที่ 2 ก็คือว่าในส่วนของแผนนิติบัญญัติครับ ท่านประธานครับ ขอให้ได้มีเวทีที่จะให้ทั้งวุฒิสภาและพรรคฝ่ายค้านเข้าไปมีส่วนร่วม ที่กระผมกราบเรียนอย่างนี้ก็เพราะว่า ต้องยอมรับว่าสี่ปีที่ผ่านมา แม้จะมีรัฐบาลซึ่งมีเสียงข้างมาก ไม่มีปัญหาเรื่องการบริหารเสถียรภาพของรัฐบาลในสภา แต่่างานนิติบัญญัติ บรรลุเป้าหมายน้อยมาก มีกฎหมายหลายฉบับที่ค้างสภา มีกฎหมายหลายฉบับที่ไม่ถูกนำเสนอ และหลายครั้งก็เป็น

ภาวะของรัฐบาล และหลายครั้งก็เป็นภาวะของท่านประธาน เพราะเกิดความขัดแย้งขึ้นในเรื่องของการจัดลำดับความสำคัญของกฎหมาย ในเรื่องของการพยายามที่จะผลักดันกฎหมาย เมื่อเกิดเหตุการณ์ไม่ราบรื่นขึ้นก็เสียหายทั้งสภา เสียหายทั้งสถาบันนิติบัญญัติในแง่ของภาพลักษณ์ที่ปรากฏต่อสายตาพี่น้องประชาชน

ผมยกตัวอย่างให้เห็นว่า ครั้งที่แล้วรัฐบาลแถลงนโยบายว่า มีกฎหมายที่คณะรัฐมนตรีบอกว่ามีความจำเป็นต่อการบริหารราชการแผ่นดินหลายฉบับ ทั้งนี้ก็จะมีระบุมาในภาพรวม แต่ว่าหลายฉบับครั้งที่แล้วที่ระบุมาสีปีผ่านไปไม่ได้เสนอสภา เช่น กฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมสุขภาพแห่งชาติ ร่างกฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของทางราชการ กฎหมายว่าด้วยบรรษัทรัฐวิสาหกิจแห่งชาติ อย่างนี้เป็นต้น

ที่ผมหยิบยกขึ้นมาเพราะว่า เทียบนี้ท่านก็ระบุด่วนข้างน้อยครับ เพราะอาจจะเริ่มไม่มั่นใจว่าที่สุดแล้วจะใช้กฎหมายเหล่านี้มากน้อยแค่ไหนอย่างไร เท่าที่มองเห็นนั้นคงจะมีประเด็นที่เป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปโครงสร้างหน่วยงานต่างๆ เสียมาก บวกกับเรื่องของการคุ้มครองผู้บริโภคเท่านั้นเอง

ผมกราบเรียนว่า ขอให้ท่านเอาแผนนิติบัญญัตินี้ มาปรึกษาหารือกับฝ่ายนิติบัญญัติอย่างแท้จริง อะไรที่เป็นเรื่องที่เราเห็นชอบ เห็นพ้องต้องกัน จะได้เร่งรัดประกาศใช้เป็นกฎหมายได้อย่างรวดเร็ว เกิดความสัมฤทธิ์ผล สอดคล้องเป็นเครื่องมือของรัฐบาลในการบริหารตามนโยบาย อะไรที่ความคิดเห็นที่ยังเป็นความแตกต่าง ถ้าเป็นไปได้ หาทางคลี่คลายกันให้ได้ ไม่ใช่เข้ามาอยู่ในสภาแล้วก็เลยเป็นอุปสรรคคลี่คลายไม่ได้ แต่ว่าค้านอยู่ เป็นอุปสรรคต่อกฎหมายฉบับอื่นที่จะเข้ามาสู่การพิจารณา กระผมอยากเห็นทาง ค.ร.ม. และท่านนายกฯ ให้ความสำคัญกับงานนิติบัญญัติ แม้ปัจจุบันเราจะอ้างว่ารัฐธรรมนูญจะมีการแบ่งแยกบุคลากร

ออกไปจากกันก็ตาม แต่ในความเป็นจริงของระบบรัฐสภานั้น จำเป็นต้องทำงานเรื่องนี้อย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะผมทราบดีว่า ในนโยบายของรัฐบาลเองมีความคิดที่จะปรับปรุงแก้ไขกติกากฎหมายเกือบ 400 ฉบับ ซึ่งคุณสมบัติการทำงานของการทำงานของสภาที่ผ่านๆ มา คงจะเป็นเรื่องยากที่จะผ่านทั้ง 400 ฉบับ ถ้าการทำงานยังเป็นแบบเดิม

ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขออนุญาตเข้าสู่เนื้อหาสาระในเรื่องของนโยบายที่กระผมเห็นว่า มีความสำคัญจำเป็นที่จะต้องมาพูดจากันวันนี้ โดยเฉพาะกระผมเห็นรัฐบาลตั้งสมมุติฐานครับว่า การที่ท่านนายกฯ และรัฐบาลได้รับความไว้วางใจจากประชาชน จาก ส.ส. ให้เข้ามาบริหารราชการแผ่นดินอย่างต่อเนื่องเป็นสมัยที่ 2 แสดงว่าสิ่งที่รัฐบาลทำมาได้เดินมาอย่างถูกต้องทิศทางแล้ว ท่านประธานครับ ผมคิดว่ากระบวนการประชาธิปไตยการเลือกตั้งก็ถือเป็นกระบวนการสำคัญที่จะให้ประชาชนแสดงออกถึงเจตนารมณ์ว่าเขาต้องการอะไร ฉะนั้นที่ท่านเขียนมาอย่างนี้กระผมก็เข้าใจว่าเป็นตรรกะว่า เมื่อได้รับเสียงเข้ามาก็แปลว่าพึงพอใจกับทิศทางที่เดินมา ผมไม่ได้แย้งครับ แต่ว่าถ้าเจตนารมณ์ของพี่น้องประชาชนสะท้อนถึงทิศทางการบริหารประเทศที่ถูกต้อง กระผมขอให้นายกฯ ใส่ใจกับผลของการเลือกตั้งในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ 11 เขตเลือกตั้ง ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ปรากฏว่าพรรครัฐบาลไม่ได้รับเลือกตั้งมาแม้แต่หนึ่งเดียว ทั้งที่ความจริงในอดีตนั้น ท่านจะมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในพื้นที่จำนวนมาก และการเลือกตั้งครั้งที่ผ่านมาส.ส.ที่เคยอยู่ฝ่ายค้านก็ไปรวมอยู่กับพรรคไทยรักไทยด้วย แต่ทั้งคนเก่าและคนที่ย้ายไปไม่ได้รับการเลือกตั้ง 11 เขต ประชาธิปัตย์ได้มา 10 เขต พรรคชาติไทยได้มา 1 เขต ถ้าผลการเลือกตั้งทั่วทั้งประเทศบอกว่ารัฐบาลเดินมาถูกต้องแล้ว

วันนี้ผมก็คิดว่าพี่น้องประชาชนในสามจังหวัดก็บอกอย่างสันติ แต่บอกด้วยเสียงดังชัดเจนตามวิถีทางประชาธิปไตยว่า เฉพาะในสาม

จังหวัดนั้นท่านเดินมาผิด ผมทราบครับว่าสัปดาห์หน้า คณะรัฐมนตรีจะให้มีการเปิดประชุมรัฐสภา เพื่อรับฟังความคิดเห็นเรื่องนี้เป็นภาระเฉพาะผมทราบและก็คาดหวังว่า ภายในสัปดาห์นี้คณะกรรมการสมานฉันท์หรือจะเรียกชื่ออื่นใดก็แล้วแต่คงจะมีการจัดตั้งขึ้นภายในสัปดาห์นี้ครับ แต่กระผมเห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่จะต้องพูดวันนี้ ที่ต้องพูดในวันนี้เพราะว่า ผมอยากให้รัฐบาลใช้ทุกโอกาสที่จะทำได้ ในการที่จะทำอย่างไรก็ได้ที่จะให้สถานการณ์ตรงนั้นคลี่คลาย

กระผมกราบเรียนว่า จนถึงวันนี้ นอกจากผลการเลือกตั้งที่บ่งบอกถึงความไม่พอใจหรือความผิดพลาดแล้ว ท่านจะเห็นครับว่า วันนี้สถานการณ์ยังไม่จบ เหตุความไม่สงบยังเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง แทบจะเรียกได้ว่าเป็นรายวัน ความจริงวันนี้เจ้าหน้าที่หลายฝ่ายไม่อยากจะเรียกว่าเป็นสามจังหวัดแล้วด้วย เพราะมีความกังวลมากขึ้นกับจังหวัดบางจังหวัด เช่น สงขลา ซึ่งเมื่อคืนก่อนก็ได้เกิดเหตุขึ้นที่ อ.เทพา ปัญหานี้จำเป็นต้องพูดเพราะว่า เบื้องต้นผมคิดว่าสิ่งที่สำคัญที่สุด คือ ชีวิตของคนไทยทุกคนนั้นมีความสำคัญ เราจะปล่อยให้สภาพการณ์เป็นอย่างปืทีแล้วไม่ได้ครับ ที่คนไทยกว่า 600 คน เสียชีวิต จากสภาพปัญหาในพื้นที่ ก่อนที่เราจะพูดถึงความมั่งคั่ง พูดถึงความสุข เราต้องให้เขามีชีวิตก่อน

กระผมตระหนักถึงความสำคัญของเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นเมื่อพวกผมได้รับการรับรองจาก ก.ก.ต. คือเดินทางไปพบปะกับพี่น้องประชาชนที่นั่น ผมไปพบปะในทั้งสามจังหวัดครับ ความรู้สึกของพี่น้องประชาชนที่นั่น คณะรัฐมนตรีฟังจะรับทราบ มันไม่ใช่แค่ความหวาดกลัวนะครับ ในความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มันไม่ใช่แค่ความวิตกกังวลว่า สภาพปัญหาตรงนั้นเป็นเรื่องของความมั่นคง จะไปกระทบต่อบูรณภาพต่อดินแดน กังวลในเรื่องบรรยากาศการค้า การท่องเที่ยว การลงทุนอย่างเดียว แต่วันนี้มันมีความรู้สึกอีกหลายต่อหลายอย่าง ซึ่งไม่ควรจะมีอยู่ในจิตใจของคนไทยไม่ว่าจะที่ไหนก็ตาม ผมสะท้อนใจที่สุดก็คือความน้อยใจ ความ

น้อยใจว่า การเป็นคนในสามจังหวัดนั้น วันนี้ถูกมองจากคนนอกสามจังหวัดนั้นอย่างไร การปฏิบัติอย่างไร และกราบเรียนท่านประธานอย่างตรงไปตรงมาด้วยครับ หลายความรู้สึกนั้นมาจากคำพูดของหัวหน้ารัฐบาล จากคนในรัฐบาล ผมไม่อยากจะเห็นสภาพอย่างนี้ดำรงต่อไป จึงจำเป็นที่จะต้องมาตั้งหลักกันจริงๆ ว่าสภาพปัญหาในสามจังหวัดเราจะแก้ไขกันอย่างไร

นโยบายที่เขียนอยู่ในหน้า 24, 25 ครับ ผมกราบเรียนตรงๆ นะครับ ว่า ถ้าเป็นสิ่งที่รัฐบาลทำเมื่อสี่ปีที่แล้ว ผมไม่เชื่อว่าจะมีวันนี้ ผมเชื่อว่าปัญหาก็จะค่อยๆ ได้รับการคลี่คลายไปโดยลำดับ แต่ว่าสี่ปีที่ผ่าน มา สิ่งที่เขียนอยู่นี้ไม่ใช่เป็นสิ่งที่มีการปฏิบัติ ปัญหาที่มันลุกลาม ผมใช้ คำว่าลุกลามเพราะว่า ผมไม่ไปพูดหรือครับว่า ปัญหานี้มันเกิดขึ้นใน รัฐบาลชุดที่แล้ว มันมีที่ไปที่ไป ในเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ละเอียด ลึกซึ่งพอสมควรครับ แต่เพราะการประเมินสถานการณ์ที่ไม่ตรงกับความ เป็นจริงและไม่คำนึงถึงความสลับซับซ้อน ตรงนั้นที่ทำให้นโยบายหลายอย่าง และการปฏิบัติหลายอย่างสี่ปีที่ผ่านมา มันผิดพลาดและทำให้ปัญหา ลุกลามไป

กระผมไม่ทราบว่ คณะรัฐมนตรีซึ่งได้ประชุมแล้ว ครั้งนี้ท่าน นายกฯ ได้แนะนำหนังสือให้คณะรัฐมนตรีได้อ่านบ้างหรือยังครับ แต่ว่าเมื่อ เริ่มต้นรัฐบาลชุดปัจจุบัน อยากเห็นรัฐมนตรีแนะนำหนังสือ ผมมีหนังสือชื่อ “สงครามและสันติสุขที่ชายแดนภาคใต้” เขียนโดย ดร.รุ่ง แก้วแดง ครับ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการปัจจุบัน ท่านได้รวบรวมเหตุ การณ์ความเป็นมาละเอียดทีเดียว ผมก็คงไม่ไปพูดว่า เห็นด้วยกับท่านทั้ง หมด แต่ว่าอย่างน้อยทำให้ผมมีความอุ่นใจอย่างหนึ่งว่า คนในรัฐบาลนี้ มองปัญหากว้างไปกว่ามิติใดมิติหนึ่ง

ผมขออนุญาตท่านประธานที่จะชี้ให้เห็นว่า สิ่งที่ปรากฏอยู่ใน หนังสือนี้ ที่เป็นตัวอย่างนะครับ ที่ถ้าท่านนายกฯ ได้มีโอกาสศึกษาอาจ

จะทำให้เกิดความเข้าใจหลายอย่างขึ้น ขออนุญาตสั้นๆ นะครับ การต่อสู้ที่เกิดขึ้นเมื่อปี พ.ศ.2547 นั้นคือเหตุการณ์ความไม่สงบปีที่แล้ว น่าจะสรุปได้ว่ามีสาเหตุใหญ่ 4 ประการ 1.มรดกทางความคิดเรื่องการแบ่งแยกดินแดน 2.การเข้ามาของผู้เชี่ยวชาญมาเลเซียครับ ที่มาจูงใจให้เยาวชนหลงเชื่อ 3.ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของครูสอนศาสนาที่มีการนำคำสอนที่ผิดไปเผยแพร่ แต่คงไม่ได้หมายถึงเป็นการทั่วไป แต่คงหมายถึงเฉพาะบางราย ประการที่ 4 การดำเนินนโยบายที่ผิดพลาดของรัฐบาล เช่น การยุบศอ.บต. การยุบเขตการศึกษา และการแตกแยกความสามัคคีของทหารและตำรวจ ทั้งนี้ยังไม่รวมถึงสาเหตุอื่นที่เป็นสนิมอันเกิดแต่เนือใน ได้แก่ การคอร์รัปชันของข้าราชการ การข่มเหงรังแกประชาชนของข้าราชการ การต่อสู้ของนักการเมืองระดับประเทศและระดับท้องถิ่น และการแย่งชิงผลประโยชน์ของผู้มีอิทธิพล

ท่านประธานครับ คนในรัฐบาลของท่านเองได้มองได้เข้าใจปัญหานี้และได้ยอมรับว่ามีผลความผิดพลาดในรัฐบาลที่ผ่านมา กระผมกราบเรียนว่า วันนี่สิ่งที่กระผมอยากจะนำเสนอก็คือว่า เราจะเดินไปข้างหน้าอย่างไร

ผมได้เรียนท่านแล้วว่า สิ่งแรกคือ ต้องมองให้ครบทุกด้าน ทุกแง่ทุกมุมว่า นี่ไม่ใช่เฉพาะเรื่องความมั่นคง นี่เป็นเรื่องเศรษฐกิจด้วย เรื่องการศึกษาด้วย เรื่องวัฒนธรรมด้วย และก็เรื่องการเมืองต่างประเทศ ประการที่ 2 ก็คือว่า เราต้องยอมรับว่าปัญหานี้ยากที่จะหมดไป อย่งไรเสียก็มีคนกลุ่มหนึ่งที่มีความคิดจะแบ่งแยกดินแดน แต่หัวใจการแก้ไขปัญหาคือ ท่านประธานครับ คือทำอย่างไรให้มวลชน คนส่วนใหญ่เขามาร่วมกับรัฐในการสร้างสันติสุขในพื้นที่ ความผิดพลาดในเชิงนโยบายที่ผ่านมา เป็นเพราะไม่ตระหนักตรงนั้นครับ หลายเรื่องที่กระผมกราบเรียนไปกระทบกระเทือนความรู้สึกของเขา มันก็ผลักดันเขาให้เป็นเหยื่อของกลุ่มที่มีความคิดที่ไม่ดีต่อประเทศชาติ เพราะฉะนั้นในวันนี้ต้องย้อนกลับมาในส่วนของความ

สมานฉันท์ การมีส่วนร่วม การยอมรับความหลากหลายของวิถีชีวิต และการเคารพสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชน และสำคัญที่สุดคือ ระเบิดที่ตามที่จะเป็นเงื่อนไขที่นำไปสู่ความแตกแยก ต้องขจัดให้หมด กระผมกราบเรียนสิ่งนี้ เพราะว่ามันนอกเหนือจากความรู้สึกน้อยอกน้อยใจแล้ว

ท่านประธานครับ สิ่งที่ผมสัมผัสอยู่ในสังคม ข่าวสารของเราว่าเป็นห่วง ผมกราบเรียนว่า ถ้าท่านนายกฯ จะกรุณาปรับท่าทีที่ครับ ท่านประธานครับ ระเบิดระวางเรื่องของคำพูดที่ไปกระทบกระเทือนความเชื่อทางศาสนาบ้าง ที่ทำให้การมองประชาชนคนไทยด้วยกันเองกลายเป็นความหวาดระแวง กลับกลายเป็นไม่มีความไว้เนื้อเชื่อใจกัน ท่านหลีกเลี่ยงได้ครับ จะเป็นส่วนสำคัญในการเริ่มต้นใหม่ของการแก้ไขปัญหา กระผมกราบเรียนท่านประธานไปยังทุกหน่วยงานนะครับ ช่วยกันดูแลเถิดครับ วันนี้สิ่งที่มันน่ากลัวไม่ใช่แค่ช่องว่างระหว่างรัฐกับประชาชน แต่สิ่งที่น่ากลัวคือ ความแตกแยกที่เกิดขึ้นในหมู่ประชาชนเอง

ผมเห็นการแสดงความคิดเห็นในเว็บไซต์ต่างๆ เวลาที่มีเรื่องสามจังหวัดผมเป็นห่วงจริงๆ ว่าช่องว่างตรงนี้ ความแตกแยกตรงนี้ครับ กำลังลุกลามไป ฉะนั้นผมกราบเรียนว่าให้ให้ทุกฝ่ายได้เข้าใจเถิดครับว่า ข้อเสนอแนะที่แตกต่างจากรัฐบาล ไม่ได้มีเจตนาที่จะไปเข้าข้างใครเลย ต้องหยุดความคิดว่า ถ้าพูดไม่เหมือนรัฐบาลแปลว่าอยู่ข้างใจใคร ต้องเลือกความคิดว่ามันมีสองทางเท่านั้น อยู่ข้างใจหรืออยู่ข้างรัฐบาล อยู่ข้างใจหรืออยู่ข้างผู้บริสุทธิ์

ท่านนายกฯ เองก็สัมภาษณ์นะครับเมื่อวันก่อน เวลานั้นนักวิชาการเขาเสนอแนะว่า ทำไมห่วงแต่ใจไม่ห่วงผู้บริสุทธิ์ ไม่จริงครับ เขาห่วงผู้บริสุทธิ์ครับ ว่าจะเป็นเหยื่อรายต่อไปของนโยบายที่ผิดพลาดเขาถึงพูด สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่จำเป็นต้องทำและกระผมกราบเรียนว่า ข้อเสนอที่จะมีโดยละเอียดของพรรคประชาธิปัตย์นั้นคงจะนำเสนอในสัปดาห์หน้า และที่จริงในช่วงก่อนการเลือกตั้งเราได้ไปทำสิ่งที่เรียกว่า "คำประกาศปัตตานี" ที่

ประวิ
ปก.อ. ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรียกอย่างนี้เพราะว่า ท่านอดีตนายกรัฐมนตรีได้นำคนระดับกลางไประดมความคิดเห็นและประกาศเจตนารมณ์ที่โรงแรมซีเอส ปัตตานี จึงใช้คำว่า คำประกาศปัตตานี ซึ่งจะมโนนโยบายที่ครอบคลุมหลายด้าน ถ้าท่านบอกว่านโยบายของพรรคไทยรักไทยเป็นเสมือนสัญญาประชาคม ซึ่งเมื่อได้รับการเลือกตั้งมาทั่วประเทศก็ต้องเอามาใช้ ก็อาจจะมีคนมองว่านโยบายของพรรคประชาธิปัตย์น่าจะเป็นสิ่งที่ท่านน่าจะพิจารณาไปด้วยในการที่จะทำให้การบริหารบ้านเมืองนั้นสมเจตนารมณ์ของคนในสามจังหวัด

แต่วันนี้สิ่งที่ผมกราบเรียน ในเชิงข้อเสนอ คือ 1.วันนี้ต้องส่งสัญญาชัดเจนว่า นโยบายเปลี่ยนจริงๆ ถ้าจะเอาตามตัวหนังสือที่เขียนไว้ที่แถลงวันนี้ ผมคิดว่าเป็นแนวนโยบายที่ดี แต่ต้อง ให้ความมั่นใจว่า นี่คือนโยบายที่จะทำต่อไปและหลายสิ่งหลายอย่างที่เคยทำ หยุดทำ ผมย้ำสิ่งนี้เพราะว่า ในช่วงรอยต่อรัฐบาล ปรากฏว่ารัฐบาลมีความคิด หรือเสนอนโยบายเพิ่มเติมมาอีกสองเรื่อง

เรื่องที่ 1 ซึ่งตอนหลังอาจจะบอกว่าไม่ได้เป็นนโยบายแล้ว เป็นเพียงแนวคิดก็คือเรื่องของการแบ่งสี แบ่งโซนแล้วไปรวมกับงบประมาณ ท่านนายกฯ เดินทางไปภาคใต้ไปประกาศครบ สีแดง สีเหลือง สีเขียว และก็บอกว่าสีแดงให้งบประมาณไม่ได้ ซึ่งตอนหลังก็มาขยายความว่าอาจจะเป็นเอสเอ็มแอล ไม่ใช่ในนโยบายงบประมาณทั่วไป แต่บอกให้ไม่ได้ ให้ไปแล้วเดี๋ยวไปซื้อโทรศัพท์มือถือไปก่อการร้าย แต่ว่าคำพูดท่าน ถ้าไม่เลิกแดง ก็ไม่เลิกจน อย่างนี้กระทบกระเทือน สร้างความรู้สึกไม่ดี ทำให้การแก้ปัญหา ทำได้ยาก ถ้ามว่าแบ่งสี เขาแบ่งกันมั่ว ท่านก็เคยให้สัมภาษณ์ว่าที่จริงพวกก่อการร้ายเขาแบ่งอยู่แล้ว ท่านใช้คำว่าโจรเขาแบ่งอยู่แล้ว โจรทำได้ครบ แต่คนเป็นรัฐบาล หัวหน้ารัฐบาลไม่ฟังทำ เพราะว่าการแบ่งสีแบ่งโซน ถ้าจะทำเป็นเพียงเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติเป็นการภายใน คือ ให้นำหน่วยงานที่เขารับผิดชอบ รับรู้ รับทราบ ความรุนแรงของสถานการณ์

ของปัญหา อย่างนั้นทำได้ครับ แต่ว่าถ้าเอามาเป็นเงื่อนไข เพื่อแบ่งแยก เลือกรูปแบบดีต่อประชาชนทั่วไป อย่างนั้นไม่ฟังกระทำ เพื่อเป็นการส่ง สัญญาณความชัดเจนของการเปลี่ยนแปลงนโยบาย ผมอยากได้ยิน รัฐบาลลุกขึ้นในสามวันนี้ครับ ประกาศเลยว่า เลิกคิดแล้วการที่จะแบ่งโซน แล้วเอาไปผูกกับงบประมาณแผ่นดิน นั่นจะเป็นตัวที่สร้างความเชื่อถือ สร้างการยืนยันว่า นโยบายตรงนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงไปในแนวทางที่ถูก ต้องมากขึ้น

เรื่องที่ 2 ที่ได้มีการอนุมัติไป ก็คือการจัดตั้งกองพลพัฒนา จะมี กำลังพลเข้าไปประมาณ 12,000 นายในช่วงสี่ปีข้างหน้า งบประมาณมาก ที่เดียวครับ ผมกราบเรียนว่า อันนี้ก็เป็นที่ริชชี่ของรัฐบาลและก็เป็นเรื่อง ที่คงต้องใช้ดุลพินิจอย่างดีว่า อยากจะเดินหน้าต่อ แต่ถ้าจะเดินหน้าต่อ กระผมก็ขอกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า 1. คงไม่ใช่ส่งกองกำลังเข้าไปเพิ่ม เพราะปัจจุบันก็มีกองกำลังอยู่ที่นั่นประมาณ 10,000 คนอยู่แล้ว เพียงแต่ เขามีปัญหาว่า เขาเหมือนกับเป็นชุดเฉพาะกิจหมุนเวียนกันไปทุก 3 เดือน ทุก 6 เดือน แล้วก็เกิดปัญหาว่า กว่าจะไปทำความเข้าใจ กว่าจะไปสร้างความสัมพันธ์กับพี่น้องในพื้นที่ก็อาจจะต้องย้ายกลับออกมาแล้ว ถ้า จะบอกว่าเอาตัวนี้ไปทดแทนให้เกิดความต่อเนื่องก็คงไม่เป็นไรครับ แต่ ประการที่ 2 ที่ผมอยากให้ชัดเจนก็คือว่า เราคงไม่มีเป้าหมายว่า จะมีกอง กำลังอย่างนี้เป็นการถาวร และเพิ่มมากขึ้นๆ สิ่งสำคัญคือ เราต้องตั้งเป้า ว่าพื้นที่ตรงนั้นสงบเพียงพอ แม้ไม่มีกองกำลังนี้ ไม่ใช่สงบเพราะมีกอง กำลังอยู่ตรงนั้น ผมไปสามจังหวัดต้องมีเจ้าหน้าที่ติดอาวุธทุกสี่แยก ถ้าเรา ตั้งเป้าว่ามืออย่างนี้ตลอดไป เหตุการณ์สงบหน่อย เราตั้งเป้าหมาย เราต้อง พยายามหาแนวทางที่จะสร้างความสงบโดยไม่ต้องมีกองกำลังเหล่านี้ แต่ กองกำลังตรงนี้สามารถให้เป็นประโยชน์ได้อย่างมาก กระผมพูดก็เพื่อไม่ ให้บรรดากำลังพล เจ้าหน้าที่ฝ่ายความมั่นคงน้อยใจ เพราะผมทราบ ความรู้สึกเขาเช่นเดียวกันครับ จำนวนมาก ส่วนใหญ่ เกือบทั้งหมด ตั้งใจ

ดี เหน็ดเหนื่อย เสี่ยงภัย แต่พอนโยบายทำให้เกิดช่องว่างความไม่เข้าใจกัน หลายครั้งเขาท้อแท้ เพราะในขณะที่เขาเสี่ยงภัย เสียเพื่อนก็มี บางทีเขาก็กลับถูกตำหนิซ้ำจากประชาชน

ผมจึงกราบเรียนว่าถ้าจะเป็นกองพลพัฒนา ผมเสนอเลยครับ รัฐบาลต้องมีโครงการการพัฒนาที่เป็นรูปธรรมชัดเจนที่จะให้ทุกฝ่ายมั่นใจว่า ภารกิจหลักของกองกำลังส่วนนี้คือการพัฒนา คือการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน หรืออะไรก็ได้แล้วแต่ และเพื่อเป็นการส่งสัญญาณว่านโยบายตรงนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงจริงๆ กระผมเสนอเลยหน่วยงานที่ทำงานทางด้านนี้ในทุกระดับครับ ท่านจะไม่มีความคิดในเรื่อง คอ.บต. แต่ท่านมีความคิดในเรื่อง กอ.ศคศ.จขต. หรืออะไรก็ได้แล้วแต่ แต่เพื่อเป็นการส่งสัญญาณว่าหน่วยงานนี้ทำอะไร เคารพหลักการมีส่วนร่วม หลักบูรณาการอย่างแท้จริง กระผมคิดว่าสิ่งหนึ่งซึ่งท่านสามารถทำได้ในเชิงสัญญาณ ในเชิงสัญลักษณ์ก็คือว่า ขอว่ามีพลเรือนเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด หรือผู้บังคับบัญชาร่วม ตรงนี้จะช่วยคลายความรู้สึก คลายความหวาดระแวง เพื่อที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาคือต่อไป ส่วนประเด็นรายละเอียด ข้อเสน่อื่นๆ เรื่องของการศึกษา การพัฒนาอาชีพ ก็เป็นเรื่องที่กระผมกราบเรียนว่า จะไว้ว่ากันในโอกาสต่อไป แต่ก่อนที่ผมจะผ่านประเด็นในเรื่องของสามจังหวัดไปครับท่านประธานครับ

ผมขอกราบเรียนว่า เหตุการณ์หลายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปี พ.ศ.2547 ได้สร้างบาดแผลในใจของพี่น้องประชาชนจำนวนไม่น้อย เมื่อท่านได้ยืนยันแล้วว่าต่อไปนี้ ท่านจะใช้แนวทางของกฎหมาย การอำนวยความสะดวก ขอให้ทำอย่างจริงจัง ผมมีโอกาสพาดตะเกียงไปแล้วก็มีประชาชนกลุ่มหนึ่ง ซึ่งเป็นผู้ต้องหาสืบเนื่องมาจากเหตุการณ์ตากใบ เขายืนยันว่าวันนั้น พุดง่าย ๆ เป็นไทยมุงครับ แต่ถูกจับและถูกจูงใจให้สารภาพ และคดีก็ยังติดตัวถึงทุกวันนี้ อยากให้เร่งคลี่คลายคดีเหล่านี้ และขจัดเงื่อนไขที่จะไปสร้างความยากลำบาก เช่น ตอนนี้ก็มีข่าวว่า จะต้องเอาตัวเข้ามา

ขึ้นศาล หรือมาดำเนินคดีที่กรุงเทพฯ ผมพูดสิ่งนี้เพราะว่าเมื่อพูดคุยไป ประโยคหนึ่งน่ากลัวครับ คือบางรายพูดว่าในชีวิตไม่เคยติดต่อด้านรัฐ ไม่เคยคิดแบ่งแยกดินแดน แต่ต่อไปไม่แน่ พูดตรงไปตรงมาสารภาพอย่างนั้น เลยครับ นี่คือนี่ที่ผมทราบเรียนว่าขอให้เร่งแก้ไขและเหตุการณ์ทั้งหลาย ที่ยังเป็นทีกลางแคลงใจนั้น ขอกทราบเรียนว่า ขอให้รัฐบาลให้ความสำคัญจริงๆ เพราะว่าสิ่งหนึ่งซึ่งกระผมทราบเรียนเตือนไว้ก็คือว่า เราต้องระมัดระวังไม่ให้ปัญหานี้กลายเป็นปัญหาระดับนานาชาติ แต่ต่างประเทศเขาก็รับรู้ข้อมูลข่าวสาร ซึ่งอาจจะไม่เหมือนประเทศไทย ก็ขอกทราบเรียนว่า กระทรวงการต่างประเทศคงจะมีภาระพอสมควร ขอให้ใช้วิธีการในทางการทูต กลไกต่างๆ ที่เรามีอยู่ในการที่จะดำเนินการเพื่อสร้างความเข้าใจที่ดีในประชาคมโลก

ท่านประธานที่เคารพครับ เรื่องที่ 2 ที่เป็นเรื่องเร่งด่วนที่ขออนุญาตจะทราบเรียนก็คือว่า ในเรื่องของพื้นที่ที่ประสบภัยจากสึนามิ เพราะเรื่องนี้กระทบกระเทือนจิตใจของคนไทยเช่นเดียวกัน รัฐบาลเขียนนโยบายที่เกี่ยวข้องกับตรงนี้ไว้สองส่วนนะครับ

ส่วนที่ 1 ก็คือว่า เขียนในเรื่องของการที่จะฟื้นฟูพื้นที่การทอเกี่ยว นะครับ โดยเฉพาะชายฝั่งทะเลอันดามันที่ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติ และส่วนที่ 2 ก็คือ เขียนในเรื่องของการสร้างระบบเตือนภัยต่อไปในอนาคต แต่ที่กระผมจำเป็นต้องทราบเรียนท่านประธานก็คือว่า ในพื้นที่ขณะนี้สภาพความเป็นอยู่ของผู้ที่ได้รับผลกระทบยังมีปัญหาอยู่มาก มีทั้งปัญหาเฉพาะหน้า ความล่าช้า หรือการไม่ตรงจุดของความช่วยเหลือ อันนี้ก็ยัง มี และก็ยังมีปัญหาที่หลากหลายแทรกซ้อนเข้ามามากมาย แต่สิ่งที่อยากจะทราบเรียนเป็นพิเศษก็คือว่า เรื่องที่อยู่อาศัย คือผมเข้าใจดีว่าเรื่องของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวต้องเร่งฟื้นฟู เพราะว่าตอนนี้ก็เริ่มมีการสำรวจมาแล้วว่า ความตั้งใจของชาวต่างชาติที่จะกลับเข้ามาในพื้นที่ได้รับผลกระทบอยู่พอสมควร และระบบเตือนภัยก็เป็นสิ่งที่ต้องเร่งทำ แต่ว่า

๒๖
๒๖ สมิถุนายน ๒๕๕๖

ขอความกรุณาอย่าเข้าใจว่าปัญหาที่เกี่ยวข้องกับผู้ประสบภัยมันผ่านไป
แล้ว ผมไปคุระบุรีก็ยังมีประชาชนที่อยู่ในเต็นท์นะครับ ไม่มีแม้แต่บ้านชั่วคราว
ยังอยู่ในเต็นท์อยู่ อยู่ที่วัด แต่ว่าอาจจะเป็นเรื่องได้แย้งไม่ตรงกัน
เพราะว่าทางการไปตัดสิน ไปวินิจฉัยว่าเขาไม่ได้รับผลกระทบ แต่จริงๆ
แล้วชุมชนเขาไม่กล้าในการที่จะกลับเข้าไปใช้วิถีชีวิตอย่างเดิม ก็อยู่ใน
เต็นท์ ที่อยู่อาศัยที่เป็นที่ถาวรครับ ยิ่งเป็นปัญหาหนัก คณะกรรมการที่ใช้
ชื่อว่าพิจารณาสิทธิก็ไปออกหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการสร้างบ้านถาวร
ก็ปรากฏตามความเป็นจริงของระเบียบว่า ถ้าไม่มีที่ของตัวเอง ยาก ไม่ได้
รับสิทธิ แต่ความเป็นจริงตรงนั้นปรากฏว่า มีที่จำนวนมากครับ ยังอยู่ใน
ระหว่างของการพิพาท หรือบางที่ปรากฏว่า คลื่นซัดหายไปหมด แต่ว่าห้อง
ถื่นรัฐก็ไม่กล้าเข้าไปถมนะครับ เพราะว่ามันไม่ใช่ที่ของสาธารณะ อย่าง
นี้เป็นต้น

แต่ปัญหาเหล่านี้ บางที่เราเห็นว่าชาวสารเรื่องนี้มันจางไปแล้ว
มันยังไม่มียู่ แต่ว่ามีมากครับ และเป็นความเดือดร้อนจริงๆ ซึ่งต้องขอให้
รัฐบาลให้ความสำคัญเป็นพิเศษ ผมกราบเรียนว่าเล็กๆ น้อยๆ ยังมีอยู่
เยอะเลยครับ บ้านหายไปแล้วยังถูกเก็บค่าไฟ เก็บค่าโทรศัพท์อยู่ทุกเดือน
ญาติพี่น้องสูญหายไปแต่ว่าไม่พบศพ ก็ไม่สามารถที่จะได้รับการช่วย
เหลือได้ เพราะว่ายังไม่สามารถยืนยันได้ว่าได้เสียชีวิตแล้ว กระผมเคย
เสนอไว้ในตอนที่เหตุการณ์เกิดใหม่ๆ นะครับ บอกที่จริงอยากให้รัฐบาลตั้ง
องค์กรพิเศษขึ้นมาครับเรื่องนี้ ให้เป็นศูนย์บริการครบวงจร ทำหลายอย่าง
อย่างที่ 1 คือ สำรองความต้องการและสามารถจับคู่กับผู้ที่อยากจะช่วย
เหลือ ท่านประธานก็เห็นว่าที่ผ่านมาคนไทยทั้งประเทศมีน้ำใจจริงๆ ให้พี่
น้องที่ประสบภัย แต่ว่าอย่างทีกระผมกราบเรียนก็คือว่าตอนนี้ลงไปก็บอก
80 กว่าวันแล้ว ถึงคนบริจาคเงินมากมายแต่ก็ยังไม่มีขยับที่จะไปตอบสนอง
ความต้องการของเขา ผมก็ไปตามดูครับ ก็ไปพบความเป็นจริงว่า เงิน
บริจาคทั้งหมดต้องเข้าไปอยู่ในธนาคารออมสิน สาขาทำเนียบรัฐบาล และ

เพิ่งสองสัปดาห์ที่ผ่านมาเอง ที่ได้มีการสั่งการไปให้ผู้ นำของท้องถิ่น หรือ ชุมชนไปจัดการประชุมเพื่อที่จะขอความช่วยเหลือมา ซึ่งถ้าข้ากรับอันนี้ เพราะฉะนั้นศูนย์บริการที่ครบวงจรที่จะต้องช่วยเหลือให้คำปรึกษาใน หลายๆ เรื่องที่ต่อเนื่องนะครับ มันจะมีกลุ่มคนเดือดร้อนไม่เหมือนกัน ผู้ ประกอบการเองก็ต้องการคำปรึกษาในเรื่องของการเงิน การลงทุน มีเด็ก กำพรว้า มีผู้สูงอายุ นะครับ เราต้องการองค์กรที่สามารถทำตรงนี้ได้ เป็น บริการที่ประชาชนไปหาได้ชัดเจนครับ ไม่ต้องโยนไปที่ไหนอีก และก็เร่ง แก่ไขสิ่งนี้

ส่วนสิ่งสำคัญที่ตามมา ท่านประธานครับก็คือว่า การกลับคืนสู่ วิถีชีวิตเดิม ซึ่งจะมีปัญหา มาก เพราะว่าตอนนี้ที่ดินแถวนี้มีข้อพิพาทไป หมด ถ้าเราไปยึดเอาประโยชน์ทางเศรษฐกิจ จะมีคนจำนวนมาก ชุมชน จำนวนมากที่วิถีชีวิตได้รับผลกระทบอย่างรุนแรง ขอกราบเรียนเพื่อเสนอ ว่านโยบายของการฟื้นฟูตรงนี้ ขอให้ยึดวิถีชีวิตของประชาชนและชาวบ้าน เป็นสำคัญที่สุด ขอความกรุณาอย่าใช้วิธีนี้ เหมือนกับการไล่ที่เวลาเกิดภัย พิบัติ เกิดอุบัติเหตุก็กราบเรียนท่านประธานไว้ในส่วนของสินามิ

ส่วนปัญหาเฉพาะหน้าอีกเรื่องก็คือเรื่องของภัยแล้ง กระผม ขอกราบเรียนว่าคงไม่รบกวนเวลาของท่านประธานมากนัก แต่ขอถือ โอกาสนี้ เรียนท่านประธานว่าทุกฝ่ายรวมทั้งพรรคฝ่ายค้านยินดีเต็มที่ ตรงไหนที่จะช่วยท่านได้ในการสำรวจความเดือดร้อน ประสานงานให้ ความช่วยเหลือ แต่ว่าสิ่งที่อยากให้ทราบชัดเจนก็คือว่า การแถลง สถานการณ์ข้อมูลที่เป็นเอกภาพเป็นระบบ ว่าวันนี้สถานการณ์น้ำเป็น อย่างไร ลำดับความสำคัญของการจัดสรร คือเรื่องของอุปโภคบริโภคมี เพียงพอจนถึงวันที่เท่าไร ที่ขาดแคลนจะสามารถขอรับความช่วยเหลือ อย่างไร แล้วก็จะสามารถเข้าไปดำเนินการตรงไหนที่เป็นมาตรการเฉพาะ หน้า ซ่อมแซมแหล่งน้ำที่เคยมีอยู่ หรือจะลงทุนใหม่ก็ว่ากันไป ส่วนในเรื่อง ของการเกษตรนั้น ขอให้มีการคาดการณ์ล่วงหน้าได้ว่า ความเสียหาย

จะเกิดขึ้นที่จุดไหน อย่างไร และก็คงมีมาตรการที่ตามเข้าไปช่วย สำหรับระยะยาวนั้นก็คงไม่เห็นต่างกันหรอกครับ ที่ได้พูดถึงว่าต่อไปนี่ก็คงจะมีการบริหารจัดการลุ่มน้ำอย่างเป็นระบบ ก็คงเป็นสิ่งที่ทุกฝ่ายสนับสนุน เพียงแต่ว่าคงจะมีทางเลือกเหมือนกันในการลงทุน จะเป็นระบบท่อส่วนหนึ่ง จะเป็นระบบหลัก จะเป็นแหล่งเก็บน้ำ ซึ่งก็ต้องมาถกเถียงกันเหมือนกันว่า เป็นโครงการขนาดใหญ่หรือขนาดย่อย มีผลกระทบต่อระบบนิเวศน์ และวิถีชีวิตมากน้อยแค่ไหน สิ่งเหล่านี้ก็คงต้องมาพิจารณาให้รอบด้านต่อไป

ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขอที่จะมาถึงเรื่องของนโยบายในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ ในคำอธิบายการแก้ปัญหาเศรษฐกิจที่ผ่านมา มันมีข้อความในคำแถลงที่บอกว่า รัฐบาลได้ปรับนโยบาย ยุทธศาสตร์ของการพัฒนาเศรษฐกิจ โดยเฉพาะสิ่งหนึ่งซึ่งท่านยืนยันก็คือว่า เราผ่านพ้นจากวิกฤตมาเพราะว่าเราเลิกความคิดที่จะไปพึ่งพาต่างประเทศสูงเหมือนเมื่อก่อน และก็มาพูดถึงการดูแลเศรษฐกิจระดับรากหญ้ากับสังคมผู้ประกอบการรายย่อย ผมก็ขอทราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับว่า อย่างน้อยหนึ่งปัญหาที่เห็นชัดเจนนะครับว่า เรายังหลีกเลี่ยงการเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจระหว่างประเทศไม่ได้ ก็คือเรื่องของน้ำมัน ท่านประธานครับ เมื่อเข้าก็คงเป็นข่าวคราว เพราะว่าการตัดสินใจของท่านนายกที่จะขึ้นราคา 3 บาทก็ได้ดำเนินการไปเมื่อคืนนี้ ก็ทราบเรียนว่า ความจริงก็คือว่า รัฐบาลก็ปูทางให้คนยอมรับเรื่องของ 3 บาทได้ดีพอสมควรนะครับ เพราะว่ามีกรอกข่าวมาที่ทำให้ประชาชนส่วนหนึ่งก็ไม่ตกอกตกใจ แต่ว่าบางส่วนนั้นก็คงหลีกเลี่ยงได้ยาก แต่ประเด็นที่กระผมจะต้องทราบเรียนในเรื่องของน้ำมัน ก็เพื่อจะให้มองเห็นว่า สภาพปัญหาและวิธีการบริหารนโยบายที่ผ่านมามันควรจะเป็นบทเรียนสำหรับอนาคตของการบริหารเรื่องนี้และการบริหารเศรษฐกิจ ไม่มีใครปฏิเสธนะครับว่า ปัญหาราคาน้ำมันมันเริ่มต้นจากปัจจัยภายนอก ราคาหน้าดิบที่มันพุ่งสูงขึ้นไป เมื่อเราต้องนำเข้าน้ำมันเกือบทั้งหมด มันก็มากระทบต่อราคาน้ำมันในประเทศ

แต่สิ่งหนึ่งที่เราต้องยอมรับและบอกกับประชาชนก็คือว่า ความ
ยุ่งยากและความซับซ้อนของปัญหาวันนี้ มันสืบเนื่องมาจากมาตรการของ
รัฐบาลด้วย เพราะว่าเมื่อปีที่แล้ว รัฐบาลได้เริ่มต้นมาตรการเรื่องของการ
ตรึงราคา วิธีการคือ ไม่ปล่อยให้ราคาขายปลีก สะท้อนความเป็นจริงและ
การเปลี่ยนแปลงในตลาดโลก ถ้ารัฐบาลจำเป็นต้องชดเชยก็กู้ยืมเงินเข้า
มา และก็ชดเชย โดยคนที่เป็นหนี้ก็คือกองทุนน้ำมัน ซึ่งก็เป็นกองทุนของ
รัฐนั่นเอง กระผมเข้าใจในเจตนาที่ดีนะครับ และก็เข้าใจว่าหลังจากเกิด
เหตุการณ์ 11 กันยายน รัฐบาลก็เคยใช้แนวทางนี้ เพราะว่าราคาน้ำมันพุ่ง
สูงขึ้นไปชั่วคราว ก็ดูจะเป็นแนวทางที่ดี ที่ช่วยลดภาระของประชาชนได้
ดูจะเป็นแนวทางที่ดีที่ช่วยลดภาระของประชาชนได้ แต่เมื่อปี พ.ศ.2547
เริ่มต้นมาใช้อีกครั้งหนึ่ง ผมเป็นคนเตือนว่ามาตรการนี้ใช้ได้เฉพาะ ถ้าเรา
มั่นใจว่าการพุ่งสูงขึ้นของราคาน้ำมันนั้นเป็นเรื่องชั่วคราวทำไประยะหนึ่ง
ราคาน้ำมันมันลดลง เราก็สามารถที่จะหาเงินมาชดเชยตรงนั้นได้เรื่อง
ก็จบกันไป แต่ว่าที่เขยื้อนเป็นการประเมินสถานการณ์ที่ผิด เพราะฉะนั้น
ราคาเมื่อขึ้นไปแล้ว ราคาในตลาดโลกขึ้นไปแล้วและมันไม่ลง มันเพิ่มมาก
ขึ้นมากขึ้น รัฐบาลพยายามตรึงก็สะสมหนี้ให้กับกองทุนน้ำมันเป็นภาระ
มากขึ้นๆ

ผมก็เข้าใจว่าจะไปคาดหวังให้รัฐบาลแก้ตลาดถูกต้องเวลา
คงไม่ได้ แต่ท่านต้องยอมรับความจริงว่าพอถึงกลางปีที่แล้วท่านทราบแล้ว
มันไปต่อไปไม่ได้ สิ่งแรกที่ท่านทำก็คือปล่อยให้เบนซินไปก่อน แต่ว่าดีเซลไม่
ยอมทำต้องกราบเรียนว่าเป็นเรื่องการเมืองล้วนๆ เลยครับ ไม่มีเหตุผลเลย
ว่าวันเมื่อประเมินสถานการณ์แล้วว่าไปไม่ได้จะบอกว่าขอมาขึ้นเดือน
มีนาคม นอกจากเหตุผลเดียวว่ามันจะมีการเลือกตั้งในเดือนกุมภาพันธ์
ตรงนั้นเป็นเรื่องที่จำเป็นที่ผมต้องย้ำท่านประธานว่าท่านนายกเป็นคนหนึ่ง
ที่พูดเสมอว่า อย่าเอาการเมืองมาเป็นตัวทำให้การบริหารเสีย แต่มี
รูปธรรมที่สุดๆ ที่สุดที่ทำให้วันนี้กองทุนน้ำมันที่มีหนี้สะสมไว้แล้ว 76,000

ล้าน แล้วที่ขึ้นไปเมื่อวาน 3 บาท ท่านก็ต้องบอกพี่น้องประชาชนด้วยว่า
ยังต้องตรึงราคาโดยต้องเอาเงินไปชดเชยอยู่อีกประมาณลิตรละ 3 บาท
แต่ที่ท่านก็พยายามพูดว่าครั้งสุดท้ายแล้วเว้นเสียแต่ว่าราคาน้ำมันดิบ
เกิน 50 เหรียญที่จริงถึงน้ำมันดิบเป็นแบบนี้ช่องว่างก็ยังมียูลิตรละ 3 บาท
กว่าๆ หนึ่งก็ยังคงสะสมไปเรื่อยๆ 76,000 ล้าน ไม่น้อยหรอกครับ ถ้าพูดถึงที่
น้องในชนบทบอกได้เลยว่า 76,000 ล้าน ได้กองทุนหมู่บ้าน หมู่บ้านละล้าน
พูดกับพี่น้องชาวกรุงเทพบอกว่าได้รถไถดินอีกสายหนึ่ง แต่ว่ายังสะสมอยู่
ฉะนั้นปัญหานี้ก็ยังแก้ไม่จบ ยังมีช่องว่างอยู่อีก 3 บาท ยังมีหนี้สำหรับพวก
เราทุกคนในอนาคตอีกเขาคาดการณ์กันว่าจะวิ่งไปถึงหนึ่งแสนล้าน

กระผมกราบเรียนว่าอยากจะขอเสนอว่าทำอย่างไรแก้ปัญหาให้
มันจบและสร้างความโปร่งใสในระบบเสีย ทำอย่างไรกำหนดไปเลยว่า
มาตรการที่รัฐบาลนำมาและผิดพลาดก็จะเลิก แต่จะเลิกในกรอบเวลา
ที่เหมาะสม แต่ว่าไม่ควรจะเกินสมมติว่าประกาศว่าครึ่งปีจากนี้ไป แต่
ภาวะของพี่น้องประชาชนที่จะเกิดขึ้นที่มีการลอยตัวรัฐบาลสามารถที่
จะแก้ได้ คือรัฐบาลยังเก็บภาษีสรรพสามิตไว้ลิตรละ 2.30 บาท ผมคิดว่า
วันนี้ทำให้มันโปร่งใสตรงไปตรงมาเถอะครับ ถ้าไม่อยากจะให้น้ำมันขึ้นอยาก
จะให้มันลอยตัวขึ้นไปรัฐบาลก็ยกเว้นหรือลดการเก็บตรึงนี้เสีย และสร้าง
วินัยให้ทุกฝ่าย สร้างวินัยให้รัฐบาลเองด้วยที่จะบอกตัวเองว่าทุกบาททุก
สตางค์ที่เข้าไปรัฐต้องยอมรับที่รายได้ตัวเองน้อยลง อยากให้ทำสิ่งนี้
และอยากให้รอกกลับไปดูว่าการช่วยเหลือพี่น้องประชาชนนั้นต้องมีการ
แยกแยะพอสมควร เช่น กลุ่มประมงเขาเดือดร้อนเป็นพิเศษ เพราะมันเป็น
ต้นทุนหลักของการประกอบอาชีพ ประกอบธุรกิจของเขา อย่างนี้ก็ต้องมี
มาตรการพิเศษ เพราะว่าความจริงแล้วถ้าเกินลิตรละ 13 บาท เขาก็อยู่
ยากค่าขนส่งก็เป็นปัญหาเป็นพิเศษอย่างนี้เป็นต้น

กระผมกราบเรียนว่าเสนอลสิ่งนี้เพื่อทำอย่างไรเราช่วยกันขจัด
ความไม่แน่นอน เราช่วยขจัดปัจจัยที่อาจจะเป็นการเมืองหรือดุลพินิจหรือ

การตัดสินใจซึ่งจะมีผลกระทบและผูกพันต่อไป แล้วหนัที่จะสะสม 70,000 ไปถึง 100,000 ล้านเช่นเดียวกันอย่าได้ใช้วิธีแปลงหนี้รูปแบบหนึ่งไปอีกรูปแบบหนึ่ง แต่การะกียังคงอยู่กับประชาชน อย่าไปปรบกวณเงินที่เคยใช้ในการอุดหนุนก๊าซหุงต้ม เพราะจะเป็นการไปซ้ำเติมพี่น้องคนยากคนจนประชาชนครัวเรือนทั่วไป แต่ผมว่าดีที่สุดวันนี้รัฐบาลก็บอกเองว่าจัดเก็บรายได้เกินมาห้าเดือน เกินเป้ามา 30,000 กว่าล้าน ทั้งปีเห็นว่าประมาณการไว้คร่าว ๆ น่าจะเกินสัก 50,000 กว่าล้าน ไม่ต้องคิดเอาไปใช้จ่ายสุรุ่ยสุรายที่ไหนหรอกครับ แต่ว่าชดเชยหนี้ที่ได้ก่อขึ้นให้กองทุนน้ำมันส่วนในระยะยาวก็ทราบเรียนว่าคงจะต้องไปไล่ดูรัฐบาลเขียนเป็นนโยบายอยู่แล้วเรื่องของพลังงานทางเลือก พลังงานทดแทน เรื่องของการที่จะให้ฝ่ายต่างๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการรับภาระมากขึ้น ผมทราบเรียนว่าหน้าจะศึกษาแนวทางที่ผู้ประกอบการทั้งหลายในธุรกิจน้ำมันในธุรกิจที่เกี่ยวข้องมาช่วยดูด้วย เพราะว่าในนโยบายที่ราคาน้ำมันแพงธุรกิจเหล่านี้ก็มีกำไรมากพอสมควรอาจจะไม่ใช่ตัวเลขกำไรจากน้ำมันโดยตรง อาจจะเป็นปิโตรเคมีหรืออะไร แต่ว่าสัมพันธ์กับการที่ราคาน้ำมันแพง และพี่น้องประชาชนต้องรับภาระ

ท่านประธานที่เคารพน้ำมันเป็นเพียงตัวอย่างหนึ่งในเรื่องของการบริหารเศรษฐกิจที่กระผมจะได้ทราบเรียนที่อยากจะย้ำก็คือว่าสถานการณ์ของเศรษฐกิจในวันนี้ถ้าอ่านจากคำแถลงเสมือนกับว่าแข็งแรงเพียงพอในการที่จะคิดอ่านทำอะไรก็ได้ แต่ความจริงตัวเลขภาวะเศรษฐกิจที่เป็นเศรษฐกิจมหภาคหลายตัวยังน่าเป็นห่วงอยู่ ประการแรกเลยเราเริ่มเห็นสัญญาณของการชะลอตัวทางเศรษฐกิจซึ่งเข้าใจได้ เพราะปัจจัยหลายปัจจัยเหลือเกินทั้งน้ำมันทั้งเรื่องของปัญหาต่อหลายปัญหาที่เป็นปัจจัยจากเศรษฐกิจภายนอก จะเห็นว่าดัชนีการผลิตภาคอุตสาหกรรมก็ชะลอตัวลงการใช้จ่ายในเรื่องการอุปโภคบริโภคก็ติดลบเดือนแรกของปีนี้ ความเชื่อมั่นของผู้บริโภคก็ดูจะลดลงอย่างต่อเนื่องรายได้จากการท่องเที่ยวก็ได้

รับผลกระทบมากเป็นตัวเลขที่ติดลบอยู่ แต่ว่าที่มันร้ายไปกว่าสัญญาณ
 การชะลอตัวทั่วไปก็คือว่าปกติเวลาเศรษฐกิจชะลอตัวจะไม่ต้องห่วงหรือมี
 ปัญหาในเรื่องของเสถียรภาพมากนัก พุดง่าย ๆ ถ้าเศรษฐกิจชะลอตัวก็ไม่
 ต้องกังวลเรื่องการขาดดุล ไม่ต้องกังวลเรื่องเงินเฟ้อ แต่ว่าขณะนี้เราอยู่ใน
 สถานการณ์ที่เศรษฐกิจชะลอตัวด้วยแล้ว เงินเฟ้อก็กำลังไต่ขึ้นไปอยู่ใน
 ระดับประมาณอาจจะป็นร้อยละ 3 ซึ่งมีการประมาณการกัน แต่น่าห่วง
 กว่านั้นก็คือว่าดุลการค้าและดุลบัญชีเดินสะพัดติดลบเราก็น่าห่วงว่าเป็น
 ภาวะชั่วคราวในช่วงเดือนสองเดือนนี้ แต่ที่กราบเรียนไว้ก็คือว่ารัฐบาล
 ประมาณไม่ได้ ฉะนั้นการบริหารเศรษฐกิจที่มุ่งหวังจะสร้างอะไรหลายสิ่ง
 หลายอย่างคงต้องคำนึงถึงข้อจำกัดตรงนี้ วินัยทางการเงินการคลังอย่าง
 ที่กระผมกราบเรียนว่าเราเห็นว่ารัฐบาลก็เกินดุลอยู่ตัวเลขหนี้สาธารณะ
 ที่แถลงมาก็บอกว่าลดลง แต่ว่าขณะนี้หนี้ที่เป็นหนี้ของงบประมาณ หนี้
 ซึ่งอาจจะยังมีจำนวนไม่แน่นอน แต่ว่าผูกติดอยู่กับภาวะเศรษฐกิจและ
 ความล้มเหลวของโครงการของรัฐอีกจำนวนไม่น้อย ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็น
 จะต้องมีการบริหารจัดการ ซึ่งตรงนี้ก็เป็นภาระหนักของท่านรัฐมนตรีคลัง
 ที่จะต้องดูแลความพอดีว่าการรักษาการเติบโตกับการรักษาเสถียรภาพ
 จะทำไปควบคู่อย่างเหมาะสมอย่างไร แต่ว่าแนวคิดที่ปรากฏอยู่ใน
 นโยบายฉบับนี้ก็ดูจะเป็นว่าอาจจะเน้นให้การลงทุนโดยเฉพาะการลงทุน
 ภาครัฐเป็นตัวจักรสำคัญในการขับเคลื่อนให้เศรษฐกิจขยายตัวต่อไป มี
 การพูดว่าจะมีการลงทุนในโครงการขนาดใหญ่ประมาณ 1,500,000 ล้านบาท
 หรือว่า 1.5 ล้านล้านบาท

ตรงนี้ที่อยากจะให้ข้อสังเกตไว้และระมัดระวังก็มี 2 ประเด็น
 1. ก็คือว่าจะต้องดูแลให้ดีว่าการลงทุนของภาครัฐตรงนี้ไม่ไปกระทบกับ
 การลงทุนของเอกชน แน่นนอนโครงการที่รัฐจะลงทุนคงไม่ไปแย่งโครงการ
 ของเอกชน เพราะว่าเป็นโครงสร้างพื้นฐานเสียส่วนใหญ่ เข้าใจว่าใน 1.5
 ล้านล้านบาท เป็นเฉพาะเรื่องรถไฟฟ้า 5 แสนล้านบาท แต่ว่าสิ่งที่จะกระทบกับภาค

เอกชนคือแหล่งเงินทุน เพราะถ้ารัฐบาลก็ต้องหาวิธีการในการที่จะระดม
ทุนมา ซึ่งผมทราบว่าคิดจะใช้เงินงบประมาณเป็นส่วนน้อย แต่ก็ผสมผสาน
กับรายได้ของเศรษฐกิจบวกกับเรื่องการจัดหาเงินกู้ ใ้การจัดหาเงินกู้ถ้า
รัฐบาลไม่ระวางก็คือไปแย่งแหล่งเงินของภาคเอกชน ซึ่งผมคิดว่าระบบ
เศรษฐกิจข้างหน้าถ้าเราต้องการให้มีฐานที่มั่นคงเราต้องการการลงทุน
เอกชนไม่น้อยไปกว่าการลงทุนของภาครัฐ ประเด็นที่ 2 ที่อยากให้ระมัด
ระวังคือว่าทราบว่ามีกรประเมินแล้วเหมือนกันว่าโครงการที่จะลงทุน
1,500,000 ล้านต้องมีส่วนของการนำเข้าสินค้าหรือบริการจากต่าง
ประเทศสูงถึงร้อยละ 40 อันนี้เป็นเงินจำนวนไม่น้อยแล้วก็จะมีผลกระทบ
เรื่องของดุลการค้า และดุลบัญชีเดินสะพัดในช่วงสี่ปีข้างหน้าก็อยาก
จะฝากว่าที่กระผมกราบเรียนเบื้องต้นทุกเรื่องมันเชื่อมโยงมันกระทบกัน
ขอให้พิจารณาด้วยความระมัดระวัง เมื่อพูดถึงโครงการขนาดใหญ่ก็ขอ
อนุญาตนิดเดียวว่ารถไฟที่จะมีการลงทุนมากมายมหาศาลก็เป็นเรื่อง
ที่คนกรุงเทพเขารอคอย แต่ว่าเรื่องการจราจร กรุงเทพมหานครคงมี
บทบาทในการที่จะช่วยให้รัฐบาลมีผลงานได้มากขอยืนยันว่ากรุงเทพมหานคร
ซึ่งบังเอิญท่านผู้ว่าเป็นคนของพรรคประชาธิปัตย์พร้อมที่จะทำงานและ
ขอให้มั่นใจอย่าหวาดระแวงกันอะไรควรจะให้ท้องถิ่นทำก็ให้ท้องถิ่น
ทำเถอะครับ บางเรื่องพูดกันมานานแล้วพูดถึงเรื่องของรถประจำทาง รถเมล์
ความจริงก็เป็นเรื่องี่พูดกันมานานว่าจะโอนให้ทางทม.ไปทำได้ไหมเขา
จะได้จัดให้สอดคล้องกับรถไฟฟ้ากับเรื่องอย่างอื่นก็สุดแล้วแต่ใครจะทำไม่
สำคัญ แต่ว่าขอให้ร่วมมือและทำกันโดยไม่ต้องกังวลหวาดระแวงกัน

ต้องกราบเรียนเรื่องนี้เพราะว่ามันมีรถไฟฟ้าสายหนึ่งซึ่งเขา
ทำเสร็จแล้วข้ามสะพานสาทรไปที่ฝั่งธนทางไปแล้ว ผมว่าท่านนายกท่าน
รัฐมนตรีหรือท่านประธานก็สามารถที่จะไปดูได้ แต่ที่ยังไม่ได้วิ่งรถรัฐบาล
เพราะยังไม่อนุมัติในเรื่องของการที่จะเอารถมาวิ่ง เพราะฉะนั้นก่อนที่จะไป
ลงทุนอีกมากมายทม. เขารอคำตอบตรงนี้มานานพอสมควร เมื่อไหร่

111
เมื่อ... สัปดาห์ที่แล้ว

รัฐบาลจึงจะอนุมัติที่จะให้เดินหน้าในส่วนนี้เพราะว่าตัวโครงสร้างได้มีการก่อสร้างไปแล้ว อีกนิดเดียวที่เกี่ยวกับการลงทุนของโครงการการลงทุนขนาดใหญ่ก็คือว่า อยากให้ระมัดระวังว่าเราอย่ามาทำให้การเจริญนั้นกระจุกตัว เพราะว่าเงินจำนวนมากก็จะมาท่วมเทอยู่ที่กรุงเทพฯ ปริมาณทั้งรถไฟฟ้าทั้งรถเชื่อมโยงไปยังสุวรรณภูมิ ทั้งเรื่องของแหลมฉบังก็ขอฝากว่าช่วยไปพิจารณาโครงการที่จะให้พี่น้องประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ต่างๆ ได้ประโยชน์จากโครงสร้างพื้นฐานตรงนี้มากขึ้น โดยเฉพาะในส่วนของแหลมฉบังกับสุวรรณภูมิ นาคิดเรื่องของการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานหรือทำให้สิ่งเหล่านี้พี่น้องชาวอีสานเชื่อมโยงเข้ามาและใช้ประโยชน์ได้อันนี้ก็ขอกราบเรียนในเรื่องของการลงทุนขนาดใหญ่

ท่านประธานที่เคารพเมื่อรัฐบาลจะมีการใช้จ่ายมากในหลายๆ เรื่อง ผมขออนุญาตที่จะกราบเรียนว่าผมมีโจทย์สำคัญที่จะกระทบกระเทือนในเรื่องของกรอบของการเงินการคลังในโครงการซึ่งไม่ใช่โครงการทางด้านเศรษฐกิจโดยตรง แต่เป็นเรื่องที่มีความสำคัญมากต่อพี่น้องประชาชน เรื่องแรกก็คือเรื่องโครงการ 30 บาทรักษาทุกคน ที่ผมหยิบตรงนี้ขึ้นมาเพราะว่ารัฐบาลเองก็ได้แถลงนโยบายว่า 30 บาทรักษาทุกคนนั้น เป็นโครงการที่ได้ช่วยให้พี่น้องประชาชนนั้นสามารถเข้าถึงบริการสาธารณสุขได้มากขึ้นในราคาถูกซึ่งก็เป็นเรื่องที่ดี เป็นเรื่องที่ถูกฝ่ายก็สนับสนุนมาในเรื่องของหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า แต่ขณะเดียวกันรัฐบาลก็เขียนเอาไว้คงจะยอมรับเหมือนกันว่ามีการปรับปรุงเรื่องคุณภาพมาตรฐานการบริการ ผมกราบเรียนเรื่องนี้เพื่อที่จะย้อนกลับไปว่าสี่ปีที่แล้วกระผมเป็นคนเตือนว่าโครงการนี้ถ้าแหล่งเงินทุนไม่เพียงพอประมาณไม่เพียงพอจริงอยู่จะสร้างความพึงพอใจในแง่ของการของการเข้าถึงการบริการได้ แต่จะกระทบกระเทือนส่งผลกระทบต่อระบบสาธารณสุขโดยรวม วันนี้ท่านไปถามบุคคลากรสาธารณสุขที่ไหนก็ได้โครงการนี้ได้ส่งผลกระทบต่อความเสื่อมโทรมความเสื่อมถอยของระบบสาธารณสุข

พอสมควร เพราะงบประมาณที่ผ่านมามีน้อยมาก และคุณภาพมาตรฐานก็ได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงเช่นเดียวกัน ซึ่งถ้าเดินต่อไปในแนวทางนี้ในวันก็จะกลายเป็นระบบสองมาตรฐานแล้วก็จะแก้ปัญหาได้ยาก ผมจำได้ว่าวันที่ผมเสนอเรื่องนี้ท่านรัฐมนตรีขณะนั้นก็ยืนยันว่าไม่ได้มีปัญหาเรื่องการขาดแคลนเงินจัดสรรงบประมาณต่อหัวเท่านี้พอ เท่านี้พอ แต่ทุกปีวิ่งไล่ตามไม่ทันเวลานี้ตัวเลขที่นักวิชาการผู้เชี่ยวชาญเขาใช้กันอยู่เขาบอกว่าจะทำโครงการนี้ในระดับของมาตรฐานที่ดีได้น่าจะต้องใช้เงินไม่ต่ำกว่า 1,700 บาทต่อหัว นี่ผมเอาตัวเลขที่ต่ำที่สุดแล้วท่านรัฐมนตรีท่านดูจะพยักหน้าคงจะยอมรับว่าเป็นตัวเลข แต่ว่ารัฐบาลจัดสรรอยู่ 1,300 สัญญาว่าจะขยับขึ้นไป 1,500 ถ้าเป็นอย่างนี้ปัญหาไม่จบ ผมกราบเรียนว่าวันนี้ต้องชัดเจนว่าไม่ต่ำกว่า 1,700 ต้องหามาให้ได้ ถ้าว่ามันมีวิธีการที่จะหาอย่างไรตรงนี้และที่ผมกราบเรียนว่ารัฐบาลต้องกล้าหาญ ผมว่าวันนี้เรื่องของเหล่า บุหรี่ สินค้าที่ทำลายสุขภาพท่านอย่าพูดแค่ว่าจัดสรรภาษีที่มีอยู่มาให้ตรงนี้ หรือไปแย่งเงินของ สสส. ท่านต้องกล้าที่จะบอกกับสังคมว่าเก็บเพิ่ม เก็บเพิ่มเพื่อจะเอาเงินตรงนี้มาเพื่อที่จะให้ระบบประกันสุขภาพของเราเดินต่อไปได้ ข้อที่ 2 คือว่างานกระทรวงสาธารณสุขที่ไปทำซ้ำซ้อนกับกระทรวงอื่นๆ เยอะมาก โดยเฉพาะขณะนี้ที่ไปทำงานซึ่งความจริง สสส. เขาทำได้ดีกว่าแทนที่จะไปคิดว่าจะไปยุบ สสส. เอมาร่วมเข้ากับกระทรวง ผมคิดว่าปล่อยให้ สสส. เขาทำงานต่อไป โดยเฉพาะกับองค์กรภาคประชาชน และรัฐบาลสามารถประหยัดงบประมาณได้อีกหลายส่วนให้ส่วนของกระทรวงสาธารณสุข นอกจากนั้นในกฎหมายที่รัฐบาลไปออกไว้ในสภาชุดที่แล้วไปออกไว้ไปเปิดช่องทางว่าอาจจะยุบกองทุนประกันสังคมเข้ามา ซึ่งตรงนี้จะปัญหามาก และไม่ถูกหลัก เพราะว่าเงินของกองทุนประกันสังคมไม่ใช่เงินของรัฐบาลอย่างเดียวแต่เป็นเงินของลูกจ้างนายจ้างด้วย แต่ผมทราบดีว่ารัฐบาลมองอยู่ เพราะว่าเงินสะสมของกองทุนประกันสังคมเยอะมาก ผมกราบเรียนเสนอเลยว่าอย่าไปยุบกองทุน

ประกันสังคม แต่ทำให้ระบบประกันสังคมคู่ขนานไปกับระบบ 30 บาท
จะได้ประโยชน์หลายทาง 1.ก็คือทำให้มันมีระบบที่จะมีการแข่งขันและอ้าง
อิงกันในเรื่องคุณภาพมาตรฐานต้นทุนได้ด้วย แทนที่จะผูกขาดอยู่แล้ว
ก็กระทรวงสาธารณสุขเป็นทั้งผู้ซื้อผู้ให้บริการเอง เอาประกันสังคมไว้เป็น
ตัวอ้างมาตรฐาน 2.ผมคิดว่าวิธีการเอาเงินของกองทุนประกันสังคมมาใช้
ได้ดีเป็นธรรมและน่าจะเป็นประโยชน์คือว่ารัฐบาลจะพิจารณาขยายสิทธิ
การรักษาพยาบาลให้ผู้เอาประกันตนในระบบประกันสังคมคือให้เขาใน
ลักษณะชื่อหนึ่งแถบหนึ่งคือใครก็ตามที่จ่ายเงินสมทบเข้าประกันสังคม
สามารถระบุพ่อเขา แม่เขา ลูกเขา ครอบครัวเขา หรือใครก็ตามให้ได้รับ
สิทธิประโยชน์ในเรื่องการรักษาพยาบาลจากกองทุนประกันสังคมได้ตรง
นี้เขาศึกษามาแล้วว่าเงินเพียงพออย่างนี้ก็จะแบ่งเบาภาระคนไปอีก 6-7
ล้านคน ออกจากระบบ 30 บาทไปอยู่ระบบประกันสังคม ผมกราบเรียน
ว่าถ้าทำอย่างนี้จะทำให้โครงการ 30 บาทเดินต่อไปอย่างมีคุณภาพอย่าง
ที่รัฐบาลแถลงตั้งเป้าหมายก็จะมีอยู่แล้วก็น่าจะเป็นเรื่องที่พึงพอใจ
ของผู้ที่เอาประกันตนในระบบประกันสังคมด้วย และระบบการบริหาร
จัดการที่ดีผมขอเสนอด้วยการบริหารเงินของสำนักงานประกันสุขภาพ
แห่งชาติทั้งหมดแยกออกมาจากกระทรวงเสีย อย่าให้คนที่ซื้อบริการและ
ให้บริการเป็นคนเดียวกันเลยแล้วการตรวจสอบการประเมินจะมีความ
โปร่งใสจะนำไปสู่คุณภาพมาตรฐานได้ดียิ่งขึ้น นี่เรื่องหนึ่งซึ่งผมมอง
เห็นแล้วว่าถ้าไม่มีการหยิบยกขึ้นมาพูดจาทำความเข้าใจกันก็จะเป็น
ปัญหาในเรื่องของงบประมาณต่อไป

อีกเรื่องหนึ่งคือเรื่องของปัญหาที่เป็นพันธะตามกฎหมายคือ
เรื่องของการกระจายอำนาจรัฐธรรมนุญและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนด
เอาไว้แล้วว่ารัฐบาลจะต้องกระจายอำนาจองค์กรส่วนท้องถิ่น และ
กฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจต่อมาก็กำหนด
ว่าต้องค่อยๆ เพิ่มสัดส่วนงบประมาณขององค์กรส่วนท้องถิ่นสามารถ

ตัดสินใจได้กำหนดเป็นขั้นตอนไว้ว่าภายในปี 44 สัดส่วนงบประมาณขึ้นมาเป็นร้อยละ 20 ภายในปี 49 เป็นร้อยละ 35 ปรากฏว่าพอปี 44 รัฐบาลชุดก่อนหน้านั้นก็ได้ทำก็คือเพิ่มมาเป็นร้อยละ 20 แต่สี่ปีที่ผ่านมารัฐบาลสามารถเพิ่มจากร้อยละ 21 มาเป็นเพียงร้อยละ 22 ร้อยละ 23 เท่านั้น เหลืออีกปีเดียวตามกฎหมายเพิ่มขึ้นไปเป็นร้อยละ 35 เพราะฉะนั้นวันนี้ผมเข้าใจว่ารัฐบาลเตรียมแก้ไขกฎหมายอยู่ไม่แน่ใจว่าจะเลือกทางไหน ระหว่างไปลดตัวเลขของท้องถิ่นเขา หรือไปยืดเวลาออกไป ข้ออ้างที่รัฐบาลพูดมาตลอดคือท้องถิ่นเขาไม่พร้อม บอกว่าหลายท้องถิ่นขาดประสิทธิภาพ ถ้านักกว่านั้นบางทีไปกล่าวหาว่าเขาทุจริตคอร์รัปชันมาก บางท่านไปกล่าวหาเขาด้วยซ้ำว่าเป็นเพียงนายหน้าทางการเมืองรัฐบาลชุดนี้พูดอย่างนั้นที่จริงแล้วต้องกราบเรียนว่า การกระจายอำนาจเป็นหลักสำคัญการปกครองในระบบประชาธิปไตยการกระจายอำนาจ ถ้าหากเราช่วยกันสร้างกระบวนการนี้ให้มีความพร้อมจะเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารด้วย เพราะจะทำให้การบริหารงานตรงกับความต้องการของคนในท้องถิ่น ผมคิดว่าวันนี้รัฐบาลต้องยืนยันแนวคิดการกระจายอำนาจท่านเขียนไว้สองประโยคในนี้ว่ายังสนับสนุนอยู่ แต่ว่าไม่มีคำตอบว่าจะทำอย่างไรกับพื้นที่ตามกฎหมาย กระผมกราบเรียนว่าสิ่งที่สำคัญที่จะเป็นกุญแจไปสู่คำตอบก็คือว่าท่านต้องตั้งธงเสียก่อนว่าท่านอยากกระจายอำนาจ และสองความพร้อมขององค์กรส่วนท้องถิ่นไม่ใช่สิ่งที่ใครจะมานั่งรอให้เกิดขึ้น แต่รัฐบาลต้องมีบทบาทสำคัญในการช่วยสร้างให้เขา และสาม ท่านต้องคิดในทางที่สร้างสรรคหลากหลายว่าจะกระจายอำนาจหรือกระจายงบประมาณไปในรูปแบบอย่างไรบ้าง เพราะผมเข้าใจดีว่าสิ่งหนึ่งซึ่งเป็นปัญหามากกับการถ่ายโอนงานไปสู่ท้องถิ่นคือข้าราชการ บุคลากรไม่ยก เปลี่ยนสถานะภาพ จึงขอเสนอท่านประธานว่ารัฐบาลน่าจะถือเป็นเป้าหมายว่าให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดสรรและบริหารงบประมาณตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย แต่ว่าแทนที่จะมาเถียงกันที่ละเรื่องทีละเรื่องว่างาน

นี้จะยกทั้งงานทั้งเงินทั้งคนให้หรือไม่พร้อมหรือยังใช้วิธีการอื่นเช่นจัดเงินอุดหนุนไปให้ท้องถิ่นแต่เป็นเงินอุดหนุนเฉพาะกิจเป็นเงินอุดหนุนที่มีเงื่อนไขไม่เสียภาพรวมของการบริหารประเทศ แต่ทำให้เขามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เพราะว่าที่จริงแล้วหัวใจของการกระจายอำนาจอยู่ตรงนั้นอย่างนี้ก็ได้ หรือจัดเงินไปให้องค์กรส่วนท้องถิ่นแต่ว่าเขาไม่จำเป็นจะต้องมีคนมีหน่วยงานที่จัดทำ บริการก่อสร้าง หรือเป็นโรงเรียนหรือเป็นโรงพยาบาลเสียเองแต่ถ้าเขาเป็นคนถือเงินแล้วเหมือนกับมาซื้อบริการจากหน่วยงานที่อยู่ในกระทรวง ทบวง กรมนั้นก็ไม่ต้องโอนคนแต่ว่าเขามีส่วนร่วมในการบริหาร ในการกระจายอำนาจในการใช้งบประมาณ และระหว่างนี้ทำระบบจูงใจอย่างไรว่าพนักงานท้องถิ่นนั้น เป็นสิ่งที่พี่น้องข้าราชการมีความมั่นใจสบายใจว่าเปลี่ยนแปลงสถานะภาพไปแล้วไม่ได้ด้อยลงไปนอกจากนั้นในบางพื้นที่ผมคิดว่าก็น่าจะเร่งรัดในเรื่องของท้องถิ่นรูปแบบพิเศษหลายมหานครหลายเกาะ ถ้าทำตรงนี้ไปรูปแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะมีความพร้อม มีประสิทธิภาพตอบสนองความต้องการของประชาชนได้มากขึ้น

ท่านประธานที่เคารพนี้เป็นเพียงสอง เรื่องที่ผมอยากเสนอแนะไว้เพื่อให้รัฐบาลได้มองเห็นว่าจะมีช่องทางในการบริหารการเงินการคลังในภาวะที่ต้องมีการลงทุนอย่างมากเพื่อรักษาการเติบโตทางเศรษฐกิจ แต่กระผมมีเรื่องที่เป็นเรื่องนโยบายทางเศรษฐกิจที่เป็นปัญหาได้แย้งในสังคมค่อนข้างมาก และเป็นเรื่องที่ยากให้รัฐบาลได้มีความชัดเจน เรื่องแรกคือเรื่องเขตการค้าเสรี เขตการค้าเสรีหรือที่เรียกย่อภาษาอังกฤษว่าเอฟทีเอ ท่านประธานคงจำได้ว่าไม่เคยอยู่ในนโยบายที่แถลงไว้ก่อนหน้านี้แล้วก็ไปดำเนินการโดยรัฐสภาไม่มีส่วนร่วมเลยถามว่าเขตการค้าเสรีเป็นเรื่องที่ดีไหม กระผมก็ตอบว่าเป็นเรื่องที่ดีเพราะว่าเราต้องสร้างและเพิ่มโอกาสให้ประเทศของเราโดยการไปเปิดตลาดผ่านกลไกของเขตการค้าเสรีกับต่างประเทศ แต่ว่าสิ่งที่ผมอยากให้เราพูดความจริงกับประชาชนว่า ทุกข้อ

เรามีทั้งได้และเสียไม่มีทางได้ทั้งหมดไม่ควรจะมีเสียทั้งหมด รัฐบาลก็เลยเขียนเอาไว้ว่ารัฐบาลจะสานต่อการจัดทำการค้าเสรีกับประเทศต่างๆ เพื่อประโยชน์สูงสุดของประเทศโดยรวม ความยากอยู่ที่ว่าใครกำหนดว่าประโยชน์สูงสุดของประเทศโดยรวมอยู่ตรงไหน ปัจจุบันนี้เรามีเขตการค้าเสรีแล้วกับออสเตรเลีย และเรามีโครงการที่ไปเก็บเกี่ยวตกลงในบางสินค้าไว้ก็มีเรื่องของจีน เรื่องของอินเดีย หลังการเลือกตั้งท่านนายกฯ ออกรายการวิทยุของท่านยืนยันว่าที่ทำมาเป็นแนวทางถูกต้องและกำลังเกิดประโยชน์มหาศาล ท่านเล่าให้ฟังว่ากรณีกับจีนเราส่งออกสินค้าไปตั้ง 18,000 กว่าล้านในช่วง 15 เดือนที่ผ่านมาเกินดุลตั้ง 8,000 ล้าน ออสเตรเลียท่านก็บอกว่าฟังผ่านไปเดือนเดียวสัญญาณดี การส่งออกจะเพิ่มขึ้น อินเดียท่านก็บอกได้ดุล แต่ว่าท่านประธาน ขอให้จริงจริงคือว่าสามประเทศที่เราตกลงเรื่องเขตการค้าเสรีปรากฏว่าเปรียบเทียบกับก่อนที่มีเขตการค้าเสรี ดุลการค้าของเราแย่งลง ไม่ขาดดุลมากขึ้นก็เกินดุลน้อยลง ตั้งกรณีจากเกินดุลมาเป็นขาดดุล เช่น ออสเตรเลียชัดเจนว่าเดือนแรกขาดดุล แนวโน้มการค้ากับดุลการค้ากับอินเดียก็ไม่ดี และเงินที่ท่านนายกบอกว่าเกินดุลมา 8,000 ล้าน ส่งออกไป 18,000 ล้าน ท่านลองไปเปรียบเทียบกับก่อนมีเขตการค้าเสรีเราส่งออกไป 18,000 ล้านก็จริง ก่อนที่เรามีเขตการค้าเสรีเราส่งออกไป 7,000 ล้านเพิ่มขึ้นมาประมาณเท่าตัวเกินเท่าตัว แต่ก่อนที่เราจะมีเขตการค้าเสรีกับจีน เรายำเข้าผักและผลไม้เพียง 1,900 ล้าน แต่วันนี้เพิ่มมา 10,000 ล้านแล้วเพิ่มขึ้น 5 เท่าตัว ผมถึงกราบเรียนว่า เราต้องให้ความจริงกับประชาชน เพื่อให้ทราบว่ามันไม่ได้มีด้านเดียว แต่ว่าที่รุนแรงและร้ายไปกว่านั้นก็คือว่า ถึงแม้สมมติว่าในภาพรวมเราได้กำไร เราก็กต้องไปแจกแจงให้เห็นว่าใครได้กำไรใครขาดทุน การนำเข้าจากจีนที่เพิ่มเข้ามา 5 เท่าตัว คือเหตุผลที่ทำให้ราคาผัก และผลไม้ในประเทศลดลงถึงร้อยละ 25 กระเทียมลดลงร้อยละ 30 หอมแดงลดลงร้อยละ 45 หอมหัวใหญ่ลดลงร้อยละ 80 วิถีชีวิตของเกษตรกรที่เขา

ปลูกผักผลไม้เหล่านี้ เราจะมาบอกว่าไม่เป็นไรมีคนส่งออกได้มากขึ้น แต่คนที่เขาส่งออกมากขึ้นช่วยคนเหล่านี้ได้ไหม พี่น้องเกษตรกรภาคเหนือเดือดร้อนมากที่สุด โดยเฉพาะภาคเหนือตอนบนเดือดร้อนมากที่สุด และเวลาที่เราไปเยี่ยมเขา รัฐก็ไม่มีคำตอบให้เขา บางทีไปพูดง่ายว่าก็ให้เปลี่ยนอาชีพ ผมคิดว่าสภาพอย่างนี้ไม่น่าจะเป็นประโยชน์สูงสุดของประเทศโดยรวมที่เขียนไว้ในนโยบาย กระผมกราบเรียนเพื่อจะบอกว่าผมไม่ขัดข้องว่าเราจะเดินหน้าทำนโยบายเขตการค้าเสรี แต่เราทำอย่างนี้ได้ใหม่ว่า

หนึ่ง เราต้องกำหนดยุทธศาสตร์ให้ชัดเจนว่า เราจะทำเขตการค้าเสรีกับประเทศใดก่อนหลัง และเราคาดหวังอะไรจากแต่ละตลาด วันที่ทำมาอธิบายไม่ได้ ผมไม่ทราบท่านนายกฯ จะตอบผมได้ไหมครับท่านประธาน ทำไมเราไปทำเขตการค้าเสรีกับเปรู ไม่คิดทำกับชิลี เราควรจะทำเขตการค้าข้อตกลงต่อไปควรจะทำกับสหรัฐ หรือญี่ปุ่น หรือกับบราซิล เราคาดหวังอะไร เราตอบได้ใหม่ว่า นอกจากสิ่งที่เราคาดหวังแล้ว เราคาดหวังอะไรจากเรา สหรัฐที่ดูมันอาจจะไม่ใช่เรื่องการนำเข้าสินค้าจากเขา แต่ว่าเข้ามาประกอบกิจการมาลงทุนมาค้าขายในอีกหลายสาขา ซึ่งไม่ใช่เรื่องการค้าเป็นเรื่องของข้อตกลงเกี่ยวกับการลงทุนผลกระทบคืออะไร

ข้อที่สอง เมื่อมียุทธศาสตร์ของรัฐบาลเองแล้ว ก่อนจะไปลงนามข้อตกลงเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมได้ไหม ผมไม่เรียกร้องว่าต้องเป็นเฉพาะสภา แต่ว่าใครจะได้รับผลกระทบเขาควรจะมีสิทธิ์ ไม่ใช่ไปทำข้อตกลงมาแล้ววันหนึ่งมาบอกเลิกอาชีพ นี่คือนี่ที่ผมคิดว่าเป็นการดำเนินการที่บอกว่าหัวใจคือประชาชน แต่ถ้าบอกเอาตัวเลขภาพรวมว่าเกินดุลมากขึ้น แต่ประชาชนต้องเปลี่ยนวิถีชีวิตต้องเปลี่ยนอาชีพ ผมว่าอย่างนั้นหัวใจไม่ใช่ประชาชน ออสเตรเลียต้องเตรียมตอบคนที่ประกอบธุรกิจ เหล้าพื้นบ้าน ปศุสัตว์ ไก่ต้ม ว่าคนเหล่านี้จะได้รับผลกระทบบางส่วน อาจจะได้ประโยชน์ไตรมาสแรก ถ้าบอกไตรมาสแรกอาจจะได้พันล้าน

กลุ่มนี้เสียแค่ 800 ล้านก็ได้กำไร 200 ล้านผมว่าไม่ใช่เพราะที่ขาด 800 ล้าน ก็แถมก็ همینหรือก็ล้านคนที่ได้ประโยชน์พันล้านอาจจะไม่กี่คน ผมกราบเรียนว่าต้องให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม แล้วจะต้องมีระบบที่รัฐบาล จะต้องสร้างขึ้นมาในเชิงของกองทุนกลไกว่า คนที่ได้ประโยชน์จะมีส่วนรับภาระช่วยคนที่เขาเสียประโยชน์อย่างไร ปรับตัวได้ถ้าจำเป็นจะต้องเปลี่ยนแปลงการประกอบกิจการหรืออาชีพต้องมีการช่วยเหลือที่ออกมาจาก กลไกพิเศษ ซึ่งผมคิดว่าคนได้ประโยชน์ไม่ได้มีส่วนรับภาระ และเราก็ต้อง ประเมินเรื่องของเขตการค้าเสรีอย่างจริงจังต่อไป ว่าถ้ามีจุดใดที่จำเป็น ต้องไปเร่งทบทวนเจรจาแก้ไขรัฐบาลก็จะได้สามารถทำได้อย่างทัน่วงที

กระผมกราบเรียนว่า สิ่งหนึ่งซึ่งไม่ปรากฏอยู่ในนโยบาย แต่ว่า กลัวจะมาอย่างเขตการค้าเสรีก็คือเขตเศรษฐกิจพิเศษ ซึ่งตรงนี้ก็เช่นเดียวกัน ถ้าวัดกันเพียงแค่ว่ากระตุ้นให้เกิดกิจกรรมทางเศรษฐกิจมากขึ้นก็ได้ แต่ว่าต้องมีคำตอบในเรื่องผลกระทบที่จะตามมา ทั้งสิ่งแวดล้อม ทั้งวิถีชีวิต ทั้งชุมชน ทั้งความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในพื้นที่ก็เช่นเดียวกัน ถ้าจะมีนโยบาย ในเรื่องนี้ก็ขอให้ยืนยันมาและมีกระบวนการที่จะทำให้เรามั่นใจได้ว่า ประเทศชาติและประชาชนโดยส่วนรวมได้ประโยชน์ นโยบายอีกเรื่อง ที่ ถกเถียงกันมาช้านาน ก็คือเรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ วันนี้เขาบอกว่า ปัญหาอาจจะลดลงแล้ว เพราะว่าการต่อต้านของสหภาพอาจจะลดน้อยลงหรือไม่อย่างไรก็ติดตามจากข่าว แต่ประเด็นไม่ได้อยู่ตรงนั้น ประเด็นที่ กระผมจะกราบเรียนก็คือว่า ครั้งที่แล้วรัฐบาลก็เขียนนโยบายเรื่องของรัฐวิสาหกิจ คราวนี้รัฐบาลก็เขียนอีก แต่คราวนี้แนวคิดของรัฐบาลค่อนข้าง จะแคบ เขียนไว้ว่าจะเพิ่มศักยภาพของรัฐวิสาหกิจโดยการปรับปรุงการบริหารและแปรสภาพ ผมเรียนเรื่องนี้เพราะว่าอย่างนี้ครับ ผมคิดว่าสิ่งที่ เราคาดหวังจากรัฐวิสาหกิจคือประสิทธิภาพและบริการที่ดีสำหรับ ประชาชน ถ้าลดภาระรัฐบาลลดลงได้ยิ่งดี ถ้าทำให้องค์กรเขามีความ เจริญก้าวหน้าพนักงานของเขามีความพึงพอใจก็ยิ่งดี แต่การบอกว่า

แปรสภาพมาเป็นบริษัท เป็นสูตรสำเร็จเป็นคำตอบ ไม่เป็นความจริง สิ่ง
ที่พิสูจน์มาแล้วทั่วโลกก็คือว่าการแปรรูปเป็นดาบสองคม ถ้าทำถูกวิธี
ทำอย่างเหมาะสม มันก็ทำให้เกิดประสิทธิภาพได้นั้นก็ลดภาระประชาชน
ได้ แต่ว่าถ้าทำผิดคือปล่อยให้กิจการรัฐวิสาหกิจเปลี่ยนเป็นการผูกขาด
ของรัฐ ไปเป็นการผูกขาดของเอกชนความเสียหายมหาศาลต้องไม่ให้เกิด
นี่เกิดขึ้น เพราะว่าตัวที่จะทำให้เกิดประสิทธิภาพของการประกอบกิจการ
ที่ดีที่สุดคือกระตุ้นให้เกิดการแข่งขัน และการแข่งขันในกิจการหลายอย่าง
ที่เป็นกิจการสาธารณะยังงี้ก็ไม่แข่งขันสมบูรณ์ ต้องมีกลไกการกำกับ
ดูแลที่เข้มแข็ง ที่ผ่านมาก็ที่รัฐบาลมีปัญหาเรื่องนี้ เพราะรัฐบาลเอาเรื่องนี้ไป
เกี่ยวข้องกับตลาดหลักทรัพย์ คือต้องการเอารัฐวิสาหกิจเข้าตลาดหลัก
ทรัพย์เพื่อเป็นมาตรการในการพัฒนาหรือกระตุ้นตลาด แต่ว่ารัฐวิสาหกิจ
เข้าตลาดหลักทรัพย์ราคาหุ้นดีที่สุดใน ถ้าให้เข้ามีสิทธิพิเศษผูกขาดมากๆ
ราคาหุ้นเขาดีแน่นอนเพราะเขากำไรมาก แต่นั่นไม่ใช่ประโยชน์สูงสุดของ
ประเทศชาติของประชาชน กระผมกราบเรียนว่า วันนี้ถ้าจะเดินหน้าแปร
รูป ขอความกรุณายกเลิกความคิดเหมารวมแบบนี้ว่า ทุกแห่งแปรสภาพ
เป็นบริษัท มีเป้าหมายเข้าตลาดหลักทรัพย์ อย่าไปทำทรัพย์สินงาน
บางอย่างของรัฐวิสาหกิจไม่พึ่งแปรรูปเลย แยกออกมาเลย เช่น เขื่อน เช่น
ระบบสายส่งของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตทั้งหมด เพราะสิ่งเหล่านี้ไม่มีการแข่ง
ขันแน่นอน เกี่ยวกับความมั่นคงด้วย เกี่ยวกับประเด็นอื่นๆ ด้วย ไม่มีความ
จำเป็นเลยที่จะต้องไปตีทรัพย์สินเหล่านี้ให้เข้าไปอยู่บริษัท แล้วเอา
บริษัท ไปขายแยกออกมาเสียก่อน แล้วต้องสร้างกลไกของการแข่งขันให้
เกิดขึ้น ในการที่แข่งขันได้ เช่น การผลิตไฟฟ้า หรืออย่างกรณีโทรคมนาคม
เช่นเดียวกัน แยกบางเรื่องออกมาเสียก่อน เช่น รายได้สัมปทานที่ต้องเข้า
รัฐ แล้วค่อยไปดูว่า ทศท., กศท. จะประกอบกิจการมีการแข่งขันมีการแปรรูป
และองค์กรที่จะมากำกับดูแล ต้องเป็นองค์กรที่อิสระจริงๆ ควรจะมีกรม
รับ ทำสิ่งนี้เสียก่อนแล้วจึงตั้งเป้าเอาส่วนที่แข่งขันได้ ไปแปรสภาพเป็น

ท่านรัฐมนตรีเนวิน เพราะว่าหน้าตาไม่เหมือนกัน ผมไม่ลงรายละเอียด แต่ว่าอยากจะย้อนกลับมาว่าโครงการที่จะแก้ไขปัญหาความยากจนอยากจะให้พิจารณาถึงโครงสร้างสี่ปีที่ท่านบอกจะแก้ไขความยากจนมีจำนวนลดลง เพราะว่าท่านวัดเพียงแค่ว่ามีคนมีรายได้เพียงขีดที่กำหนดไว้ร้อยละน้อยกว่าขีดที่กำหนดไว้เดือนเท่าไร ปีเท่าไร จำนวนลดลง แต่ความจริงตอนนี้ก็น่าจะถึงเวลาที่จะปรับเส้นความยากจนใหม่ เพราะว่าเมื่อสังคมเปลี่ยนแปลงไปเท่าไรคือความยากจนก็ต้องเปลี่ยนแปลงไปด้วย แต่ที่สำคัญว่านั้นก็คือ ถ้าดูเชิงโครงสร้าง ในขณะที่ท่านบอกว่า สี่ปีที่ผ่านมาขอให้มีรากหญ้า ขอให้มีที่ประกอบการรายย่อย แต่โครงสร้างในเชิงความเป็นธรรมในเชิงเศรษฐกิจลดลง ช่องว่างระหว่างคนที่มั่งคั่งมีน้อยที่สุดในสังคมทางมากขึ้นทุกวัน ผู้ประกอบการรายย่อยเสียเปรียบธุรกิจขนาดใหญ่มากขึ้นทุกวัน และแม้คนที่รัฐบาลได้เข้าไปช่วยเหลือผ่านโครงการต่างๆ ในวันนี้ ถ้าเราดูตัวเลขบางตัวเลขพูดถึงเรื่องนี้เดียว รัฐบาลจะบอกว่าขอพูดด้านเดียว ผมเชื่อว่าสัดส่วนหนี้ต่อรายได้ เพราะฉะนั้นได้คำนึงถึงรายได้ที่เพิ่มขึ้นแล้วถ้าเพิ่มขึ้นก็พบความจริงว่าหนี้ต่อรายได้ได้เพิ่มขึ้นจาก 6 เท่า เป็น 7 เท่า อันนี้ก็คือคิดจากรายได้ต่อเดือน เพราะฉะนั้นตัวเลขเหล่านี้ มันเป็นตัวที่บ่งบอกว่าในเชิงโครงสร้างของการแก้ไขปัญหาความยากจนคงจะต้องคิดให้เป็นระบบมากขึ้น คงจะต้องมีมาตรการทางด้านกฎหมาย มีมาตรการทางด้านอื่นๆ และความเป็นธรรมที่จะเกิดขึ้นในระบบเศรษฐกิจ เป็นเรื่องสำคัญผมตั้งใจที่รัฐบาลจะระบุว่า เตรียมแก้กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค แต่กฎหมายฉบับหนึ่งที่จะช่วยให้เกิดความเป็นธรรมในทางเศรษฐกิจไม่ต้องแก้ แต่ขอให้งบบังคับใช้คือกม.แข่งขันทางการค้า ท่านรมต.พาณิชย์คงต้องรีบไปดู สี่ปีที่ผ่านมามีการแข่งขันทางการค้า มันมีกม.อยู่ซึ่งระบุชัดเจนว่าธุรกิจใดสามารถครองตลาด คือมีส่วนแบ่งของตลาดเกินกี่เปอร์เซ็นต์ ต้องถือว่ามียอำนาจเหนือตลาด และเราสามารถมีมาตรการพิเศษเข้าไปกำกับดูแลควบคุมการเอาเปรียบกันในหมู่ผู้แข่งขัน แต่

ว่าไม่ได้ทำเลยมันก็มีแต่ข้อครหา เพราะธุรกิจที่มีการผูกขาดที่อาจจะอยู่ใน
ในข่ายที่กำกับดูแลแต่บังเอิญเกี่ยวข้องกับคนในรัฐบาล เพราะฉะนั้น
ผมกราบเรียนว่า ความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจ ความยากจนไปด้วยกัน
ขอให้ช่วยไปดูและบังคับใช้กฎหมายอย่างเป็นทางการเป็นธรรมเสมอภาค เครื่องคิด
ผมมีประเด็นที่เกี่ยวข้องกับนโยบายที่อาจจะไม่ระบุไว้เป็นนโยบายที่เกี่ยวข้อง
ซึ่งกับการแก้ไขปัญหาคความยากจน แต่บังเอิญเขียนชัดว่า เป็นเรื่องที่
รัฐบาลจะดำเนินการทำคือในหน้า 11 เขียนเอาไว้ว่าท่านมีนโยบายที่จะไม่
เก็บภาษีเงินได้สำหรับผู้มีอายุเกิน 65 ผมกราบเรียนว่าตอนแรกที่ผมเห็น
ข้อความนี้ผมก็ค่อนข้างจะตื่นเต้นและดีใจ เพราะว่าผมคิดว่ามันน่าจะจะมี
อะไรให้ผู้สูงอายุในสังคมของเราตอบแทนเขาคืนเขา เพราะว่าทำงาน
เหนื่อยยากมาตลอดชีวิต เพราะฉะนั้นถ้าเกิดบรรดาผู้หลักผู้ใหญ่อายุเกิน
65 ไม่ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้ ก็ดูว่าน่าจะเป็นนโยบายที่ดีที่เหมาะสม
แต่ถ้าเมื่อได้มานั่งคิดมาพูดคุยกับหลายคนซึ่งคุ้นเคยกับการจัดเก็บภาษี ที่
ผ่านมาผมอยากกราบเรียนว่าขอให้ไปทำรายละเอียดให้นโยบายนี้มี
ความรอบครอบ ดังนี้คือ สำหรับบรรดาผู้สูงอายุที่ทำงานเป็นเงินเดือนเป็น
บำเหน็จบำนาญ ยกเว้นเลยอันนี้เห็นด้วย แต่สำหรับผู้ที่มีอายุเกิน 65 ซึ่งราย
ได้มาจากการมีทรัพย์สินหรือที่มาก มีหุ้นมาก และรายได้เหล่านี้ไม่สัมพันธ์
กับการทำงาน กระผมคิดว่าน่าทบทวนไม่จำเป็นต้องไปยกเว้นให้ เพราะ
ว่ามิฉะนั้นแล้ว นอกจากเราสูญเสียรายได้แล้วพูดตามตรงว่าประโยชน์
จะไปตกกับคนที่มั่งมีฐานะแล้วทั้งนั้น เพราะฉะนั้นอันนี้ก็เป็นเรื่องหนึ่งที่
ผมอยากจะกราบเรียนยกเป็นตัวอย่างว่า เวลาเขียนนโยบายอาจ
จะเจตนาคิดอย่างหนึ่ง แต่ถ้าไม่คิดให้ครบทั้งระบบและไม่คำนึงถึงโครงสร้าง
ความเป็นจริง จะผิดพลาดได้ ก็กราบเรียนในส่วนของการยกเว้นภาษี
คนมีอายุเกิน 65 ท่านประธานที่เคารพ สิ่งที่ผมเชื่อมาโดยตลอดว่ามี
ส่วนสำคัญที่สุดในการแก้ไขปัญหาคความยากจน สร้างความพร้อมให้
ประเทศได้คือการสร้างคน เพราะฉะนั้นเมื่อหันมาดูนโยบาย แต่ว่าอยาก

จะกราบเรียนว่า สารที่ปรากฏอยู่ในหน้า 7, 8 และหน้า 9 ที่เกี่ยวข้องกับ การศึกษา ที่จริงเกือบทุกเรื่องก็ว่าได้ คือสิ่งที่ปรากฏอยู่ในกฎหมาย การศึกษาแห่งชาติปี พ.ศ.2542 แล้ว สี่ปีที่ผ่านมา คือสี่ปีที่เรากลยุทธ์เสียไปจริงๆ ที่ไม่สามารถผลักดันการปฏิรูปการศึกษาให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของ กฎหมายฉบับนั้นได้ ไปเข้าใจผิดว่ามันเป็นเรื่องของการไปแก้ ถกเถียงกัน ในเรื่องโครงสร้าง เรื่องนั้นเรื่องนี้ที่จริงไม่ใช่ ท่านไปอ่านกฎหมายการศึกษา แห่งชาติ ปีพ.ศ.2542 ท่านจะพบว่า สิ่งที่ท่านเขียนเป็นนโยบายอยู่นี้ กฎหมายการศึกษาต้องการให้ทำ และควรจะทำเกือบจะเสร็จไปแล้ว ผมก็ เคยได้ยินท่านนายก ปราศรัยเหมือนกันยอมรับว่าหากคนทำเรื่องนี้ไม่ได้ พอถึงวันนี้ท่านก็ตั้งรัฐมนตรีท่านเดิมกลับเข้ามา แต่ว่าได้รัฐมนตรีช่วย คนใหม่เข้าไป ซึ่งท่านก็มีส่วนร่วมในการทำกฎหมายการศึกษาแห่งชาติอยู่ ไม่น้อย เพราะว่าทำงานอยู่กับผมอยู่ด้วยในช่วงนั้น ก็ขอกราบเรียนเพียง แต่ว่าสำหรับสี่ปีข้างหน้า ขอให้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจน ให้ความ เป็นอิสระแก่คนที่เขาเคยผลักดันงานด้านนี้มา แล้วก็จะอะไรที่รัฐบาลต้อง สนับสนุนก็ต้องสนับสนุน อะไรที่เขาต้องพึ่งรัฐบาลในการขับเคลื่อนการ เปลี่ยนแปลงที่จะถูกต่อต้านรัฐบาลก็ต้องทำ มิฉะนั้นแล้วทั้งหมดที่เขียนมา ทำได้ยาก เพียงแต่มีเรื่องใหม่สองเรื่องที่ท่านเขียนขึ้นมา เรื่องการศึกษาที่ กระผมขออนุญาตที่จะใช้เวลาสักนิด

เรื่องหนึ่งก็คือ ท่านกำลังเปลี่ยนแปลงระบบการให้กู้ยืมเพื่อการ ศึกษาโดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษา พูด่างๆ ก็คือว่า กองทุนให้กู้ยืมเพื่อ การศึกษาที่ผูกกับรายได้ในอนาคตที่เรียกย่อๆ ว่าไอซีแอล ท่านจะเอามา แทนกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาในปัจจุบัน กระผมกราบเรียนว่าผมมี ประเด็นที่ขอให้ท่านคำนึงถึงอย่างน้อยๆ 3 ประเด็นในเรื่องนี้

ประเด็นที่ 1 ก็คือว่ากองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาในปัจจุบันนั้น ให้ ลูกหลานเรากู้ยืมได้ตั้งแต่มัธยมปลาย และก็กู้จนเรียนจนจบในระดับปริญญาตรี แต่ว่าไอซีแอลของท่าน เท่าที่ติดตามมาก็คือว่าจะให้เฉพาะใน

ระดับอุดมศึกษา ข้ออ้างหรือเหตุผลของท่านก็คือว่า เนื่องจากมัธยมเรียนฟรีอยู่แล้ว ที่กระผมจะกราบเรียนเดือนก็คือว่า กองทุนที่จะให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาสำหรับมัธยมเขาไม่ได้ให้เฉพาะค่าเล่าเรียน เพราะเขารู้ว่าเด็กที่เรียนมัธยมปลายอยู่ในวัยซึ่งครอบครัวอาจจะใช้ในการทำงานได้แล้ว เมื่อยังเรียนต่อนอกจากจะเสียโอกาสแล้วก็ยังมีค่าใช้จ่ายตรงนี้ ใ้มาตรการเรียนฟรีไปไม่ถึงกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาเป็นทางหนึ่งอยู่ แต่ท่านตัดทิ้งต้องหาอะไรมาทดแทน

ประเด็นที่ 2 คือว่าไอซีแอลของท่าน เคยมีการพูดกันว่าจะเปลี่ยนระบบการจัดงบประมาณให้มหาวิทยาลัยและสถาบันการศึกษาด้วย และประเด็นก็คือว่า ปัจจุบันเราจัดการศึกษาให้เด็กในมหาวิทยาลัย ให้ราชภัฏให้ราชชมงคล หรือในระดับอุดมศึกษาพูดง่าย ๆ คือรัฐบาลอุดหนุนอยู่ประมาณร้อยละ 70 ก่อนที่จะทำตัวนี้ มันเคยมีความคิดว่า ต่อไปนี้รัฐบาลจะไม่อุดหนุนแล้ว แต่จะปล่อยเป็นเงินกู้ทั้งหมด 100% ซึ่งหมายความว่า ค่าหน่วยกิจ อะไรต่อมิอะไรต้องเพิ่มขึ้นมาก เพียงแต่รัฐบาลบอกว่า ไม่เป็นไร ตอนเรียนยังไม่ต้องจ่ายให้ยืมไปก่อน และมาใช้ทีหลัง กระผมเห็นว่าอย่ากระโดดจากการอุดหนุนอยู่ร้อยละ 70 ไปเป็นไม่อุดหนุนเลย ผมว่าต้องค่อยๆ ปรับลดลงมา มิฉะนั้นออกแบปไอซีแอลมาแล้ว จะส่งผลกระทบต่ออันอย่างมากมายต่ออุดมศึกษาอันนี้ก็กราบเรียนเดือนเอาไว้

ประเด็นที่ 3 ก็ขอเรียนอย่างนี้คือ โครงการในลักษณะนี้ที่ทำอยู่หลายประเทศก็จะมีปัญหาในแง่ที่ว่าเอาเงินคืนต้องใช้เวลา เพราะว่าถ้ากู้เงินเยอะในช่วงเรียน แล้วก็มียรายได้แล้วค่อยๆ ททยอยส่งโดยสภาพความเป็นจริงของสังคมไทยในปัจจุบันนั้น จะพบว่าจะใช้เวลานานมากกว่าจะชำระหนี้คืนได้ และกลไกที่ต่างประเทศใช้บังคับได้ผลส่วนใหญ่คือไปเก็บพร้อมกับภาษี แต่ว่าโครงสร้างการเก็บภาษีของเราก็ไม่เอื้ออำนวยให้ทำอย่างนั้น เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นเรื่องที่ต้องมีการศึกษาให้ดีกว่าจะดำเนินการอย่างไร แต่สิ่งหนึ่งที่ผมไม่สบายใจคือว่า พอจะจัดเก็บชำระ

คืนเงินได้ยากโครงการไอซีแอลที่บางหน่วยเขียนมา ขณะนี้ก็คือว่า ก็เลยจะให้แรงจูงใจว่าใครคืนเงินได้ก่อนให้จะลดหย่อนให้เป็นพิเศษ ประเด็นของ ผมก็คือว่า เฉพาะคนมีฐานะดีจะได้ประโยชน์ถ้าอย่างนั้น เพราะว่าเขาไม่ต้องการที่จะกู้ยืมเงิน เขามีเงินอยู่แล้วที่จะเรียน แต่ว่าสามารถที่จะได้รับส่วนลดหย่อนไป แต่ว่าคนยากคนจนที่ขาดโอกาสอย่างไร ก็ต้องรอรายได้ในวันข้างหน้าในอนาคต เพราะฉะนั้นขอให้ตัดแนวคิดตรงนี้ออกไป แต่ว่าใช้วิธีการในการจูงใจอื่นในการที่จะให้การเรียกเงินคืนมาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อีกข้างหนึ่งเช่นเดียวกัน เจตนาคงดีคือบอกว่าทำอย่างไร โรงเรียนที่มีชื่อเสียงสร้างเครือข่ายเป็นที่เลี้ยงดูแลได้ เพราะฉะนั้นโรงเรียนที่แย่งกันเข้า เพราะว่าการศึกษาดี สามารถทำให้ลูกหลานเด็กนักเรียนเข้าเรียนต่อในสถาบันการศึกษาที่ดีได้ จะได้มาเป็นพี่เลี้ยงดูแลคนอื่นด้วย แต่บังเอิญ ท่านไปเขียนว่าสนับสนุนไปให้เขาไประดมทุนเอง ผมคิดว่าอยากจะให้ระมัดระวัง เพราะว่าถ้าการระดมทุนนั้นไปพันกับการเพิ่มภาระให้แก่ผู้ปกครอง ก็ะกลายเป็นว่าโรงเรียนที่มีชื่อเสียงนั้น เป็นโรงเรียนเฉพาะสำหรับลูกหลานที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะดี อันนี้ก็ทราบเรียนเอาไว้เพื่อที่จะให้ท่านได้ดูเอาไว้ว่า นโยบายในบางเรื่องเจตนาอาจจะอย่างหนึ่ง แต่ว่าท่านนำไปปฏิบัติตีความอาจจะมีความคลาดเคลื่อน หรือมีช่องทางที่ไม่ได้เตรียมการรับกับปัญหาเอาไว้ก่อน ก็อาจจะผิดพลาดได้

ผมจะข้ามในส่วนของสาธารณสุข เพราะว่าได้พูดเรื่อง 30 บาทไปแล้ว แต่ขอย้ำอีกครั้งว่ากฎหมายสุขภาพแห่งชาติอันนี้ เป็นวาระร่วมของประชาชนทั้งประเทศ ครั้งนี้ไม่ได้ระบุไว้ในนโยบายแล้ว แต่ว่าขอให้ทำเถอะครับ เพราะว่าตัวนี้จะเป็นกฎหมายแม่บทที่สร้างรากฐานที่ดีสำหรับการสาธารณสุขของประเทศ อันพื้นเพของมันสามารถที่จะทำงานไปได้ด้วยดีอย่าไปมุงแต่ว่ามีโครงการ 30 บาทแล้วไม่จำเป็นต้องไปคิดถึงเรื่องอื่น ในเรื่องแง่มุมเกี่ยวกับระบบสาธารณสุขของประเทศไทย ท่านประธานที่เคารพ เรื่องที่เกี่ยวกับสังคมนอกเหนือจากเรื่องของการศึกษานั้นกระผม

กราบเรียนว่าเรื่องของศีลธรรม จริยธรรม เป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก แล้วก็ตั้งใจที่เห็นการเขียนนโยบายที่ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้ในหลายจุด ท่านเขียนถึงเขตปลอดคอบายมุขรอบโรงเรียน ท่านเขียนว่า ต่อไปนี้การประกอบกิจการต่างๆ ในทางเศรษฐกิจ ก็ขอให้คิดถึงเรื่องของศีลธรรม จริยธรรมด้วย กระผมก็ไม่แน่ใจว่าท่านนายกมีจุดยืนอย่างไร เรื่องบริษัท เหล้าเข้าตลาดหลักทรัพย์ แต่ว่าสิ่งที่กระผมอยากจะกราบเรียนก็คือว่า ปราบปรามการพนันที่เราเห็นว่ามีพระสงฆ์ มีองค์กรต่าง ๆ ออกมาเคลื่อนไหว เป็นจำนวนมาก สะท้อนให้เห็นความจริงอย่างหนึ่งซึ่งปฏิเสธได้ยากคือว่า คนรู้สึกจริงๆ ว่าศีลธรรม จริยธรรมในสังคมเสื่อมถอย เป็นความกังวลใจของผู้ปกครองทุกคนที่มีต่อลูกหลานของตัวเอง สิ่งเหล่านี้จำเป็นต้องได้รับการแก้ไข ผมไม่ได้คิดหรือคิดว่า จะตัดสินกันด้วยว่าบริษัทเหล้าเข้าตลาดหลักทรัพย์หรือไม่ แต่ว่ารัฐบาลต้องมีความจริงจังในการส่งสัญญาณในเรื่องนี้ ผมเสนอไปแล้วเรื่องภาษีเหล้า อันนี้ตรงจุดมากกว่าใน การที่จะทำให้นักลดการบริโภคแอลกอฮอล์ และรัฐบาลก็ต้องมีสัญญาณที่ชัดเจนในเรื่องของอบายมุข หวยบนดินเป็นสิ่งที่ท่านได้เดินหน้าไปแล้ว ผมเชื่อว่าท่านคงไม่ทบทวน แต่ว่าคำนิยมผิดๆ ก็มาจากสิ่งนี้เยอะ ท่านประธานคงจำได้ วันเด็กท่านนายกฯ ถึงกับบอกเด็กว่าหวยบนดินมีต่อนะ ถ้าไม่มีไม่มีทุนการศึกษาอย่าไปสร้างค่านิยมให้เขามีความพึงพอใจว่า มีทุนการศึกษาจากเงินอบายมุขเลยครับ ไม่ใช่การส่งสัญญาณที่ดีที่ถูกต้อง และเรื่องศีลธรรม จริยธรรม มันไม่ใช่เฉพาะที่โรงเรียน ไม่ใช่เฉพาะเด็ก สำคัญที่สุดก็คือ ผู้ใหญ่ที่เป็นตัวอย่างทำอย่างไรให้เกิดความสำนึกและ สร้างระบบที่รองรับว่าคนดี คนมีคุณธรรม คนมีจริยธรรมก้าวหน้าได้ในทาง ธุรกิจ ก้าวหน้าได้ในทางการเมือง แต่ถ้าส่งเสริมว่าค่านิยมว่าให้ดูที่ความสำเร็จ ไม่ต้องสนใจวิธีการ อย่างนี้อันตราย แบบอย่างของเด็กก็เป็นคนที่ ร่ำรวยมาบนความไม่ถูกต้องบ้าง ร่ำรวยมาเพราะเอารััดเอาเปรียบคนอื่น บ้าง ร่ำรวยมาเพราะติดสินบนทุจริตบ้าง อย่างนี้ไม่เป็นสัญญาณที่ดี การ

ช่วง
นี้... สักที คุยกันนะ

ประสบความสำเร็จเป็นสิ่งที่เราต้องการให้ลูกหลานเยาวชนเป็นเป้าหมายของเขา แต่ว่าวิธีการที่จะบรรลุความสำเร็จ เป็นสิ่งที่จำเป็นไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน เพราะฉะนั้นการกระทำของผู้ใหญ่ การกระทำของรัฐบาล การกระทำของผู้นำประเทศเอง เป็นตัวที่ส่งสัญญาณเป็นตัวที่สื่อไปถึงเด็กและเยาวชนเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นตรงนี้ขอทราบว่า ให้ท่านไปทบทวนดูทำที่ในอีกหลายต่อหลายเรื่อง ว่าจะมีส่วนในการแก้ปัญหาเรื่องของศีลธรรม จริยธรรมได้มากน้อยแค่ไหน

เรื่องของสังคมที่เป็นเรื่องใหญ่อีกเรื่องหนึ่ง คือเรื่องยาเสพติด ซึ่งตรงนี้ท่านเคยได้มีนโยบายเรื่องยาเสพติด ที่พูดถึงเรื่องของการทำสงครามกับยาเสพติดมาแล้ว แล้วก็ในเรื่องของการทำสงครามนั้น ก็มีข้อวิพากษ์วิจารณ์มาก เทียบนี้ท่านเขียนนโยบายท่านก็คงไม่ได้พูดถึง

เทียบนี้ท่านเขียนนโยบาย ท่านก็คงไม่พูดถึงวิธีการที่เคยใช้แต่กลับมาพูดถึงการจำแนกผู้เสพ แต่ในฐานะผู้ป่วย ผู้เสพ ผู้ค้า ที่ท่านพูดว่าต้องดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรม กระผมกราบเรียนสิ่งนี้ เพราะว่าแม้รัฐบาลจะให้ตัวเลขว่า คนติดยาเสพติดลดลง แต่ว่าเมื่อเร็ว ๆ นี้ สำนักวิจัยเอแบคโพลล์ ได้ไปทำการสำรวจในเรื่องสถานการณ์ยาเสพติดในระดับครอบครัว ระดับชุมชน เทียบปีนี้กับปี 2547 ตัวเลขทุกตัวสอดคล้องชัดเจนว่า ยาเสพติดยังมีอยู่มากและเพิ่มขึ้นมาก ที่กระผมกราบเรียนต่อประธานผ่านไปถึงนายกฯ ก็คือว่า มันจึงเป็นตัวสะท้อนนะครับว่างานอย่างนี้ บางทีเราคิดว่าเราดำเนินมาตรการอะไรที่กลับกัน แล้วก็สามารถจะโฆษณาประชาสัมพันธ์ได้ง่ายชั่วคราว ชั่วยาม แต่ปัญหามันซับซ้อนกว่านั้น และวันนี้มีคนตายจากสงครามยาเสพติดไป 2,000 กว่าคน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้รับเรื่องให้รัฐบาลชุดที่แล้วจำแนกว่า 2,500 คนนั้นเป็นใคร อย่างไร ถึงวันนี้ก็ยังไม่มีคำตอบ แต่ว่าที่น่าสนใจก็คือว่าคนตายในจำนวนเท่านี้แต่เราไม่ได้ชนะสงครามกับยาเสพติดอย่างที่ประกาศ

เรายังไม่ชนะสงคราม และสิ่งที่น่ากลัวก็คือว่า เขาเอาไปใช้วิธีการอย่างนั้นละครับ ผมว่าคนที่เกี่ยวข้องเกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติดในปัจจุบัน ที่กล้าทำและยังอยู่ได้ต้องคนที่ความสัมพันธ์ หรืออิงกับคนที่มีอำนาจ ซึ่งทำให้การแก้ไขปัญหานี้ไม่ง่าย ซึ่งมันเหมือนกับการแก้ไขปัญหามือมิอิทธิพล เหมือนกับหลายสิ่งหลายอย่างที่ท่านจะขจัด คือการไปใช้อำนาจโดยไม่คำนึงถึงกรอบของกฎหมาย มันจะเชื่อมโยงถึงผู้มีอำนาจ ผมไม่ได้หมายถึงนักการเมือง หรือข้าราชการ หรือเป็นท้องถิ่น แต่ว่ามันสะท้อนอย่างนั้น และในหลายประเทศเมื่อมีการใช้มาตรการที่ไม่เคารพต่อกฎหมายแล้ว สุดท้ายไปจบลงอย่างไร คือแทนที่จะเป็นกำหนดหมายที่ไปขจัดผู้มีอิทธิพล แต่กลับเป็นการบูรณาการเครือข่ายผู้มีอิทธิพล ซึ่งเขาไปแนบแน่นกับผู้มีอำนาจ เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นงานหนักนะครับ ผมขอเรียนย้ำเลยว่าทุกฝ่ายรวมทั้งฝ่ายค้านจะให้ความร่วมมือเต็มที่ แต่ว่าต้องเดินหน้ายอมรับความซับซ้อนของปัญหาและแก้ไขให้ครบวงจร เพราะว่าปัญหานี้ก็จะเปลี่ยนแปลง ตลอดเวลาที่ท่านนายกฯ ไปญี่ปุ่น บอกว่าไปดูแนวโน้มวัยรุ่น นั้นแหละครับเป็นสิ่งที่ต้องมาศึกษากันมากขึ้น ว่าค่านิยมของวัยรุ่นวันนี้ ซึ่งเมืองไทยอาจจะไม่เหมือนญี่ปุ่น แต่ก็ถือว่ามิอิทธิพลต่อระบบการเมือง มันเป็นค่านิยมที่ทำให้ธุรกิจ หรือการค้ายาเสพติดที่รูปแบบเปลี่ยนแปลงไปเราจะรับมือกับมันอย่างไร

ท่านประธานที่เคารพครับ นโยบายด้านสุดท้ายที่กระผมอนุญาตกราบเรียน คือด้านบริการจัดการ และเรื่องของการเมือง ผมอยากจะกราบเรียนว่าสิ่งที่เขียนอยู่ในนโยบาย ทั้งในข้อ 7 ข้อ 8 คือนโยบายประชาธิปไตยและกระบวนการประชาสังคม กับนโยบายรักษาความมั่นคงของรัฐก็ดี รวมทั้งข้อ 6 การพัฒนากฎหมายและส่งเสริมกิจการบ้านเมืองที่ดี ผมว่าเขียนได้ถูกต้อง โดยเฉพาะขออนุญาตตามนะครับว่า การที่ประเทศจะมีพื้นฐานที่แข็งแกร่ง และมีสังคมที่สงบสุข ก็ต้องมีพื้นฐานของกฎหมายพื้นฐาน กระบวนการยุติธรรม และการบริหารกิจการบ้านเมือง

ที่ดี โดยเฉพาะความโปร่งใสและปลอดความทุจริตในทุกระดับ และทุกองค์กร ทั้งภาครัฐและเอกชน จะต้องกราบเรียนว่าการเปลี่ยนแปลงในเชิงระบบ สืบที่ผ่านมาไม่ได้ไปในทิศทางนี้ เหตุผลหลักก็เพราะว่าการปรับเปลี่ยนในระบบการเมือง และระบบราชการกลับไปเป็นแนวทางในการรวบอำนาจ และการรวบอำนาจก็สะท้อนอาการออกมาในหลายด้าน ขนาดท่านนายกฯ ประรากับคณะรัฐมนตรีเลยนะว่า ทำอย่างไรอย่าให้ท่านเป็นเผด็จการพูดอยู่คนเดียว ก็สะท้อนให้เห็นแล้วว่าท่านมีปัญหา ว่าทุกสิ่งทุกอย่างกลายเป็นว่ารวบยอดอยู่กับบุคคลคนเดียว อาจจะไม่ใช่เจตนาของท่าน แต่ว่าเมื่อเกิดสภาพนี้แล้ว อีกหลายสิ่งหลายอย่างตามมา

ระบบราชการซึ่งแทนที่จะมาดูว่าจะปรับปรุงวิธีการ การทำงานอย่างไรให้เกิดประสิทธิภาพ ปรับความสัมพันธ์ระหว่างราชการกับประชาชนให้เป็นลักษณะเข้าไปสนับสนุน ส่งเสริมประชาชนมากขึ้น ที่ผ่านมากลับกลายเป็นว่าทำให้ประชาชนต้องมาพึ่งพาราชการ ที่รอคอยคำสั่งของฝ่ายการเมือง ซึ่งหากเดินต่อไป ยากที่จะมีระบบการบริหารกิจการของบ้านเมืองที่ดีได้ การจะปรับปรุงตรงนี้ มันคือวิคิดและวิธีการทำงาน

ผมยกตัวอย่างเรื่องหนึ่งเช่น รัฐบาลเขียนไว้ว่าข้อมูลข่าวสารเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ และต้องมีการเผยแพร่ แต่ว่าหลายเรื่องที่เป็นเหตุการณ์เกิดขึ้นและอาจมีผลกระทบในทางการเมืองหรืออะไรก็ตาม คนก็รอคอยคำตอบ ข่าวสารขณะนี้ อย่างที่ผมกราบเรียนว่าไปถึงต่างประเทศ เพราะฉะนั้นท่านประธานจะเห็นว่า เวลาสหรัฐอเมริกาเขาจัดทำรายงานเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน ก็สะท้อนภาพลักษณ์ของประเทศ แต่เขาละเอียดนะครับ มีการระบุชื่อ ระบุเหตุการณ์ ตัวเลข ถ้าไม่ถูก รัฐบาลมีสิทธิเต็มที่ในการตอบโต้ชี้แจง แต่ว่าถ้าเขาเขียนแล้วมันเป็นไปตามความจริง อันนี้เป็นสิ่งหนึ่งที่เราควรเอามาใช้ประโยชน์และเป็นตัวสะท้อนว่าที่ผ่านมาปัญหาเหล่านี้มีความรุนแรงอย่างไร เหตุการณ์สามจังหวัด หากเราอ้อมรับความจริงบางเรื่อง ทั้งเรื่องกรือเซะ เรื่องตากใบ ก็มีสวนช่วยได้ ก็มายกนะครับ

เมื่อวานนายกฯ ยังอุตสาหัพุดประโยคว่า 'ผมผิดเอง' แต่ว่าเป็นเรื่องภายในของพรรค แต่ว่าเรื่องใหญ่ที่ประชาชน ญาติเขา พี่น้องเขา ครอบครัวเขาเดือดร้อนอยู่ อยากเห็นท่าทีบางอย่าง ผมไม่ได้บอกว่าจะต้องไปขอโทษหรืออะไร แต่ว่าอย่างน้อย ยอมรับความจริง แสดงท่าทีว่าจะเจตนาหรือไม่ แต่ว่าบางเหตุการณ์ก็เกิดขึ้นภายใต้การควบคุม การกำกับดูแลของภาครัฐ มันก็เป็นเรื่องของการให้ทั้งข้อมูลข่าวสารและเกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างรัฐกับประชาชน

หรืออย่างเรื่องสินามิ ซึ่งท่านก็มอบผู้ช่วยรัฐมนตรี อดีตอธิบดีไปดูข้อเท็จจริง ก็ยังเถียงว่าสัปดาห์ก่อน ท่านก็ให้สัมภาษณ์ว่าจะไม่ทำรายงานถึงท่านายกฯ แล้ว ที่เป็นลายลักษณ์อักษร เพราะกลัวความจริงที่ปรากฏในลายลักษณ์อักษรจะเป็นเหตุให้ญาติผู้เสียชีวิตมาฟ้องร้องรับได้ อย่างนี้ครับ เราจำเป็นต้องมีความชัดเจนว่าเราจะให้รัฐอยู่กับประชาชนอย่างไร ให้ความจริงโปร่งใสแค่ไหน แต่ถ้าเราดำเนินการในลักษณะให้รัฐพยามเข้าไปผูกขาดทุกเรื่อง นักวิชาการที่เข้าไประดมความคิดเห็นเรื่องนโยบายสาธารณะ บอกว่าทำให้รัฐใหญ่ขึ้นๆ แต่บริหารด้วยระบบเผ่าแก่ อย่างนี้อันตราย และมันก็เกี่ยวพันถึงเรื่องของความเข้มแข็งของระบบราชการโดยรวม สิ่งที่ท่านจะดำเนินการในระบบราชการที่มีระบบทันสมัย หรืออะไรก็แล้วแต่ ไม่สำคัญเท่าการบริหารที่ดีเพราะว่าวันนี้รัฐก้าวเข้าไปทุกเรื่อง กำลังเอาทรัพย์สินซึ่งแผ่นดินมาแปลงเป็นทุน กำลังจะเอาเงินของอนาคตมาใช้ สิ่งที่สำคัญที่สุดคือระบบคุณธรรม ปฏิเสธไม่ได้หรอกครับ สภาพความเป็นจริงในระบบราชการวันนี้เทียบกับสี่ปีที่แล้วแตกต่างกันมาก ความกล้าของข้าราชการในทางที่จะเสนอความคิดเห็นในทางที่จะเสนอความคิดเห็นที่เป็นอิสระในทางวิชาชีพลดลงไปมาก และมีการใช้ข้าราชการเพื่อวัตถุประสงค์ เพื่อประโยชน์ทางการเมืองมากขึ้นขนาดการเลือกตั้งผ่านไปแล้วยังไม่จบ ท่านประธานและท่านนายกฯ ไปตรวจสอบดูก็ได้ ในหลายพื้นที่ยังตามไปคุกคาม ข้าราชการ ถ้ามีความ

รู้สึกว่าการก้าวข้ามขีดจำกัดไม่ได้สนับสนุนรัฐบาล ผมไม่อยากให้เกิดสภาพนี้ต่อ
เนื่อง และการโยกย้ายแต่งตั้ง ถ้าไม่ใช่ญาติ ไม่ใช่พวกไม่มีโอกาสได้ดี
อย่างนี้ไม่มีทางที่จะวางระบบบริหารจัดการที่ดีได้

การปฏิบัติต่อสื่อสารมวลชน ถ้าบอกว่าให้เสรีภาพต่อสื่อก็ต้องให้
จริงๆ และวันนั้นเมื่อท่านมีเสียงข้างมาก สามารถกุมเสียงในสภาได้แล้ว
ท่านต้องเปิดพื้นที่ให้สื่อให้ฝ่ายต่างในสังคมได้แสดงความคิดเห็น ได้เสนอ
ความจริงในหลายแง่หลายมุม นอกเหนือจากเป็นการยืนยันเพื่อสร้างราก
ฐานที่ดีของระบอบประชาธิปไตย ของระบบการเมืองแล้ว จะช่วยท่านด้วย
ไม่ให้เกิดความอึดอัด ไม่ให้เกิดปัญหาการต่อต้าน ซึ่งเราไม่รู้ว่าในวันข้างหน้า
น้ำมันจะปะทุขึ้นมาเมื่อไหร่อย่างไร โดยเฉพาะถ้าสภาพเศรษฐกิจสังคม
เป็นที่พึงพอใจของพี่น้องประชาชน

ท่านประธานครับ มีอีกหลายเรื่อง ที่จริงผมสามารถใช้เวลาได้
แต่ว่าเกรงใจเพื่อนสมาชิก เพราะว่าใช้เวลามากแล้ว ผมมีประเด็นสุดท้าย
จริงๆ ก็คือว่า ท่านเขียนหลายเรื่องอยู่ในนี้ มองว่าอยู่ในปัจจุบัน มองไป
อนาคต แต่ว่าบางที่ผมมองไป
ในอดีต และผมอ่านประวัติ
ศาสตร์ และผมก็ตกใจว่า เรา
ก้าวพ้นจากสภาพเดิมๆ มาก
แค่ไหน

ผมไปอ่านประวัติ
นายกฯ ผมก็ไปดูว่าประวัติ

ศาสตร์น่าสนใจขออนุญาต ปี 2500 น่าสนใจ ในการเลือกตั้งทั่วไปครั้งที่ 7
ซึ่งมีขึ้นหลังจากที่อายุสภาสิ้นสุดลง ที่สภาฯ ครบวาระ เพื่อหวังจัดตั้ง
รัฐบาล พรรคเสรีมนังคศิลาได้พยายามรับสมัครสมาชิกใหม่ ซึ่งส่วนใหญ่ย้ายมา
จากพรรคการเมืองต่างๆ ที่มีชื่อเสียง แต่ก็สมาชิกผู้ก่อตั้งพรรคเสรีมนัง
คศิลาไม่พอใจ จึงเกิดการแตกแยกกันไป ผมอ่านดูก็ไม่แน่ใจว่าเป็น 2500

หรือปีไหน แต่พรรคเสรีฯ ประสบความสำเร็จครับ เลือกตั้งเสร็จได้รับเสียงข้างมากในสภาฯ เกินครึ่ง เพราะฉะนั้นที่บอกว่าสภาครบวาระ ที่บอกว่ารัฐบาลได้เสียงข้างมากครั้งแรกนั้นไม่ใช่ พรรคเสรีมนั่งคศिला และเป็นพรรคที่มีเสียงข้างมากในสภาฯ เพียงแต่ว่ามีกรประชุมและมีการประท้วงขึ้น โดยนิสิต นักศึกษา ประชาชน กล่าวหาว่าการเลือกตั้งที่ผ่านมาไม่บริสุทธิ์ยุติธรรม เพราะมีการใช้วิธีที่เรียกว่าพลร่ม ฝ่าไฟ เวียนเทียน กลับมาลงคะแนนซ้ำให้กับฝ่ายรัฐบาล

ท่านประธานครับหลายเรื่องเดินมาไกล แต่บางเรื่องเราต้องย้อนกลับไปดูประวัติศาสตร์ และประเมินตามความเป็นจริงว่า เราเดินมาไกลแค่ไหน แต่ประวัติศาสตร์ 2500 ไม่ได้เลวร้ายไปทุกเรื่อง หลังจากที่เจอมรสุมทางการเมือง ปรากฏว่าสิงหาคม 2500 อย่างน้อยกรรมมีมติให้รัฐมนตรีทุกคนถอนตัวออกจากการค้าและอุตสาหกรรมทั้งหมด หรือไม่เช่นนั้นต้องลาออกจากตำแหน่งรัฐมนตรี ทั้งนี้เพื่อเป็นการแก้ภาพพจน์ในสายตาประชาชน ในเรื่องที่รัฐมนตรีทำการค้า แล้วเอาเงินมาเป็นฐานการเมือง ท่านประธานที่เคารพ สภาพที่ท่านवादไว้สี่ปีข้างหน้า คือนโยบายฉบับนี้ กระผมกราบเรียนแล้วว่าหลายเรื่องพวกเราเห็นด้วย ทำได้ไม่ได้มีหลายเงื่อนไข หนึ่งในนั้นเป็นเรื่องของการเมืองที่สุจริต การเมืองที่โปร่งใสเรื่องนี้ผมมั่นใจครับว่าท่านไปพูดที่ไหนวันนี้ ก็ยังไม่มีใครเชื่อ สี่ปีข้างหน้าจึงทำลายท่านเรื่องนี้ครับ อย่าเพียงแต่นึกถึงอนาคตของพรรค อย่าเพียงนึกถึงเรื่องอำนาจ อย่าเพียงแต่คิดถึงเรื่องความมั่งคั่ง ของคนเฉพาะกลุ่ม แต่ให้นึกถึงอนาคตที่ประเทศของเรา สังคมของเรา ชาติของเรา ต้องอยู่ยาวนาน แม้นายกฯ จะเป็นนายกฯ 20 ปี ประเทศชาติก็ต้องอยู่ยาวกว่านั้น ไกลกว่าที่ท่านเสียชีวิตแล้ว ผมเสียชีวิตแล้ว ผมขอให้ท่านคิดถึงสิ่งเหล่านี้ให้มาก และนึกถึงคำปฏิญาณตนที่ท่านได้ดำเนินการไว้ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ต่อหน้าพระพักตร์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ผมขอกราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

มาร์คเริ่มต้นชีวิตทางการเมืองกับพรรคประชาธิปัตย์ ด้วยบทบาทเล็กๆ ของการช่วยหาเสียง จนสมัครเข้าเป็นสมาชิกพรรคธรรมดาๆ ใต้เต้าขึ้นเรื่อยๆ โดยไม่เคยย้ายพรรค ไม่เคยเปลี่ยนจุดยืนทางการเมือง ในเมืองไทยจะนักการเมืองสักกี่คนที่มีแนวความคิดและแนวการทำงานที่ยึดมั่น มั่นคง จริงจัง จริงใจและเปิดเผยเช่นนี้ โบราณว่า **ทองแท้ไม่กลัวไฟ**ฉันใด มาร์คก็ไม่กลัวอุปสรรคและพร้อมเผชิญหน้ารับทุกสถานการณ์ด้วยจิตใจอันเข้มแข็งฉันนั้น

บทที่ 10 : TRADE MARK..?

(เอื้อเฟื้อภาพจาก นสพ.ผู้จัดการรายวัน)

มีคนยิ่งใหญ่คนหนึ่งที่ทำให้คนทุกคนรู้สึกตัวตัวเองเล็กลง
แต่คนที่ยิ่งใหญ่ที่แท้จริงคือ คนที่ทำให้คนทุกคนรู้สึกในทางที่ดี

จี. เค. เซสเตอร์ตัน กวีและนักเขียนชาวอังกฤษ กล่าวไว้ว่า "มีคนยิ่งใหญ่คนหนึ่งที่ทำให้คนทุกคนรู้สึกตัวเองเล็กลง แต่คนที่ยิ่งใหญ่ที่แท้จริงคือ คนที่ทำให้คนทุกคนรู้สึกในทางที่ดี" มองกันอย่างตรงไปตรงมา คนรอบๆ ตัวมาร์คต่างรู้สึกเช่นนั้น มาร์คไม่เคยเอาความคิดตัวเองเป็นใหญ่ ไม่เคยพูดให้คนอื่นรู้สึกด้อยค่า

ด้วยเหตุนี้การสมัครเข้าเป็นสมาชิกพรรคประชาธิปไตยจึงสะท้อนถึงแนวความคิดของมาร์ค

มาร์คสนใจพรรคประชาธิปไตยมาตั้งแต่การเลือกตั้งเมื่อปี พ.ศ.2518 ขณะนั้นภายในพรรคมีนักการเมืองหลายคนที่มีมาร์คชื่นชอบ อาทิ คุณชวน หลีกภัย, คุณพิชัย รัตตกุล เป็นต้น

จุดเด่นของพรรคประชาธิปไตยที่มาร์คเห็นว่าสอดคล้องกับความคิดของตนเองก็คือ เป็นพรรคการเมืองที่เป็นสถาบัน มีความคิดพื้นฐานในเรื่องอุดมการณ์ทางการเมืองตั้งแต่ก่อตั้งพรรคที่ต่อสู้กับเผด็จการ ยึดมั่นในระบบประชาธิปไตยแบบรัฐสภา มีการทำงานการเมืองมาอย่างต่อเนื่องยาวนาน ไม่ยึดติดที่ตัวบุคคล มีความเป็นพรรคที่ใกล้เคียงกับพรรคการเมืองในต่างประเทศหรือในระดับสากล คือการทำงานที่เป็นระบบ มีกรรมการบริหารพรรค มีสาขาพรรคกระจายอยู่ทั่วประเทศ สาขาพรรคเองก็มีอำนาจการตัดสินใจในพื้นที่ มีมติเสียงส่วนใหญ่ มีการทำงานเป็นทีม มีการเลือกหัวหน้าพรรค ไม่ได้ตั้งพรรคขึ้นมาเพื่อรองรับตัวบุคคล พรรคไม่ใช่ของใครคนใดคนหนึ่ง หากหัวหน้าพรรคต้องการอย่างนี้แต่เสียงส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย ไซ้ว่าพรรคต้องทำตาม หัวหน้าต้องเคารพมติพรรค

มาร์คชื่นชอบ เพราะว่าทำให้สมาชิกพรรครู้สึกว่าคุณมีส่วนร่วมในพรรคได้จริงๆ ไม่ต้องเกรงกลัวว่าทำไปแล้วขัดกับหัวหน้าพรรคซึ่งเป็นเจ้าของพรรค

นอกจากนี้พรรคประชาธิปไตยยังเป็นพรรคที่เน้นการกระจายอำนาจไปสู่องค์กรท้องถิ่น กับแนวเศรษฐกิจแบบเสรีบวกกับการให้ความ

สำคัญในประเด็นทางสังคม เป็นพรรคที่ยึดในทางสายกลาง พรรคมีแนวนโยบายชัดเจน แต่ปัญหาทุกวันนี้ในสายตาของประชาชนยังคงปะปนกันระหว่างนโยบายกับโครงการ ซึ่งความจริงสองเรื่องสองคำนี้มีความแตกต่างกัน

มาร์คมองว่าสำหรับต่อแต่นี้ไป พรรคประชาธิปไตยนอกจากมีชุดนโยบายที่นำเสนอแล้ว ยังต้องสร้างความน่าเชื่อถือให้ประชาชนเห็นว่า พรรคนี้สามารถเข้าไปบริหารประเทศได้ นอกเหนือไปจากเรื่องฐานเสียงและคะแนนพื้นฐานที่สนับสนุนพรรค รวมถึงเรื่องความนิยมและทุนว่ามีเพียงพอหรือไม่อย่างไร

พรรคประชาธิปไตยต้องสร้างหลักคิดในเชิงนโยบายที่ตอบได้ว่าแตกต่างจากพรรคอื่นอย่างไร โดยยังคงยึดหลักพื้นฐานเดิมนับแต่ก่อตั้งพรรค เช่น ในเรื่องการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน หรือการกระจายอำนาจไปสู่องค์กรท้องถิ่น ลำดับต่อมาก็คือต้องชัดเจนว่ามีกลุ่มบุคลากรที่ประชาชนเชื่อมั่นว่าเข้าไปทำงานบริหารได้ ส่วนการตรวจสอบหรือวิพากษ์วิจารณ์ในฐานะฝ่ายค้านก็ต้องทำอย่างเข้มแข็ง โดยเพิ่มบางแง่มุม เพื่อเพิ่มศักยภาพในการบริหารตามแนวทางของพรรค

ทุกวันนี้พรรคประชาธิปไตยในการนำของมาร์ค มีการแยกสายงานระหว่างงานการบริหารและงานการเมืองชัดเจน สายการบริหารไล่ลงมาจากประธานสภาที่ปรึกษาพรรค ทางหัวหน้าพรรคและเลขาธิการพรรคจะมีบทบาทเพื่อทำประโยชน์แก่บ้านเมืองมากขึ้น เลขาธิการฯ จะต้องสร้างความสัมพันธ์กับลูกพรรคและดูแลลูกพรรค สายคณะกรรมการบริหารพรรคจะเป็นเอกเทศ จะเน้นมาทางวิชาการ มีการบริหารแบบมืออาชีพ ไม่ใช่ธุรกิจ โดยดูแลเรื่องการจัดทำนโยบาย การประสานงานทางการเมือง การจัดระบบการทำงานและรับฟังปัญหาที่เกิดขึ้นเพื่อนำไปปรับปรุง

พี่น้องที่เคารพครับ การเลือกตั้งกรรมการบริหารพรรคในวันนี้ ไม่ได้เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงตามวาระปกติ แต่ว่าเกิดขึ้นจากการที่พรรคของเราประสบความพ่ายแพ้จากการเลือกตั้ง เมื่อวันที่ 6 ก.พ.ที่ผ่านมา ซึ่งก็ต้องขอเรียนว่าท่านอดีตหัวหน้าพรรค อดีตเลขาธิการพรรค และคณะผู้บริหารพรรคคณะกรรมการบริหารทั้งหมดเห็นว่า จะต้องร่วมกันแสดงความรับผิดชอบ จากการที่พรรคไม่สามารถบรรลุเป้าหมายที่ได้ตั้งเอาไว้ ผมเรียนกับทุกท่านว่า การตัดสินใจของท่านอดีตหัวหน้าพรรค อดีตเลขาธิการพรรคและคณะผู้บริหารพรรค คณะกรรมการบริหารชุดเก่า เป็นสิ่งที่บ่งบอกว่าคนของพรรคเรามีความพร้อมเสมอในการที่จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงและพร้อมที่จะแสดงจิตวิญญาณด้านประชาธิปไตยที่ดี ซึ่งนั่นหมายถึง การแสดงออกว่า เราเป็นแบบอย่างได้ในการแข่งขันในการต่อสู้ตามวิถีทางประชาธิปไตย ผมขอให้ท่านทั้งหลาย ขึ้นชมต่อท่านอดีตหัวหน้าพรรคที่ได้ตัดสินใจ โดยต้องการให้พรรคของเราเดินไปข้างหน้าได้อย่างต่อเนื่อง และผมขอถือโอกาสนี้ที่จะให้กำลังใจบรรดาสมาชิกและผู้สนับสนุนของพรรค เมื่อวันที่ 6 ก.พ.ที่ผ่านมา ผมก็มีโอกาสได้พบปะกับบรรดาสมาชิกและผู้สนับสนุนเป็นจำนวนมาก หลายคนตกใจกับผลการเลือกตั้งที่ออกมา หลายคนมีความรู้สึกวิตก กังวลต่ออนาคตของพรรค รวมทั้งอนาคตของชาติบ้านเมือง ที่ผมต้องให้กำลังใจ เพราะว่าผมต้องชื่นชมคนที่ได้แสดงจุดยืน และมีความมั่นคง แน่วแน่ในอุดมการณ์ และผมทราบดีว่า บรรดาผู้สนับสนุนของพรรคและสมาชิกพรรคนั้น ต้องเผชิญกับอะไรในช่วงของการเลือกตั้งที่ผ่านมา ผมเข้าใจความรู้สึกเจ็บปวดในหลายพื้นที่ต่อเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้น แต่ว่าสิ่งที่ยังคงเป็นกำลังใจให้พวกเราเสมอคือว่ายังมีพี่น้องประชาชนกว่า 7 ล้านคนที่ได้ยืนยั้น และยืนหยัดสนับสนุนพรรคประชาธิปไตยแม้ในยามที่เราต้องเผชิญกับความเสียหายเปรียบในทุกสิ่งทุกอย่าง ผมอยากให้พวกเราแสดงความขอบคุณและเป็นกำลังใจให้พี่น้องประชาชนทุกท่าน

ผมเรียนว่า ผมอยู่กรุงเทพฯ มาก และผมก็ได้พบกับพี่น้องชาวกรุงเทพฯ เป็นจำนวนไม่น้อยก็แสดงความหนักใจในผลการเลือกตั้งที่ผ่านมา โดยเฉพาะเพื่อนสมาชิก ส.ส.ของเรา ที่เหลือจำนวนเพียง 90 กว่าท่าน แต่ว่าตัวเลขหนึ่งซึ่งเขาเหล่านั้นอาจจะไม่ได้รับรู้ และอยากถือโอกาสยืนยัน คือว่าคะแนนเสียงของพรรคประชาธิปัตย์ที่ได้รับเลือกตั้งในวันที่ 6 ก.พ.นั้นใกล้เคียงมากกับคะแนนเสียงที่คุณอภิรักษ์ได้รับและได้รับเลือกตั้งเป็นผู้ว่ากทม. ผมย้ำว่าทุกคะแนนเสียงที่มอบให้กับพรรคประชาธิปัตย์นั้นมีความหมายทั้งสิ้น และพรรคประชาธิปัตย์พูดมาโดยตลอดว่า เราพร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่ทำภารกิจที่ประชาชนมอบหมายให้ เมื่อวันนี้ประชาชนมอบหมายให้เราเป็นฝ่ายค้าน ผมยืนยันอีกครั้งว่าเราเป็นฝ่ายค้านด้วยความเต็มใจ และจะปฏิบัติหน้าที่นี้อย่างเข้มแข็งสมกับควมไว้วางใจของพี่น้องประชาชนที่ต้องการให้เราตรวจสอบ เพื่อรักษาผลประโยชน์ของพี่น้องประชาชนคนไทยทั่วประเทศ

ผมเรียนว่า ผมทบทวนสิ่งเหล่านี้ส่วนหนึ่งเพื่อให้กำลังใจ แต่อีกส่วนหนึ่งวันนี้ ผมก็ขอย้ำว่า ตัวเลขเหล่านี้หรือข้อเท็จจริงเหล่านี้ เป็นข้อคิดสำหรับการก้าวไปข้างหน้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับท่านกรรมการบริหารพรรคทุกท่านที่ต้องนำพาพรรคไปสู่อนาคต เราอาจจะมีคามภูมิใจว่าเจ็ดล้านเสียงยืนอยู่ข้างเรา เราอาจจะยังมีความอุ่นใจว่า แก้วแสนเสียงในกรุงเทพฯ ก็ยังเป็นคะแนนที่มากแต่เราต้องยอมรับว่า สำหรับการเมืองวันนี้ และวันข้างหน้า แก้วแสนเสียงในกรุงเทพฯ หรือเจ็ดล้านเสียงทั่วประเทศ ไม่เพียงพอ แล้วเราต้องยอมรับด้วยเช่นเดียวกันว่า ถ้าเราถามหัวใจ ถามตัวเองว่าแม้การเลือกตั้งที่ผ่านมาจะใสสะอาด สุจริต เทียบธรรมร้อยเปอร์เซ็นต์ เราจะได้รับชัยชนะหรือไม่ เพราะถ้าเราพร้อมที่จะตั้งคำถามตรงนี้ เราจะมองเห็นว่า เราทำอะไรในวันนี้และวันข้างหน้า ผมคิดว่าคำตอบในใจพวกเราทุกคน บอกเราได้ทันทีว่า อีกสี่ปีข้างหน้า เป็นสี่ปีที่พวกเราทุกคนต้องทำงานหนักไม่เพียงเฉพาะกรรมการ

บริหาร แต่ว่าทั้ง 49 คนนี้ต้องแสวงความร่วมมือจากทุกท่านที่อยู่ในที่ประชุมนี้จากผู้สนับสนุนพรรค จากสมาชิกพรรค เพื่อที่จะทำให้เราพลิกฟื้นสถานการณ์ของเรา กลับมาสู่ความเข้มแข็งเป็นที่ไว้วางใจของประชาชน ในวันนี้ผมดีใจว่า ในสถานการณ์ที่ทุกคนรู้ว่าอนาคตข้างหน้ายังมีความท้าทายอย่างมาก เราและคนของเราก็พร้อมที่จะอาสาตัว เข้ามาทำหน้าที่บริหารพรรคจำนวนมาก บรรยากาศของการเลือกตั้งที่หลายคนอยากมีส่วนร่วมและแข่งขันกัน บนพื้นฐานของการเคารพในการตัดสินใจของที่ประชุมใหญ่ และผมมั่นใจว่าหลังจากการเลือกตั้งวันนี้แล้ว ท่านที่ได้รับความไว้วางใจ จะตระหนักและสำนึกในความยิ่งใหญ่ของภารกิจ และท่านที่ไม่ได้รับโอกาส ก็คงพร้อมที่จะร่วมกันกับพวกเรานำพาพรรคมาสู่ความเข้มแข็ง กลับไปอยู่ในใจพี่น้องประชาชนทุกคน (ปรบมือกราว)

ความหนักหน่วงของภารกิจในสถานการณ์ปัจจุบันที่เห็นชัด ผมอยากจะขอถือโอกาสนี้ ให้พวกเราได้คิดทิศทางของพรรค และจุดหมายปลายทางของพรรคในการทำงาน ในอีกสี่ปีข้างหน้า ผมอยากเสนอว่าสิ่งที่พรรคประชาธิปไตยต้องทำในสี่ปีข้างหน้า คงไม่ใช่แค่เพียงแค่การปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลงเล็กๆน้อยๆ แต่ว่าถ้าเราหวังที่จะกลับมาเป็นคู่แข่งที่สำคัญในทางการเมือง เราต้องพร้อมที่จะเปิดใจกว้าง และต้องพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงแบบก้าวกระโดด ในเบื้องต้น ผมอยากเรียนกับทุกท่านว่า เราจำเป็นต้องก้าวข้ามข้อจำกัดต่างๆ ซึ่งเรามีอยู่ในปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเราประสบความสำเร็จมายาวนานในระบบการเมืองที่เป็นระบบตัวแทน ผมยังพูดได้อย่างเต็มปากเต็มคำว่า สำหรับการทำหน้าที่เป็น ส.ส. ในสภา พรรคการเมืองที่จะมาเทียบพรรคประชาธิปไตยไม่ได้ในเชิงคุณภาพ แต่วันนี้การเมืองไม่ได้อยู่แค่เพียงสภา เป็นการเมืองที่ต่อสู้แข่งขันผ่านสื่อมวลชน เป็นการเมืองที่แทรกซึมเข้าไปอยู่ในวิถีชีวิตของคนและสังคมทั่วไป ซึ่งได้รับผลกระทบทั้งสิ้น และหากเราจำกัดบทบาทของตัวเองอยู่แต่การทำหน้าที่อย่างเข้มแข็งในสภา วันนั้นมันไม่เพียงพอสำหรับ

คนส่วนใหญ่ในสังคม แนนอนที่สุดเพื่อยืนยันว่าการทำงานในสภาของเรา
ยังเป็นเรื่องที่สำคัญ และเป็นเรื่องที่เราต้องทำอย่างเข้มแข็ง ยิ่ง ส.ส. ของ
เรามีน้อย นั่นหมายความว่า ส.ส. ทุกคนต้องทำงานหนักขึ้น เราสามารถ
เป็นฝ่ายค้านที่ดี มีคุณภาพและที่สำคัญกว่านั้นก็คือ พิสูจน์ให้เห็นว่าคุณ
ค่าของระบอบประชาธิปไตย คือ การมีฝ่ายค้านที่เข้มแข็งและรัฐบาลที่ดีจะ
ดีได้ ต้องพร้อมเปิดโอกาสให้ฝ่ายค้านที่เข้มแข็งทำงาน แต่เมื่อก้าวข้ามข้อ
จำกัดเดิมของเรา สี่ปีข้างหน้าเราจะคิดแต่เพียงว่า เราเป็นฝ่ายค้านไม่ได้
เราต้องคิดว่าเราเป็นสถาบันการเมืองที่มีบทบาทสำคัญในการร่วมแก้ไข
ปัญหาของบ้านเมือง และเราต้องพิสูจน์ว่าสถาบันการเมืองนี้ในอีกไม่เกิน
สี่ปีข้างหน้าพร้อมที่จะกลับมารับใช้พี่น้องประชาชนในฐานะฝ่ายบริหาร
ของประเทศ (ปรบมือกราว)

เราจะทำสิ่งนั้นได้ เราต้องมีความเชื่อมั่น เราจะต้องสร้างความ
เชื่อถือ ทั้งในเรื่องบุคคลกร ทั้งในเรื่องนโยบาย ทั้งในเรื่องของวิถีทางการ
ทำงาน แต่ที่สำคัญที่สุด การที่เราจะพิสูจน์ว่าเราก้าวและพร้อมจะทำสิ่ง
นั้นได้ เราไม่สามารถพิสูจน์ได้ด้วยคำพูด เราต้องพิสูจน์ด้วยการทำงาน
พิสูจน์ด้วยการกระทำเราต้องเป็นที่พึ่งที่หวังของประชาชนได้ตั้งแต่วันนี้ แม้
ไม่มีอำนาจรัฐ แม้ไม่มีงบประมาณ แต่เราในฐานะที่เป็นสถาบันทางการเมือง
ต้องพร้อมที่จะพิสูจน์ว่า เราสามารถทำงานแก้ไขปัญหาให้กับพี่น้อง
ประชาชนได้

กิจกรรมของเราจึงต้องมีความหลากหลายมากขึ้น เป็นกิจกรรม
ที่ดึงการมีส่วนร่วมของพี่น้องประชาชนจากทุกภาคส่วน มีการพูดถึงการ
ใช้อุปกรณ์ ซึ่งเราได้จัดไว้แล้วในข้อบังคับ คือ สมัชชาพรรคประชาธิปัตย์
ในการเป็นเวทีในการเป็นส่วนร่วมของพี่น้องประชาชน แต่เราไม่จำกัด
เฉพาะองค์กรใดองค์กรหนึ่งกิจกรรมที่เราทำ เราทำได้หลายทาง ไม่ใช่
ทำแค่ในสภา เราสามารถให้ ส.ส. ของเราทำกิจกรรมต่างๆ ในพื้นที่ได้ ผู้
บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่นที่สามารถทำงานให้ประชาชนได้ และ

ที่สำคัญพี่น้องที่มาจากสาขาพรรคของเราทั่วประเทศ ท่านต้องสามารถทำงาน พิสูจน์ให้เห็นว่าในพื้นที่หนึ่งพื้นที่ใดแม้ไม่มี ส.ส. ของพรรคประชาธิปไตย แต่สาขาของพรรคประชาธิปไตยพึงได้ แก้ปัญหาของพี่น้องในพื้นที่ได้สิ่งเหล่านี้ คือสิ่งที่จะเป็นตัวที่ทำให้พี่น้องประชาชนได้มองเห็นทิศทางการทำงานของเราที่ชัดเจนและเราจะทำสิ่งนี้ เราไม่เพียงแต่จะต้องเปิดกว้างเท่านั้น แต่เราต้องเดินเข้าหาประชาชนแสวงหาแนวร่วมให้ใครมาอยู่กับเรา แต่เดินเข้าหาคนทุกคนในสังคมที่พร้อมจะทำงานเพื่อส่วนรวมบนพื้นฐานอุดมการณ์ ที่สอดคล้องกับพรรคประชาธิปไตย ผมได้ประกาศเป็นเป้าหมายชัดเจนครบว่าการเปลี่ยนแปลงใดๆ วันนั้นจะต้องเริ่มต้นจากตรงนี้ จากคนของเราที่เป็นส.ส. ที่เป็นผู้บริหารสาขาที่เป็นสมาชิก แต่เราต้องกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในพรรคมากเพียงพอที่จะทำให้ ภายในระยะเวลาไม่เกิน 1-2 ปี จะมีพี่น้องประชาชนคนไทยอีกจำนวนมากที่อยากจะเข้ามาสวมเสื้อประชาธิปไตย และจะภูมิใจที่ได้สวมเสื้อประชาธิปไตยครับ (ปรบมือกราว)

ผมจึงสรุปว่าหัวใจของการทำงานวันนี่ คือประชาธิปไตยต้องเข้าถึงประชาชน ผมเรียนว่าในฐานะรักษาการหัวหน้าพรรคก่อนหน้านี้ ผมได้ริเริ่มแนวทางการทำงาน ที่พอจะเป็นภาพให้พี่น้องได้มองเห็นว่าประชาธิปไตยอยากจะทำอย่างไร หลังจากการเลือกตั้งเสร็จสิ้นลง ก่อนคณะกรรมการเลือกตั้งจะได้รับรองส.ส.ด้วยซ้ำ ผมเห็นผลการเลือกตั้งที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผมเห็นชัดว่า พี่น้องประชาชนที่นั่น ได้แสดงออกถึงวิธีที่สันติผ่านกระบวนการประชาธิปไตย ส่งสัญญาณอย่างงดงามที่สุดว่า เขาต้องการความเปลี่ยนแปลง ในแนวทางการบริหารพื้นที่ที่นั่น เขามีความทุกข์ เขามีปัญหา ที่สำคัญก็คือว่า จาก 11 เขตเลือกตั้ง เขามอบความไว้วางใจให้กับพรรคประชาธิปไตย ถึง 10 เขตเลือกตั้ง (ปรบมือกราว) ผมเชิญส.ส.ในพื้นที่ และส.ส.ที่สนใจในเรื่องนี้มาประชุมทันที เพื่อจะบอกว่าการแสดงออกเพื่อขอบคุณคะแนนเสียงที่มอบให้กับพรรค-

ประชาธิปไตยนี้เป็นสิ่งสำคัญที่สุด แต่จะไม่มีคำขอบคุณใดที่ดีไปกว่าการ พิสูจน์ให้เห็นว่าเราจะทำทุกวิถีทางให้บรรลุเจตนารมณ์ของเขา จากนั้นเรา จึงเดินทาง พบปะกับพี่น้องประชาชนซึ่งได้ดำเนินไปแล้วที่ยะลา ที่ปัตตานี และคณะกรรมการบริหารชุดใหม่ ก็คงจะเดินทางไปจังหวัดนราธิวาส เพื่อพบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับพี่น้องประชาชนที่นั่น ซึ่งความจริง เราได้ทำมาอย่างต่อเนื่อง ผ่านกระบวนการของร่างคำประกาศปัตตานี และเมื่อเราได้ข้อสรุปที่ชัดเจน ผมก็ได้ประกาศชัดเจนเช่นเดียวกันว่า เรา พร้อมที่จะเสนอแนะรัฐบาล ในรูปแบบในวิธีการใดก็ตามที่รัฐบาลสบายใจ ในฐานะที่เป็นผู้ปฏิบัติ หลังจากนั้นเป็นต้นมา ผมคิดว่าภายในเดือนนี้พวก เราในฐานะ ส.ส.จะมีโอกาสแสดงความคิดเห็น ในโอกาส สำคัญของสภา อีก 2 ครั้ง คือ การแถลงนโยบายและก่อนเปิดประชุมรัฐสภาเป็นกรณีพิเศษ ในเรื่องนี้ ซึ่งเราก็เตรียมความพร้อมในการที่จะเสนอแนะรัฐบาลและวันนี้ เมื่อรัฐบาลตั้งคณะกรรมการสมานฉันท์ และให้ท่านอดีตนายกฯ อานันท์ เป็นประธาน

ผมก็ขอยืนยันบนเวทีนี้อีกครั้งว่า พรรคประชาธิปัตย์พร้อมที่จะให้ความร่วมมือกับกรรมการชุดนั้นเต็มที่ ไม่มีข้อแม้ (ปรบมือกรว) ผมขอเชิญชวนท่านนายกฯ ด้วยว่าวันนี้เรามาพูดภาษาสมานฉันท์ เพื่อแก้ปัญหาสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เพราะการรับรู้ของพวกเราไม่ค่อย จะผ่านสื่อต่างๆ ไม่ว่าจะจากการไปในพื้นที่ที่เราเห็นชัดเจนว่า สิ่งที่เป็น อันตรายที่สุด คือ ความแตกแยกทางความคิด และช่องว่างระหว่างคนซึ่ง นับวันกว้างขึ้น ดีที่สุดคือการทำให้ ทุกคนร่วมกันส่งเสริมการแก้ปัญหา บนความสมานฉันท์เพื่อสร้างความไว้นื้อเชื่อใจ ความไว้วางใจซึ่งกันและ กัน ในการที่พลิกแก้ปัญหา 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้นั้นเป็นเรื่องที่เราได้ เดินทางทำไปแล้ว เรื่องที่สองที่ทำไปแล้วเช่นเดียวกันคือว่า กรณีของพี่น้องพื้นที่สี่นามิที่ประสบภัยจากสึนามิ ผมได้ขอให้ท่านอดีตรัฐมนตรีพิเศษรัฐ และอดีตรัฐมนตรีจตุรินทร์ร่วมกับ ส.ส. และผู้บริหารท้องถิ่นในพื้นที่ ได้เตรียม

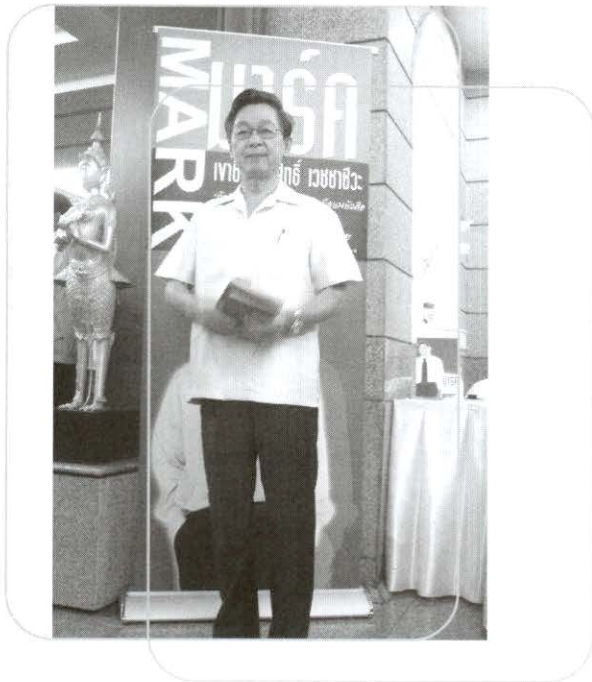
ธุรกิจว่า เราเข้าใจดีว่าผลประโยชน์ของเขา กับผลประโยชน์ของชาติโดยปกติเป็นเรื่องที่สอดคล้องกัน เราต้องเข้าใจเช่นกันว่าประชาชนจำนวนมากมีความต้องการที่หลากหลาย ไม่ได้เพียงแต่ต้องการที่จะมีรายได้สูงเท่านั้น แต่ต้องการชีวิต สังคม ที่ดี ที่สงบสุข และที่สำคัญคือ เป็นสังคมที่ยั่งยืนในเรื่องของความถูกต้องทางศีลธรรมจริยธรรม สิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่ท้าทายท้าทายพวกเรา และพวกเราจะต้องไปอยู่ในแถวหน้า ในฐานะพรรคการเมืองที่มีอุดมการณ์ชัดเจนว่า เมื่อเรามีการบริหารจัดการที่ดีแล้ว สิ่งที่เป็นผลประโยชน์ตกถึงมือพี่น้องประชาชนจะตามมา เราจะพิสูจน์ให้เห็นว่าผู้นำที่เข้มแข็ง ไม่จำเป็นต้องเป็นผู้นำที่เผด็จการ เราจะพิสูจน์ให้เห็นว่าการบริหารเศรษฐกิจที่ดีสามารถทำได้ โดยไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อนและวันนี้เราจะทำสิ่งเหล่านี้ โดยการสร้างกระบวนการทางการเมืองยุคใหม่ วันนี้เราประกาศว่าเราจะเป็นส่วนหนึ่งของสังคมไทย ที่จะเร่งสร้างการเมืองยุคใหม่และเชิญชวนสมาชิกและประชาชนทุกคนเดินทางมาทำงานการเมือง โดยมีเป้าหมายที่จะเห็นสังคมไทยที่ปกติเข้มแข็งและเป็นธรรม เพื่อประโยชน์สุขของพี่น้องประชาชนทุกคนครับ ขอขอบพระคุณทุกท่านครับ

มาร์คมองว่า ที่สุดแล้วพรรคเองก็เป็นเครื่องหมายการค้าหรือยี่ห้อโดยตัวของพรรคเอง เพราะความเป็นสถาบันของพรรค ความเป็นพรรคที่มีระบบ เป็นหลักประกันที่ดีสำหรับประชาชนในแง่ของกระบวนการทำงาน ตัวพรรคจะประดับประดาให้คนในพรรคทำงานได้เต็มที่

มาร์คจึงมักจะปฏิเสธว่าตัวเขาไม่ใช่ TRADE MARK

บทที่ II : ก่อนอรุณรุ่ง

มีได้แต่ไม่ท้อ เหนื่อยได้แต่ไม่เลิก
คงเป็นคำจำกัดความของ
สุภาพบุรุษทางการเมืองยุคใหม่

**NUFFIELD COLLEGE,
OXFORD OX1 1NF,
ENGLAND.**

Tel.: Oxford 278573, Fax 278621, Home 91-40472

31st January, 1990.

Dear Dr. Samakoses,

Mark Vejajiva

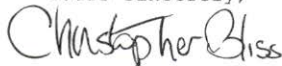
I am most pleased to write a reference for the above. I know him well as he is a student at Nuffield College. This is a small College with a body of highly selected graduate students. They come from all over the world and are generally of the very best to be found anywhere. Even in that elected company Mark stands out.

Mark Vejajiva is in the second year of his M.Phil. course. Last year I was on leave in the US. Yet as soon as I arrived back he came to my attention. He produces work of exceptional clarity and maturity, and his arguments always seem to reach further than would expect for a student of his experience. He will certainly do well in his final examinations. He could go anywhere and do anything: he has that kind of rare quality.

I know Mark only as a student. Yet with his mind he would make an outstanding teacher or researcher. He is a quiet person, good-humoured and excellent company. He would work well in a team. Frankly, he would be cleverer than the members of most teams, but he would never make others feel inferior or slower. On meeting him one's impression is of a modest man of quiet self-confidence. I always enjoy his company.

I recommend Mark Vejajiva to you without qualification. Men of this quality are quite rare and should be seized upon whenever possible. Please let me know if can be of any further assistance.

Yours sincerely,

Christopher Bliss

(Nuffield Reader in International Economics)

Dr. Samakoses,
Thammasat University,
Bangkok,
THAILAND

(เอกสารแนะนำตัวจากอัลกอริทึมใช้ในการสมัครเป็นอาจารย์ที่ ม.ธรรมศาสตร์)

BRASENOSE COLLEGE
OXFORD OX14AJ
Telephone: (0865) 277830

19 January 1990

Dear Dr Samakoses,

Mark Vejajiva of Nuffield College, Oxford has asked me to write to you in support of his application for a teaching post at your University.

Mark is in his second and final year of our M.Phil. course in Economics. I write to you as his University supervisor; I also taught him for some of his undergraduate tutorial work when he was at St John's College, Oxford between 1983 and 1986.

He is an outstandingly talented economist. Oxford University provides no transcripts of course. Nevertheless, I can confirm that his undergraduate record was magnificent. In June 1984 his performance in the University's "First Public Examination", taken at the end of his first year, was the best among 300 in the University. In the "Second Public Examination", taken at the end of his third and final year in June 1986, he was awarded First Class Honors, and his performance in Economics was again the best in the University (out of 300). Oxford and Cambridge are very fortunate in teaching the most talented of Britain's school-leavers; we confine our selection to the top 1% of these. Mark's undergraduate record is therefore absolutely exceptional.

His outstanding gifts include rapidity of intellect, capacity for independent thinking and creativity, an unqualified dedication to his work and superb clarity of expression, both orally and in his written work. He has continued to excel in his graduate work for the M.Phil. He has been studying Advanced Microeconomic and Macroeconomic Theory, Econometrics and Statistics, International Economics and Public Policy. He is also writing a dissertation on Stabilization Policies in Developing Countries, which embraces the problem of financial repression and reform, liberalization and budgetary policies. His work for this thesis reveals complete mastery of the materials, ingenuity in the way he is tackling the issues, and soundness of judgement.

I have no hesitation in recommending Mark Vejajiva very strongly to you. I have no doubt that he will make an excellent teacher: he has already been teaching for a number of Oxford colleges, and reports on this have been very positive. He has considerable breadth of knowledge in Economics, and his perceptiveness, lucidity and commonsense will make him out as an instructor of the highest quality. Perhaps more important for your purpose, Mark is also a very fine and most promising researcher, who will undoubtedly make major contributions to the subject.

I am delighted to give Mark Vejajiva as strong a recommendation as I could possibly give. He is an outstanding candidate for your position; and his personal qualities (a good natured, extrovert disposition and complete integrity) are just as good. He would make a superb appointment.

Yours sincerely,

P J N Sinclair
Fellow & Tutor in Economics

(เอกสารแนะนำตัวจากอ็อกฟอร์ดใช้ในการสมัครเป็นอาจารย์ที่ ม.ธรรมศาสตร์)

หอบหิ้วครอบครัวและปริญญาโทจากอ็อกฟอร์ดกลับถึงเมืองไทย มาร์คได้รับเชิญให้บรรยายพิเศษในโรงเรียนเสนาธิการทหารอากาศวิทยาลัยการทัพเรือ ก่อนที่มาร์คจะตัดสินใจที่สมัครเข้าเป็นอาจารย์ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

วันหนึ่งริมแม่น้ำเจ้าพระยา ก่อนเข้ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มาร์ค มองยอดโดมที่ตัดขอบฟ้าแล้วสุดท้ายใจก็ เมฆขาวลอยผ่านเป็นฉากหลัง ลมเอื่อยโชยกลิ่นมะลิชื่นใจจากที่ใดสักแห่ง มาร์คเคยมาที่นี่ แต่บรรยายภาคและความรู้สึกต่างกัน

วันนั้นปลายปี พ.ศ.2533 มาร์คกำลังนำใบแนะนำตัวจากอาจารย์อ็อกฟอร์ดเพื่อยื่นแก้คณบดีในเวลานั้นคือ ดร.สุพจน์ จุฬอนันตรธรรม (ปัจจุบันประจำสถาบันวิจัยสังคมและเศรษฐกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต) เพื่อสมัครเข้าเป็นอาจารย์ประจำคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ช่วงสอนหนังสือที่ธรรมศาสตร์ มาร์คเริ่มมีบทบาททางการเมืองมากขึ้นตามลำดับ นอกจากการขึ้นเวทีอภิปรายในแวดวงวิชาการ ที่สุดเมื่อมีการรัฐประหารยึดอำนาจรัฐบาลชาติชาย ชุณหะวัณโดยคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ หรือ ร.ส.ช. ภายใต้การนำของพล.อ.สุนทร คงสมพงษ์, พล.อ.สุจินดา คราประยูร และพล.อ.อ.เกษตร โรจนนิล กลุ่มนักวิชาการมีการรวมตัวเคลื่อนไหวต่อต้านคณะร.ส.ช. มาร์คได้รับการชักชวนจากอาจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ปัจจุบันดำรงตำแหน่งวุฒิสมาชิกกรุงเทพมหานคร ขณะนั้นท่านสอนหนังสือที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ด้วยกัน ทั้งสองเริ่มต้นทำรายการมองต่างมุม ทางช่อง 11 โดยเป็นพิธีสลับกันได้ประมาณสี่เดือนเศษ จึงตัดสินใจเลิกทำรายการโทรทัศน์ โดยบอกกับอาจารย์เจิมศักดิ์ว่าจะไปลงสมัครรับเลือกตั้ง

แล้วเรื่องราวส่วนตัวของมาร์คก็มาบรรจบกับเหตุการณ์ตอนต้น มาร์คได้ตัดสินใจลงสมัครรับเลือกตั้ง มาร์คได้เคยกล่าวไว้ว่า ถึงคราวนี้

เขาจะพ่ายแพ้ มีโอกาสเขาก็จะลงรับสมัครอีก แต่มาร์คไม่เคยแพ้ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แต่ความพ่ายแพ้อื่นๆ มี...

มีได้แต่ไม่ท้อ เหนื่อยได้แต่ไม่เลิก คงเป็นคำจำกัดความของสุภาพบุรุษทางการเมืองยุคใหม่ ที่ไม่ได้ยืนขวางปากกระบอกปืน หรือเดินขบวนประท้วงขับไล่เผด็จการ การต่อสู้ทุกวันนี้ซับซ้อนซ่อนเงื่อน จนบางครั้งไม่ต้องพูดถึงศัตรูของเรา นอกจากมองไม่เห็น มีหรือไม่มีตัวตนที่แท้จริง เราอาจไม่รู้เลยก็ได้

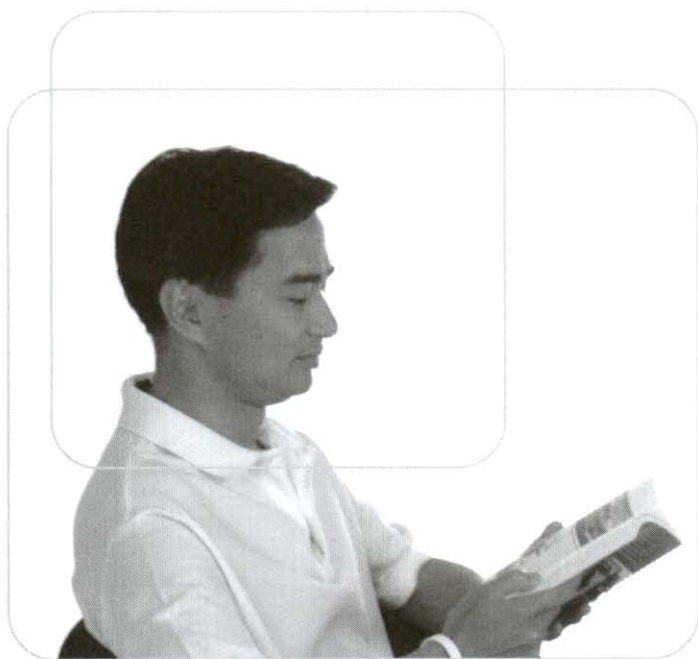
มาร์คมองไปนอกหน้าต่าง แล้วกล่าวว่า "และทั้งหมดนี้ก็คือเรื่องของผมในวันนี้".

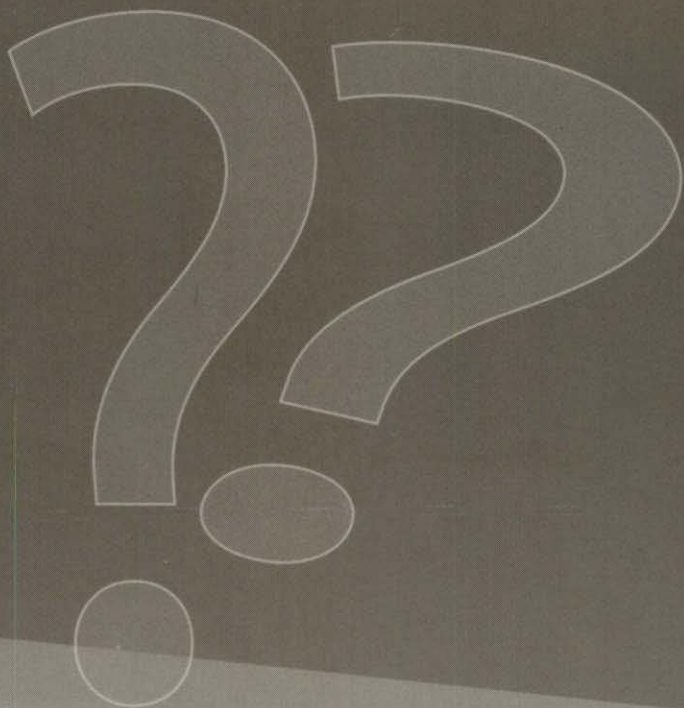
ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับ “อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ”

- สถานที่เกิด :** เกิดวันที่ 3 สิงหาคม พ.ศ.2507
เมืองนิวคาสเซิล ประเทศอังกฤษ
- บิดา :** ศ.น.พ.อรรถสิทธิ์ เวชชาชีวะ
อดีตนายกกราชบัณฑิตยสถาน
- มารดา :** ศ.พ.ญ.สดใส เวชชาชีวะ
- ภรรยา :** ดร.พิมพ์เพ็ญ (ศกุนตลาภย์) เวชชาชีวะ
อาจารย์ประจำภาควิชาคณิตศาสตร์
คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- บุตร - ธิดา :** ปราง และ ปันณสิทธิ์ เวชชาชีวะ
- การศึกษา :** *ปริญญาตรี* นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ปริญญาตรี ด้านปรัชญา การเมือง
และเศรษฐศาสตร์ (เกียรตินิยมอันดับ 1)
มหาวิทยาลัยออกฟอร์ด ประเทศอังกฤษ
ปริญญาโท ด้านเศรษฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยออกฟอร์ด ประเทศอังกฤษ
- สำนักงาน :** พรรคประชาธิปัตย์ เลขที่ 67 ถนนเศรษฐศิริ แขวง
สามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400
โทรศัพท์ : 0-2270-0036 โทรสาร : 0-2357-1151
<http://www.abhisit.org>

“ชีวิตจะเข้าใจได้
ก็ต่อเมื่อมองย้อนกลับไปข้างหลัง
แต่เราจะต้องใช้ชีวิตโดยก้าวไปข้างหน้า”

จบ
ไป... สักที

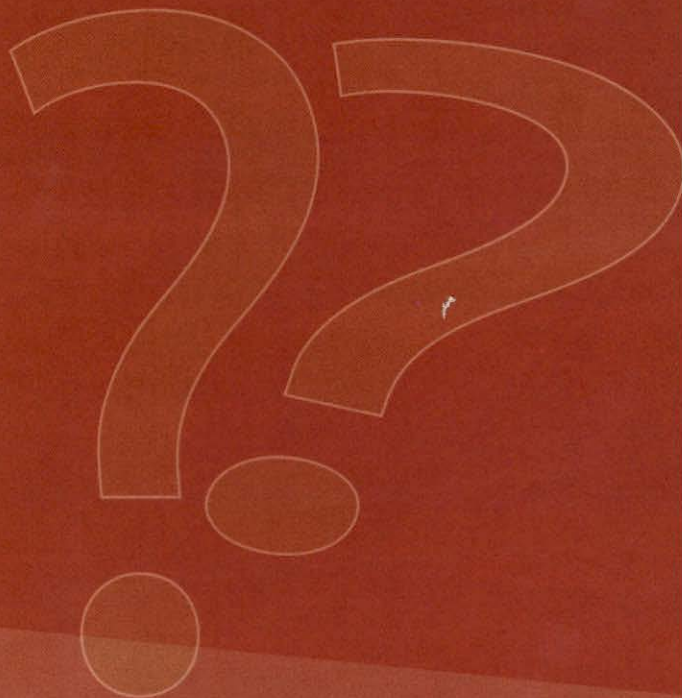
MARK

ISBN 974-93358-1

9 789749 3358 1

974 199 U

MARK